

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՔԸ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԿԱՐԳԱՎՈՐՄԱՆ ՄԱՍԻՆ

ԲԱԺԻՆ I. ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

ԳԼՈՒԽ 1.

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԿԱՐԳԱՎՈՐՄԱՆ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐԸ ԵՎ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆՈՒՄ

Հոդված 1. Սույն օրենքի կարգավորման առարկան և նպատակները

1. Սույն օրենքի կարգավորման առարկա են հանդիսանում Հայաստանի Հանրապետության պետական սահմանով արտաքին տնտեսական գործունեություն իրականացնող անձանց իրավունքներն ու պարտականությունները, Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմինների (այսուհետ՝ մաքսային մարմիններ) կողմից իրականացվող գործունեության իրավական ու կազմակերպական հիմքերը:

2. Սույն օրենքի նպատակներն են՝

1) Հայաստանի Հանրապետության կողմից մաքսային կարգավորման և մաքսային գործի բնագավառում Եվրասիական տնտեսական միության (այսուհետ՝ Միություն) իրավապայմանագրային բազան կազմող միջազգային պայմանագրերի և որոշումների կատարման ապահովումը.

2) Միության իրավապայմանագրային բազան կազմող միջազգային պայմանագրերի և որոշումների շրջանակներում չկարգավորված և Հայաստանի Հանրապետության ներքին օրենսդրությամբ կարգավորման ենթակա՝ մաքսային գործին առնչվող հարաբերությունների կարգավորումը.

3) Հայաստանի Հանրապետության պետական սահմանով արտաքին տնտեսական գործունեություն իրականացնող անձանց իրավունքների և օրինական շահերի պահպանման ապահովումը.

4) Հայաստանի Հանրապետության պետական սահմանով ապրանքների տեղափոխման ժամանակ մաքսային ընթացակարգերի, մաքսային հսկողության, մաքսային վճարների վճարման հետ կապված հարաբերությունների կարգավորումը.

5) Հայաստանի Հանրապետության տնտեսական անվտանգության ապահովումը:

3. Սույն օրենքով չկարգավորված հարաբերությունները կարգավորվում են Միության և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության շրջանակներում:

Հոդված 2. Մաքսային կարգավորումը և մաքսային գործը

Հայաստանի Հանրապետությունում

1. Հայաստանի Հանրապետությունում մաքսային կարգավորումը Միության մաքսային օրենսդրությանը և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան, մաքսային գործի իրականացման կարգի ու կանոնների սահմանումն է:

2. Հայաստանի Հանրապետությունում մաքսային գործն ընդգրկում է Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով ապրանքների և տրանսպորտային միջոցների տեղափոխման կարգը և պայմանները, մաքսային վճարների գանձումը, մաքսային ձևակերպումները, մաքսային հսկողությունը և մաքսային քաղաքականության իրագործման այլ միջոցները:

3. Հայաստանի Հանրապետությունում կիրառվում են Միության իրավապայմանագրային

բազան կազմող միջազգային պայմանագրերով և այլ իրավական ակտերով նախատեսված՝ ապրանքների արտաքին առևտրին վերաբերող մաքսասակագնային կարգավորման միջոցները, արգելքները և սահմանափակումները:

4. Միության իրավապայմանագրային բազան կազմող միջազգային պայմանագրերով և այլ իրավական ակտերով նախատեսված դեպքերում և կարգով Հայաստանի Հանրապետությունը միակողմանիորեն կիրառում է մաքսասակագնային կարգավորման առանձին միջոցներ, արգելքներ ու սահմանափակումներ՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան:

5. Հայաստանի Հանրապետության կողմից միակողմանիորեն սահմանված արգելքների ու սահմանափակումների կիրառման համար անձանց կողմից իրականացման ենթակա գործողությունները կարող են սահմանվել այդ արգելքներն ու սահմանափակումները սահմանող՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության որոշմամբ:

Հոդված 3. Մաքսային գործի ղեկավարումը Հայաստանի Հանրապետությունում

1. Հայաստանի Հանրապետությունում մաքսային գործի ղեկավարումը, կազմակերպումն ու վերահսկողությունն իրականացնում է վերադաս մաքսային մարմինը:

2. Հայաստանի Հանրապետության և (կամ) Միության մաքսային օրենսդրությանը համապատասխան, վերադաս մաքսային մարմինն իրականացնում է մաքսային գործի բնագավառում պետական քաղաքականության և վարչարարության գործառույթներ՝ ապահովելով Հայաստանի Հանրապետության տարածքում Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրության միասնական կիրառումը:

3. Հայաստանի Հանրապետության կառավարության՝ ֆինանսների բնագավառում լիազորված մարմինը, Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան, իրականացնում է մաքսային քաղաքականության մշակման և վարչարարության իրականացման գործառույթներ՝ Հայաստանի Հանրապետությանը վերապահված իրավասությունների շրջոնակներում:

Հոդված 4. Մաքսային գործի բնագավառում հարաբերությունների իրավական կարգավորումը

1. Միության մաքսային սահմանով ապրանքների տեղափոխման հետ կապված հարաբերությունները կարգավորվում են Միության մաքսային օրենսդրությանը համապատասխան, իսկ Միության օրենսդրությամբ չկարգավորված մասով՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան:

2. Միության իրավապայմանագրային բազան կազմող՝ պաշտոնապես հրապարակված պայմանագրերը և Միության մարմինների որոշումները Հայաստանի Հանրապետությունում գործում են անմիջականորեն, եթե դրանք չեն հաշվառում կիրառման համար ներպետական ակտերի ընդունման մասին պահանջներ: Միության մաքսային օրենսդրությամբ նախատեսված դեպքերում Հայաստանի Հանրապետության լիազոր մարմինը իրավասու է սահմանելու Միության մաքսային օրենսդրության ակտերը Հայաստանի Հանրապետությունում կիրառելու կարգը՝ սույն օրենքին համապատասխան:

3. Հայաստանի Հանրապետությունում մաքսային գործի բնագավառում հարաբերությունները կարող են կարգավորվել Հայաստանի Հանրապետության Նախագահի հրամանագրերով և դրանցով նախատեսված իրավական ակտերով:

4. Եթե Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված են սույն օրենքով նախատեսված դրույթներից տարբերվող դրույթներ, ապա գերակայությունը տրվում է Միության մաքսային օրենսդրությանը:

Հոդված 5. Հիմնական հասկացությունները

1. Սույն օրենքում օգտագործվող հիմնական հասկացություններն ունեն հետևյալ իմաստները՝

1) **ապրանքների ներմուծում Հայաստանի Հանրապետություն՝** Միության անդամ պետությունների տարածքից կամ Միության անդամ չհանդիսացող պետությունների տարածքից ապրանքների և տրանսպորտային միջոցների ներսւբերումը Հայաստանի Հանրապետության տարածք՝ պետական սահմանը փաստացի հատելու միջոցով.

2) **ապրանքների արտահանում Հայաստանի Հանրապետությունից՝** Հայաստանի Հանրապետության տարածքից ապրանքների փաստացի տեղափոխում Միության անդամ այլ պետությունների տարածքներ կամ Միության անդամ չհանդիսացող պետությունների տարածքներ.

3) **Հայաստանի Հանրապետությունից ապրանքների արտահանում Միության մաքսային տարածքից՝** ապրանքների արտահանումը Միության մաքսային տարածքից Միության անդամ չհանդիսացող պետության տարածք՝ Հայաստանի Հանրապետության պետական սահմանը հատելու միջոցով.

4) **Հայաստանի Հանրապետության անձինք՝** Հայաստանի Հանրապետությունը, համայնքները, Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիները, Հայաստանի Հանրապետությունում մշտապես կամ առավելապես բնակվող քաղաքացիություն չունեցող անձինք, Հայաստանի Հանրապետությունում պետական գրանցում ստացած անհատ ձեռնարկատերերը և կազմակերպությունները.

5) **գանձապետական միասնական հաշիվ՝** դրամական մուտքերի հաշվառման և Հայաստանի Հանրապետության բյուջետային համակարգի բյուջեների միջև դրանց բաշխման համար նախատեսված միասնական գանձապետական հաշիվ՝ Հայաստանի Հանրապետության բյուջետային համակարգի օրենսդրությանը համապատասխան.

6) **ապրանքներ՝** Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով տեղափոխվող բոլոր տեսակի առարկաներն ու իրերը, այլ գույքը, այդ թվում՝ արժույթը, արժութային արժեքները, էլեկտրական, ջերմային և այլ տեսակի էներգիան, փոխադրամիջոցները, բացառությամբ սույն մասի 7-րդ կետով սահմանված տրանսպորտային միջոցների.

7) **տրանսպորտային միջոցներ՝** բոլոր տեսակի փոխադրամիջոցները, որոնք օգտագործվում են Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով ուղևորների և ապրանքների միջազգային տեղափոխման նպատակով, այդ թվում՝ բեռնարկղերը (կոնտեյներները) և այլ օժանդակ փոխադրամիջոցները

8) **Միության արտաքին առևտուր՝** Միության անդամ պետությունների կողմից Միության անդամ չհանդիսացող պետությունների հետ իրականացվող առևտուրը,

9) **Միության փոխադարձ առևտուր՝** Եվրասիական տնտեսական միության անդամ երկրների միջև իրականացված առևտուրը,

10) **վիճակագրական տարածք՝** այն տարածքը, որի նկատմամբ իրականացվում է վիճակագրական տվյալների հավաքագրում:

2. Սույն օրենքում հասկացություններն օգտագործվում են Միության մաքսային օրենսդրությամբ, Միության իրավապայմանագրային բազան կազմող միջազգային պայմանագրերով և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային, հարկային, քաղաքացիական, վարչական իրավախախտումների մասին և այլ օրենսդրությամբ սահմանված իմաստներով:

ԳԼՈՒԽ 2.

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐԸ, ԴՐԱՆՑ ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԵՎ ՏԵՂԱԿԱՅՄԱՆ ՎԱՅՐԵՐԸ

Հոդված 6. Մաքսային մարմինները

1. Հայաստանի Հանրապետությունում մաքսային գործն իրականացնում են մաքսային մարմինները, որոնք հանդիսանում են իրավապահ մարմիններ:

2. Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմիններն են՝

1) վերադաս մաքսային մարմինը.

2) վերադաս մաքսային մարմնի մաքսատները, այդ թվում՝ տարածաշրջանային և մասնագիտացված.

3) վերադաս մաքսային մարմնի մաքսային կետերը, այդ թվում՝ սահմանային և մասնագիտացված:

3. Մաքսային մարմինները ստեղծում, վերակազմավորում և լուծարում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը: Մաքսային մարմինները տեղակայվում են Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած վայրերում:

4. Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է ստեղծել՝

1) մասնագիտացված մաքսատներ և մաքսային կետեր, որոնց իրավասությունները սահմանափակվում են Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ մաքսային մարմինների վրա դրված առանձին գործառույթների և (կամ) մաքսային սահմանով տեղափոխվող առանձին ապրանքատեսակների, այդ թվում՝ որոշակի տեսակի տրանսպորտային միջոցներով տեղափոխվող ապրանքների մաքսային ձևակերպումների իրականացման լիազորություններով.

2) տարածաշրջանային մաքսատներ, այդ թվում՝ մասնագիտացված, որոնք գործում են Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած տարածաշրջաններում:

Հոդված 7. Մաքսային լաբորատորիաները, ուսումնական հաստատությունները և մաքսային գործի իրականացման նպատակով ստեղծվող այլ կազմակերպությունները

1. Մաքսային գործի իրականացման նպատակներով ապրանքների փորձաքննության և հետազոտության համար Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից կարող են ստեղծվել մաքսային լաբորատորիաներ, գիտահետազոտական հիմնարկներ, տվյալների մշակման կենտրոններ և այլ կազմակերպություններ:

2. Մաքսային գործի բնագավառում գիտահետազոտական գործունեության իրականացման, կադրերի պատրաստման և վերապատրաստման նպատակով Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից կարող են ստեղծվել մասնագիտացված ուսումնական հաստատություններ:

Հոդված 8. Մաքսային մարմինների գործունեության սկզբունքները

Մաքսային մարմիններն ինրենց գործունեությունն իրականացնելիս պետք է առաջնորդվեն հետևյալ սկզբունքներով՝

1) օրինականության և օրենքի առաջ անձանց հավասարության, նրանց իրավունքների ու ազատությունների պահպանման անհրաժեշտությամբ.

2) մաքսային գործի միասնական կառավարման և մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձանց մասագիտական կարողությունների ապահովման անհրաժեշտությամբ.

3) մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձանց գործողությունների հրապարակայնության, մաքսային հսկողության և մաքսային ձևակերպումների իրականացման նպատակով մաքսային մարմինների ներկայացրած պահանջների հստակության, Հայաստանի

Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրության և արտաքին տնտեսական գործունեության իրականացման կանոնների վերաբերյալ տեղեկատվության հասանելիության ապահովման անհրաժեշտությամբ.

4) մաքսային հսկողության և մաքսային ձևակերպումների իրականացման ընթացքում օրենսդրությամբ սահմանված դրույթների միատեսակ կիրառման անհրաժեշտությամբ.

5) մաքսային գործի կատարելագործման անհրաժեշտությամբ՝ հիմք ընդունելով ժամանակակից տեղեկատվական տեխնոլոգիաների կիրառման միջոցով մաքսային վարչարարության առաջադեմ մեթոդների ներդրումը և մաքսային գործի բնագավառում համընդհանուր ճանաչում ունեցող միջազգային ստանդարտները:

Հոդված 9. Մաքսային մարմինների պարտականությունները

1. Մաքսային մարմինները պարտավոր են՝

1) ապահովել մաքսային հսկողության, մաքսային ձևակերպումների իրականացումը.

2) օժանդակել Հայաստանի Հանրապետության արտաքին առևտրի, արտաքին տնտեսական կապերի զարգացմանը.

3) վարել արտաքին առևտրի մաքսային վիճակագրություն և հատուկ մաքսային վիճակագրություն.

4) ապահովել և վերահսկել մաքսատուրքերի, հարկերի, հակազնազցման, հատուկ և փոխհատուցման տուրքերի, մաքսավճարների հաշվարկման ճշտությունը և ժամանակին վճարումը, միջոցներ ձեռնարկել չվճարված մաքսային վճարների վճարումը օրենսդրությամբ սահմանված կարգով ապահովելու համար.

5) Հայաստանի Հանրապետության տարածքում ապահովել ապրանքներն ու միջազգային փոխադրումներ իրականացնող տրանսպորտային միջոցները Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային սահմանով տեղափոխելու՝ օրենսդրությամբ սահմանված կարգի պահպանումը.

6) ապահովել Միության և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված՝ արգելքների ու սահմանափակումների պահպանումը.

7) ապահովել մաքսային մարմինների կողմից անձանց մտավոր սեփականության իրավունքների պաշտպանությանն օժանդակությունը.

8) բացահայտել, կանխարգելել և կասեցնել այն հանցագործություններն ու վարչական իրավախախտումները, որոնք Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ վերապահված են մաքսային մարմինների իրավասությանը, ինչպես նաև դրանց հետ կապված այլ հանցագործություններ ու իրավախախտումներ, կատարել անհետաձգելի քննչական գործողություններ և իրականացնել նախնական քննություն նշված հանցագործությունների վերաբերյալ քրեական գործերի հետաքննության ձևով, մաքսային գործի բնագավառում վարչական իրավախախտումների (մաքսային կանոնների խախտումների) գործերով իրականացնել վարչական վարույթ, աջակցություն ցուցաբերել կոռուպցիայի և միջազգային ահաբեկչության դեմ պայքարի հարցում, հակազդել Միության մաքսային սահմանով և (կամ) Հայաստանի Հանրապետության պետական սահմանով տեղափոխվող մտավոր սեփականության օբյեկտների, թմրանյութերի, հոգեմետ նյութերի, զենքի ու զինամթերքի, մշակութային արժեքների և այլ առարկաների անօրինական շրջանառությանը.

9) աջակցել պետական անվտանգության ապահովման, հասարակական կարգի պահպանության, մարդու, կենդանիների ու բույսերի կյանքի ու առողջության պահպանման, շրջակա միջավայրի պաշտպանության, Հայաստանի Հանրապետություն ներմուծվող ապրանքների սպառողների շահերի պաշտպանության համար ձեռնարկվող միջոցների իրականացմանը.

10) հսկողություն իրականացնել Միության մաքսային սահմանով ապրանքների տեղափոխման, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետություն ապրանքների ներմուծման և Հայաստանի Հանրապետությունից դրանց արտահանման հետ կապված արժույթային գործարքների նկատմամբ՝ Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերին, Հայաստանի Հանրապետության արժույթային օրենսդրությանը և դրանց համապատասխան՝ արժույթային կարգավորման հարցերով մարմինների կողմից ընդունված նորմատիվ իրավական ակտերին համապատասխան.

11) մաքսային կարգավորման միջոցների օգնությամբ պաշտպանել հայրենական ապրանք արտադրողների շահերը, նպաստել մաքսային մարմինների ռեսուրսների օպտիմալ օգտագործմանը.

12) ապահովել Միության մաքսային սահմանով Միության անդամ պետությունների արժույթի, արժեթղթերի և (կամ) արժույթային արժեքների, ճանապարհային չեկերի տեղափոխման նկատմամբ հսկողության իրականացման ժամանակ հանցավոր ճանապարհով ստացված եկամուտների օրինականացման (լվացման) և ահաբեկչության ֆինանսավորման դեմ հակազդեցության միջոցներ՝ Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերին համապատասխան.

13) պարզաբանել մաքսային իրավահարաբերությունների բնագավառում անձանց իրավունքներն ու պարտականությունները, օժանդակել արտաքին տնտեսական գործունեության մասնակիցներին ապրանքների և միջազգային փոխադրումներ իրականացնող տրանսպորտային միջոցների հետ կապված մաքսային ձևակերպումների իրականացման գործում.

14) ապահովել Հայաստանի Հանրապետության՝ մաքսային գործին առնչվող միջազգային պարտավորությունների կատարումը, համագործակցել օտարերկրյա պետությունների մաքսային և այլ իրավասու մարմինների, մաքսային գործի հարցերով զբաղվող միջազգային կազմակերպությունների հետ.

15) մաքսային գործի բնագավառում իրականացնել տեղեկատվական ու խորհրդատվական գործառույթներ, պետական մարմիններին, կազմակերպություններին ու անձանց տրամադրել տեղեկություններ մաքսային գործին առնչվող հարցերի վերաբերյալ:

2. Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով մաքսային մարմիններին կարող են վերապահվել այլ պարտականություններ:

Հոդված 10. Մաքսային մարմինների իրավունքները

1. Մաքսային մարմիններն իրենց վերապահված գործառույթների կատարման համար իրավունք ունեն՝

1) մաքսային մարմիններին վերապահված՝ Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրությամբ և այլ իրավական ակտերով նախատեսված դրույթների՝ անձանց կողմից պահպանումը ապահովելու նպատակով ձեռնարկել միջոցներ.

2) Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրությամբ և այլ իրավական ակտերով նախատեսված դեպքերում պահանջել փաստաթղթեր, տեղեկություններ.

3) ստուգել մաքսային ձևակերպումներին մասնակցող անձանց անձը հաստատող փաստաթղթերը.

4) անձանցից պահանջել մաքսային գործի բնագավառում օրենսդրությամբ սահմանված գործողությունների իրականացման լիազորությունները հաստատող փաստաթղթեր.

5) Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան՝ իրականացնել օպերատիվ հետախուզական գործունեություն, կատարել անհետաձգելի քննչական գործողություններ և իրականացնել հետաքննություն իրենց իրավասության շրջանակներում, անձանց ենթարկել վարչական պատասխանատվության.

6) իրականացնել Հայաստանի Հանրապետության պետական սահմանով տեղափոխվող, մաքսային հսկողության ներքո գտնվող ապրանքների պահպանության, բեռնման կամ այլ գործողությունների տեսագրում և ծայնագրում, կինոնկարահանում և լուսանկարահանում:

7) պետական մարմիններից, կազմակերպություններից և անձանցից ստանալ իրենց գործառույթների իրականացման համար անհրաժեշտ տեղեկություններ՝ Միության և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության համապատասխան:

8) օրենքով սահմանված դեպքերում և կարգով համապատասխան պետական մարմիններին ներկայացնել հայտեր՝

ա. մաքսատուրքերի, հարկերի, մաքսավճարների, տոկոսների և տույժերի բռնագանձման վերաբերյալ:

բ. մաքսատուրքերի, հարկերի, մաքսավճարների, տոկոսների և տույժերի վճարման նպատակով գույքի վրա բռնագանձում տարածելու վերաբերյալ:

գ. ապրանքները տիրագուրկ ձանաչելու վերաբերյալ:

դ. Միության մաքսային օրենսդրությամբ, Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրությամբ և այլ օրենսդրական ակտերով նախատեսված այլ դեպքերում:

9) մշակել, ստեղծել և գործարկել տեղեկատվական համակարգեր, կապի համակարգեր և տվյալների փոխանակման համակարգեր, մաքսային հսկողության տեխնիկական միջոցներ, ինչպես նաև տեղեկատվության պաշտպանության միջոցներ՝ ներառյալ գաղտնագրային պաշտպանության միջոցները՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան:

10) կանգնեցնել մաքսային հսկողության ենթակա տրանսպորտային միջոցը և իրականացնել ապրանքների և տրանսպորտային միջոցի գնում, եթե կասկածներ ունեն, որ այդ տրանսպորտային միջոցով կարող են իրականացվել ապրանքների ապօրինի փոխադրումներ:

11) իրականացնում են սույն օրենքով և այլ օրենքներով նախատեսված այլ իրավունքներ:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված իրավունքները կարող են օգտագործվել բացառապես մաքսային մարմնի կողմից մաքսային գործի բնագավառում գործառույթներ իրականացնելիս:

Հոդված 11. Մաքսային մարմինների տարբերանշանը

Մաքսային մարմինները, դրանց տրանսպորտային միջոցներն ունեն տարբերանշան, որը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

Հոդված 12. Մաքսային մարմինների գտնվելու վայրերը և աշխատանքային ժամերը

1. Մաքսային մարմինները գտնվում են Հայաստանի Հանրապետության պետական սահմանային անցման կետերում (այսուհետ՝ անցման կետ): Մաքսային մարմինների տեղակայման վայրեր են համարվում նաև Հայաստանի Հանրապետության վերադաս մաքսային մարմնի կառուցվածքային ստորաբաժանում հանդիսացող՝ մաքսային ձևակերպման վայրերը և մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձանց համար նախատեսված վայրերը:

2. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձանց, ապրանքների կանոնավոր մատակարարում իրականացնող՝ արտաքին տնտեսական գործունեության մասնակիցների, տրանսպորտային և բեռնափոխադրումներ իրականացնող կազմակերպությունների և Հայաստանի Հանրապետության փոստային կապի կազմակերպությունների նախաձեռնությամբ մաքսային կետերն ու մաքսատների կառուցվածքային ստորաբաժանումները կարող են գտնվել նշված անձանց պատկանող շինություններում՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության որոշմամբ:

3. Մաքսային ձևակերպումն իրականացվում է դրա համար վերադաս մաքսային մարմնի

կողմից որոշված վայրերում՝ մաքսային մարմինների աշխատանքային ժամերի ընթացքում:

4. Մաքսային մարմինների աշխատանքային ժամերը սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը:

5. Ապրանքներ տեղափոխող անձի խնդրանքով և վերջինիս հաշվին ապրանքների մաքսային ձևակերպումը կատարող մաքսային մարմինը, Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած կարգով, մաքսային ձևակերպումը կարող է իրականացնել այլ վայրում և մաքսային մարմնի աշխատանքային ժամերից դուրս:

ԳԼՈՒԽ 3

ՍԱՔՍԱՅԻՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐԻ ՊԱՇՏՈՆԱՏԱՐ ԱՆՁԱՆՑ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ, ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՆ ՈՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հոդված 13. Մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձինք, նրանց իրավունքներն ու պարտականությունները

1. Մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձինք են համարվում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմինների աշխատողների ու մաքսային ծառայողների պաշտոններ զբաղեցնող՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիները:

2. Մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձանց իրավունքները, պարտականությունները և պատասխանատվությունը սահմանվում է Միության մաքսային օրենսդրությամբ, սույն օրենքով և Հայաստանի Հանրապետության այլ օրենքներով:

3. Մաքսային մարմինները և դրանց պաշտոնատար անձինք ընդունում են որոշումներ, կատարում են գործողություններ իրենց իրավասությունների սահմաններում և Միության մաքսային օրենսդրությանը և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան:

Հոդված 14. Մաքսային մարմինների և դրանց պաշտոնատար անձանց պահանջների պարտադիր կատարումը

1. Մաքսային մարմինների և դրանց պաշտոնատար անձանց օրինական պահանջները ենթակա են պարտադիր կատարման իրենց գործունեությամբ մաքսային գործին առնչվող անձանց կողմից:

2. Մաքսային մարմինների կողմից մաքսային ձևակերպումների և հսկողության կամ մաքսային այլ ընթացակարգերի իրականացման ժամանակ ներկայացվող պահանջները չեն կարող խոչընդոտ հանդիսանալ ապրանքների ներմուծման, արտահանման, բացթողման կամ մաքսային գործի բնագավառում այլ գործունեության իրականացման համար, եթե դրանք ուղղված չեն Միության և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված պահանջների պահպանման համար անհրաժեշտ նվազագույն հսկողության իրականացմանը:

3. Մաքսային մարմինների և դրանց պաշտոնատար անձանց օրինական պահանջները չկատարելը հանգեցնում է Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված պատասխանատվության:

Հոդված 15. Մաքսային մարմինների համագործակցությունը պետական այլ մարմինների հետ

1. Պետական մարմինները և դրանց պաշտոնատար անձինք պարտավոր են իրենց իրավասության շրջանակներում օժանդակել մաքսային մարմիններին՝ նրանց առջև դրված խնդիրների լուծման գործում:

2. Մաքսային մարմինները մաքսային գործի և օրենքով ու այլ իրավական ակտերով իրենց

վերապահված այլ լիազորությունների իրականացման նպատակով համագործակցում են այլ անձանց հետ: Մաքսային մարմինները պարտավոր են հետախուզման մեջ գտնվող, ինչպես նաև շարժիչ կամ նույնացման համարի վերադառված կամ ջնջված համարներով կամ հափշտակության այլ հատկանիշների առկայությամբ արտաքին տնտեսական գործունեության ապրանքային անվանացանկի 8702, 8703, 8704, 8705 ապրանքային դիրքերին դասվող ապրանքներ և (կամ) տրանսպորտային միջոցներ Հայաստանի Հանրապետություն ներմուծելու դեպքում այդ մասին անհապաղ հայտնել Հայաստանի Հանրապետության կառավարությանն առընթեր ոստիկանություն:

3. Օրենքով սահմանված դեպքերում մաքսային մարմինների իրավասության շրջանակին դասվող որոշակի գործառույթներ մաքսային մարմինների նախաձեռնությամբ և հսկողության ներքո կարող են իրականացվել Հայաստանի Հանրապետության այլ անձանց կողմից՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած կարգով:

4. Մաքսային մարմինների կողմից հանցագործության և (կամ) վարչական իրավախախտումների մասին վկայող փաստերի հայտնաբերման դեպքում, որոնց գործերով վարույթը Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան վերապահված է պետական այլ մարմինների իրավասությանը, մաքսային մարմինները պարտավոր են դրանց մասին տեղեկություններն անհապաղ տրամադրել համապատասխան պետական մարմիններին:

Հոդված 16. Մաքսային մարմինների գործունեության գերատեսչական վերահսկողությունը

1. Օրենքով այլ բան նախատեսված չլինելու դեպքում, վերադաս մաքսային մարմինը կամ մաքսային մարմնի վերադաս պաշտոնատար անձը ցանկացած ժամանակ իրավունք ունի վերադաս մաքսային մարմնի գերատեսչական վերահսկողության կարգով չեղյալ ձանաչել կամ փոփոխել Միության մաքսային օրենսդրության և մաքսային գործի վերաբերյալ ստորադաս մաքսային մարմնի կամ մաքսային գործի բնագավառում մաքսային մարմնի ստորադաս պաշտոնատար անձի՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության պահանջներին չհամապատասխանող որոշումը, ինչպես նաև ձեռնարկել Միության մաքսային օրենսդրությամբ և մաքսային գործի վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ նախատեսված միջոցներ՝ ստորադաս մաքսային մարմինների կամ մաքսային գործի բնագավառում մաքսային մարմինների ստորադաս պաշտոնատար անձանց ոչ իրավաչափ գործողությունների (անգործության) նկատմամբ:

2. Այն դեպքում, երբ ստորադաս մաքսային մարմնի կամ մաքսային գործի բնագավառում մաքսային մարմնի ստորադաս պաշտոնատար անձի որոշումը գերատեսչական վերահսկողության կարգով չեղյալ ձանաչելուց (փոփոխելուց) հետո պահանջվում է մաքսային գործի բնագավառում նոր որոշման ընդունում, այդպիսի որոշումն ընդունվում է լիազոր մաքսային մարմնի կողմից Միության մաքսային օրենսդրությանը և մաքսային գործի վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան, մաքսային հսկողության անցկացման համար սահմանված ժամկետներում:

Հոդված 17. Մաքսային մարմինների և դրանց պաշտոնատար անձանց ընդունած որոշումների, գործողությունների և անգործության բողոքարկումը

1. Մաքսային մարմինների և դրանց պաշտոնատար անձանց կողմից որոշումների ընդունման, գործողությունների և անգործության բողոքարկումն իրականացվում է Միության մաքսային օրենսդրության և «Մաքսային ծառայության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքին համապատասխան:

ԳԼՈՒԽ 4.
ԻՐԱԶԵԿՈՒՄ ԵՎ ՊԱՐԶԱԲԱՆՈՒՄՆԵՐ

Հոդված 18. Մաքսային օրենսդրության վերաբերյալ իրազեկումը

1. Մաքսային մարմինները ապահովում են՝

1) Միության մաքսային օրենսդրության և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրության ազատ, անվճար հասանելիությունը և հրապարակայնությունը, այդ թվում՝ նաև տեղեկատվական տեխնոլոգիաների միջոցով.

2) իրենց պաշտոնական կայքէջերում Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրության և Միության մաքսային օրենսդրության մաքսային գործին առնչվող նախագծերի, ինչպես նաև դրանց ուժի մեջ չմտած փոփոխությունների վերաբերյալ տեղեկատվության տեղադրումը, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ այդպիսի հրապարակումը կարող է հանգեցնել մաքսային հսկողության իրականացման արդյունավետության նվազեցմանը կամ խոչընդոտել դրա իրականացմանը:

Հոդված 19. Մաքսային մարմնի կողմից ընդունված որոշման, իրանացված գործողության (անգործության) վերաբերյալ տեղեկատվության ստացումը

1. Անձինք իրավունք ունեն մաքսային մարմնի կամ դրա պաշտոնատար անձի կողմից ընդունված որոշման կամ իրականացված գործողություն (անգործության) պատճառների վերաբերյալ հարցում կատարել մաքսային մարմին, եթե այդ որոշումը, գործողությունը կամ անգործությունն առնչվում է նշված անձանց իրավունքներին ու օրինական շահերին:

2. Հարցումը պետք է կատարվի որոշման ընդունման, գործողության (անգործության) իրականացման օրվանից կամ դրանց ընդունման կամ իրականացման ժամկետի ավարտից, կամ ընդունված որոշման կամ իրականացված գործողության (անգործության) մասին անձին հայտնի դառնալու օրվանից վեց ամսվա ընթացքում:

3. Անձը կարող է տեղեկատվությունը ստանալու հարցումը ներկայացնել ինչպես բանավոր, այնպես էլ գրավոր: Բանավոր հարցումը մաքսային մարմնի կողմից պատասխանվում է նշված հարցումը ստանալու օրը: Գրավոր հարցման դեպքում պատասխանը պետք է տրամադրվի գրավոր՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված ժամկետում:

Հոդված 20. Մաքսային գործի և մաքսային մարմինների իրավասությանն առնչվող հարցերի վերաբերյալ պարզաբանումների տրամադրումը

1. Մաքսային մարմինները անձանց տրամադրում են պարզաբանումներ Միության մաքսային օրենսդրությանը և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրությանը առնչվող հարցերի վերաբերյալ:

2. Մաքսային մարմինների կողմից պարզաբանման տրամադրումն իրականացվում անվճար հիմունքներով՝ բանավոր կամ գրավոր: Անձի կողմից գրավոր հարցման դեպքում մաքսային մարմինը պարտավոր է տեղեկությունները ներկայացնել գրավոր: Սույն հոդվածով նախատեսված պարզաբանումների տրամադրման կարգը և ժամկետները սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

3. Մաքսային մարմինը պատասխանատվություն չի կրում իր կողմից հրապարակված իրավական ակտերի կամ պարզաբանման ձևերով տրամադրված տեղեկատվության խեղաթյուրման արդյունքների, կամ առանց մաքսային մարմնի գիտության և հսկողության հրապարակված իրավական ակտերի համար:

ԳԼՈՒԽ 5.

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԻ ԲՆԱԳԱՎԱՌՈՒՄ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆԸ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

Հոդված 21. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձանց ռեեստրում իրավաբանական անձանց հաշվառումը

1. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձանց ռեեստրում (այսուհետ՝ Ռեեստր) իրավաբանական անձանց հաշվառումն իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 13-րդ, 19-րդ, 24-րդ, 29-րդ, 34-րդ և սույն օրենքի 61-րդ, 67-րդ, 70-րդ, 76-րդ, 82-րդ հոդվածներին համապատասխան:

2. Ռեեստրում հաշվառվելու համար իրավաբանական անձը գրավոր դիմում է վերադաս մաքսային մարմին՝ կցելով սույն օրենքով նախատեսված փաստաթղթերը:

3. Ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների, մաքսային պահեստների կազմակերպիչների և անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների ռեեստրներում հաշվառվելու համար իրավաբանական անձը որպես ժամանակավոր պահպանման պահեստ, մաքսային պահեստ կամ անմաքս առևտրի խանութի առևտրի սրահ օգտագործվող առանձնացված յուրաքանչյուր շինության և (կամ) բաց հրապարակի վերաբերյալ դիմում է ներկայացնում մաքսային մարմին:

4. Սույն հոդվածի 2-րդ և 3-րդ մասերով նախատեսված դեպքերում մաքսային մարմիններին կարող են ներկայացվել փաստաթղթերի բնօրինակները կամ դրանց վավերացված պատճենները, բացառությամբ մաքսատուրքերի և հարկերի վճարման ապահովումը հաստատող փաստաթղթերի, որոնց դեպքում մաքսային մարմիններին ներկայացվում է փաստաթղթի բնօրինակը: Պատճենները ներկայացնելու դեպքում մաքսային մարմինը կարող է ստուգել դրանց համապատասխանությունը բնօրինակների հետ, որից հետո բնօրինակները վերադարձվում են դրանք ներկայացրած անձին:

5. Մաքսային մարմինը Ռեեստրում հաշվառելու համար ներկայացված դիմումը ուսումնասիրում է այն ստանալու օրվանից 30 օրվա ընթացքում (բացառությամբ սույն հոդվածի 6-րդ և 9-րդ մասերում նշված դեպքերի) և որոշում է կայացնում Ռեեստրում իրավաբանական անձին հաշվառելու կամ հաշվառելը մերժելու մասին:

6. Ռեեստրում հաշվառվելու դիմումի հետ միասին, մաքսատուրքերի և հարկերի վճարման ապահովումը հաստատող փաստաթղթերը մաքսային մարմնին ներկայացված չլինելու դեպքում, եթե պահպանվել են Ռեեստրում հաշվառվելու համար օրենսդրությամբ սահմանված մյուս պայմանները, ապա մաքսային մարմինը նախնական որոշում է կայացնում Ռեեստրում հաշվառելու համար պահանջվող պայմանների բավարար լինելու մասին:

Մաքսային մարմինը Ռեեստրում հաշվառվելու համար պահանջվող պայմանների պահպանման մասին նախնական որոշման ընդունումից հետո օրենսդրությամբ սահմանված կարգով երկու օրվա ընթացքում ծանուցում է դիմումը ներկայացրած իրավաբանական անձին նախնական որոշման, ինչպես նաև մաքսատուրքերի և հարկերի վճարման ապահովումը հաստատող փաստաթղթերը ներկայացնելու անհրաժեշտության մասին: Մաքսատուրքերի և հարկերի վճարման ապահովումը հաստատող փաստաթղթերը մաքսային մարմնին ներկայացվում են ծանուցման օրվանից 10 օրվա ընթացքում: Մաքսային մարմինը մաքսատուրքերի և հարկերի վճարման ապահովումը հաստատող փաստաթղթերը ստանալու օրվան հաջորդող 5-օրյա ժամկետում դիմումը ներկայացրած իրավաբանական անձին հաշվառում է Ռեեստրում:

7. Մաքսային մարմիններն իրականացնում են որպես ժամանակավոր պահպանման պահեստ, մաքսային պահեստ կամ անմաքս առևտրի խանութ օգտագործվող շինությունների և տարածքների զննում՝ սույն օրենքով սահմանված պահանջներին և պայմաններին դրանց համապատասխանությունը ստուգելու նպատակով:

8. Եթե իրավաբանական անձի կողմից ներկայացված փաստաթղթերը չեն համապատասխանում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված պահանջներին, ապա մաքսային մարմինն իրավունք ունի պահանջել իրավաբանական անձի կողմից ներկայացված տվյալները հաստատող այլ փաստաթղթեր:

9. Սույն հոդվածի 8-րդ մասով նախատեսված դեպքում Ռեեստրում հաշվառելու մասին դիմումի ուսումնասիրությունը դադարեցվում է մինչև դիմում ներկայացրած իրավաբանական անձի կողմից մաքսային մարմնի պահանջած փաստաթղթերը ներկայացնելը: Դիմում ներկայացրած իրավաբանական անձը մաքսային մարմնի կողմից պահանջված փաստաթղթերը կարող է ներկայացնել 10 օրվա ընթացքում:

10. Ռեեստրում իրավաբանական անձի հաշվառումը հաստատվում է նրան Ռեեստրում հաշվառելու մասին վկայական տալու միջոցով, իսկ մաքսային փոխադրողների դեպքում՝ որոշումը կայացվելուց հետո երեք աշխատանքային օրվա ընթացքում փոխադրողի կարգավիճակը հաստատող փաստաթուղթը առձեռն կամ այլ եղանակով հանձնվում է իրավաբանական անձի ղեկավարին կամ նրա լիազոր ներկայացուցչին՝ Ռեեստրում նշում կատարելով վկայականի հանձնման օրվա և փաստի վերաբերյալ: Ռեեստրում հաշվառված լինելու վերաբերյալ վկայականը ստորագրվում է մաքսային մարմնի ղեկավարի կամ նրա տեղակալի կողմից և վավերացվում է կնիքով:

11. Մաքսային մարմինները, ուսումնասիրելով Ռեեստրում հաշվառելու մասին իրավաբանական անձի դիմումը կարող են սույն հոդվածի 5-րդ մասում նշված ժամկետը չգերազանցող ժամկետում դիմումը մերժելու մասին որոշում կայացնել: Ռեեստրում հաշվառումը մերժելու վերաբերյալ որոշման մասին իրավաբանական անձի ղեկավարը կամ այլ լիազոր ներկայացուցիչը իրազեկվում են գրավոր՝ նման որոշումն ընդունելուց հետո երկու օրվա ընթացքում:

12. Մաքսային մարմնի կողմից Ռեեստրում հաշվառելու դիմումը մերժվում է, եթե՝

- 1) մաքսային մարմիններին ներկայացված փաստաթղթերի համաձայն, իրավաբանական անձը չի համապատասխանում Միության մաքսային օրենսգրքով սահմանված պահանջներին,
- 2) չեն ներկայացվել սույն օրենքով նախատեսված փաստաթղթերը,
- 3) իրավաբանական անձի կողմից դիմումի հետ ներկայացված փաստաթղթերի տվյալները չեն համապատասխանում նրա կողմից ներկայացված տվյալների հետ:

13. Ռեեստրների ձևերը, դրանցում իրավաբանական անձանց հաշվառելու, հանելու, փոփոխություններ կատարելու, ինչպես նաև մաքսային ներկայացուցիչների, ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների, մաքսային պահեստների կազմակերպիչների, անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների, լիազորված տնտեսական օպերատորների ռեեստրներում հաշվառման մասին վկայականների ձևերը և դրանց լրացման կարգը սահմանվում են վերադաս մաքսային մարմնի կողմից: Մաքսային փոխադրողի կարգավիճակը հաստատող փաստաթղթի ձևը, Միության մաքսային օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 4-րդ կետին համապատասխան, սահմանվում է Միության հանձնաժողովի որոշմամբ:

14. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձանց Ռեեստրներում հաշվառման մասին դիմումների ուսումնասիրության և հաշվառման համար վճար չի գանձվում:

Հոդված 22. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձանց ռեեստրներից մեկում հաշվառման մասին դիմումի մեջ տվյալների փոփոխությունը

1. Ռեեստրում հաշվառման մասին դիմումի հետ ներկայացված՝ սույն օրենքով նախատեսված տվյալների փոփոխության դեպքում, իրավաբանական անձը (իրավաբանական անձի վերակազմավորման դեպքում՝ նրա իրավահաջորդը) պարտավոր է մաքսային մարմնին գրավոր ծանուցնել այդ փոփոխությունների մասին՝ տվյալների փոփոխությունների օրվանից 5 աշխատանքային օրվա ընթացքում և ներկայացնել դրանք հաստատող փաստաթղթերը:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված տեղեկությունները ստանալու օրվանից 15 աշխատանքային օրվա ընթացքում մաքսային մարմինը ստուգում է նշված տվյալների համապատասխանությունը Ռեեստրում իրավաբանական անձին հաշվառելու համար օրենսդրությամբ սահմանված պայմանների հետ և Ռեեստրում համապատասխան փոփոխություններ է իրականացնում: Ռեեստրում անձանց հաշվառման մասին վկայականում (մաքսային փոխադրողի կարգավիճակը հաստատող փաստաթղթում) նշված տվյալների փոփոխման դեպքում մաքսային մարմինը տրամադրում է նոր վկայական (մաքսային փոխադրողի կարգավիճակը հաստատող փաստաթուղթ):

3. Սույն հոդվածին համապատասխան ներկայացված փաստաթղթերը կցվում են համապատասխան Ռեեստրում հաշվառման ժամանակ իրավաբանական անձի կողմից ներկայացված փաստաթղթերի փաթեթին:

Հոդված 23. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձի գործունեության կասեցումը և վերսկսումը

1. Ռեեստրներում հաշվառված իրավաբանական անձանց՝ որպես մաքսային ներկայացուցիչների, ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների, մաքսային պահեստների կազմակերպիչների և անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների գործունեությունը կասեցվում է՝

1) իրավաբանական անձի կողմից իր գործունեության կասեցման մասին դիմումի ներկայացման դեպքում՝ դիմումը ներկայացնելու հաջորդ օրվանից,

2) իրավաբանական անձի նկատմամբ սնանկության վարույթի հարուցման դեպքում իրավաբանական անձի կողմից դիմումի ներկայացման դեպքում՝ դիմումը ներկայացնելու հաջորդ օրվանից,

3) դատարանի կամ լիազոր մարմնի կողմից իրավաբանական անձի գործունեության կասեցման մասին որոշման ընդունման դեպքում՝ մաքսային մարմիններին կասեցման մասին որոշումը հայտնի դառնալու օրվանից,

4) Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ տվյալ գործունեությամբ զբաղվելու համար նախատեսված փաստաթղթի գործողության կասեցման և (կամ) դադարեցման դեպքում, եթե Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ այդպիսի փաստաթղթի առկայությունը նախատեսված է՝ մաքսային մարմիններին կասեցման կամ դադարեցման փաստը հայտնի դառնալու օրվանից:

2. Ռեեստրներում հաշվառված իրավաբանական անձանց գործունեության կասեցման վերաբերյալ մաքսային մարմնի որոշումը 1 օրվա ընթացքում ուղարկվում է իրավաբանական անձի ղեկավարին կամ նրա կողմից լիազորված ներկայացուցչին:

3. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձի գործունեության կասեցման օրվանից մաքսային ձևակերպումների իրականացումը, ժամանակավոր պահպանման և մաքսային պահեստներում պահպանման համար ապրանքների ընդունումը, ինչպես նաև անմաքս առևտրի խանութներում ապրանքների իրացումը չի թույլատրվում: Ժամանակավոր

պահպանման պահեստի կազմակերպիչի գործունեությունը մեկ ամիսից ավելի ժամկետով կասեցվելու դեպքում ժամանակավոր պահպանման պահեստում պահպանվող ապրանքները պետք է ժամանակավոր պահպանման պահեստի կազմակերպիչի միջոցների հաշվին, կասեցմանը հաջորդող օրվանից մեկ ամսվա ընթացքում, հանձնվեն ժամանակավոր պահպանման այլ պահեստ:

4. Ռեեստրում հաշվառված մաքսային ներկայացուցիչների, ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների, մաքսային պահեստների կազմակերպիչների և անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների գործունեությունը վերսկսվում է այդ գործունեության կասեցման համար հիմք հանդիսացող՝ սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված հանգամանքների վերացումը հաստատող փաստաթղթերն իրավաբանական անձի կողմից ներկայացվելու օրվան հաջորդող օրվանից, ինչի վերաբերյալ մաքսային մարմինը 1 օրվա ընթացքում ծանուցում է իրավաբանական անձի ղեկավարին կամ նրա լիազորված ներկայացուցչին:

Հոդված 24. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձանց ռեեստրից իրավաբանական անձին հանելը

1. Իրավաբանական անձը Ռեեստրից հանվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 14-րդ, 20-րդ, 25-րդ, 30-րդ և 35-րդ հոդվածներով նախատեսված հիմքերով: Ռեեստրում հաշվառված իրավաբանական անձի վերակազմավորումը հիմք չի հանդիսանում իրավաբանական անձին Ռեեստրից հանելու համար:

2. Ռեեստրից իրավաբանական անձին հանելու մասին որոշումը ընդունվում է մաքսային մարմնի կողմից գրավոր ձևով՝ պատճառաբանված հիմնավորմամբ և դրա ընդունման օրվան հաջորդող օրը ծանուցվում է իրավաբանական անձին: Ռեեստրից իրավաբանական անձին հանելու մասին որոշումը իրավաբանական անձի ղեկավարին կամ նրա կողմից լիազորված ներկայացուցչին է հանձնվում առձեռն կամ այլ եղանակով՝ նշելով հանձնման փաստը և ամսաթիվը:

3. Ռեեստրից իրավաբանական անձին հանելու մասին որոշումն ուժի մեջ է մտնում դրա ընդունման օրվանից և ենթակա է իրականացման իրավաբանական անձի կողմից ծանուցվելու օրվանից: Անկախ սույն մասով սահմանված դրույթից՝ ժամանակավոր պահպանման պահեստի կազմակերպիչները և մաքսային պահեստի կազմակերպիչները կարող են մինչև Ռեեստրից հանվելու օրը իրենց կողմից կնքված պայմանագրերի հիման վրա իրականացնել գործունեություն՝ սույն մասով նախատեսված ծանուցումը ստանալուց հետո 1 ամսվա ընթացքում, բացառությամբ այն դեպքերի, եթե Ռեեստրից հանելու հիմքը մաքսային կանոնների խախտում արձանագրելն է:

4. Լուծարման կամ վերակազմակերպման արդյունքում գործունեության դադարեցման (բացառությամբ իրավաբանական անձի վերակազմավորման) դեպքում մաքսային մարմինները իրավաբանական անձանց Ռեեստրից հանում են լուծարման կամ գործունեության դադարեցման վերաբերյալ տեղեկատվությունը ստանալու օրվան հաջորդող օրը՝ դրա վերաբերյալ գրառում կատարելու միջոցով:

5. Ռեեստրից իրավաբանական անձին հանելը չի ազատում նրան (նրա իրավահաջորդին) մինչև Ռեեստրից հանվելը կնքված պայմանագրերի հիման վրա մաքսային հսկողության ներքո գտնվող ապրանքների փոխադրման կամ պահպանման հետ կապված ձևակերպումներն ավարտելու կամ այլ գործողություններ կատարելու պարտականությունից:

6. Ռեեստրից անմաքս առևտրի խանութի կազմակերպչին հանելու մասին որոշումն ուժի մեջ մտնելու օրվան հաջորդող օրվանից 15 օրվա ընթացքում «անմաքս առևտուր» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված ապրանքները ենթակա են ձևակերպման այլ մաքսային ընթացակարգով, բացառությամբ այն դեպքի, երբ ապրանքները փոխանցվում են՝ անմաքս առևտրի այլ խանութում դրանց իրացման համար: Սույն մասով նախատեսված այն դեպքում, երբ

անմաքս առևտրի խանութից ապրանքները տեղափոխվում են միևնույն մաքսային մարմնի հսկողության ներքո գտնվող անմաքս առևտրի այլ խանութ, հսկողությունն իրականացվում է այդ մաքսային մարմնի կողմից: Այլ մաքսային մարմնի հսկողության ներքո գտնվող անմաքս առևտրի խանութ սույն հոդվածով նախատեսված ապրանքների տեղափոխումը իրականացվում է «մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգի համապատասխան:

7. Ռեեստրից անմաքս առևտրի խանութի կազմակերպիչին հանելու մասին որոշումն ուժի մեջ մտնելու օրվան հաջորդող օրվանից «անմաքս առևտուր» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված ապրանքները մաքսային նպատակներով դիտարկվում են որպես ժամանակավոր պահպանման հանձնված ապրանքներ: Այդ ապրանքների վաճառքը, ինչպես նաև այլ ապրանքներ անմաքս առևտրի խանութ հանձնելը չի թույլատրվում:

8. Ռեեստրից իրավաբանական անձին հանելու դեպքում այդ ռեեստրում հաշվառվելու համար անձի կողմից տրամադրված՝ մաքսատուրքերի, հարկերի վճարման ապահովման վերադարձը (գործողության դադարեցումը) իրականացվում է սույն օրենքի 16-րդ գլխին համապատասխան:

Հոդված 25. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձանց ռեեստրի վարումը

1. Ռեեստրը վարվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից՝ էլեկտրոնային եղանակով:
2. Ռեեստրների ձևերը հաստատվում են վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:
3. Ռեեստրները ձևավորվում են մաքսային մարմինների կողմից իրավաբանական անձանց այդ ռեեստրներում հաշվառելու, փոփոխություններ կատարելու և հանելու մասին որոշումների, ինչպես նաև ռեեստրներում հաշվառված մաքսային ներկայացուցիչների, ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների, մաքսային պահեստների կազմակերպիչների և անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների գործունեության կասեցման և վերսկսման մասին որոշումների հիման վրա: Ռեեստրներում փոփոխությունները կատարվում են մաքսային մարմնի կողմից այդ մասին որոշումն ընդունելուց հետո՝ 1 աշխատանքային օրվա ընթացքում:
4. Ռեեստրները հրապարակվում են մաքսային մարմինների պաշտոնական կայքէջում յուրաքանչյուր ամսվա 15-րդ օրը:

Հոդված 26. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձանց կողմից հաշվառման վարումը և հաշվետվություններ ներկայացնելը

1. Ապրանքների և տնտեսական գործարքների հաշվառումը մաքսային փոխադրողների, ժամանակավոր պահպանման պահեստի կազմակերպիչների, մաքսային պահեստի կազմակերպիչի, անմաքս առևտրի խանութի կազմակերպիչի կողմից իրականացվում է Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության համաձայն:
2. Մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձանց կողմից հաշվետվությունները ներկայացվում են սույն օրենքի 128-րդ հոդվածի համապատասխան:

ԳԼՈՒԽ 6

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԻ ԲՆԱԳԱՎԱՌՈՒՄ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆ ԻՐԱԿԱՆԱՑՆՈՂ ԱՆՁԻՆՔ

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉԸ

Հոդված 27. Մաքսային ներկայացուցիչը

1. Մաքսային ներկայացուցիչը Միության մաքսային օրենսգրքի 12-րդ հոդվածով սահմանված

իրավաբանական անձն է:

2. Մաքսային ներկայացուցչի և հայտարարատուի կամ շահագրգիռ այլ անձի միջև հարաբերությունները կարգավորվում են նրանց միջև կնքված պայմանագրերով:

3. Մաքսային ներկայացուցիչը կրում է համապատասխան մաքսային ընթացակարգով հայտարարագրման ժամանակ նախատեսված մաքսատուրքերը, հարկերը և այլ վճարները վճարելու պարտավորությունը, եթե մաքսային ներկայացուցչի և հայտարարատուի կամ շահագրգիռ այլ անձի միջև կնքված պայմանագրով այլ բան նախատեսված չէ:

Հոդված 28. Իրավաբանական անձին մաքսային ներկայացուցիչների ռեեստրում հաշվառելու պայմանները

1. Իրավաբանական անձի՝ մաքսային ներկայացուցիչների ռեեստրում հաշվառումն իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքով նախատեսված պայմաններով:

2. Միության մաքսային օրենսգրքի 13-րդ հոդվածի 2-րդ կետով նախատեսված քաղաքացիական պատասխանատվության ռիսկի ապահովագրության գումարի չափը որոշվում է մաքսային ներկայացուցչի և ապահովագրական կազմակերպությունների միջև կնքված պայմանագրերով:

3. Մաքսային ներկայացուցիչների ռեեստրում չեն կարող հաշվառվել պետական կառավարչական հիմնարկները, համայնքները, պետական ոչ առևտրային կազմակերպությունները, համայնքային ոչ առևտրային կազմակերպությունները, ինչպես նաև պետական մասնակցությամբ կազմավորված այլ իրավաբանական անձինք:

4. Մաքսային ներկայացուցիչների ռեեստրում հաշվառման մասին վկայականը պարունակում է մաքսային ներկայացուցչի անվանումը, գտնվելու վայրը, հարկ վճարողի հաշվառման համարը, վկայականը տրամադրող մաքսային մարմնի անվանումը, վկայականի տրամադրման ամսաթիվը և դրա համարը:

Հոդված 29. Մաքսային ներկայացուցիչների ռեեստրում հաշվառման համար դիմումը

1. Մաքսային ներկայացուցիչների ռեեստրում հաշվառվելու նպատակով ներկայացվող դիմումը պետք է պարունակի՝

1) տեղեկություններ մաքսային ներկայացուցչի անվանման, գտնվելու վայրի մասին (փոստային հասցեն և (կամ) այլ կոնտակտային տվյալներ),

2) դիմումի ներկայացման օրվա դրությամբ իրավաբանական անձի անձնակազմում վերադաս մաքսային մարմնի կողմից սահմանված կարգով մաքսային ձևակերպումների մասնագետի որակավորում ստացած անձանց առկայության մասին տեղեկություններ,

3) Միության մաքսային օրենսգրքի 13-րդ հոդվածի 3-րդ կետին համապատասխան մաքսատուրքերի, հարկերի վճարման ապահովումը հաստատող փաստաթուղթը ներկայացված լինելու վերաբերյալ տեղեկություններ,

4) սույն օրենքով նախատեսված քաղաքացիական պատասխանատվության ռիսկի ապահովագրության պայմանագրի (պայմանագրերի) վերաբերյալ տեղեկություններ:

2. Մաքսային ներկայացուցիչների ռեեստրում հաշվառման համար դիմումին կցվում են սույն հոդվածի 1-ին մասով ներկայացված տեղեկությունները հաստատող փաստաթղթերի բնօրինակները կամ դրանց վավերացված պատճենները՝ որոնք ուսումնասիրությունից հետո վերադարձվում են: Մաքսային մարմիններին ներկայացվում է մաքսատուրքերի և հարկերի վճարման՝ Միության օրենսգրքով նախատեսված ապահովումը հաստատող փաստաթղթի բնօրինակը:

Հոդված 30. Մաքսային ձևակերպումների մասնագետը

1. Մաքսային ներկայացուցչի անունից մաքսային ձևակերպումներ կարող է իրականացնել միայն մաքսային ներկայացուցչի հետ աշխատանքային կամ քաղաքացիաիրավական պայմանագրային հարաբերությունների մեջ գտնվող կամ նրա կողմից լիազորված՝ վերադաս մաքսային մարմնի կողմից սահմանված կարգով մաքսային ձևակերպումների մասնագետի որակավորում ստացած Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացին:

2. Մաքսային ձևակերպումների մասնագետի որակավորման վկայական ստանալու համար պարտադիր պայմաններ են՝

- 1) բարձրագույն կրթությունը,
- 2) հայերեն լեզվին տիրապետելը,
- 3) մաքսային օրենսդրությանը տիրապետելը,

4) մաքսային հայտարարագրման ավտոմատ համակարգչային ծրագրից օգտվելու հմտությունը:

3. Մաքսային ձևակերպումների որակավորման քննությունների ծրագրերը և դրանց անցկացման կարգը սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը: Մաքսային ձևակերպումների որակավորման քննություններն ընդունում է վերադաս մաքսային մարմնի ստեղծած հանձնաժողովը: Մաքսային ձևակերպումների որակավորման քննությունը դրական հանձնած անձանց տրվում է մաքսային ձևակերպումների մասնագետի որակավորման վկայական:

4. Մաքսային ձևակերպումների որակավորման վկայական ստացած մասնագետը առնվազն 3 տարին մեկ անգամ վերապատրաստվում է մաքսային մամինների կողմից՝ վերադաս մաքսային մարմնի սահմանած ծրագրով և կարգով:

Հոդված 31. Մաքսային ձևակերպումների մասնագետի որակավորման վկայականի գործողության դադարեցման հիմքերը և կարգը

1. Մաքսային ձևակերպումների մասնագետի որակավորման վկայականի գործողությունը դադարեցվում է, եթե՝

1) հաստատվում է մաքսային ձևակերպումների մասնագետի՝ կեղծ փաստաթղթեր օգտագործելու միջոցով որակավորման վկայական ստացած լինելու փաստը.

2) օրինական ուժի մեջ է մտնում մաքսային ձևակերպումների մասնագետի գործունեությամբ զբաղվելու իրավունքից զրկվելու վերաբերյալ դատական ակտը.

3) մաքսային մասնագետը ի շահ իրեն կամ երրորդ անձանց օգտագործում, իրապարակում կամ երրորդ անձանց է տրամադրում իր ներկայացրած անձանց վերաբերող՝ պետական, առևտրային, բանկային, ծառայողական կամ ապահովագրական գաղտնիք պարունակող տեղեկությունները, բացառությամբ օրենքով սահմանված դեպքերի.

4) մաքսային ձևակերպումների մասնագետը մեկ տարվա ընթացքում երեք և ավելի անգամ ենթարկվել է պատասխանատվության՝ մաքսային վճարների թերի հաշվարկմանը և(կամ) վճարմանը, և(կամ) ոչ սակագնային կարգավորման միջոցների կիրառմանը հանգեցնող մաքսային կանոնների խախտման համար.

5) մաքսային ձևակերպումների մասնագետը դատապարտվել է մաքսանենգության, խարդախության կամ զեղծարարության համար, և դատվածությունը սահմանված կարգով հանված կամ մարված չէ.

6) մաքսային ձևակերպումների մասնագետը արձանագրել է սույն օրենքի 30-րդ հոդվածով նախատեսված վերապատրաստման բացասական արդյունք:

2. Մաքսային ձևակերպումների մասնագետի որակավորման վկայականի գործողությունը դադարեցնելու վերաբերյալ որոշումը ընդունվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից: Նշված որոշման պատճենը տրամադրվում է այն անձին, որի առնչությամբ ընդունվել է այդ որոշումը՝ այն ընդունելու օրվանից երեք օրվա ընթացքում:

3. Մաքսային ձևակերպումների մասնագետի որակավարման վկայականի գործողության դադարեցման արդյունքում մաքսային ձևակերպումների մասնագետի գործունեությունը դադարեցնելու վերաբերյալ որոշումը կարող է բողոքարկել մաքսային ձևակերպումների մասնագետի կողմից՝ վերադասության կարգով կամ դատարան:

Հոդված 32. Մաքսային մարմինների տեղեկատվական համակարգերի հասանելիությունը մաքսային ներկայացուցիչների համար

1. Մաքսային մարմինների կողմից մաքսային նպատակներով տեղեկատվության ավտոմատացված մշակման և տվյալների էլեկտրոնային փոխանցման համար օգտագործվող տեղեկատվական համակարգերի հասանելիությունը մաքսային ներկայացուցիչների համար ապահովվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից սահմանված կարգով:

Հոդված 33. Մաքսային ներկայացուցիչի և նրա անձնակազմի կողմից հանձնարարողից ստացած տեղեկության օգտագործումը

1. Հանձնարարությունը կատարելու նպատակով հանձնարարողից ստացած տեղեկությունը մաքսային ներկայացուցիչը և նրա աշխատողները կարող են օգտագործել բացառապես մաքսային նպատակներով:

2. Պետական, բանկային, առևտրային, ծառայողական գաղտնիք պարունակող տեղեկությունները հրապարակման ենթակա չեն և չեն կարող օգտագործվել մաքսային ներկայացուցիչի կամ նրա աշխատողների կողմից՝ ի շահ իրենց կամ երրորդ անձանց, տրամադրվել երրորդ անձանց, այդ թվում՝ պետական մարմիններին, բացառությամբ օրենքով նախատեսված դեպքերի:

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՓՈԽԱԴՐՈՂ

Հոդված 34. Մաքսային փոխադրողը

1. Մաքսային փոխադրողը Միության մաքսային օրենսգրքի 18-րդ հոդվածով սահմանված իրավաբանական անձն է:

2. Մաքսային փոխադրողների կարգավիճակը հավաստվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից տրամադրված փաստաթղթով, որի ձևը և կիրառման կարգը սահմանվում է Միության հանձնաժողովի որոշմամբ:

3. Մաքսային փոխադրողի և ապրանք առաքողների միջև հարաբերությունները կարգավորվում են նրանց միջև կնքված պայմանագրերով:

4. Մաքսային փոխադրողը կատարում է Միության մաքսային օրենսգրքի 21-րդ հոդվածով սահմանված պարտականությունները:

Հոդված 35. Մաքսային փոխադրողների ռեեստրում հաշվառման համար դիմումը

1. Մաքսային փոխադրողների ռեեստրում հաշվառման համար դիմումը պարունակում է՝

1) տեղեկություններ մաքսային փոխադրողների անվանման, գտնվելու և գործունեության իրականացման վայրերի (փոստային հասցեն և (կամ) այլ կոնտակտային տվյալներ) վերաբերյալ,

2) միջազգային փոխադրումների համար նախատեսված՝ մաքսային ապահովումների կիրառման հնարավորություն ունեցող տրանսպորտային միջոցների սեփականության, վարձակալության կամ օգտագործման իրավունքի վերաբերյալ տեղեկություններ,

3) Միության մաքսային օրենսգրքի 19-րդ հոդվածի 2-րդ կետին համապատասխան մաքսատուրքերի, հարկերի վճարման ապահովումը հաստատող փաստաթուղթը ներկայացված լինելու վերաբերյալ տեղեկություններ,

4) Մաքսային փոխադրողի գործունեություն իրականացնելու համար Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ նախատեսված լիցենզիայի վերաբերյալ տեղեկություններ:

2. Մաքսային ներկայացուցիչների ռեեստրում հաշվառման համար դիմումին կցվում են սույն հոդվածի 1-ին մասով ներկայացված տեղեկությունները հաստատող փաստաթղթերի բնօրինակները՝ որոնք ուսումնասիրությունից հետո վերադարձվում են: Սույն կետով նախատեսված փաստաթղթերի հետ ներկայացվում են նաև մաքսային փոխադրողին պատկանող կամ վարձակալված կամ օգտագործման հանձնված՝ մաքսային փոխադրումների համար նախատեսված տրանսպորտային միջոցների ցանկը և տեխնիկական անձնագրերի պատճենները:

Հոդված 36. Մաքսային փոխադրողի և նրա անձնակազմի կողմից հանձնարարողից ստացած տեղեկության օգտագործումը

1. Հանձնարարությունը կատարելու նպատակով հանձնարարողից ստացած տեղեկությունը մաքսային փոխադրողը և դրա աշխատողները կարող են օգտագործել բացառապես մաքսային նպատակներով:

2. Պետական, բանկային, ապահովագրական, առևտրային, ծառայողական գաղտնիք պարունակող տեղեկությունները հրապարակման ենթակա չեն և չեն կարող օգտագործվել մաքսային փոխադրողի կամ դրա աշխատողների կողմից՝ ի շահ իրենց կամ երրորդ անձանց, տրամադրվել երրորդ անձանց, այդ թվում՝ պետական մարմիններին, բացառությամբ օրենքով նախատեսված դեպքերի:

ԺԱՄԱՆԱԿԱՎՈՐ ՊԱՀՊԱՆՄԱՆ ՊԱՀԵՍՏԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԻՉԸ

Հոդված 37. Ժամանակավոր պահպանման պահեստի կազմակերպիչը

1. Ժամանակավոր պահպանման պահեստի կազմակերպիչը Միության մաքսային օրենսգրքի 23-րդ հոդվածով սահմանված իրավաբանական անձն է:

2. Ժամանակավոր պահպանման պահեստը կարող է լինել բաց կամ փակ տեսակի: Ժամանակավոր պահպանման բաց պահեստները նախատեսված են ցանկացած անձի օգտագործման համար: Ժամանակավոր պահպանման փակ պահեստները նախատեսված են տվյալ պահեստի կազմակերպչի կողմից ապրանքների պահպանության և (կամ) որոշակի տեսակի ապրանքների պահպանության համար, այդ թվում՝ այնպիսի ապրանքների, որոնց շրջանառությունը սահմանափակված է Հայաստանի Հանրապետության և Միության օրենսդրությամբ և (կամ) ունեն պահպանման հատուկ պայմաններ:

3. Ապրանքները պահպանության հանձնող անձանց և ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպչի միջև հարաբերությունները կարգավորվում են նրանց միջև կնքված պայմանագրերով:

4. Ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչը կատարում է Միության մաքսային օրենսգրքի 26-րդ հոդվածով նախատեսված պարտականությունները:

Հոդված 38. Իրավաբանական անձին ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառման պայմանները

1. Իրավաբանական անձին ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառելու պայմանները սահմանվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 24-րդ հոդվածով:

2. Ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառման մասին վկայականը պարունակում է՝

1) ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպչի անվանումը, նշում՝ գտնվելու

և գործունեության իրականացման վայրի մասին, հարկ վճարողի հաշվառման համարը,

2) ժամանակավոր պահպանման պահեստի տեսակը,

3) ժամանակավոր պահպանման պահեստի շինության և (կամ) բաց հրապարակի գտնվելու վայրի մասին տեղեկություններ,

4) վկայական տրամադրող մաքսային մարմնի անվանումը,

5) վկայականի տրամադրման ամսաթիվը և դրա համարը:

Հոդված 39. Ժամանակավոր պահպանման պահեստներին ներկայացվող պահանջները

1. Ժամանակավոր պահպանման պահեստների շինությունները և (կամ) բաց հրապարակները պետք է սարքավորված լինեն այնպես, որպեսզի ապահովվի ապրանքների պահպանվածությունը, բացառվի կողմնակի անձանց մուտքը, ինչպես նաև ապահովվի ապրանքների նկատմամբ մաքսային հսկողության իրականացման հնարավորությունը:

2. Ժամանակավոր պահպանման պահեստներին ներկայացվում են հետևյալ պահանջները`

1) մաքսային պահեստների սանիտարահիգիենիկ պայմանները, շինությունների պահպանության պահնորդաազդանշանային և հրդեհային անվտանգության պահանջները,

2) անվտանգության ծառայության (սեփական կամ վարձված) առկայությունը` մաքսային պահեստների տարածքի պաշտպանությունն իրականացնելու համար,

3) մաքսային պահեստների համար նախատեսված շենքերի և հրապարակների առանձնացումը, պատրաստումը կամ ցանկապատումը, ինչպես նաև մաքսային պահեստների կառուցումն այնպես, որպեսզի մաքսային պահեստների և հրապարակների տարածքում իրականացվի միայն մաքսային հսկողության ներքո ապրանքների պահպանության գործունեություն, բացառվեն այլ գործունեության իրականացումը, մաքսային հսկողությունից դուրս ապրանքների ստացման և մաքսային պահեստներից դրանց դուրսբերման հնարավորությունը, մաքսային պահեստներում գտնվող ապրանքները վնասելը,

4) ապրանքների պահպանության համար նյութատեխնիկական սարքավորումների առկայությունը, այդ թվում` բեռնման-բեռնաթափման և տրանսպորտային միջոցների, պահեստային տնտեսության համար անհրաժեշտ սարքավորումների (կշռող, տեղադրող, տեղափոխող, օդափոխիչ), կապի և այլ միջոցների առկայությունը, դրանց` տեխնիկական պահանջներին համապատասխանությունը,

5) մաքսային մարմինների համար համապատասխան տարածքներ և պայմաններ` մաքսային հսկողություն իրականացնելու, մաքսային ձևակերպումներ կատարելու, ինչպես նաև մաքսային մարմինների պատասխանատու պահպանությանը հանձնված ապրանքների պահպանման նպատակով,

6) պահպանման առանձնահատուկ պայմաններ պահանջող (շուտ փչացող և կոտրվող, խոնավության և ջերմաստիճանի որոշակի ռեժիմ պահանջող, դյուրավառ, շրջակա միջավայրին վնաս պատճառող) ապրանքների համար հատուկ առանձնացված և հարմարեցված շինությունների կամ սարքավորումների առկայությունը,

7) ապրանքների հաշվառման և մաքսային մարմիններին հաշվետվությունների տրամադրման ավտոմատացված համակարգերի առկայությունը,

8) հսկիչ անցագրային կետերի առկայություն` բաց տեսակի ժամանակավոր պահպանության պահեստների համար:

3. Մաքսային հսկողության արդյունավետության ապահովման նպատակով Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանվում են ժամանակավոր պահպանության պահեստներին ներկայացվող այլ պահանջներ:

Հոդված 40. Ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառման դիմումը

1. Ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառման դիմումը պետք է պարունակի՝

1) Ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների անվանման, գտնվելու վայրի վերաբերյալ տեղեկություններ,

2) Ժամանակավոր պահպանման պահեստի տեսակի վերաբերյալ տեղեկություններ (փակ տեսակի ժամանակավոր պահպանման պահեստների համար նաև այդ տեսակի պահեստ ընտրելու անհրաժեշտության և նպատակահարմարության հիմնավորում),

3) Ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների տիրապետության տակ գտնվող և որպես ժամանակավոր պահպանման պահեստ օգտագործվելու համար նախատեսված շինությունների և (կամ) բաց հրապարակների, դրանց գտնվելու վայրի, հարմարություններով ապահովվածության, սարքավորվածության և նյութատեխնիկական հագեցվածության վերաբերյալ տեղեկություններ,

4) քաղաքացիական պատասխանատվության ռիսկի ապահովագրության մասին պայմանագրի (պայմանագրերի) վերաբերյալ տեղեկություններ:

2. Ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառման համար դիմումին կցվում են ներկայացված տեղեկությունները հաստատող փաստաթղթերի բնօրինակները կամ դրանց վավերացված պատճենները, որոնք ուսումնասիրությունից հետո վերադարձվում են ժամանակավոր պահպանման պահեստի կազմակերպիչին:

3. Ժամանակավոր պահպանման պահեստների կազմակերպիչների կողմից ներկայացվող քաղաքացիական պատասխանատվության ռիսկի ապահովագրական գումարի չափը որոշվում է ժամանակավոր պահպանման պահեստի և ապահովագրական կազմակերպության միջև կնքված պայմանագրով:

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՊԱՀԵՍՏԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԻՉԸ

Հոդված 41. Մաքսային պահեստի կազմակերպիչը

1. Մաքսային պահեստի կազմակերպիչը Միության մաքսային օրենսգրքի 28-րդ հոդվածով սահմանված իրավաբանական անձն է:

2. Մաքսային պահեստների տեսակները սահմանվում են Միության մաքսային օրենսգրքով:

3. Մաքսային պահեստի կազմակերպիչների և հայտարարատուների կամ այլ անձանց միջև հարաբերությունները կարգավորվում են նրանց միջև կնքված պայմանագրերով:

4. Մաքսային պահեստի կազմակերպիչը կատարում է Միության մաքսային օրենսգրքի 31-րդ հոդվածով նախատեսված պարտականությունները:

Հոդված 42. Իրավաբանական անձին մաքսային պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառելու պայմանները

1. Իրավաբանական անձին մաքսային պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառելու պայմանները սահմանվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 29-րդ հոդվածով:

2. Մաքսային պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառման մասին վկայականը պետք է պարունակի՝

1) մաքսային պահեստի կազմակերպչի անվանումը, գտնվելու վայրը, հարկ վճարողի հաշվառման համարը,

2) մաքսային պահեստի տեսակը,

3) մաքսային պահեստի շինությունների և (կամ) բաց հրապարակների գտնվելու վայրը,

4) վկայականը տրամադրող մաքսային մարմնի անվանումը,

5) վկայականի տրամադրման ամսաթիվը և դրա համարը:

Հոդված 43. Մաքսային պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառման համար դիմումը

1. Մաքսային պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառման մասին դիմումը պետք է պարունակի՝

1) մաքսային պահեստների կազմակերպիչների անվանման, գտնվելու վայրի վերաբերյալ տեղեկություններ,

2) մաքսային պահեստի տեսակի մասին տեղեկություններ (փակ տեսակի պահեստի դեպքում՝ նաև այդ տեսակի պահեստ ընտրելու անհրաժեշտության և նպատակահարմարության հիմնավորում),

3) մաքսային պահեստների կազմակերպիչների տիրապետության տակ գտնվող և որպես «մաքսային պահեստ» օգտագործվելու համար նախատեսված շինությունների և (կամ) բաց հրապարակների, դրանց գտնվելու վայրի, հարմարություններով ապահովվածության, սարքավորվածության և նյութատեխնիկական հագեցվածության վերաբերյալ տեղեկություններ,

4) բաց մաքսային պահեստների կազմակերպիչների քաղաքացիական պատասխանատվության ռիսկի ապահովագրության մասին պայմանագրի (պայմանագրերի) վերաբերյալ տեղեկություններ:

2. Մաքսային պահեստների կազմակերպիչների ռեեստրում հաշվառման համար ներկայացվող դիմումին կցվում են սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված տեղեկությունները հաստատող փաստաթղթերի բնօրինակները կամ դրանց վավերացված պատճենները, որոնք ուսումնասիրությունից հետո վերադարձվում են:

3. Մաքսային պահեստների կազմակերպիչների քաղաքացիական պատասխանատվության ռիսկի ապահովագրական գումարի որոշվում է մաքսային պահեստի կազմակերպչի և ապահովագրական կազմակերպության միջև կնքված պայմանագրով:

Հոդված 44. Մաքսային պահեստներին ներկայացվող պահանջները

1. Մաքսային պահեստների շինությունները և (կամ) բաց հրապարակները պետք է սարքավորված լինեն այնպես, որպեսզի ապահովվի ապրանքների պահպանվածությունը, բացառվի կողմնակի անձանց մուտքը, ինչպես նաև ապահովվի ապրանքների նկատմամբ մաքսային հսկողության իրականացման հնարավորությունը:

2. Մաքսային պահեստներին ներկայացվում են հետևյալ պահանջները՝

1) մաքսային պահեստների սանիտարահիգիենիկ պայմանները, շինությունների պահպանության պահնորդաազդանշանային և հրդեհային անվտանգության պահանջները,

2) անվտանգության ծառայության (սեփական կամ վարձված) առկայությունը՝ մաքսային պահեստների տարածքի պաշտպանությունն իրականացնելու համար,

3) մաքսային պահեստների համար նախատեսված շենքերի և հրապարակների առանձնացումը, պատրաստումը կամ ցանկապատումը, ինչպես նաև մաքսային պահեստների կառուցումն այնպես, որպեսզի մաքսային պահեստների և հրապարակների տարածքում իրականացվի միայն մաքսային հսկողության ներքո ապրանքների պահպանության գործունեություն, բացառվեն այլ գործունեության իրականացումը, մաքսային հսկողությունից դուրս ապրանքների ստացման և մաքսային պահեստներից դրանց դուրսբերման հնարավորությունը, մաքսային պահեստներում գտնվող ապրանքները վնասելը,

4) ապրանքների պահպանության համար նյութատեխնիկական սարքավորումների առկայությունը, այդ թվում՝ բեռնման-բեռնաթափման և տրանսպորտային միջոցների,

պահեստային տնտեսության համար անհրաժեշտ սարքավորումների (կշռող, տեղադրող, տեղափոխող, օդափոխիչ), կապի և այլ միջոցների առկայությունը, դրանց՝ տեխնիկական պահանջներին համապատասխանությունը,

5) մաքսային մարմինների համար համապատասխան տարածքներ և պայմաններ՝ մաքսային հսկողություն իրականացնելու և մաքսային ձևակերպումներ կատարելու, ինչպես նաև մաքսային մարմինների պատասխանատու պահպանությանը հանձնված ապրանքների պահպանման նպատակով,

6) պահպանման առանձնահատուկ պայմաններ պահանջող (շուտ փչացող և կոտրվող, խոնավության և ջերմաստիճանի որոշակի ռեժիմ պահանջող, դյուրավառ, շրջակա միջավայրին վնաս պատճառող) ապրանքների համար հատուկ առանձնացված և հարմարեցված շինությունների կամ սարքավորումների առկայությունը,

7) ապրանքների հաշվառման և մաքսային մարմիններին հաշվետվությունների տրամադրման ավտոմատացված համակարգերի առկայություն,

8) հսկիչ անցագրային կետերի առկայություն՝ բաց տեսակի մաքսային պահեստների համար:

3. Մաքսային հսկողության արդյունավետության ապահովման նպատակով Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանվում են մաքսային պահեստներին ներկայացվող այլ պահանջներ:

ԱՆՄԱՔՍ ԱՐԵՎՏՐԻ ԽԱՆՈՒԹԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԻՉ

Հոդված 45. Անմաքս առևտրի խանութի կազմակերպիչը

1. Անմաքս առևտրի խանութի կազմակերպիչը Միության մաքսային օրենսգրքի 33-րդ հոդվածով սահմանված իրավաբանական անձն է:

2. Անմաքս առևտրի խանութի կազմակերպիչը կատարում է Միության Մաքսային օրենսգրքի 36-րդ հոդվածով նախատեսված պարտականությունները:

Հոդված 46. Իրավաբանական անձին անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների գրանցամատյանում հաշվառելու պայմանները

1. Իրավաբանական անձին անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների գրանցամատյանում հաշվառելու պայմանները սահմանված են Միության Մաքսային օրենսգրքի 34-րդ հոդվածով:

2. Անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների գրանցամատյանում հաշվառման համար անհրաժեշտ է ապահովել Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ նախատեսված՝ անմաքս առևտրի խանութի կազմակերպման գործունեությամբ զբաղվելու իրավունքը հաստատող փաստաթղթի առկայությունը:

3. Անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների գրանցամատյանում հաշվառման վկայականը պարունակում է՝

1) անմաքս առևտրի խանութի կազմակերպչի անվանումը, գտնվելու վայրը, հարկ վճարողի հաշվառման համարը.

2) անմաքս առևտրի խանութի առևտրի սրահի գտնվելու վայրը.

3) անմաքս առևտրի խանութի պահեստի գտնվելու վայրը.

4) վկայականը տրամադրող մաքսային մարմնի անվանումը.

5) վկայականի տրամադրման ամսաթիվը և դրա համարը:

Հոդված 47. Անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների գրանցամատյանում հաշվառման համար դիմումը

1. Անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների գրանցամատյանում հաշվառման

համար դիմումը պետք է պարունակի՝

- 1) անմաքս առևտրի խանութի անվանման, գտնվելու վայրի վերաբերյալ տեղեկություններ,
- 2) անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների տիրապետության տակ գտնվող և որպես անմաքս առևտրի խանութ օգտագործվելու համար նախատեսված շինությունների, դրանց գտնվելու վայրի, հարմարություններով ապահովվածության, սարքավորվածության և նյութատեխնիկական հագեցվածության վերաբերյալ տեղեկություններ,
- 3) Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ անմաքս առևտրի խանութի կազմակերպիչի գործունեությամբ զբաղվելու իրավունքը հաստատող փաստաթղթի վերաբերյալ տեղեկություններ:

2. Անմաքս առևտրի խանութների կազմակերպիչների գրանցամատյանում հաշվառման դիմումին կցվում են ներկայացված տեղեկությունները հաստատող փաստաթղթերի բնօրինակները կամ դրանց վավերացված պատճենները, որոնք ուսումնասիրությունից հետո վերադարձվում են:

Հոդված 48. Անմաքս առևտրի խանութի՝ հարմարություններով ապահովվածությանը, սարքավորվածությանը, տեղակայման վայրին և ապրանքների իրացման պայմաններին ներկայացվող պահանջները

1. Անմաքս առևտրի խանութները մաքսային հսկողության գոտում առանձնացված տարածքներ են, որտեղ թույլատրվում է իրացնել (պահպանել) բացառապես «անմաքս առևտուր» մաքսային ընթացակարգով բաց թողնված ապրանքները:

2. Անմաքս առևտրի խանութի տարածքը կարող է ներառել վաճառքի մեկից ավելի սրահներ, պահեստային տարածքներ և օժանդակ տարածքներ:

3. Անմաքս առևտրի խանութի՝ հարմարություններով ապահովվածությանը, սարքավորվածությանը և տեղակայման վայրին ներկայացվող պահանջներն են՝

1) անմաքս առևտրի խանութը պետք է ունենա առևտրի սրահ և պահեստային տարածք, որոնք պետք է գտնվեն մաքսային հսկողության գոտում,

2) անմաքս առևտրի խանութի տարածքը պետք է սարքավորված լինի այնպես, որպեսզի ապրանքների վաճառքն իրականացվի բացառապես անմաքս առևտրի խանութի վաճառքի սրահում և ապահովվի ապրանքների պահպանությունն ու մաքսային հսկողության իրականացման հնարավորությունը,

3) անմաքս առևտրի խանութի պահեստները և օժանդակ տարածքները պետք է հարմարեցված և սարքավորված լինեն այնպես, որպեսզի բացառվի կողմնակի անձանց (անմաքս առևտրի խանութի աշխատակիցներ չհանդիսացող և (կամ) անմաքս առևտրի խանութում գտնվող ապրանքների նկատմամբ իրավունքներ չունեցող անձանց) մուտքը, ինչպես նաև ապահովված լինի շինությունների վրա մաքսային ապահովման միջոցների կիրառման հնարավորությունը,

4) անմաքս առևտրի խանութը չի կարող ներառել խանութի գործունեությանը չառնչվող օբյեկտներ,

5) անմաքս առևտրի խանութի պահեստը տեղակայվում է միայն փակ շինությունում և նախատեսվում է բացառապես անմաքս առևտրի խանութի գործունեությունը ապահովող գործողություններ իրականացնելու համար,

6) անմաքս առևտրի խանութի առևտրի սրահները պետք է տեղակայված լինեն այնպես, որպեսզի բացառվի անմաքս առևտրի խանութ մուտքագրված ապրանքների դուրս հանումն առանց մաքսային հսկողության, բացառությամբ մանրածախ վաճառված ապրանքների,

7) անմաքս առևտրի խանութի առևտրի սրահները պետք է գտնվեն Հայաստանի Հանրապետությունից մեկնող ուղևորներին սպասարկելու նպատակով նախատեսված սրահներում՝ Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանը հատող քաղաքացիների

անմիջական մաքսային հսկողության համար սահմանված տեղից հետո:

4. Անմաքս առևտրի խանութում ապրանքների իրացմանը ներկայացվող պահանջներն են՝

1) «անմաքս առևտուր» մաքսային ընթացակարգով բաց թողնված ապրանքները անմաքս առևտրի խանութի սրահ կամ պահեստ, ինչպես նաև պահեստից մինչև անմաքս առևտրի խանութի սրահ տեղափոխվում են մաքսային մարմինների հսկողությամբ,

2) ապրանքների վաճառքը պետք է իրականացվի բացառապես անմաքս առևտրի խանութի առևտրի սրահից,

3) անմաքս առևտրի խանութում ապրանքների վաճառքն իրականացվում է հսկիչ-դրամարկղային մեքենաներով,

4) անմաքս առևտրի խանութում ապրանքների առևտուրը կարող է իրականացվել Հայաստանի Հանրապետության արժույթով և Հայաստանի Հանրապետությունում ազատ փոխարկելի օտարերկրյա արժույթով՝ կանխիկ դրամով, չեկերով, վճարային քարտերով և այլ վճարման միջոցներով:

5. Անմաքս առևտրի խանութի առևտրի սրահներից ապրանքներ գնելու իրավունք ունեն՝

1) տվյալ անմաքս առևտրի խանութի տարածքով Հայաստանի Հանրապետությունից մեկնող ֆիզիկական անձինք,

2) տվյալ անմաքս առևտրի խանութի տարածքով Հայաստանի Հանրապետության տարածքով տարանցիկ ուղևորվող ֆիզիկական անձինք,

3) տվյալ անմաքս առևտրի տարածքով Հայաստանի Հանրապետությունից մեկնող օդանավերի անձնակազմի անդամները,

4) տվյալ անմաքս առևտրի խանութի գործունեության վայրի մաքսային հսկողության գոտու տարածքով Հայաստանի Հանրապետությունից մեկնող օդանավերի իրամանատարները կամ այլ լիազորված անձինք՝ օդանավում ուղևորներին վաճառելու համար: Սույն ենթակետով նախատեսված անձանց անմաքս առևտրի խանութներն ապրանքներ տրամադրում են ավիաընկերությունների հետ կնքված պայմանագրերի հիման վրա,

5) անմաքս առևտրի խանութներից գնումներ կատարող անձը պարտավոր է ներկայացնել անմաքս առևտրի խանութից առևտուր կատարելու իրավունքը հավաստող փաստաթուղթ:

6. Անմաքս առևտրի խանութ ապրանքների մուտքագրման և դրանց իրացման հաշվառման, ինչպես նաև մաքսային մարմիններին այդ ապրանքների վերաբերյալ հաշվետվություններ ներկայացնելու կարգը սահմանվում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից, իսկ պահեստի և վաճառքի սրահների ապրանքների շարժի հաշվառումը և հսկողությունը կատարվում են վերադաս մաքսային մարմնի սահմանած կարգով:

7. Պահեստային տարածք հանձնված ապրանքների նկատմամբ մաքսային մարմնի թույլտվությամբ կարող են իրականացվել ապրանքների նախապատրաստում՝ հետագա առաքման և վաճառքի համար, խմբաքանակների բաժանում, տեսակավորում, փաթեթավորում, վերափաթեթավորում, մակնշում, բեռնում, բեռնաթափում, դրոշմավորում և ցանկացած այլ գործողություն, որը չի հանգեցնում ապրանքի հատկանիշների և նպատակային նշանակության փոփոխության:

8. Վաճառքի սրահների, օժանդակ տարածքների և անմաքս առևտրի խանութի պահեստի օգտագործումը «անմաքս առևտուր» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված ապրանքների պահպանման և իրացման նպատակով չի թույլատրվում:

ԳԼՈՒԽ 7.

ԼԻԱԶՈՐՎԱԾ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՕՊԵՐԱՏՈՐՆԵՐԻ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հոդված 49. Լիազորված տնտեսական օպերատորները և նրանց համար նախատեսված պարզեցված ընթացակարգերը

1. Լիազորված տնտեսական օպերատորը Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով հիմնադրված՝ արտաքին տնտեսական գործունեություն իրականացնող իրավաբանական անձն է, որը համապատասխանում է Միության օրենսգրքով սահմանված չափանիշներին:

2. Լիազորված տնտեսական օպերատորների համար պարզեցված ընթացակարգերը սահմանվում են Միության մաքսային օրենսդրությամբ:

Հոդված 50. Լիազորված տնտեսական օպերատորի կարգավիճակ շնորհելու չափանիշները

1. Լիազորված տնտեսական օպերատորի կարգավիճակ շնորհելու չափանիշները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 39-րդ հոդվածով:

2. Լիազորված տնտեսական օպերատորի կարգավիճակի տրամադրման լրացուցիչ չափանիշներն են՝

1) լիազորված տնտեսական օպերատորի կարգավիճակ ստանալու համար մաքսային մարմիններ դիմում ներկայացնելու օրվա դրությամբ արտաքին տնտեսական գործունեության իրականացման առնվազն երեք տարվա պատմություն,

2) վերջին երեք տարիների ընթացքում անձի կողմից յուրաքանչյուր տարվա ընթացքում Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով 50 մլն. դրամից մինչև 1 մլրդ. դրամ մաքսային արժեքով ապրանքների տեղափոխում,

3) անձի կողմից արտաքին տնտեսական գործունեության իրականացում այն երկրների հետ, որոնք, վերադաս մաքսային մարմնի սահմանած չափանիշներով, անվտանգության առումով ռիսկային չեն համարվում:

Հոդված 51. Շինությունների, բաց հրապարակների և այլ տարածքների կահավորանքի և սարքավորումների հետ կապված պահանջները

1. Լիազորված տնտեսական օպերատորին պատկանող շինությունները, բաց հրապարակները ունեն մաքսային հսկողության գոտու կարգավիճակ և պետք է բավարարեն սույն օրենքով և Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանված փակ տեսակի ժամանակավոր պահպանության պահեստներին ու մաքսային պահեստներին ներկայացվող պահանջներին:

2. Թույլատրվում է լիազորված տնտեսական օպերատորների կողմից՝ մաքսային հսկողության ներքո գտնվող, ինչպես նաև պահպանության հանձնված այլ ապրանքների պահպանումը մեկ շինության տարածքում, պայմանով, որ դրանք կտեղաբաշխվեն առանձին, այնպես որ մաքսային մարմինները մաքսային հսկողության ներքո գտնվող ապրանքները տեսողական զննման միջոցով տարբերակեն այլ ապրանքներից: Լիազորված տնտեսական օպերատորները սույն մասով սահմանված պայմանները ապահովում են պաշտպանիչ ժապավենների, միջնապատերի, համապատասխան ցուցանակների և գրությունների օգտագործման միջոցով:

Հոդված 52. Լիազորված տնտեսական օպերատորների գրանցամատյանում հաշվառման համար դիմումը

1. Լիազորված տնտեսական օպերատորի կարգավիճակ ստանալու նպատակով արտաքին տնտեսական գործունեություն իրականացնողը վերադաս մաքսային մարմին պետք է ներկայացնի դիմում և նախորդ երեք տարիների ընթացքում իրականացրած գործունեության ինքնագնահատման թերթիկ, որի ձևը և ներկայացման կարգը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

2. Լիազորված տնտեսական օպերատորը դիմումի և ինքնագնահատման թերթիկի հետ ներկայացնում է դրանցում ներկայացված տեղեկությունները հավաստող փաստաթղթերի և Միության մաքսային օրենսգրքով նախատեսված մաքսատուրքի և հարկերի վճարման ապահովումը հավաստող փաստաթղթի բնօրինակները, որոնք ուսումնասիրվելուց հետո վերադարձվում են:

3. Մաքսային մարմինը, հիմք ընդունելով իր տրամադրության տակ եղած, ինչպես նաև այլ պետական մարմիններից և երրորդ անձանցից ստացված տեղեկատվությունը, մեկամսյա ժամկետում ուսումնասիրում է անձի նախորդ տարիների ընթացքում իրականացրած գործունեությունը, որի արդյունքում բացահայտված տվյալները համադրվում են անձի ներկայացրած ինքնագնահատման թերթիկում ներառված տեղեկատվության հետ, և կայացվում է որոշում`

1) Լիազորված տնտեսական օպերատորի կարգավիճակի տրամադրման վերաբերյալ, եթե դիմում ներկայացրած անձը համապատասխանում է Միության մաքսային օրենսգրքով և սույն օրենքով սահմանված չափանիշներին.

2) արտաքին տնտեսական գործունեություն իրականացնողից լրացուցիչ տվյալներ պահանջելու, իսկ ներկայացված տվյալների թերի կամ կեղծ լինելու վերաբերյալ մաքսային մարմնի կասկածի առկայության դեպքում` ստուգում իրականացնելու վերաբերյալ:

Սույն մասի 2-րդ կետով նախատեսված գործողությունների ավարտից հետո` մեկամսյա ժամկետում, մաքսային մարմինը որոշում է կայացնում լիազորված տնտեսական օպերատորի կարգավիճակ տրամադրելու կամ այդ կարգավիճակի տրամադրումը մերժելու վերաբերյալ:

Լիազորված տնտեսական օպերատորի կարգավիճակի տրամադրումը մերժելու վերաբերյալ որոշում է կայացվում նաև արտաքին տնտեսական գործունեություն իրականացնողի կողմից սույն մասի 2-րդ կետով մաքսային մարմինների պահանջած տվյալների տրամադրումից հրաժարվելու դեպքում:

Հոդված 53. Լիազորված տնտեսական օպերատորի գրանցամատյանի վարման կարգը և լիազորված տնտեսական օպերատորի գրանցամատյանում հաշվառվելու վկայականը

1. Վերադաս մաքսային մարմինն իրականացնում է լիազորված տնտեսական օպերատորների էլեկտրոնային գրանցամատյանի վարումը և ապահովում է դրա պարբերական հրապարակումը` տեղեկատվական համակարգերի միջոցով:

2. Լիազորված տնտեսական օպերատորի կարգավիճակը իրավաբանական անձին տրամադրվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից` լիազորված տնտեսական օպերատորների գրանցամատյանում հաշվառման վերաբերյալ վկայական տալու միջոցով և ճանաչվում է այն պետության տարածքում, որի մաքսային մարմնի կողմից տրվել է այդ կարգավիճակը: Լիազորված տնտեսական օպերատորների գրանցամատյանում հաշվառման վերաբերյալ վկայականը պարունակում է`

1) լիազորված տնտեսական օպերատորի անվանումը, գործունեության իրականացման վայրը, հարկ վճարողի հաշվաման համարը,

2) տեղեկատվություն մաքսային վճարների, հարկերի վճարման ապահովումը հավաստող փաստաթղթի վերաբերյալ,

3) տեղեկատվություն լիազորված տնտեսական օպերատորին տրամադրված պարզեցված ընթացակարգերի մասին,

4) տեղեկատվություն այն վայրի մասին, որտեղ իրականացվելու են պարզեցված ընթացակարգով մաքսային ձևակերպումները:

3. Լիազորված տնտեսական օպերատորների գրանցամատյանում հաշվառման վերաբերյալ վկայականը ուժի մեջ է մտնում դրա տրման օրը և գործում է անժամկետ:

4. Լիազորված տնտեսական օպերատորը պարտավոր է լիազորված տնտեսական օպերատորների գրանցամատյանում հաշվառման վկայականի տրամադրման համար իր կողմից ներկայացված տեղեկությունների փոփոխությունների վերաբերյալ տեղեկությունները ներկայացնել վերադաս մաքսային մարմին՝ տեղեկությունների փոփոխությունից երեք աշխատանքային օրվա ընթացքում:

5. Մաքսային մարմինը հինգ աշխատանքային օրվա ընթացքում ստուգում է լիազորված տնտեսական օպերատորի կողմից ներկայացված տեղեկատվության արժանահավատությունը և, անհրաժեշտության դեպքում, փոփոխում է վկայականը կամ սույն օրենքով սահմանված կարգով տրամադրում է նոր վկայական:

Հոդված 54. Լիազորված տնտեսական օպերատորի գրանցամատյանում հաշվառվելու վկայականի գործողությունը կասեցնելու, դադարեցնելու և լիազորված տնտեսական օպերատորի գրանցամատյանից հանելու կարգը

1. Մաքսային մարմինը իրականացնում է պարբերական վերլուծություն՝ լիազորված տնտեսական օպերատորի՝ իր կարգավիճակին և այդ կարգավիճակից բխող գործունեության իրականացման նկատմամբ համապատասխանության որոշման նպատակով:

2. Վերադաս մաքսային մարմինը իրավասու է անցկացնել լիազորված տնտեսական օպերատորին տրամադրված կարգավիճակի տրամադրման չափանիշների պահպանման կրկնակի ստուգում:

1) Հայաստանի Հանրապետության մաքսային գործին վերաբերող և Միության մաքսային օրենսդրության փոփոխության դեպքում՝ վերադաս մաքսային մարմնի որոշման հիման վրա.

2) մաքսային հսկողության արդյունքում լիազորված տնտեսական օպերատորի կողմից Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված չափանիշներից մեկի կամ մի քանիսի չպահպանման վերաբերյալ տվյալների բացահայտման դեպքում:

3. Լիազորված տնտեսական օպերատորի գրանցամատյանում հաշվառման վկայականի գործողությունը լիազոր մաքսային մարմնի կողմից կարող է կասեցվել՝

1) լիազորված տնտեսական օպերատորի կողմից տվյալ կարգավիճակ տրամադրելու չափանիշներից մեկին չհամապատասխանելու դեպքում,

2) վերադաս մաքսային մարմնի սահմանած կարգով, ձևով և պարբերականությամբ լիազորված տնտեսական օպերատորի կողմից մաքսային մարմիններին հաշվետվություններ չներկայացնելու դեպքում՝ մինչև համապատասխան հաշվետվության ներկայացումը,

3) Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված մաքսային կանոնների խախտման առկայության դեպքում՝ մաքսային կանոնների խախտման արդյունքում պատասխանատվության ենթարկելու վերաբերյալ վարչական որոշման ուժի մեջ մտնելու ժամկետից մինչև դրա՝ օրենքով սահմանված կարգով մարումը,

4) ընկերության բաժնետերերի կամ մասնակիցների նկատմամբ տնտեսական գործունեության բնագավառին վերաբերող քրեական գործ հարուցվելու դեպքում՝ քրեական

պատասխանատվության վերաբերյալ դատական որոշման ուժի մեջ մտնելու ժամկետից մինչև դրա՝ օրենքով սահմանված կարգով մարումը,

5) մաքսային մարմինների կողմից իրականացված ստուգումների արդյունքում հարկերի, տուրքերի կամ այլ պարտադիր վճարների գծով չկատարված պարտավորությունների հայտնաբերման դեպքում՝ մինչև այդ պարտավորությունների կատարումը,

6) լիազորված տնտեսական օպերատորի կողմից ներկայացված վկայականի կասեցման դիմումի հիման վրա՝ խնդրարկված ժամկետով:

4. Լիազոր մաքսային մարմինը, նախքան լիազորված տնտեսական օպերատորի գրանցամատյանում գրանցվելու հավաստագիրը կասեցնելու մասին որոշման ընդունումը, բացահայտված խախտումների վերաբերյալ ծանուցում է ուղարկում լիազորված տնտեսական օպերատորին: Եթե վերջինս 30 օրվա ընթացքում չի վերացնում խախտումները կամ չի ներկայացնում համապատասխան հաշվետվություններ, ապա վերադաս մաքսային մարմինը որոշում է ընդունում լիազորված տնտեսական օպերատորի վկայականի գործողության կասեցման վերաբերյալ:

5. Կասեցման վերաբերյալ որոշումն ուժի մեջ է մտնում հրապարակումից հետո: Այդ որոշման պատճենը, ոչ ուշ, քան որոշման հրապարակմանը հաջորդող աշխատանքային օրը, փոստով կամ էլեկտրոնային եղանակով ուղարկվում է լիազորված տնտեսական օպերատորին:

6. Լիազորված տնտեսական օպերատորի գրանցամատյանում հաշվառման վկայականի գործողությունը դադարեցվում է հետևյալ դեպքերում.

1) իրավաբանական անձի կողմից ներկայացված՝ գրանցամատյանից դուրս գալու դիմումի հիման վրա,

2) Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան իրավաբանական անձի լուծարման դեպքում,

3) իրավաբանական անձի վերակազմակերպման (բացառությամբ՝ վերազմավորման) դեպքում,

4) լիազորված տնտեսական օպերատորի գրանցամատյանում հաշվառվելու վկայականի գործողության ժամանակավոր կասեցումից հետո սահմանված ժամկետներում պահանջվող գործողությունները չիրականացնելու դեպքում,

5) իրավաբանական անձի կողմից մեկ տարվա ընթացքում երկու և ավելի անգամ մաքսային կանոնների խախտման արձանագրման դեպքում:

Հոդված 55. Լիազորված տնտեսական օպերատորի հաշվառման համակարգի և հաշվետվությունների ներկայացման կարգը

1. Լիազորված տնտեսական օպերատորը պարտավոր է իր կողմից ներմուծվող և արտահանվող ապրանքների համար իրականացնել առանձնացված հաշվառում՝ ապահովելով Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան մաքսային հսկողության ենթակա ապրանքների և դրանց շարժի վերաբերյալ ամբողջական և ճշգրիտ ձևավորված հաշվապահական և հարկային հաշվառում:

2. Լիազորված տնտեսական օպերատորը պարտավոր է յուրաքանչյուր եռամսյակ՝ մինչև եռամսյակին հաջորդող ամսվա 10-ը, մաքսային մարմիններին ներկայացնել հաշվետվություն՝ պարզեցված մաքսային ընթացակարգերով տեղափոխվող ապրանքների վերաբերյալ:

3. Պարզեցված մաքսային ընթացակարգերով տեղափոխվող ապրանքների վերաբերյալ հաշվետվությունը պետք է ներառի տեղեկատվություն ապրանքները ժամանակավոր պահպանության հանձնելու ամսաթվի, դրանց նկատմամբ կիրառված պարզեցված ընթացակարգերի, մաքսային հայտարարագրի համարի, ԱՏԳ ԱԱ ծածկագրի, ապրանքի զուտ և համախառն քաշի, մաքսային արժեքի, մաքսային ձևակերպման արդյունքում հաշվարկված

մաքսային վճարների, ինչպես նաև այն անձի վերաբերյալ, որի անունից իրականացվում են մաքսային ձևակերպումները:

4. Հաշվետվությունները մաքսային մարմիններին են ներկայացվում թղթային կամ էլեկտրոնային եղանակով՝ իրավաբանական անձի ղեկավարի ստորագրությամբ (էլեկտրոնային եղանակի դեպքում՝ էլեկտրոնային թվային ստորագրությամբ):

5. Հաշվետվությունների չներկայացման կամ ոչ ժամանակին ներկայացման կամ ժամանակին, սակայն ոչ հավաստի տեղեկություններով ներկայացման դեպքերում լիազորված տնտեսական օպերատորը պատասխանատվություն է կրում սույն օրենքին համապատասխան:

6. Լիազորված տնտեսական օպերատորի կողմից սույն հոդվածով սահմանված կարգով ներկայացված հաշվետվության ձևը սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը:

Գ Լ ՈՒ Մ 8.

ՏԵՂԵԿԱՏՎԱԿԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳԵՐ ԵՎ ՏԵՂԵԿԱՏՎԱԿԱՆ ՏԵԽՆՈԼՈԳԻԱՆԵՐԸ

Հոդված 56. Մաքսային մարմինների կողմից կիրառվող տեղեկատվական համակարգերը, տեղեկատվական տեխնոլոգիաները և դրանց ապահովման միջոցները

1. Մաքսային մարմինների կողմից տեղեկատվական համակարգերը և տեղեկատվական տեխնոլոգիաները կիրառվում են մաքսային մարմինների գործառույթների իրականացման ապահովման, այդ թվում՝ պետական կառավարման մարմինների հետ տեղեկատվության փոխանակման, բնակչությանը պետական ծառայությունների մատուցման, արտաքին տնտեսական գործունեություն իրականացնողների կողմից տեղեկատվության էլեկտրոնային եղանակով ներկայացման ծառայությունների տրամադրման նպատակով:

2. Տեղեկատվական համակարգերի, տեղեկատվական տեխնոլոգիաների և դրանց ապահովման միջոցների ստեղծումն ու ներդրումն իրականացվում են մաքսային մարմինների նախաձեռնությամբ՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:

3. Մաքսային գործում տեղեկատվական համակարգերի կիրառման կարգը սահմանվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

4. Տեղեկատվական համակարգերը, տեղեկատվական տեխնոլոգիաները և դրանց ապահովման միջոցները, որոնք կիրառվում են երրորդ անձանց կողմից մաքսային մարմիններին սույն օրենքով նախատեսված փաստաթղթերի և տեղեկատվության էլեկտրոնային եղանակով տրամադրման նպատակով, պետք է համապատասխանեն Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված պահանջներին:

Հոդված 57. Մաքսային մարմինների տեղեկատվական ռեսուրսները

1. Մաքսային մարմինների տեղեկատվական ռեսուրսները իրենցից ներկայացնում են փաստաթղթավորված տեղեկատվության և տվյալների համախումբ, որը ներառում է մաքսային մարմիններում ստեղծվող, մշակվող և հավաքագրվող տվյալների շտեմարաններ, այդ թվում՝

1) Միության մաքսային օրենսդրության և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության համաձայն մաքսային մարմինների հետ գործողությունների իրականացման ընթացքում անձանց կողմից ներկայացվող տեղեկատվություն,

2) միջգերատեսչական տեղեկատվության փոխանակման շրջանակներում պետական մարմինների կողմից տրամադրվող տեղեկատվություն,

3) մաքսային մարմինների հարցումների հիման վրա և (կամ) միջազգային տեղեկատվության փոխանակման շրջանակներում օտար երկրների պետական գերատեսչությունների կողմից տրամադրվող տեղեկատվություն:

2. Մաքսային մարմինների տեղեկատվական ռեսուրսների ձևավորման և կիրառման կարգը, տեղեկատվության և տվյալների, այդ թվում՝ էլեկտրոնային եղանակով ներկայացված, փաստաթղթավորման պահանջները սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը:

3. Անձանց կողմից մաքսային մարմնի տեղեկատվական ռեսուրսներում առկա սահմանափակ հասանելիություն ունեցող տեղեկատվության ստացման կարգը սահմանվում է Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ:

Հոդված 58. Մաքսային մարմինների կողմից տեղեկատվության պաշտպանության ապահովումը

1. Տեղեկատվության պաշտպանության ծրագրային, ապարատային, ինչպես նաև այլ միջոցների ստեղծումն իրականացվում է Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմնի նախաձեռնությամբ՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով: Տեղեկատվության պաշտպանության ծրագրային, ապարատային, ինչպես նաև այլ միջոցների կիրառման կարգը սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը:

2. Տեղեկատվության պաշտպանության միջոցների կիրառման պահանջների ապահովման վերահսկողությունն իրականացվում է վերադաս մաքսային մարմինը:

Գ Լ ՈՒ Խ 8.

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հոդված 59. Արտաքին եւ փոխադարձ առևտրի մաքսային վիճակագրությունը

1. Հայաստանի Հանրապետության արտաքին և Միության անդամ երկրների հետ փոխադարձ առևտրի, ինչպես նաև տնտեսության վիճակի վերլուծության նպատակներով մաքսային մարմինները Հայաստանի Հանրապետության կառավարության որոշմամբ սահմանված կարգով իրականացնում են Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով կամ վիճակագրական տարածքով փոխադրվող ապրանքների մասին տվյալների հավաքագրում և մշակում:

2. Մաքսային քաղաքականության իրականացման նպատակով մաքսային մարմինները Եվրասիական տնտեսական միության խորհրդի կողմից սահմանված մեթոդաբանությամբ վարում են մաքսային վիճակագրություն:

3. Հայաստանի Հանրապետության կառավարության որոշմամբ կարող է սահմանվել մաքսային վիճակագրության վարման հատուկ կարգ, որն օգտագործվում է միայն մաքսային նպատակների համար:

Հոդված 60. Վիճակագրական նպատակներով օգտագործվող փաստաթղթերն ու տեղեկությունները

1. Մաքսային վիճակագրության վարման համար օգտագործվում են Հայաստանի Հանրապետության կառավարության որոշմամբ սահմանված կարգով մաքսային մարմիններին տրամադրված տեղեկությունները, ինչպես նաև մաքսային հսկողության իրականացման նպատակով օգտագործվող փաստաթղթերը և տեղեկությունները:

2. Մաքսային վիճակագրության նպատակներով հավաքագրված տեղեկությունները մաքսային մարմինների կողմից չեն կարող օգտագործվել այլ նպատակներով, բացառությամբ օրենքով նախատեսված դեպքերի:

3. Պետական, բանկային, ապահովագրական, առևտրական, ծառայողական գաղտնիք կազմող տեղեկությունները մաքսային մարմինների կամ դրանց պաշտոնատար անձանց կողմից չեն կարող հրապարակվել, օգտագործվել անձնական նպատակների համար, տրամադրվել

երրորդ անձանց, այդ թվում՝ պետական մարմինների, բացառությամբ օրենքով նախատեսված դեպքերի:

ԳԼՈՒԽ 9.

ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ԴԱՍԱԿԱՐԳՈՒՄԸ ԸՍՏ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԱՐՏԱՔԻՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅԱՆ ՄԻԱՄՆԱԿԱՆ ԱՊՐԱՆՔԱՅԻՆ ԱՆՎԱՆԱՑԱՆԿԻ

Հոդված 61. Միության արտաքին տնտեսական գործունեության միասնական ապրանքային անվանացանկը

1. Արտաքին տնտեսական գործունեության մաքսասակագնային և ոչ սակագնային կարգավորման միջոցների կիրառման, ինչպես նաև մաքսային վիճակագրության վարման նպատակով Հայաստանի Հանրապետությունում կիրառվում է Միության հանձնաժողովի կողմից հաստատված՝ արտաքին տնտեսական գործունեության ապրանքային անվանացանկը (այսուհետ՝ ԱՏԳ ԱԱ):

2. Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը հաստատում է ԱՏԳ ԱԱ-ի հայերեն թարգմանված տարբերակը:

3. Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից հաստատված ԱՏԳ ԱԱ-ի տարբերակի և Միության հանձնաժողովի կողմից հաստատված ԱՏԳ ԱԱ-ի միջև տարբերությունների, հակասությունների, անհամապատասխանության առկայության դեպքում գերակայում են Միության հանձնաժողովի կողմից հաստատված ԱՏԳ ԱԱ-ի դրույթները:

Հոդված 62. Մաքսային մարմինների կողմից պրանքների դասակարգման վերաբերյալ նախնական որոշումները

1. Վերադաս մաքսային մարմինը ընդունում է ըստ ԱՏԳ ԱԱ-ի ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ նախնական որոշումներ՝ Միության մաքսային օրենսգրքի համաձայն՝ վերադաս մաքսային մարմնի կողմից սահմանված կարգով, ձևով և ժամկետներում:

2. Վերադաս մաքսային մարմինը սահմանում է ապրանքների առանձին տեսակների դասակարգման առանձնահատկությունները:

3. Վերադաս մաքսային մարմինն ապահովում է Հայաստանի Հանրապետության տարածքում շահագրգիռ անձանց՝ Միության մաքսային օրենսգրքի համաձայն, մաքսային մարմինների կողմից ընդունված նախնական և այլ որոշումների մասին տեղեկատվությունից ազատ օգտվելու անվճար հնարավորությունը:

Հոդված 63. Ապրանքների դասակարգումը

1. Ապրանքների ԱՏԳ ԱԱ ծածկագրերը նշվում են մաքսային հայտարարագրերում և մաքսային մարմիններին ներկայացվող՝ Հայաստանի Հանրապետության և Միության օրենսդրությամբ սահմանված փաստաթղթերում:

2. Ապրանքների հայտարարագրման ժամանակ մաքսային մարմնի կողմից ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ անհամաձայնության դեպքում մաքսային մարմինը հայտարարատուից կարող է պահանջել ապրանքների դասակարգմանն առնչվող լրացուցիչ տեղեկություններ, որոնց ցանկը սահմանվում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից:

3. Սույն հոդվածի 2-րդ մասով նախատեսված տեղեկությունները հայտարարատուի կողմից մաքսային մարմիններին ներկայացվում են հնգօրյա ժամկետում:

4. Մաքսային մարմիններին ներկայացված մաքսային հայտարարագրում հայտարարատուի կողմից հայտարարագրված ԱՏԳ ԱԱ ծածկագիրը ճշգրտելու, ինչպես նաև դասակարգման համար

լրացուցիչ տեղեկություններ պահանջելու անհրաժեշտության առաջացման դեպքում ապրանքների մաքսային ձևակերպումը և բացթողնումը իրականացվում է հայտարարատուի կողմից նախապես հայտարարագրված ԱՏԳ ԱԱ ծածկագրին համապատասխան՝ հայտարարատուի կողմից առաջարկվող և մաքսային մարմինների կողմից որոշված ծածկագրերի կիրառման արդյունքում առաջացած՝ մաքսային վճարների դրական տարբերության չափով բանկային կամ վարկային կազմակերպության տրամադրած երաշխիքի ներկայացման դեպքում, մինչև 90 օր ժամկետով՝ հետագայում ըստ վերջնական ընդունված որոշման, վերահաշվարկված մաքսային վճարների և վճարված մաքսային վճարների դրական տարբերությունը պետական բյուջե վճարելու պայմանով:

5. Սույն մասով սահմանված դրույթը չի տարածվում ոչ սակագնային կարգավորման ենթակա այն ապրանքների նկատմամբ, որոնց համար Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված են ներմուծման և արտահանման արգելքներ և (կամ) սահմանափակումներ, որոնց առկայության դեպքում ապրանքների մաքսային ձևակերպումների ընթացքը կասեցվում է Միության օրենսգրքի 196-րդ հոդվածի 4-րդ մասին համապատասխան՝ մինչև ԱՏԳ ԱԱ ծածկագրի վերաբերյալ մաքսային մարմինների կողմից որոշման կայացումը:

6. Ապրանքների ոչ ճիշտ դասակարգում հայտնաբերելու դեպքում ապրանքների դասակարգումն իրականացնում է մաքսային մարմինը և ընդունում է ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ որոշում, որը պարունակում է հետևյալ տեղեկությունները.

1) ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ որոշում ընդունած մաքսային մարմնի անվանումը, դեկավարի կամ նրան փոխարինող պաշտոնատար անձի անունը, ազգանունը և ստորագրությունը,

2) հայտարարատուի անվանումը,

3) ապրանքի դասակարգման վերաբերյալ որոշման ընդունման ամսաթիվը և այն հայտարարագրի գրանցման ամսաթիվն ու համարը, որով հայտարարագրվել է դասակարգվող ապրանքը, ինչպես նաև մաքսային հայտարարագրում ապրանքի համարը, որի համար ընդունվել է ապրանքի դասակարգման մասին որոշումը,

4) ապրանքի անվանումը (մանրամասն նկարագիրը),

5) ապրանքի դասակարգման համար անհրաժեշտ տեղեկությունները,

6) ապրանքի ԱՏԳ ԱԱ տասանիշ ծածկագիրը՝ ԱՏԳ ԱԱ-ին համապատասխան,

7) ընդունված որոշման հիմնավորումը, պատճառը և ԱՏԳ ԱԱ մեկնաբանման համապատասխան կանոնին հղումը:

7. Սույն օրենքով նախատեսված գերատեսչական հսկողության կարգով վերադաս մաքսային մարմնի կողմից որոշում կայացնելու դեպքում ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ որոշումը պետք է պարունակի նաև այլ մաքսային մարմնի որոշումը չեղյալ համարելու կամ այն փոփոխելու պատճառների վերաբերյալ հիմնավորում և այն մաքսային մարմնի անվանումը, որի կողմից ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ ընդունված որոշումը չեղյալ է համարվել, կամ փոփոխվել է:

8. Ապրանքի դասակարգման վերաբերյալ որոշումը կարող է տրամադրվել մաքսային մարմինների պաշտոնական ձևաթղթով՝ մաքսային մարմնի նամակի ձևով, կամ կարող է հասդիսանալ ստուգում իրականացնելու վերաբերյալ որոշման կամ մաքսային վճարների կամ տույժերի գանձման վերաբերյալ որոշման բաղկացուցիչ մաս:

9. Ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ մաքսային մարմնի որոշումը պարտադիր է հայտարարատուի համար:

10. Ապրանքների բացթողնումից հետո ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ մաքսային մարմնի կողմից որոշում ընդունելու դեպքում 3 աշխատանքային օրվա ընթացքում այն

ուղարկվում է հայտարարատուին: Սույն մասով նախատեսված որոշմամբ հաստատված ԱՏԳ ԱԱ ծածկագրի փոփոխության արդյունքում մաքսատուրքի, հարկերի չվճարված կամ պակաս վճարված գումարների, ինչպես նաև դրանց նկատմամբ հաշվարկված՝ օրենքով սահմանված տույժերի և տուգանքների գանձումն իրականացվում է սույն օրենքին համապատասխան:

Հոդված 64. Չհավաքված կամ կազմատված, այդ թվում՝ չկոմպլեկտավորված կամ անավարտ վիճակում սահմանված ժամանակահատվածում ներկրվող կամ արտահանվող ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ որոշման ընդունման կարգը

Չհավաքված կամ կազմատված, այդ թվում չկոմպլեկտավորված կամ անավարտ ապրանքը, որի ներմուծումը կամ արտահանումը նախատեսվում է իրականացնել Միության Մաքսային օրենսգրքի 170-րդ հոդվածով սահմանված ժամկետները չզերազանցող ժամանակահատվածում՝ մի քանի խմբաքանակներով, կարող է հայտարարագրվել ԱՏԳ ԱԱ-ի դասակարգման մեկ ծածկագրով՝ ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ մաքսային մարմնի որոշման առկայության դեպքում:

**ԳԼՈՒԽ 10.
ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ԾԱԳՄԱՆ ԵՐԿԻՐԸ**

Հոդված 65. Ապրանքների ծագման երկրի որոշումը

1. Ապրանքի ծագման երկիր է համարվում այն երկիրը, որտեղ այն ամբողջությամբ արտադրվել է կամ վերջին անգամ ենթարկվել է բավարար վերամշակման՝ համաձայն սույն գլխով սահմանված չափանիշների: Անհրաժեշտության դեպքում որպես ծագման երկիր կարող է դիտվել երկրների խումբը, մաքսային միությունը, աշխարհի կամ որևէ երկրի տարածաշրջանը:

2. Միության անդամ չհանդիսացող պետություններից ծագող ապրանքները Հայաստանի Հանրապետություն ներմուծելիս դրանց ծագման երկրների որոշումը իրականացվում է «Ապրանքների ծագման երկրի որոշման միասնական կանոնների մասին» 2008 թվականի հունվարի 25-ի համաձայնագրի և Միության մաքսային օրենսգրքի 7-րդ գլխի համաձայն:

3. Միության տարածքում տեղափոխվող, Միության անդամ պետություններից ծագող ապրանքների ծագման երկրի որոշումն իրականացվում է Հայաստանի Հանրապետության Անկախ պետությունների համագործակցության ազատ առևտրի գոտու շրջանակներում կնքված՝ Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով սահմանված կանոններով, եթե Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերով այլ բան սահմանված չէ:

4. Հայաստանի Հանրապետությունից արտահանվող ապրանքների ծագման երկրի որոշումը և ծագման հավաստագրի կամ սերտիֆիկատի տրամադրումը իրականացնում է Հայաստանի Հանրապետության վերադաս մաքսային մարմինը՝ սույն օրենքով սահմանված կարգով: Եթե Հայաստանի Հանրապետության տարածքից արտահանվող ապրանքների ներմուծման երկրի ազգային օրենսդրությամբ սահմանված են ապրանքի ծագման երկրի որոշման՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կանոններից տարբերվող կանոններ, ապա թույլատրվում է այդպիսի ապրանքների ծագման երկրի որոշման ժամանակ առաջնորդվել ներմուծող երկրի ազգային օրենսդրությամբ սահմանված դրույթներով, եթե Հայաստանի Հանրապետության և այդ երկրի միջև ապրանքների ծագման երկրի որոշման կանոնների վերաբերյալ պայմանագրեր կնքված չեն:

5. Ապրանքների ծագման երկիրը որոշվում է հայտարարատուի կողմից, իսկ սույն օրենքով սահմանված դեպքերում՝ մաքսային մարմնի կողմից: Ապրանքների ծագման երկիրը հայտարարվում է հայտարարատուի կողմից մաքսային մարմնում ապրանքների մաքսային հայտարարագրման ժամանակ:

Հոդված 66. Ապրանքներին տրամադրվող կարգավիճակը՝ ըստ ծագման երկրի

1. Ապրանքներին, ըստ ծագման երկրի, տրամադրվում է ոչ արտոնյալ ծագման կարգավիճակ կամ արտոնյալ ծագման կարգավիճակ:

2. Ապրանքների ոչ արտոնյալ ծագման շրջանակներում նախատեսվում է՝

1) Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված սակագնային կարգավորման միջոցների կիրառություն, բացառությամբ օրենսդրությամբ սահմանված կարգով արտոնությունների կիրառման դեպքերի.

2) Հայաստանի Հանրապետության և Միության օրենսդրությամբ սահմանված ոչ սակագնային կարգավորման միջոցների կիրառություն.

3) ապրանքների ծագման հավաստագրերի կամ վկայականների տրամադրում:

3. Ապրանքների արտոնյալ ծագման շրջանակներում նախատեսվում է՝

1) Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված սակագնային կարգավորման միջոցների կիրառումից ազատում՝ միջազգային պայմանագրերով նախատեսված դրույթների շրջանակներում,

2) ապրանքների ծագման հավաստագրերի կամ վկայականների տրամադրում:

4. Հայաստանի Հանրապետության և Միության տարածքներից արտահանվող՝ ապրանքների ծագման երկիրը որոշվում է դրանց նկատմամբ սակագնային և ոչ սակագնային կարգավորման, մաքսային վիճակագրության վարման և ծագման հավաստագրերի կամ վկայականների տրամադրման նպատակով:

Հոդված 67. Ամբողջությամբ Հայաստանի Հանրապետությունում արտադրված ապրանքի ծագման երկրի որոշման կանոնները

1. Ամբողջությամբ Հայաստանի Հանրապետությունում արտադրված են համարվում՝

1) կենդանի կենդանիները, որոնք ծնվել և աճեցվել են Հայաստանի Հանրապետությունում.

2) կենդանիները, որոնք ծեռք են բերվել Հայաստանի Հանրապետությունում որսորդության, թակարդելու, ձկնորսության (տվյալ երկրի տարածքային և ներքին ջրերում) կամ համանման այլ գործունեության հետևանքով.

3) կենդանի կենդանիներից Հայաստանի Հանրապետությունում ստացված արտադրանքը.

4) Հայաստանի Հանրապետությունում աճեցված, հնձված, քաղված կամ հավաքված բույսերը կամ բուսամթերքը.

5) Հայաստանի Հանրապետությունում տարածքից, ընդերքից կամ տարածքային և ներքին ջրերի հատակից ստացված, արդյունահանված օգտակար հանածոները և այլ բնական պաշարները, որոնք ընդգրկված չեն սույն մասի 1-4-րդ կետերում.

6) Հայաստանի Հանրապետությունում արտադրության, վերամշակման կամ սպառման հետևանք հանդիսացող մնացորդները և երկրորդային հումքը, որոնք պիտանի չեն կամ պիտանի են միայն որպես հումք.

7) Հայաստանի Հանրապետության դրոշն օրինականորեն կրող նավերով չեզոք ջրերում ձկնորսությամբ ծեռք բերված արտադրանքը.

8) սույն մասի 7-րդ կետում նշված ապրանքներից Հայաստանի Հանրապետության դրոշն օրինականորեն կրող նավ-գործարաններում պատրաստված արտադրանքը.

9) Հայաստանի Հանրապետությանը պատկանող կամ վերջինիս կողմից վարձակալված տիեզերանավերում թռիչքի ընթացքում ստացված արտադրանքը.

10) Հայաստանի Հանրապետությունում սույն մասի 1-9-րդ կետերում նշված արտադրանքից ստացված կամ արտադրված ապրանքները:

Հոդված 68. Ապրանքի բավարար վերամշակման չափանիշները Հայաստանի Հանրապետությունում

1. Բավարար վերամշակման չափանիշներ են համարվում այն աշխատանքները, որոնց հետևանքով՝

1) տեղի է ունեցել ԱՏԳԱԱ-ում ապրանքի ապրանքային ծածկագրի առաջին չորս նիշերից ցանկացածի փոփոխություն.

2) տվյալ ապրանքի արտադրության մեջ օգտագործվող տվյալ երկրի ծագում ունեցող նյութերի արժեքի և ավելացված արժեքի տոկոսային բաժինը կազմում է արտադրանքի բացթողման (մատակարարման) գնի ոչ պակաս, քան 30 տոկոսը, ընդ որում, այդ գնի մեջ հաշվի չեն առնվում անուղղակի հարկերը, առևտրային վերադիրները, տրանսպորտային, ապահովագրման, պահպանման և համանման այլ ծախսերը:

2. Այն ապրանքները, որոնք ԱՏԳ ԱԱ-ում դասակարգված են որպես կոմպլեկտներ (կոմպլեկտավորված ապրանքներ) կամ դիտվում են որպես այդպիսիք, համարվում են այն երկրի ծագում ունեցող, որտեղ կոմպլեկտը հավաքվել է, եթե կոմպլեկտի՝ տվյալ երկրի ծագում չունեցող մասերի ընդհանուր արժեքը չի գերազանցում դրա արժեքի 45 տոկոսը:

Հոդված 69. Ապրանքի բավարար վերամշակման չափանիշ չհանդիսացող գործառույթները

1. Ապրանքի բավարար վերամշակման չափանիշներ չեն համարվում՝

1) բացառապես ապրանքի նպատակային նշանակման մեջ կատարվող փոփոխությունները (օրինակ՝ մարդատար մեքենայից բեռնատարի հավաքում և այլն).

2) ցանկացած ձևով կատարվող փաթեթավորման գործողությունները (օրինակ՝ շշալցում, փաթաթում և այլն).

3) ներդաշնակ համակարգի կանոնների համաձայն՝ անավարտ ապրանքներն ավարտուն ապրանքների շարքում դասակարգելը կամ ավարտված, բայց չմոնտաժված արտադրանքը մոնտաժված ապրանքների շարքում դասակարգելը.

4) պարզ հավաքման գործողությունները, մասնավորապես՝ մեկ այլ անվանման տակ դասակարգելի ապրանքներ ստանալու համար միավորների խրոցակային միացումը (օրինակ՝ մոնիտորի, ավտոմատ սնուցման միավորի, ստեղնաշարի, «մկնիկի» միացմամբ համակարգչի ստացում և այլն).

5) բացառապես պաշտպանական միջոցների ավելացումը.

6) ԱՏԳ ԱԱ 01 (կենդանի կենդանիներ) ապրանքային խմբում դասակարգված ապրանքներից 02 (միս և մսի ենթամթերք) ապրանքային խմբի ապրանքներ ստանալը.

7) ապրանքների վաճառահանման և փոխադրման նախապատրաստական աշխատանքները (խմբաքանակների մասնատում, տեսակավորում, վերափաթեթավորում և այլն).

8) արտադրանքի պահպանության, տեղափոխման և պահեստավորման համար անհրաժեշտ գործողությունները.

9) ապրանքների կամ դրանց փաթեթավորման վրա նիշերի, պիտակների կամ այլ տարբերակող նշանների ամրացումը.

10) ապրանքների (բաղադրամասերի) խառնման միջոցով այնպիսի արտադրանքի ստացումը, որի բնութագրերն էապես չեն տարբերվում ելակետային բաղադրամասերի բնութագրերից.

11) սույն մասի 1-10-րդ կետերում նշված երկու կամ ավելի գործողությունների համակցությունը:

2. Անկախ սույն հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի պահանջներից՝ իրենց նպատակային նշանակման փոփոխությամբ ձեռք բերված ապրանքները համարվում են բավարար

վերամշակված, եթե կատարված աշխատանքները բավարարում են սույն օրենքի 68-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետով սահմանված չափանիշներին:

3. Ապրանքի ծագման երկիրը որոշելիս ապրանքների հետ ներկայացված փաթեթավորող նյութերի և տարաների ծագումը հաշվի չի առնվում՝ սույն օրենքի 68-րդ հոդվածի 2-րդ կետի «ա» ենթակետով նախատեսված կարգով ԱՏԳ ԱԱ-ի մաքսային դասակարգման փոփոխության վերաբերյալ սահմանված որևէ դրույթով: Փաթեթավորող նյութերի ու տարաների դասակարգումը կատարվում է ԱՏԳ ԱԱ-ում դասակարգման ենթակա ապրանքների հետ:

4. Ապրանքի ծագման երկիրը որոշելիս հաշվի չի առնվում՝

1) ապրանքի արտադրության համար օգտագործվող էներգիայի, վառելիքի, սարքավորումների, մեքենաների և գործիքների ծագման երկիրը.

2) ապրանքը վերջնական տեսքի բերելու համար տեխնիկական գործընթացով չնախատեսված, բայց օգտագործված և ֆիզիկապես ապրանքում չընդգրկված նյութերի ծագման երկիրը.

3) ապրանքների հետ միաժամանակ տեղափոխվող օժանդակ սարքերի, պահեստամասերի ծագումը, եթե դրանց քանակը և արժեքը բնորոշ են տվյալ ապրանքի համար, դրանց գինը ներառված է ապրանքի գնի մեջ, և դրանք ապրանքից առանձին ապրանքագրված չեն:

5. Սույն օրենքի 68-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված կանոնի կիրառման նպատակով կոմպլեկտները կամ ներդաշնակ համակարգում որպես այդպիսիք սահմանված ապրանքները մի քանի ապրանքախմբերով (մասնատված) Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով տեղափոխվելու դեպքում՝

1) այդ մասին մաքսային մարմինները նախօրոք պետք է գրավոր տեղեկացվեն հայտարարատուի կողմից, որը պետք է հայտնի մասնատման պատճառները, յուրաքանչյուր ապրանքախմբի մասնացուցակը՝ ապրանքային համապատասխան ծածկագրերի նշումով, յուրաքանչյուր ապրանքախմբի մեջ մտնող ապրանքների արժեքը և ծագման երկիրը.

2) մասնատված բոլոր ապրանքները միևնույն երկրից պետք է առաքվեն միևնույն առաքողի կողմից.

3) ամբողջ խմբաքանակը պետք է Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով տեղափոխվի մաքսային մարմնի կողմից հայտարարագրի ընդունման օրվանից ոչ ուշ, քան վեց ամսվա ընթացքում:

Հոդված 70 Ապրանքի ծագման երկրի հավաստումը

1. Ապրանքի ծագման երկրի հավաստման նպատակով մաքսային մարմինները հայտարարատուից կամ նրա կողմից լիազորված անձից կարող են պահանջել ապրանքների ծագումը հավաստող փաստաթղթերը:

Հոդված 71. Ապրանքների ծագման երկրի մասին նախնական որոշումը

1. Վերադաս մաքսային մարմինը հայտարարատուի, ապրանքների սեփականատիրոջ կամ գնորդի հարցման հիման վրա կարող է ընդունել կոնկրետ երկրից ծագող ապրանքների ծագման երկրի վերաբերյալ նախնական որոշումներ:

2. Ապրանքների ծագման երկրի վերաբերյալ նախնական որոշման ընդունման համար հարցման մեջ պետք է նշված լինեն նախնական որոշումն ընդունելու համար անհրաժեշտ՝ ապրանքի մասին բոլոր տեղեկությունները՝ ամբողջական առևտրային անվանումը, ֆիրմային անվանումը, հիմնական տեխնիկական և առևտրային բնութագրերը (նշանակությունը, սորտը, մակնիշը, մոդելը, ապրանքատեսակը (արտիկուլ), նյութը, որից պատրաստված է ապրանքը, ապրանքի գործառույթները):

3. Հարցմանը կից կարող են ներկայացվել փորձարկումների արձանագրությունները,

առևտրաարդյունաբերական պալատների կամ երկրի այլ փորձագիտական կազմակերպությունների փորձաքննությունների եզրակացությունները, փորձագիտական կազմակերպությունների մասնագետների եզրակացությունները, որտեղ ներկայացված են ապրանքի ուսումնասիրության արդյունքները, արտաքին տնտեսական գործարքների կատարումն հաստատող փաստաթղթերը, արտադրվող ապրանքի արժեքի հաշվարկը, ապրանքի պատրաստման տեխնոլոգիական գործընթացի մանրամասն նկարագրությունը և այլ փաստաթղթեր, որոնք վկայում են այն մասին, որ տվյալ ապրանքն ամբողջությամբ արտադրվել կամ ապրանքի ծագման երկրի տարածքում ենթարկվել է բավարար վերամշակման: Հարցմանը կից կարող են ներկայացվել ապրանքի փորձանմուշները և նմուշները:

4. Եթե ապրանքի ծագման երկրի նախնական որոշման համար ներկայացված տեղեկությունները նախնական որոշում ընդունելու համար բավարար չեն, ապա մաքսային մարմինը նախնական որոշում ընդունելու մասին հարցումը գրանցելու օրվանից հետո՝ 5 օրվա ընթացքում, հարցում ներկայացրած անձին տեղեկացնում է լրացուցիչ տեղեկություններ տրամադրելու անհրաժեշտության մասին: Եթե հարցում ներկայացրած անձի կողմից լրացուցիչ տեղեկությունները չեն տրամադրվում, ապա մաքսային մարմնի կողմից նախնական որոշում չի ընդունվում:

5. Նախնական որոշումն ընդունվում է մաքսային մարմնում հարցումը գրանցելուց հետո ոչ ուշ, քան 90 օրացուցային օրերի ընթացքում:

6. Սույն հոդվածի 4-րդ մասին համապատասխան՝ լրացուցիչ տեղեկություններ ներկայացնելու անհրաժեշտության դեպքում, սույն հոդվածի 5-րդ մասում նշված ժամկետը կասեցվում է մաքսային մարմնի կողմից ուղարկված գրավոր ծանուցման գրանցման օրվանից մինչև մաքսային մարմնի կողմից պահանջվող տեղեկությունները հաստատող փաստաթղթի ստացման օրը:

7. Ապրանքի ծագման մասին նախնական որոշման ընդունման ձևը և կարգը սահմանվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

8. Նախնական որոշումը գործում է այն ընդունելուց հետո երեք տարվա ընթացքում, եթե այն փոփոխված չէ, հետ չի կանչվել կամ վերջինիս գործողությունը չի դադարեցվել: Նախնական որոշումը պարտադիր է Հայաստանի Հանրապետության բոլոր մաքսային մարմինների համար:

9. Մաքսային մարմինը սույն օրենքով նախատեսված գերատեսչական վերահսկողության կարգով կարող է որոշում ընդունել իր կամ այլ մաքսային մարմնի կողմից ընդունած նախնական որոշման գործողության դադարեցման, փոփոխության կամ հետկանչի մասին: Նախնական որոշման գործողության դադարեցման մասին որոշումն ընդունվում է, եթե մաքսային մարմինը պարզել է, որ նախնական որոշումն ընդունելու համար ներկայացված տեղեկությունները ոչ հավաստի և (կամ) ոչ ամբողջական են կամ փաստաթղթերը կեղծ են:

10. Նախնական որոշման գործողության դադարեցման մասին որոշումն ուժի մեջ է մտնում այդ նախնական որոշումն ընդունելու օրվանից:

11. Նախնական որոշման փոփոխությունը կատարվում է մաքսային մարմնի կամ հարցումը ներկայացրած անձի կողմից նախնական որոշման ընդունման ժամանակ թույլ տրված սխալների դեպքում:

12. Նախնական որոշման փոփոխության մասին մաքսային մարմնի որոշումն ուժի մեջ է մտնում նախնական որոշման փոփոխության մասին որոշման մեջ նշված ժամկետում:

13. Նախնական որոշումը հետ է կանչվում այն դեպքերում, եթե Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով կամ Հայաստանի Հանրապետության նորմատիվ իրավական ակտերով սահմանվում են ապրանքների ծագման երկրի որոշման այլ պահանջներ և պայմաններ:

14. Նախնական որոշման հետևանքի մասին որոշումն ընդունվում է մաքսային մարմնի կողմից Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերի և սույն հոդվածի 13-րդ մասում նշված՝ Հայաստանի Հանրապետության նորմատիվ իրավական ակտերի հրապարակումից 30 օրացուցային օրերի ընթացքում և ուժի մեջ է մտնում դրանց հետ միասին:

15. Նախնական որոշման գործողության դադարեցման, փոփոխության կամ հետևանքի մասին որոշումն ուղարկվում է հայտը ներկայացրած անձին ոչ ուշ, քան նախնական որոշման գործողության դադարեցման, փոփոխության կամ հետևանքի մասին որոշման ընդունմանը հաջորդող օրը:

Հոդված 72. Ապրանքների ծագման երկրի որոշման նկատմամբ հսկողությունը

1. Մաքսային մարմիններն իրականացնում են ապրանքների ծագման երկրի որոշման նկատմամբ հսկողություն՝ մաքսասակագնային և ոչ սակագնային կարգավորման միջոցների կիրառման նպատակով:

2. Ապրանքների ծագման երկրի որոշման հսկողության իրականացման արդյունքներով մաքսային մարմինն ընդունում է ապրանքի ծագման երկրի և (կամ) տարամադրվող սակագնային արտոնությունների վերաբերյալ որոշում՝ Հայաստանի Հանրապետության վերադաս մաքսային մարմնի կողմից սահմանված ձևով և կարգով:

3. Եթե մաքսային մարմինը ծագման երկրի որոշման նկատմամբ հսկողություն իրականացնելու ընթացքում հայտնաբերում է, որ չեն պահպանվել Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված՝ սակագնային արտոնությունների տրամադրման չափանիշները, որոշում է ընդունում մաքսային արտոնությունների տրամադրումը մերժելու մասին:

4. Այն դեպքում, երբ մինչև ապրանքների բացթողնումը հայտնաբերվում են այնպիսի հանգամանքներ, որոնք փաստում են, որ վճարման ենթակա մաքսատուրքի, հարկերի չափի վրա և (կամ) ոչ սակագնային կարգավորման միջոցների կիրառման վրա ազդող՝ ապրանքների ծագման երկրի մասին հայտարարված տեղեկությունները կարող են ոչ հավաստի լինել կամ էլ ոչ պատշաճ կերպով հաստատված, մաքսային մարմինն անցկացնում է փաստաթղթերի լրացուցիչ ստուգում: Լրացուցիչ ստուգման ժամանակ մաքսային մարմինը կարող է պահանջել լրացուցիչ փաստաթղթեր և տեղեկություններ: Լրացուցիչ ստուգման անհրաժեշտությունը ապրանքների բացթողնումը մերժելու համար հիմք չէ: Ապրանքների բացթողնումն իրականացվում է մաքսատուրքի, հարկերի վճարման կամ Միության Մաքսային օրենսգրքի 63-րդ հոդվածի համաձայն՝ վերջիններիս վճարումն ապահովելու պայմանով:

5. Այն դեպքում, եթե մաքսային մարմինն ընդունում է սույն հոդվածի 2-րդ և (կամ) 3-րդ մասերում նշված որոշումները, ապրանքների բացթողնումից հետո այդ որոշումներն ուղարկվում են հայտարարատուին՝ դրանք ընդունելուց հետո երեք աշխատանքային օրերի ընթացքում: Չվճարված մաքսատուրքի, հարկերի գումարների գանձումն իրականացվում է սույն օրենքին համապատասխան:

ԳԼՈՒԽ 11.

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԱՐԺԵՔԻ ՈՐՈՇՄԱՆ ԿԱՆՈՆՆԵՐԸ

Հոդված 73. Մաքսային արժեքը

Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքի մաքսային արժեքը գործարքի գինն է, այսինքն՝ այն գումարը, որը փաստացի վճարվել է, ենթակա է վճարման կամ պետք է վճարվեր ապրանքը արտահանելու նպատակով ձեռք բերելու և մինչև Հայաստանի Հանրապետության սահմանը տեղափոխելու համար:

Հոդված 74. Մաքսային արժեքի որոշումը

Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների մաքսային արժեքը, հայտարարագրման ենթակա այլ տեղեկությունների հետ մեկտեղ, հայտարարագրում է հայտարարատուն կամ նրա լիազորած անձը:

Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով արտահանվող ապրանքների մաքսային արժեքը որոշվում է հայտարարատուի կողմից, բացառությամբ սույն օրենքով նախատեսված այն դեպքերի, երբ դա որոշվում է մաքսային մարմինների կողմից: Մաքսային արժեքը որոշվում է «Սակագների և առևտրի գլխավոր համաձայնագրի» VII գլխի (մաքսային արժեքի որոշման համաձայնագրի) բացատրական նշումներին համապատասխան Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած կարգով:

Մաքսային արժեքի որոշման նպատակով սույն օրենքի 78-րդ հոդվածով սահմանված փաստաթղթերը հայտարարատուի կողմից ներկայացվելուց հետո մաքսային մարմինները երկու աշխատանքային օրվա ընթացքում ընդունում են Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների՝ սույն օրենքի 78-րդ հոդվածի համաձայն հաշվարկված մաքսային արժեքը: Սույն օրենսգրքի 84 հոդվածի 2.1-ին կետով սահմանված դեպքերում Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների՝ սույն օրենքի 78-րդ հոդվածի համաձայն հաշվարկված մաքսային արժեքն ընդունվում կամ մերժվում է հայտարարատուի կողմից մաքսային մարմիններին լրացուցիչ փաստաթղթեր և (կամ) տեղեկություններ ներկայացվելուց հետո՝ մեկ աշխատանքային օրվա ընթացքում:

Սույն օրենքի 78-րդ հոդվածով սահմանված փաստաթղթերի հիման վրա հաշվարկված մաքսային արժեքի մերժման դեպքում սույն հոդվածի երկրորդ պարբերությամբ սահմանված ժամկետներում սույն օրենքի 78-րդ հոդվածում նշված մեթոդով հաշվարկված մաքսային արժեքի մերժման վերաբերյալ տարածաշրջանային, մասնագիտացված կամ սահմանային մաքսային մարմինները գրավոր տեղեկացնում են հայտարարատուին՝ կազմելով սույն օրենսգրքի 84 հոդվածով նախատեսված մերժման եզրակացությունը:

Տարածաշրջանային, մասնագիտացված կամ սահմանային մաքսային մարմինների կողմից սույն հոդվածի երկրորդ պարբերությամբ սահմանված ժամկետներում մաքսային արժեքի մերժման վերաբերյալ հայտարարատուին տեղեկացում չներկայացվելու դեպքում հայտարարատուի կողմից որոշված մաքսային արժեքը համարվում է ընդունված:

Հոդված 75. Մաքսային արժեքի բաղկացուցիչները

1. Մաքսային արժեքը ներառում է՝

1) արտահանման երկրում ապրանքների ձեռքբերման գինը.

2) մինչև Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանը ապրանքների տեղափոխման համար կատարված փոխադրման, բեռնման, բեռնաթափման, փոխաբեռնման, ապահովագրման և համանման այլ ծախսերը.

3) մինչև Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանն ապրանքների տեղափոխման համար կատարված կոմիսիոն և միջնորդային (բրոքերային) ծախսերը, բացառությամբ ապրանքների ձեռքբերման համար կատարված կոմիսիոն և միջնորդային (բրոքերային) ծախսերի.

4) Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների արտադրության և մատակարարման նպատակով գնորդի կողմից մատակարարին անհատույց կամ մասնակի հատուցմամբ, ուղղակի կամ անուղղակի տրամադրված՝ ներմուծվող ապրանքներով համապատասխանաբար բաշխված՝

ա. ապրանքների մեջ ներառված նյութերի, բաղադրամասերի և համանման այլ առարկաների արժեքը,

բ. ապրանքների արտադրության մեջ օգտագործվող գործիքների և համանման այլ առարկաների օգտագործման արժեքը,

գ. ապրանքների արտադրության մեջ սպառված նյութերի արժեքը,

դ. ապրանքների արտադրության համար անհրաժեշտ և ներմուծման երկրից բացի այլ երկրում իրականացված ճարտարագիտական, ձևավորման, նախագծման և համանման այլ աշխատանքների արժեքը,

5) գնորդի կողմից ապրանքների վաճառքի անհրաժեշտ պայման հանդիսացող ռոյալթիների և թույլտվությունների դիմաց մատակարարին ուղղակի կամ անուղղակի վճարված կամ վճարման ենթակա վճարները.

6) տարայի, փաթեթի և փաթեթավորման աշխատանքների արժեքը.

7) Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների հետագա վաճառքի, օգտագործման կամ տնօրինման դիմաց գնորդի կողմից մատակարարին վճարման ենթակա գումարները:

Հոդված 76. Մաքսային արժեքում նրա բաղկացուցիչների ներառումը

1. Սույն օրենքի 75-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-7-րդ կետերում նշված ծախսերը ներառվում են մաքսային արժեքի մեջ, եթե դրանք հաշվի չեն առնված ապրանքների ձեռքբերման գնում:

Հոդված 77. Մաքսային արժեքում չներառվող ծախսերը

1. Մաքսային արժեքում չեն ներառվում՝

1) արտահանման երկրում վճարված կամ վճարման ենթակա և վճարման փաստաթղթերում առանձին նշված անուղղակի հարկերը.

2) ներմուծման երկրում կատարված ապրանքների փոխադրման, բեռնման, բեռնաթափման, փոխաբեռնման, ապահովագրման, կոմիսիոն և միջնորդային (բրոքերային) ծախսերը.

3) մատակարարի հանդեպ գնորդի ստանձնած ֆինանսական պարտավորություններից բխող տոկոսները, բացառությամբ սույն օրենքի 75-րդ հոդվածի 1-ին մասի 7-րդ կետում նշված գումարների, և եթե տվյալ տոկոսադրույքը չի գերազանցում նույն կամ զրեթե նույն ժամանակաշրջանում արտահանման երկրում նմանօրինակ գործարքներում կիրառվող տոկոսի միջին դրույքաչափը.

4) էլեկտրոնային տվյալների կրիչներում ներառված տեղեկատվության (ծրագրային փաթեթներ և այլն) արժեքը.

5) Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով տեղափոխումից հետո գործարանների, մեքենաշինական սարքերի կամ սարքավորումների և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով տեղափոխված այլ ապրանքների հետ կապված շինարարական, մոնտաժային, հավաքման, տեխնիկական սպասարկման կամ տեխնիկական օժանդակության աշխատանքների դիմաց կատարվող վճարները, եթե դրանք չեն մտնում այդ ապրանքների համար փաստացի վճարված կամ վճարման ենթակա գումարի մեջ.

6) ներմուծման երկրում ապրանքների ներմուծման համար գանձված կամ գանձման ենթակա տուրքերը, հարկերը և այլ պարտադիր վճարները, եթե դրանք չեն մտնում Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով տեղափոխված ապրանքների համար փաստացի վճարված կամ վճարման ենթակա գումարի մեջ:

Հոդված 78. Մաքսային արժեքի որոշման գործարքի գնի մեթոդը

1. Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների մաքսային արժեքը գործարքի գնի մեթոդով հաշվարկելու համար հայտարարատուն մաքսային հայտարարագրի հետ միասին պետք է ներկայացնի՝

1) ապրանքների ձեռքբերման փաստաթուղթը, որը պետք է պարունակի փաստաթղթի տրման ամիս-ամսաթվի, հերթական համարի, վաճառողի (առաքողի), գնորդի (ստացողի), ապրանքի մանրամասն նկարագրի (անվանումը, առկայության դեպքում՝ ապրանքային նշանը կամ առևտրային անվանումը), տեղերի/քանակի, չափի միավորի, միավոր արժեքի, քաշի, ընդհանուր արժեքի մասին տեղեկություններ, ինչպես նաև վճարման փաստաթուղթը կամ հետագա վճարման պարտավորությունը հաստատող փաստաթուղթը (երաշխիքի նամակ կամ վաճառողի և գնորդի միջև համաձայնեցված այլ փաստաթուղթ)։

2) մինչև Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանը տեղափոխելու համար կատարված փոխադրման, բեռնման, բեռնաթափման, փոխաբեռնման, ապահովագրության և համանման այլ ծախսերը հիմնավորող փաստաթղթեր, եթե ապրանքների մատակարարման պայմաններով այդպիսի ծախսերի պարտավորությունը կրում է գնորդը։

2. Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների մաքսային արժեքը որոշվում է գործարքի գնի մեթոդով, եթե՝

1) հայտարարատուի կողմից ներկայացվել են սույն հոդվածի 1-ին մասով սահմանված փաստաթղթերը.

2) գնորդի կողմից ապրանքների տնօրինման կամ օգտագործման նկատմամբ սահմանափակումներ չկան, բացի այն սահմանափակումներից, որոնք՝

ա. սահմանված են Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ, կամ

բ. սահմանափակում են աշխարհագրական այն տարածքը, որտեղ ապրանքները կարող են վերավաճառվել, կամ

գ. էականորեն չեն ազդում տվյալ ապրանքների ձեռքբերման արժեքի վրա.

3) վաճառքը կամ գինը ենթակա չեն որևէ պայմանի կամ հատուցման, որոնց պատճառով գնահատվող ապրանքների ձեռքբերման արժեքները չեն կարող որոշվել.

4) գնորդի կողմից ապրանքների հետագա վաճառքից, տնօրինումից կամ օգտագործումից ստացվող հասույթներից որևէ մաս ուղղակիորեն կամ անուղղակիորեն չի կարող անցնել վաճառողին, քանի դեռ հնարավոր չէ համապատասխան ճշգրտում կատարել՝ համաձայն սույն օրենքի 75-րդ հոդվածի դրույթների.

5) գնորդն ու վաճառողը փոխկապակցված չեն, կամ եթե գնորդն ու վաճառողը փոխկապակցված են, սակայն՝

ա. հայտարարատուի ներկայացրած տեղեկատվության համաձայն՝ այդպիսի փոխկապակցվածությունը չի ազդել ապրանքի ձեռքբերման արժեքի վրա, կամ

բ. հայտարարատուի կողմից ձեռք բերված ապրանքի ձեռքբերման արժեքն առնվազն 20 տոկոսով ցածր կամ բարձր չէ նույն կամ գրեթե նույն ժամանակահատվածում Հայաստանի Հանրապետություն ներմուծված՝ չփոխկապակցված անձից ձեռք բերված նույն կամ համանման ապրանքների ձեռքբերման արժեքից, որոնց ներմուծման ժամանակ մաքսային արժեքը որոշվել է սույն օրենքի 80-րդ կամ 81-րդ հոդվածով, կամ

գ. հայտարարատուի կողմից որոշված մաքսային արժեքը սույն օրենքի 82-րդ կամ 83-րդ հոդվածների համաձայն որոշված նույն կամ համանման ապրանքների արժեքից առնվազն 20 տոկոսով ցածր կամ բարձր չէ, կամ

դ. հայտարարատուի կողմից որոշված մաքսային արժեքը նույն կամ գրեթե նույն ժամանակահատվածում ներմուծված նույն կամ համանման ապրանքների՝ սույն օրենքի 78-րդ հոդվածով նախատեսված մեթոդով որոշված միջին մաքսային արժեքից առնվազն 20 տոկոսով ցածր կամ բարձր չէ։

Մաքսային մարմինների կողմից սույն մասով նախատեսված տեղեկատվության ստուգման ժամանակ հաշվի են առնվում առևտրային գործարքների մակարդակների, այդպիսի գործարքների

քանակների վերաբերյալ հայտարարատուի կողմից ցույց տրված տարբերությունները, ինչպես նաև մաքսային արժեքի հաշվարկման ժամանակ սույն օրենքի 75-րդ հոդվածով նախատեսված այն ծախսերը, որոնք վաճառողը կատարում է վաճառքի ժամանակ, երբ վաճառողն ու գնորդը փոխկապակցված չեն, և որոնք վաճառողը չի կատարում վաճառքի ժամանակ, երբ վաճառողն ու գնորդը փոխկապակցված են: Այդպիսի տեղեկատվության ստուգումը պետք է օգտագործվի հայտարարատուի նախաձեռնությամբ և միայն համեմատության նպատակով, և դրանց արդյունքում մաքսային արժեքին փոխարինող արժեքներ չեն կարող սահմանվել:

3. Անկախ սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ մասերով սահմանված դրույթներից, եթե մաքսային մարմինները հիմքեր ունեն համարելու, որ հայտարարատուի կողմից ներկայացված փաստաթղթերը հավաստի չեն կամ կեղծ են, ապա նրանք այդ փաստաթղթերի հավաստիության ստուգման նպատակով օգտվում են սույն օրենքի 79-րդ հոդվածի 2-րդ մասով նախատեսված տեղեկատվությունից՝ սույն օրենքի 84-րդ հոդվածով նախատեսված մերժման ժամանակ գրավոր ներկայացնելով մերժման հիմք հանդիսացող տեղեկատվությունը և դրա աղբյուրները:

Հոդված 79. Մաքսային մարմինների կողմից մաքսային արժեքի որոշումը

1. Սույն օրենքի 78-րդ հոդվածի համաձայն մաքսային արժեքի որոշման ժամանակ սույն օրենքի 75-րդ հոդվածով սահմանված ծախսերի և 78-րդ հոդվածով նախատեսված տեղեկությունների բացակայությամբ պայմանավորված մաքսային արժեքի որոշման անհնարինության դեպքում մաքսային արժեքը որոշվում է մաքսային մարմինների կողմից՝ սույն օրենքի 85-րդ հոդվածով սահմանված հերթականությամբ:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասին համապատասխան մաքսային արժեքի որոշման նպատակով մաքսային մարմիններն օգտվում են ինչպես իրենց տրամադրության տակ եղած, այնպես էլ հայտարարատուի կողմից տրամադրված և Հայաստանի Հանրապետության և օտարերկրյա պետական մարմիններից, ինչպես նաև օրենքով չարգելված այլ աղբյուրներից ստացված տեղեկատվությունից: Հայաստանի Հանրապետության պետական մարմինների կողմից Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմիններին սույն կետով նախատեսված նպատակով տեղեկատվություն տրամադրելու կարգը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

Հոդված 80. Մաքսային արժեքի որոշումն ըստ նույն ապրանքների գործարքի գնի

1. Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների մաքսային արժեքը որոշվում է ներմուծման երկիր արտահանման համար նույն կամ գրեթե նույն ժամանակահատվածում նույն կամ գրեթե նույն քանակով վաճառված նույն ապրանքների գործարքի գնի հիման վրա՝ կատարելով առևտրային մակարդակների և (կամ) ապրանքների քանակությունների տարբերություններով պայմանավորված ճշգրտումները: Նման ճշգրտումները պետք է հիմնված լինեն սույն օրենքի 83-րդ հոդվածի 3-րդ մասով սահմանված տեղեկատվության վրա, անկախ ճշգրտման արդյունքում գործարքի գնի բարձրացման կամ նվազեցման հանգամանքից:

2. Ճշգրտումը կատարելիս պետք է հաշվի առնել տարբեր հեռավորություններից տարբեր փոխադրամիջոցներով ներմուծվող ապրանքների և դիտարկվող նույն ապրանքների տեղափոխման ծախսերի և վճարների միջև եղած տարբերությունները:

3. Եթե սույն հոդվածը կիրառելիս պարզվում է, որ գոյություն ունեն նույն ապրանքների մեկից ավելի գործարքի գներ, ապա ներմուծվող ապրանքների մաքսային արժեքը որոշելու համար հիմք է ընդունվում այդ գներից նվազագույնը:

Հոդված 81. Մաքսային արժեքի որոշումն ըստ համանման ապրանքների գործարքի գնի

1. Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների մաքսային արժեքը որոշվում է ներմուծման երկիր արտահանման համար նույն կամ գրեթե նույն ժամանակահատվածում նույն կամ գրեթե նույն քանակությամբ վաճառված համանման ապրանքների գործարքի գնի հիման վրա՝ կատարելով առևտրային մակարդակների և (կամ) ապրանքների քանակությունների տարբերություններով պայմանավորված ճշգրտումները: Նման ճշգրտումները պետք է հիմնված լինեն գոյություն ունեցող փաստերի վրա, անկախ ճշգրտման արդյունքում գործարքի գնի բարձրացման կամ նվազեցման հանգամանքից:

2. Ճշգրտումը կատարելիս պետք է հաշվի առնել տարբեր հեռավորություններից տարբեր փոխադրամիջոցներով ներմուծվող ապրանքների և դիտարկվող համանման ապրանքների տեղափոխման ծախսերի և վճարների միջև եղած տարբերությունները:

3. Եթե սույն հոդվածը կիրառելիս պարզվում է, որ գոյություն ունեն համանման ապրանքների մեկից ավելի գործարքի գներ, ապա ներմուծվող ապրանքների մաքսային արժեքը որոշելու համար հիմք է ընդունվում այդ գներից նվազագույնը:

Հոդված 82. Հայաստանի Հանրապետության ներքին շուկայում ապրանքի միավորի իրացման գնի հիման վրա Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների մաքսային արժեքի որոշումը

1. Եթե Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքները կամ դրանց համեմատ սույն օրենքի 74-րդ և 75-րդ հոդվածների համաձայն նույն կամ համանման ապրանքները նույն տեսքով իրացվում են Հայաստանի Հանրապետության ներքին շուկայում, ապա դրանց մաքսային արժեքը որոշվում է համախառն ամենամեծ քանակությամբ, նույն կամ գրեթե նույն ժամանակահատվածում այդ ապրանքների կամ դրանց համեմատ նույն կամ համանման ապրանքների միավորի իրացման գնի հիման վրա՝ հաշվի առնելով սույն հոդվածի 2-րդ մասում նշված նվազեցումները և 3-րդ մասում նշված ավելացումները՝ ըստ ներմուծման և արտահանման դեպքերի:

2. Սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված նվազեցումներն են՝

1) նույն տեսակի ապրանքների իրացման ժամանակ Հայաստանի Հանրապետությունում սովորաբար կիրառվող կոմիսիոն վճարները և առևտրային վերադիրները (այդ թվում՝ Հայաստանի Հանրապետության ներքին շուկայում այդ ապրանքների իրացման ժամանակ սովորաբար ստացվող շահույթը)՝ ներմուծվող ապրանքների համար մաքսային արժեքը որոշելիս.

2) Հայաստանի Հանրապետության տարածքում այդ ապրանքների փոխադրման, պահեստավորման, ապահովագրման և համանման այլ ծախսերը՝ ներմուծվող ապրանքների համար մաքսային արժեքը որոշելիս.

3) այդ ապրանքների՝ Հայաստանի Հանրապետության տարածքում իրացման համար վճարման ենթակա հարկերը և պարտադիր այլ վճարները՝ ներմուծվող և արտահանվող ապրանքների համար մաքսային արժեքը որոշելիս.

4) այդ ապրանքների ներմուծման համար վճարման ենթակա մաքսային վճարները՝ ներմուծվող ապրանքների համար մաքսային արժեքը որոշելիս:

3. Սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված ավելացումներն են Հայաստանի Հանրապետության տարածքում այդ ապրանքների պահեստավորման, փոխադրման, ապահովագրման և համանման այլ ծախսերը: Այդ ավելացումները կատարվում են միայն Հայաստանի Հանրապետությունից արտահանվող ապրանքների մաքսային արժեքը որոշելիս:

4. Եթե գնահատվող ապրանքների ներմուծման նույն կամ գրեթե նույն ժամանակահատվածում ներմուծված ապրանքները կամ ներմուծված ապրանքների համեմատ

նույն կամ համանման ներմուծված ապրանքները չեն վաճառվում, ապա մաքսային արժեքը, որի վրա այլ պարագայում տարածվում են սույն հոդվածի 1-ին մասի դրույթները, որոշվում է Հայաստանի Հանրապետություն ներմուծված ապրանքների կամ ներմուծված ապրանքների համեմատ նույն կամ համանման ներմուծված ապրանքների ներմուծումից հետո անփոփոխ տեսքով վաճառքի դեպքում իրացման միավորի գնի հիման վրա, պայմանով, որ այդ ապրանքներն իրացվել են գնահատվող ապրանքների ներմուծումից անմիջապես հետո, բայց ոչ ուշ, քան 90 օրվա ընթացքում: Ընդ որում, մաքսային վճարումները կատարվում են սույն օրենքի 84-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն, և հաջորդող 60 օրվա ընթացքում կատարվում է վերջնական վերահաշվարկ:

5. Եթե նույն կամ գրեթե նույն ժամանակահատվածում ներմուծվող ապրանքները կամ դրանց համեմատ նույն կամ համանման ապրանքները նույն տեսքով չեն իրացվում Հայաստանի Հանրապետության ներքին շուկայում, ապա ներմուծվող ապրանքների մաքսային արժեքը կարող է որոշվել այն գնի հիման վրա, որով ներմուծված ապրանքները հետագա վերամշակումից հետո Հայաստանի Հանրապետությունում իրացվում են համախառն ամենամեծ քանակությամբ՝ հաշվի առնելով նման վերամշակման հետևանքով ավելացված արժեքը և սույն հոդվածով սահմանված նվազեցումները:

6. Համախառն ամենամեծ քանակության որոշման կարգը սահմանվում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից:

Հոդված 83. Մաքսային արժեքի որոշումն ըստ հաշվարկային արժեքի

1. Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների մաքսային արժեքը որոշվում է դրանց հաշվարկային արժեքի հիման վրա, որը բաղկացած է՝

1) Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների արտադրության ընթացքում օգտագործված նյութերի և վերամշակման արժեքից.

2) արտահանման երկրում Հայաստանի Հանրապետություն ներմուծման համար կամ Հայաստանի Հանրապետությունում ներմուծման երկիր արտահանման համար արտադրողների կողմից նախանշված նույն տեսակի ապրանքների իրացման ժամանակ սովորաբար ստացվող շահույթից և կատարվող ընդհանուր ծախսերից.

3) մինչև Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանը նույն կամ գրեթե նույն քանակությամբ սույն օրենքի 74-րդ հոդվածի համաձայն նույն տեսակի ապրանքների տեղափոխման համար նույն կամ գրեթե նույն ժամանակահատվածում սովորաբար կատարվող փոխադրման, բեռնման, բեռնաթափման, փոխաբեռնման, ապահովագրման և համանման այլ ծախսերից.

4) մինչև Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանը նույն կամ գրեթե նույն քանակությամբ սույն օրենքի 75-րդ հոդվածի համաձայն նույն տեսակի ապրանքների տեղափոխման համար նույն կամ գրեթե նույն ժամանակահատվածում սովորաբար կատարվող կոմիսիոն և միջնորդային (բրոքերային) ծախսերից, բացառությամբ ապրանքների ձեռքբերման համար կատարված կոմիսիոն և միջնորդային (բրոքերային) ծախսերի:

2. Սույն հոդվածի համաձայն, մաքսային արժեքը որոշելու նպատակով, Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմիններն արտադրողի համաձայնությամբ կարող են ստուգել ապրանքի մաքսային արժեքի որոշման նպատակով արտադրողի տրամադրած տեղեկությունները մեկ այլ երկրում՝ նախօրոք ընդունված կարգով պատշաճ ծանուցելով տվյալ երկրի կառավարությանը փորձաքննություն անցկացնելու իրենց մտադրության մասին, եթե այդ երկրի կառավարությունը դեմ չէ նման փորձաքննության իրականացմանը:

Հոդված 84. Մաքսային արժեքի որոշման պահուստային մեթոդը

1. Եթե Հայաստանի Հանրապետության սահմանով արտահանվող ապրանքների մաքսային արժեքն անհնար է որոշել սույն բաժնում սահմանված մաքսային արժեքի որոշման նախորդ կանոններով, ապա դա որոշվում է «Սակագների և առևտրի գլխավոր համաձայնագրի» սկզբունքներին և ընդհանուր դրույթներին համահունչ այլ միջոցներով՝ Հայաստանի Հանրապետությունում առկա տեղեկությունների հիման վրա: Ընդ որում, այդպիսիք չեն կարող լինել՝

1) Հայաստանի Հանրապետությունում արտադրված ապրանքների Հայաստանի Հանրապետությունում իրացման գները՝ ներմուծվող ապրանքների մաքսային արժեքի որոշման համար.

2) այլընտրանքային երկու մաքսային արժեքներից ավելի բարձրը հիմք ընդունող որևէ տարբերակը.

3) արտահանման երկրի ներքին շուկայում ապրանքների գները՝ ներմուծվող ապրանքների մաքսային արժեքի հաշվարկման համար.

4) արտադրության ծախսերը, բացառությամբ սույն օրենսգրքի 83 հոդվածին համապատասխան նույն կամ համանման ապրանքների համար որոշված հաշվարկային արժեքների.

5) այլ երկրներ արտահանման համար նախանշված ապրանքների գները.

6) նվազագույն կամ առավելագույն մաքսային արժեքները.

7) կամայական արժեքները:

Հոդված 85. Մաքսային արժեքի որոշման կանոնների կիրառման հերթականությունը

1. Սույն օրենքի 78-84-րդ հոդվածներում նշված մաքսային արժեքի որոշման կանոնները կիրառվում են ըստ հերթականության, բացառությամբ սույն հոդվածի 2-րդ մասում նշված դեպքի:

2. Հայտարարատուի պահանջով սույն օրենքի 82-րդ և 83-րդ հոդվածներում նախատեսված կանոնների կիրառման հերթականությունը փոխվում է: Նման պահանջի բացակայության դեպքում կիրառվում է սահմանված հերթականությունը: Եթե նման պահանջով անհնար է սույն օրենքի 84-րդ հոդվածով նախատեսված կանոնի կիրառմամբ մաքսային արժեքի որոշումը, ապա դա որոշվում է սույն օրենքի 85-րդ հոդվածով նախատեսված կարգով:

Հոդված 86. Մաքսային արժեքի ճշգրտումը

1. Միության մաքսային օրենսգրքի 68-րդ հոդվածի համաձայն՝ մաքսային մարմինների կողմից մաքսային արժեքի հսկողության ժամանակ ապրանքների հայտարարագրված մաքսային արժեքի ճշգրտման մասին որոշումն ընդունվում է ինչպես ապրանքները բաց թողնելուց առաջ, այնպես էլ հետո, եթե մաքսային մարմինները կամ հայտարարատուն հայտնաբերել են, որ հայտարարագրվել են ոչ հավաստի տեղեկություններ, այդ թվում՝ սխալ է ընտրվել ապրանքների մաքսային արժեքի որոշման մեթոդը և (կամ) սխալ է որոշվել ապրանքների մաքսային արժեքը: Մաքսային արժեքի ճշգրտման մասին մաքսային մարմինների կողմից կայացված որոշման մեջ պետք է նշվի դրա հիմնավորումը և իրականացման ժամկետը:

2. Հայտարարագրված մաքսային արժեքի ճշգրտման մասին որոշումը մաքսային արժեքի հսկողություն ժամանակ մաքսային մարմնի կողմից ընդունվում է մինչև ապրանքների բացթողնումը՝ առանց լրացուցիչ ստուգման հետևյալ դեպքերում՝

1) մաքսային հսկողության անցկացման գործընթացում մաքսային մարմնի կողմից սահմանված փաստացի տեղեկությունների և մաքսային արժեքի մեծության վրա ազդեցություն ունեցած՝ հայտարարագրված տեղեկությունների միջև անհամապատասխանության բացահայտում՝ (որակական և առևտրային բնութագրեր, քանակություն,

առանձնահատկություններ, ծագում, արժեք և այլ տեղեկություններ),

2) հայտարարագրված մաքսային արժեքի մեծության և բաղադրիչների ու դրանց հաստատման համար ներկայացված փաստաթղթերի միջեւ անհամապատասխանության բացահայտման,

3) մաքսային արժեքի մեծության վրա ազդեցություն ունեցած տեխնիկական սխալների բացահայտման (վրիպակներ, թվաբանական սխալներ, փոխարժեքի ոչ ճիշտ կիրառում և այլ սխալներ):

3. Ապրանքների բացթողնումից հետո մաքսային արժեքի ճշգրտման վերաբերյալ մաքսային մարմնի կողմից որոշում ընդունելու դեպքում, հայտարարատուն իրականացնում է ոչ հավաստի տեղեկությունների ճշգրտում և մաքսային վճարները վճարում է՝ հաշվի առնելով ճշգրտված տվյալները:

Հոդված 87. Ապրանքների մաքսային արժեքի հարցերով պարզաբանումները

1. Մաքսային մարմինները, սույն օրենքով սահմանված կարգով, պարզաբանումներ են տրամադրում անձանց մաքսային արժեքի հարցերով: Խորհրդատվություն ժամանակ մաքսային մարմինն իրավունք չունի իրականացնել փաստաթղթերի ստուգում և ընդունել նախնական որոշումներ մաքսային արժեքի վերաբերյալ:

ԲԱԺԻՆ II. ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՎՃԱՐՆԵՐ

ԳԼՈՒԽ 12.

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՅՑՆԵՐ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՎՃԱՐՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Հոդված 88. Մաքսային մարմինների կողմից հավաքագրվող վճարները

1. Մաքսային վճարներ են համարվում մաքսատուրքը, մաքսային մարմիններին վճարվող ավելացված արժեքի հարկը, ակցիզային հարկը և մաքսավճարը:

2. Մաքսային մարմիններին վճարման ենթակա հարկերի և այլ վճարների հետ կապված հարաբերությունները կարգավորվում են Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով:

Հոդված 89. Մաքսատուրք, հարկեր վճարողները

1. Միության անդամ չհանդիսացող պետություններից ապրանքների ներմուծման համար մաքսատուրքերը հաշվարկվում են Միության միասնական մաքսային սակագների դրույքաչափերով՝ բացառությամբ «Հայաստանի Հանրապետության՝ «Եվրասիական տնտեսական միության մասին» 2014 թվականի մայիսի 29-ի պայմանագրին միանալու վերաբերյալ» պայմանագրի 4-րդ հավելվածով նախատեսված ժամկետներում ապրանքների ներմուծման մաքսատուրքերի, որոնց համար սահմանված են Միության միասնական մաքսային սակագների դրույքաչափերից տարբերվող դրույքաչափեր:

2. Հայաստանի Հանրապետությունից արտահանվող ապրանքների համար մաքսատուրքի դրույքաչափը սահմանվում է 0 տոկոս: Օրենքով կարող են սահմանվել Հայաստանի Հանրապետությունից արտահանվող ապրանքների համար մաքսատուրքի այլ դրույքաչափեր:

3. Մաքսատուրք, հարկեր վճարողներ են համարվում հայտարարատուն կամ այն անձինք, որոնք Միության մաքսային օրենսգրքի, Հայաստանի Հանրապետության օրենքների, Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերի և սույն օրենքի համաձայն, կրում են մաքսատուրքի, հարկերի վճարման պարտավորություն:

Հոդված 90. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ժամկետները

1. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ժամկետները սահմանվում են Միության Մաքսային օրենսգրքով և Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով:

2. Միության մաքսային օրենսգրքի 194-րդ հոդվածի 2-րդ և 4-րդ ենթակետերով սահմանված դեպքերում մաքսատուրքը և հարկերը վճարվում են մինչև մաքսային հայտարարագրի ներկայացումը կամ դրա ներկայացմանը զուգահեռ:

Հոդված 91. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման կարգը

1. Ներմուծման մաքսատուրքը, բացառությամբ ֆիզիկական անձանց կողմից անձնական օգտագործման ապրանքների ներմուծման համար մաքսատուրքի, վճարվում է Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերով սահմանված միասնական հաշվին և չի կարող հաշվանցվել այլ վճարների հաշվին:

2. Հայաստանի Հանրապետության սահմանով ֆիզիկական անձանց կողմից անձնական օգտագործման ապրանքների տեղափոխման համար մաքսատուրքերը և հարկերը վճարվում են Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջե:

3. Միության հանձնաժողովի կողմից սահմանված հատուկ, հակազնագցման (հակադեմփինգային) և փոխհատուցման տուրքերը վճարվում են Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերով սահմանված միասնական հաշվին:

4. Հայաստանի Հանրապետության կողմից միակողմանի կիրառվող հատուկ, հակազնագցման և փոխհատուցման տուրքերը վճարվում են Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջե:

5. Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ նախատեսված արտահանման մաքսատուրքերը վճարվում են Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջե:

6. Ներմուծման մաքսատուրքերը կարող են վճարվել մինչև մաքսային հայտարարագիրը ներկայացնելը՝ սույն օրենքով և Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերով սահմանված կարգով:

7. Միության Հանձնաժողովի կողմից սահմանված հատուկ, հակազնագցման և փոխհատուցման մաքսատուրքերը վճարվում են Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրով սահմանված կարգով:

8. Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջե մաքսատուրքը, հարկերը և մաքսավճարը վճարվում են Հայաստանի Հանրապետության դրամով:

Հոդված 92. Արտարժույթի փոխարժեքի կիրառումը

1. Ապրանքների մաքսային արժեքի որոշման, մաքսատուրքի, հարկերի հաշվարկը իրականացվում է Հայաստանի Հանրապետության դրամով:

2. Արտարժույթի վերահաշվարկի նպատակով կիրառվում է Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի կողմից մաքսային հայտարարագրի գրանցման օրվա դրությամբ հրապարակված՝ արժույթային շուկաներում ձևավորված միջին փոխարժեքը, եթե Միության և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ այլ բան նախատեսված չէ:

Հոդված 93. Հայաստանի Հանրապետությունում «Բացթողնում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված և պայմանական բաց թողնված ապրանքների համար մաքսատուրքի, հարկերի վճարման կարգը

1. Եթե Հայաստանի Հանրապետության տարածք բացթողնում՝ ներքին սպառման համար մաքսային ընթացակարգով՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 200-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին ու 3-րդ ենթակետերի համաձայն, պայմանական բաց թողնված ապրանքների՝ Միության ապրանքների

կարգավիճակի ձեռքբերման համար պահանջվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 200-րդ հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված մաքսատուրքի, հարկերի վճարում, ապա դրանք կարող է վճարել հայտարարատուն կամ նրա կողմից լիազորած անձը կամ այդ ապրանքների նկատմամբ օրինական տիրապետման իրավունք ունեցող այլ անձը:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված մաքսատուրքի, հարկերի գումարների վճարումը կատարվում է նույն մասում նշված անձանց կողմից ապրանքների պայմանական բացթողնում իրականացրած մաքսային մարմնին ներկայացրած դիմումի հիման վրա: Մաքսային մարմնին ներկայացվող դիմումը պարունակում է նշումներ`

1) ապրանքների պայմանական բացթողման համար հիմք հանդիսացող մաքսային հայտարարագրի համարի վերաբերյալ,

2) մաքսատուրքի, հարկերի վճարման վճարային փաստաթղթի վավերապայմանների վերաբերյալ:

3. Միության Մաքսային օրենսգրքի 200-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին ենթակետում նշված ապրանքների համար մաքսատուրքերը և հարկերը վճարվում են ապրանքների պայմանական բացթողման նպատակով ներկայացված մաքսային հայտարարագրում հաշվարկված, սակայն օրենսդրությամբ նախատեսված արտոնությունների տրամադրման արդյունքում չվճարված գումարների չափով:

4. Միության Մաքսային օրենսգրքի 200-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ ենթակետում նշված ապրանքների համար վճարվում է Միասնական մաքսային սակագնով սահմանված ներմուծման մաքսատուրքի դրույքաչափով հաշվարկված և ապրանքների բացթողման ժամանակ փաստացի վճարված ներմուծման մաքսատուրքի գումարների տարբերության չափով մաքսատուրք:

5. Սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված մաքսատուրքերը և հարկերը վճարվում են սույն օրենքով նախատեսված համապատասխան հաշիվներին:

6. Սույն հոդվածի 1-ին մասի համաձայն վճարման ենթակա մաքսատուրքի, հարկերի գումարների նկատմամբ տույժեր չեն հաշվարկվում և վճարվում:

**ԳԼՈՒԽ 13.
ՄԱՔՍԱՎՃԱՐՆԵՐ**

Հոդված 94. Մաքսավճարը

1. Մաքսավճարը սույն օրենքով սահմանված կարգով և չափով վճարվող` պետական բյուջեում հաշվառվող պարտադիր վճար է, որն ուղղվում է մաքսային գործի զարգացման և մաքսային մարմինների նյութատեխնիկական ու սոցիալական բազայի ապահովմանը:

2. Մաքսավճարը վճարվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 72-րդ հոդվածով սահմանված` մաքսային մարմինների կողմից մաքսային ձևակերպումների իրականացմանն ուղղված գործողությունների, ինչպես նաև մաքսային մարմինների կողմից ապրանքների պատասխանատու պահպանության և նախնական որոշման տրամադրման համար:

3. Վերադաս մաքսային մարմինը յուրաքանչյուր տարվա առաջին եռամսյակի ընթացքում Հայաստանի Հանրապետության կառավարություն է ներկայացնում հաշվետվություն` նախորդ տարում մաքսավճարի գումարների տնօրինման մասին:

Հոդված 95. Մաքսավճար վճարողները

1. Մաքսային ընթացակարգերի համար մաքսավճարներ և մաքսային ուղեկցման համար մաքսավճարներ վճարողներ են համարվում սույն օրենքի 89-րդ հոդվածում նշված անձինք:

Հոդված 96. Մաքսավճարի դրույքաչափերը

1. Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխվող ապրանքների և տրանսպորտային միջոցների, ինչպես նաև բանկերի կողմից տեղափոխվող արժույթի և արտարժույթի մաքսային ձևակերպումների իրականացման (բացառությամբ ապրանքների գնման և հաշվառման) համար գանձվում է 3,500 դրամ մաքսավճար:

2. Ապրանքների գնման և հաշվառման համար, բացառությամբ խողովակաշարերով և էլեկտրահաղորդման գծերով տեղափոխվող ապրանքների, մաքսավճարը գանձվում է հետևյալ չափերով`

1) միևնույն մաքսային հայտարարագրով հայտարարագրված մինչև մեկ տոննա քաշ ունեցող ապրանքների մաքսային հսկողության համար` 1,000 դրամ,

2) միևնույն մաքսային հայտարարագրով հայտարարագրված մեկ տոննայից ավելի քաշ ունեցող ապրանքների յուրաքանչյուր լրացուցիչ (կամ ոչ լրիվ) տոննայի համար` 300 դրամ:

3. Խողովակաշարերով և էլեկտրահաղորդման գծերով տեղափոխվող ապրանքների նկատմամբ մաքսային հսկողության, դրանց հաշվառման համար մաքսավճար գանձվում է մեկ ամսվա ընթացքում միևնույն պայմանագրի հիման վրա միևնույն ուղղությամբ տեղափոխվող ապրանքաքանակի համար 500,000 դրամի չափով:

4. Մաքսային մարմինների կողմից սահմանված տեղերից և աշխատանքային ժամերից դուրս ապրանքների մաքսային ձևակերպումների կամ դրանց հետ կապված առանձին գործողությունների կատարման համար մաքսավճարը գանձվում է սույն հոդվածով սահմանված դրույքաչափերի կրկնապատիկի չափով:

5. Մաքսային մարմինների կողմից յուրաքանչյուր փաստաթղթի (ձևաթղթի) տրամադրման համար գանձվում է 1,000 դրամ մաքսավճար: Սույն կետում նշված փաստաթղթերի ցանկը հաստատում է վերադաս մաքսային մարմինը:

6. Հայաստանի Հանրապետության տարածքով ապրանքների մաքսային ուղեկցման համար յուրաքանչյուր հարյուր կիլոմետրի համար գանձվում է 10,000 դրամ մաքսավճար: Ընդ որում, ապրանքների տարանցիկ փոխադրման ժամանակ (բացառությամբ սույն օրենքով նախատեսված և մաքսային ապահովման միջոցների կիրառման անհնարինության դեպքերի) ապրանքների մաքսային ուղեկցումը կատարվում է պարտադիր, իսկ մնացած դեպքերում` փոխադրողի ցանկությամբ` նրա գրավոր դիմումի հիման վրա:

7. Մաքսային մարմինների կողմից ժամանակավոր պահպանության համար մաքսավճարը գանձվում է հետևյալ չափերով`

1) մինչև մեկ տոննայի համար` օրական 1,000 դրամ,

2) մեկ տոննայից ավելի յուրաքանչյուր լրացուցիչ (կամ ոչ լրիվ) տոննայի համար` օրական 300 դրամ:

8. Հատուկ պահպանման պայմաններ պահանջող ապրանքների ժամանակավոր պահպանության համար մաքսավճարը գանձվում է սույն հոդվածի 7-րդ կետով նախատեսված դրույքաչափերի կրկնապատիկի չափով:

9. Տրանսպորտային միջոցների մաքսային հսկողության համար մաքսավճարը գանձվում է հետևյալ չափերով`

1) մինչև 10 նստատեղով մարդատար ավտոմեքենաների համար` 2,000 դրամ,

2) այլ տրանսպորտային միջոցների համար` 5,000 դրամ:

10. Մաքսային մարմնի կողմից սույն օրենքով սահմանված կարգով նախնական ապրանքների դասակարգման վերաբերյալ որոշում տրամադրելու համար գանձվում է 30,000 դրամ մաքսավճար` յուրաքանչյուր նախնական որոշման համար:

11. Մաքսային մարմնի կողմից սույն օրենքով սահմանված կարգով ապրանքների ծագման երկրի մասին նախնական որոշում և ապրանքների ծագման հավաստագիր տրամադրելու համար գանձվում է մաքսավճար՝ հետևյալ չափերով.

1) փորձաքննություն պահանջող ապրանքների արտահանվող առաջին խմբաքանակին տրամադրված հավաստագրերի համար՝ 30,000 դրամ,

2) փորձաքննություն չպահանջող ապրանքների համար տրամադրված ծագման երկրի հավաստագրերի համար՝ 10,000 դրամ,

3) փորձաքննություն չպահանջող՝ Հայաստանի Հանրապետությունում արտադրված՝ մինչև 2,5 տոննա ԱՏԳ ԱԱ 07 (բանջարեղեն և որոշ ուտելի արմատապտուղներ և պալարապտուղներ), 08 (ուտելի մրգեր և ընկույզներ, ցիտրուսային մշակաբույսերի և սեխի կեղևներ և կճեպներ) և 10 (հատիկաբույսեր) խմբերին դասվող գյուղատնտեսական մթերքների համար տրամադրված ապրանքի ծագման հավաստագրերի համար՝ 2,000 դրամ:

12. Մաքսային մարմնի կողմից ապրանքի ծագման երկրի հավաստագրի կրկնօրինակի տրամադրման համար վճարվում է մաքսավճար՝ 1000 դրամ,

Հոդված 97. Մաքսավճարի արտոնությունները

1. Մաքսավճարից ազատվում են՝

1) Հայաստանի Հանրապետության մաքսային տարածք մարդասիրական օգնության և բարեգործական ծրագրերի շրջանակներում ներմուծվող ապրանքները: Օրենսդրությամբ (այդ թվում՝ միջազգային պայմանագրերով) ուղղակիորեն նշված չլինելու դեպքում ծրագրի տարբերակումն ըստ բնույթի որոշում է մարդասիրական օգնությունը համակարգող՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության լիազորած մարմինը.

2) միջազգային կանոնավոր փոխադրումներ իրականացնող տրանսպորտային միջոցները՝ այդ փոխադրումների իրականացման ժամանակ.

3) ֆիզիկական անձանց կողմից Հայաստանի Հանրապետության պետական սահմանով տեղափոխվող՝ մաքսատուրքի և հարկերի արտոնություն ունեցող ապրանքները.

4) ֆիզիկական անձանց կողմից Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով տեղափոխվող՝ Հայաստանի Հանրապետությունում հաշվառված թեթև մարդատար տրանսպորտային միջոցները.

5) ցուցադրման նպատակով «ժամանակավոր արտահանում» կամ «ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված, ինչպես նաև դրանց ժամկետի ավարտից հետո համապատասխանաբար «վերաարտահանում» և «վերաներմուծում» ընթացակարգերով վերաձևակերպված Հայաստանի Հանրապետության մշակութային արժեքները.

6) Միության օրենսգրքով, միջազգային պայմանագրերով և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով մաքսատուրքի, հարկերի արտոնություններից օգտվող ապրանքները:

2. Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ կարող են սահմանվել մաքսավճարի այլ արտոնություններ:

Հոդված 98. Մաքսավճար վճարելը և վերադարձնելը: Պատասխանատվությունը մաքսավճար չվճարելու համար

1. Սույն օրենքով և այլ իրավական ակտերով սահմանված կարգով հաշվարկվածից ավելի վճարված մաքսավճարի գումարները, վճարողի ցանկությամբ, մաքսային մարմինների կողմից հաշվանցվում են մաքսային մարմիններին վճարման ենթակա այլ պարտավորությունների հաշվին, կամ վերադարձվում են ոչ ուշ, քան վերադարձման մասին վճարողի դիմումն ստանալուց հետո՝ 30 օրվա ընթացքում:

2. Ավելի գանձված մաքսավճարի գումարների վերադարձման կամ այլ պարտավորությունների հաշվին հաշվանցման դիմումն ընդունվում է դրանց վճարումից հետո:

3. Ապրանքներ տեղափոխող անձանց կողմից չվճարված կամ թերի վճարված մաքսավճարի գումարը մաքսային մարմինների կողմից գանձվում է դրա վճարման պարտավորության առաջացման պահից՝ երեք տարվա ընթացքում:

4. Մաքսավճարը վճարվում է Հայաստանի Հանրապետության արժույթով:

5. Մաքսավճարի վճարումը սահմանված ժամկետից ուշացնելու դեպքում ժամկետանց յուրաքանչյուր օրվա համար վճարողից գանձվում է տույժ՝ ժամանակին չմուծված մաքսավճարի գումարի 0,15 տոկոսի չափով, բայց ոչ ավելի, քան 365 օրվա համար:

Հոդված 99. Մաքսավճարների վճարման ժամկետները

1. Մաքսային ընթացակարգերի համար մաքսավճարները պետք է վճարվեն մաքսային հայտարարագիրը ներկայացնելու հետ միաժամանակ:

2. Մաքսային ուղեկցման համար մաքսավճարները պետք է վճարվեն մինչև մաքսային ուղեկցման փաստացի իրականացման սկիզբը:

3. Պահպանման համար մաքսավճարները պետք է վճարվեն մինչև մաքսային մարմնի պահեստից ապրանքները փաստացի հանելը:

ԳԼՈՒԽ 14.

ՍԱՔՍԱՏՈՒՐՔԻ, ՀԱՐԿԵՐԻ ՎՃԱՐՄԱՆ ԺԱՄԿԵՏՆԵՐԻ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հոդված 100. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ժամկետների փոփոխությունը

1. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ժամկետների փոփոխությունը սույն օրենքով և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված՝ մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ժամկետների երկարաձգումն է:

2. Մաքսատուրքի վճարման ժամկետների փոփոխությունը կատարվում է վճարման հետաձգման կամ տարաժամկետ վճարման ձևով՝ Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերով սահմանված հիմքերի և պայմանների առկայության դեպքում և կարգով:

3. Հարկերի վճարման ժամկետների փոփոխության պայմանները, հիմքերը և կարգը սահմանվում են Հայաստանի Հանրապետության հարկային օրենսդրությամբ:

Հոդված 101. Մաքսատուրքի վճարման ժամկետների փոփոխության ընդհանուր պայմանները

1. Մաքսատուրքի վճարման հետաձգումը հայտարարատուին կամ նրա կողմից լիազորված անձին մաքսատուրքի վճարման սահմանված ժամկետից ուշ վճարելու հարավորության տրամադրումն է:

2. Մաքսատուրքի վճարման տարաժամկետ վճարումը հայտարարատուին կամ նրա կողմից լիազորված անձին մաքսատուրքի սահմանված ժամկետից ուշ և փուլ առ փուլ վճարման հնարավորության տրամադրումն է:

3. Մաքսատուրքի վճարման հետաձգումը կամ տարաժամկետումը կարող է տրամադրվել միայն Միության մաքսային օրենսգրքի 12-րդ գլխով նախատեսված ապահովումների առկայության դեպքում:

4. Հայաստանի Հանրապետություն ապրանքների ներմուծման մաքսատուրքերի ժամկետների փոփոխության համար տոկոսներ չեն հաշվարկվում:

5. Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերով նախատեսված՝ մաքսատուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետ վճարման հնարավորություն տրամադրելու համար դրանց հիմքերի առկայությունը հաստատվում է Հայաստանի

Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված՝ լիազոր մարմնի կողմից:

6. Մաքսատուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետ վճարելու հնարավորություն տրամադրելու կամ մերժելու մասին որոշումն ընդունվում է դիմումը ներկայացնելու օրվանից ոչ ուշ, քան 5 օրվա ընթացքում: Մաքսատուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետ վճարելու հնարավորության տրամադրումը կարող է մերժվել բացառապես Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերով սահմանված դեպքերում:

7. Մաքսատուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետ վճարելու հնարավորությունը տրամադրվում է հայտարարատուի խնդրարկած ժամկետով, բայց ոչ ավել, քան վեց ամիս:

8. Մաքսատուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետ վճարման հնարավորությունը տրամադրելու կամ մերժելու մասին գրավոր որոշումը ներկայացվում է դիմումը ներկայացրած անձին:

9. Որոշման մեջ նշվում է այն ժամկետը, որով տրամադրվում է հարկերի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետ վճարելու հնարավորությունը, իսկ մերժելու դեպքում որոշման մեջ նշվում են մերժման պատճառները:

10. Տարաժամկետ վճարման հնարավորություն տրամադրելու կամ մերժելու մասին գրավոր որոշումը ներառում է նաև մաքսատուրքի վճարման ժամանակացույց:

ԳԼՈՒԽ 15.

ՄԱՔՍԱՏՈՒՐՔԻ, ՀԱՐԿԵՐԻ ՎՃԱՐՄԱՆ ԱՊԱՀՈՎՈՒՄԸ

Հոդված 102. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարումն ապահովելու ընդհանուր պայմանները

1. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումն իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքի, Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերի, ինչպես նաև սույն օրենքի համապատասխան:

2. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումն իրականացվում է՝

1) Միության Մաքսային օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 2-րդ կետով և 88-րդ հոդվածի 5-րդ կետով սահմանված կարգով ու պայմաններով ապրանքների բացթողնման դեպքում,

2) սույն օրենքի 62-րդ հոդվածի համաձայն, անկախ ԱՏԳ ԱԱ ծածկագիրը ճշգրտելու հանգամանքից, ապրանքների բացթողման դեպքում,

3) Միության Մաքսային օրենսգրքի 200-րդ հոդվածի 1-ին կետի 1-ին ենթակետի սույն օրենքի՝ ապրանքների պայմանական բացթողման դեպքում,

4) սույն օրենքով նախատեսված դեպքերում՝ անձանց կողմից մաքսային գործի ոլորտում գործունեության իրականացման ժամանակ,

5) սույն օրենքով և Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով սահմանված այլ դեպքերում:

3. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումը կարող է լինել միանգամյա կամ բազմակի օգտագործման համար նախատեսված:

4. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման միանգամյա ապահովումը ներկայացվում է մեկ առաքողի կողմից մեկ ստացողի անունով միևնույն արտաքին առևտրային պայմանագրի հիման վրա տեղափոխվող՝ մեկ խմբաքանակում գտնվող ապրանքների համար:

5. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման չափը որոշվում է Միության մաքսային օրենսգրքի համաձայն:

6. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման գումարի մեջ ներառվում են նաև մաքսային գործընթացների համար վճարվելիք մաքսավճարները:

7. Վերադաս մաքսային մարմինը կարող է առանձին ապրանքների համար սահմանել

մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման գումարների չափ:

8. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումն իրականացվում է սույն օրենքով և Միության մաքսային օրենսգրքով նախատեսված անձանց կողմից, իսկ «մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգի համաձայն ապրանքների տեղափոխման դեպքում՝ կարող է իրականացվել տարանցվող ապրանքների նկատմամբ տիրապետման, օգտագործման և (կամ) տնօրինման իրավունք ունեցող այլ անձանց կողմից:

9. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումը հավաստող փաստաթուղթը տրամադրվում է այն մաքսային մարմնին, որն իրականացնում է ապրանքների բացթողումը:

10. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների տեղափոխման ժամանակ մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումը կարող է տրամադրվել մեկնման վայրի մաքսային մարմնին կամ նշանակման վայրի մաքսային մարմնին, եթե Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրությամբ որոշված չէ այլ մաքսային մարմին, որին կարող է տրամադրվել այդ ապահովումը:

11. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումն ընդունող մաքսային մարմինը տրամադրում է ապահովման ընդունումը հաստատելու վերաբերյալ անդորրագիր, որը փոխադարձաբար ճանաչվում է Միության մաքսային մարմինների կողմից: Մաքսային մարմինների կողմից անդորրագրի տրամադրման կարգը և դրա ձևը, ինչպես նաև գործողության ժամկետը սահմանվում են Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրով:

12. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումը չի ընդունվում մաքսային մարմինների կողմից՝ Միության մաքսային օրենսգրքով սահմանված դեպքերում:

13. Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է սահմանել մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումը չընդունելու դեպքեր:

Հոդված 103. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման բազմակի ապահովումը

1. Հայաստանի Հանրապետության սահմանով պարբերաբար արտաքին տնտեսական գործունեություն իրականացնող անձը կարող է մաքսային մարմիններին ներկայացնել մաքսատուրքի, հարկերի վճարման բազմակի ապահովում՝ իր կողմից առնվազն մեկ տարվա ընթացքում իրականացվող բոլոր գործարքների համար:

2. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման բազմակի ապահովումը կարող է ներկայացվել մեկ և ավելի մաքսային մարմինների:

3. Բազմակի ապահովումը կարող է տրամադրվել դրամական միջոցների գրավի, երաշխավորության կամ բանկային երաշխիքի տեսքով:

4. Անձի ցանկությամբ բազմակի ապահովման գումարի չափը կարող է ավելացվել՝ լրացուցիչ բանկային երաշխիքի վերաձևակերպման, դրամական միջոցների գրավի ներգրավման, երաշխավորության պայմանագրում համապատասխան փոփոխություններ կատարելու միջոցով:

5. Բազմակի ապահովման նկատմամբ հսկողությունն իրականացվում է այն ընդունած մաքսային մարմնի (մարմինների) կողմից:

Հոդված 104. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման միջոցները

Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումն իրականացվում է՝

- 1) դրամական միջոցների ներդրմամբ (դրամական միջոցների գրավ).
- 2) բանկային երաշխիքով.
- 3) երաշխավորությամբ.
- 4) գույքի գրավով.

5) Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված՝ մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման այլ միջոցներով:

Հոդված 105. Դրամական միջոցների ներդրումը (գրավ)՝ որպես մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման միջոց

1. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման նպատակով դրամական միջոցները, մուտքագրվում են միասնական հաշիվ: Ֆիզիկական անձանց կողմից իրենց անձնական օգտագործման համար տեղափոխվող ապրանքների համար դրամական միջոցները՝ որպես մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման միջոց, կարող են մուտքագրվել Հայաստանի Հանրապետության համապատասխան գանձապետական հաշիվներին:

2. Մաքսային վճարների վճարման պարտավորությունների չկատարման դեպքում մաքսային մարմինն իրավասու է որպես մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման միջոց ներդրված դրամական միջոցներից սույն օրենքով սահմանված կարգով գանձել չկատարված պարտավորություններին համապատասխան գումարները:

3. Որպես դրամական միջոցների գրավի՝ Հայաստանի Հանրապետության համապատասխան գանձապետական հաշիվներում մուտքի կամ միասնական գանձապետական հաշվին մուտքի հաստատում՝ դրամական միջոցներ ներդրած անձին տրվում է անդորրագիր, որի կիրառման ձևը և կարգը սահմանվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից: Անդորրագիրն այլ անձի չի կարող փոխանցվել: Անդորրագրի կորստի դեպքում այն տրամադրած մաքսային մարմինը դրամական միջոցներ ներդրած անձի դիմումի հիման վրա տրամադրում է անդորրագրի կրկնօրինակը:

4. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման նպատակով ներդրված չօգտագործված կամ մասնակի օգտագործված միջոցները անձի դիմումի հիման վրա կարող են հաշվանցվել մաքսային վճարների գծով պարտավորությունների հաշվին, իսկ դրանց բացակայության դեպքում՝ վերադարձվում են:

5. Բազմակի ապահովման գումարի հաշվին մաքսատուրքի, հարկերի գանձումից 3 աշխատանքային օր առաջ համապատասխան մաքսային մարմինը պարտավոր է այդ մասին տեղեկացնել բազմակի ապահովում ներկայացրած անձին:

Հոդված 106. Բանկային երաշխիքը

1. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման նպատակով մաքսային մարմինների կողմից կարող են ընդունվել բանկային երաշխիքներ, որոնք տրամադրվում են բանկերի, վարկային կազմակերպությունների կամ ապահովագրական ընկերությունների կողմից:

2. Բանկային երաշխիքի տրամադրման, դրան ներկայացվող պահանջների, երաշխավորի պարտավորությունների և բանկային երաշխիքի դադարեցման հետ կապված իրավահարաբերությունները կարգավորվում են Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսգրքով, Հայաստանի Հանրապետության բանկային օրենսդրությամբ և այլ իրավական ակտերով:

3. Բանկային երաշխիքը պետք է լինի անհետկանչելի: Բանկային երաշխիքում պետք է նշվեն՝

- 1) մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողի պարտավորությունները, որոնց պատշաճ կատարումն ապահովվում է բանկային երաշխիքով,
- 2) բանկային երաշխիքով երաշխավորված անձի պարտավորությունները չկատարվելու դեպքում մաքսային մարմնի կողմից երաշխավորողից երաշխավորված մաքսատուրքի, հարկերի գումարի դուրսգրման անվիճելի իրավունքը,
- 3) մաքսատուրքի, հարկերի վճարումը ուշացնելու դեպքում յուրաքանչյուր օրացուցային օրվա համար չվճարված գումարի 0.15 տոկոսի չափով տույժ վճարելու երաշխավորողի պարտավորությունը,
- 4) պայման՝ պետական գանձապետարանի հաշվին և (կամ) Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրով որոշված հաշվին բանկային երաշխիքով

երաշխավորողի պարտավորությունների կատարման համար դրամական միջոցների առկայության փաստը,

5) բանկային երաշխիքի գործողության ժամկետը,

6) բանկային գործունեությամբ զբաղվելու լիցենզիայի համարը:

4. Տրամադրված բանկային երաշխիքի գործողության ժամկետը չի կարող գերազանցել 36 ամիսը և պետք է բավարար լինի բանկային երաշխիքով ապահովված պարտավորությունները չկատարելու դեպքում մաքսային մարմնի կողմից երաշխավորողին բանկային երաշխիքի մասով պահանջ ներկայացնելու համար:

5. Բանկային երաշխիքը մաքսային մարմին ներկայացնելու պահին պետք է ուժի մեջ մտած լինի:

6. Մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողը, բանկային երաշխիքի հետ ներկայացնում է բանկային երաշխիքը ստորագրած անձի համապատասխան իրավասությունները հաստատող փաստաթղթերի բնօրինակները կամ նոտարական վավերացմամբ պատճենները: Նշված փաստաթղթերը նախկինում մաքսային մարմին ներկայացված լինելու դեպքում դրանց ներկայացումը չի պահանջվում:

7. Մաքսային մարմինն ուսումնասիրում է բանկային երաշխիքը այն ստանալու օրվանից երեք աշխատանքային օրվա ընթացքում:

8. Բանկային երաշխիքն ընդունելու դեպքում մաքսային մարմինը մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողին տրամադրում է վճարման անդորրագիր:

9. Բանկային երաշխիքի ընդունումը մերժվում է, եթե`

1) բանկային երաշխիքը չի համապատասխանում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ և սույն հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված չափանիշներին,

2) բանկային երաշխիքով ապահովվող մաքսատուրքի, հարկերի ընդհանուր գումարը չի բավարարում հայտարարատուի կողմից վճարման ենթակա մաքսատուրքերի, հարկերի գումարի վճարման համար,

3) բանկային երաշխիքի ժամկետը պակաս է հայտարարատուի կողմից մաքսատուրքի, հարկերի գծով պարտավորությունների կատարման ժամկետից,

4) բանկային երաշխիքը տրամադրած բանկի, վարկային կազմակերպության, կամ ապահովագրական կազմակերպության` Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված` բանկային գործունեությամբ զբաղվելու լիցենզիան բացակայում է,

5) մերժման որոշումը կայացվել է Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ մաքսային մարմիններին վերապահված հայեցողական լիազորությունների իրականացման շրջանակներում:

10. Բանկային երաշխիքի ընդունումը մերժելու դեպքում մաքսային մարմինը սույն հոդվածի 7-րդ մասով սահմանված ժամկետում տեղեկացնում է դրա մասին բանկային երաշխիք տրամադրած անձին` նշելով մերժման համար հիմք հանդիսացած պատճառները:

11. Բանկային երաշխիքը մաքսային մարմնի կողմից վերադարձվում է մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողի գրավոր դիմումի հիման վրա, եթե կատարվել և (կամ) դադարեցվել են երաշխիքով ապահովված պարտավորությունները, կամ պարտավորություն չի առաջացել:

12. Բանկի, վարկային կազմակերպության, կամ ապահովագրական կազմակերպության ապահովագրական գործունեության իրավունքի լիցենզիայի գործողությունը Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի կողմից դադարեցվելու դեպքում այդ բանկի, վարկային կազմակերպության կամ ապահովագրական ընկերության բանկային երաշխիք ներկայացրած մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողը պարտավոր է լիցենզիայի դադարեցման օրվանից մաքսային մարմին ներկայացնել մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովում` համապատասխան

գործունեության իրավունքի լիցենզիա ունեցող կազմակերպությունից: Սույն մասով սահմանված ժամկետում երաշխիք կամ մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման այլ միջոց չներկայացվելու դեպքում անձի կողմից մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ժամկետը չի կարող երկարաձգվել:

Հոդված 107. Երաշխավորություն

1. Երաշխավորությունը ձևակերպվում է մաքսային մարմնի և երաշխավորի միջև կնքվող երաշխավորության պայմանագրով: Երաշխավորության տրամադրման, դրան ներկայացվող պահանջների, երաշխավորի պարտավորությունների և երաշխավորության պայմանագրի դադարեցման հետ կապված իրավահարաբերությունները կարգավորվում են Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսգրքով և սույն օրենքով:

2. Մաքսատուրքեր, հարկեր վճարելու ապահովումը երաշխավորության միջոցով իրականացնելու դեպքում երաշխավորը մաքսային մարմին է ներկայացնում Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսդրությամբ սահմանված կարգով իր կողմից ստորագրված և (կամ) կնքված երաշխավորության պայմանագրի 2 օրինակ և մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողի համաձայնությունը երաշխավորի կողմից մաքսատուրքերի, հարկերի վճարման երաշխավորման վերաբերյալ:

3. Երաշխավորության պայմանագիրը պետք է համապատասխանի Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված չափանիշներին և պետք է պարունակի երաշխավորությամբ ապահովված պարտավորության գումարը, մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողի և երաշխավորի համապարտ պատասխանատվություն կրելու վերաբերյալ և երաշխավորության պայմանագրի գործողության ժամկետի վերաբերյալ նշումներ:

4. Երաշխավորության պայմանագրի գործողության առավելագույն ժամկետը չի գերազանցում երկու տարին:

5. Երաշխավորության պայմանագիր կնքելու առաջարկն ուսումնասիրվում է մաքսային մարմնի կողմից՝ մաքսային մարմին փաստաթղթերը ներկայացնելու օրվանից 5 աշխատանքային օրվա ընթացքում:

6. Երաշխավորության պայմանագիր կնքելու դեպքում մաքսային մարմինը մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողին է տրամադրում անդորրագիր՝ երաշխավորությամբ ապահովված պարտավորության գումարի չափով:

7. Երաշխավորության պայմանագրի ընդունումը մերժվում է, եթե՝

1) ներկայացված երաշխավորության պայմանագիրը չի համապատասխանում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ և սույն օրենքով սահմանված չափանիշներին,

2) երաշխավորության պայմանագրով ապահովվող գումարը փոքր է վճարման ենթակա մաքսատուրքերի, հարկերի գումարից,

3) երաշխավորության պայմանագրի ժամկետը կարճ է, մաքսատուրքի, հարկերի գծով պարտավորությունների կատարման ժամկետից,

4) մերժման որոշումը կայացվել է Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ մաքսային մարմիններին վերապահված հայեցողական լիազորությունների իրականացման շրջանակներում:

8. Երաշխավորության պայմանագրի կնքումը մերժելու դեպքում մաքսային մարմինը սույն հոդվածի 5-րդ մասով սահմանված ժամկետում տեղեկացնում է դրա մասին երաշխավորության պայմանագիրն առաջարկած անձին՝ նշելով մերժման հիմքերը:

9. Մաքսային մարմինը չի կրում երաշխավորության պայմանագրի կնքման հետ կապված ծախսերը:

Հոդված 108. Գույքի գրավը

1. Գույքի գրավը ձևակերպվում է մաքսային մարմնի և մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողի միջև կնքվող պայմանագրով: Մաքսային տարանցման մաքսային ընթացակարգով ապրանքների փոխադրման համար գույքի գրավի միջոցով մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովումը կարող է ներկայացվել նաև գրավի առարկա հանդիսացող ապրանքների տիրապետման և (կամ) օգտագործման և (կամ) տնօրինման իրավունք ունեցող անձի կողմից:

2. Գույքի գրավի պայմանագիր կնքելու, գրավով ապահովված մաքսատուրքի, հարկերի կատարման, գրավադրված գույքի վրա բռնագանձման տարածման, գրավի դադարեցման հետ կապված իրավահարաբերությունները կարգավորվում են Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսդրությամբ և սույն օրենքով:

3. Սույն հոդվածի կիրառության նպատակներով, կարող է գրավադրվել Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսդրության համապատասխան գրավի առարկա հանդիսացող գույք բացառությամբ՝

- 1) Հայաստանի Հանրապետության սահմաններից դուրս գտնվող գույքի,
- 2) գրավադրված գույքի,
- 3) կենդանիների և արագ փչացող ապրանքների,
- 4) ձեռնարկությունների,
- 5) գույքային իրավունքների,
- 6) արժեթղթերի,
- 7) շրջանառության մեջ գտնվող ապրանքների գրավի,
- 8) արտադրանքի և արտադրական այն թափոնների, որոնց ազատ իրացումը, Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության համաձայն, արգելվում է,
- 9) այն գույքի, որի վրա բռնագանձումը, Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության համաձայն, տարածվում է բացառապես դատարանի որոշմամբ:

4. Գրավի առարկան գրավի պայմանագրի գործողության ընթացքում պետք է գտնվի Հայաստանի Հանրապետության տարածքում:

5. Գրավի առարկայի շուկայական արժեքը որոշելու համար իրականացվում է գրավի առարկայի գնահատումը Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան:

6. Գույքի գրավով մաքսատուրքի, հարկերի վճարումն ապահովելու նպատակով անձը մաքսային մարմին ներկայացնում է Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսդրությամբ սահմանված կարգով գույքի գրավի պայմանագրի երկու օրինակ՝ ստորագրված և կնքված, և գրավի առարկայի նկատմամբ սեփականության իրավունքը և դրա շուկայական արժեքը հաստատող փաստաթղթերի բնօրինակները կամ նոտարական վավերացմամբ պատճենները:

7. Գույքի գրավի պայմանագրում պետք է ներառված լինեն հետևյալ պայմանները՝

- 1) գույքի գրավի պայմանագրի գործողության ժամկետում չի թույլատրվում գրավադրված գույքը գրավ դնել,
- 2) անձը, առանց մաքսային մարմնի համաձայնության, իրավունք չունի տնօրինելու գրավի առարկան,
- 3) գրավատուն իր միջոցներով պարտավոր է ապահովագրել գրավի առարկան,
- 4) գրավի առարկայի գնահատումը գրավատուն կատարում է իր հաշվին,
- 5) գրավի առարկան փոխարինելը թույլատրվում է մաքսային մարմնի գրավոր համաձայնությամբ՝ համարժեք այլ գույքով, ինչը ձևակերպվում է գույքի գրավի պայմանագրին կից լրացուցիչ համաձայնագրով,
- 6) գրավի առարկայի վրա բռնագանձման տարածման դեպքում դրա իրացման մասով

ծախսերը փոխհատուցվում են գրավի առարկայի իրացումից ստացված դրամական միջոցների հաշվին, իսկ դրանց ոչ բավարար լինելու դեպքում՝ գրավատուի հաշվին:

8. Գույքի գրավի պայմանագիրը կարող է կնքվել, եթե գրավի առարկայի շուկայական արժեքը գերազանցում է մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման անհրաժեշտ չափն ավելի քան 20 տոկոսով:

9. Գույքի գրավի պայմանագիրը կարող է կնքվել՝ գրավի առարկան գրավատուի մոտ թողնելով կամ մաքսային մարմնին փոխանցելով:

10. Գույքի գրավի պայմանագիր կնքելու մասին առաջարկն ուսումնասիրվում է մաքսային մարմնի կողմից առավելագույնը 5 աշխատանքային օրվա ընթացքում:

11. Գույքի գրավի պայմանագիր կնքելու դեպքում մաքսային մարմինը գրավատուին է տրամադրում անդորրագիր՝ գույքի գրավով ապահովված մաքսատուրքի, հարկերի չափի վերաբերյալ:

12. Գույքի գրավի պայմանագրի կնքումը մաքսային մարմնի կողմից մերժվում է, եթե՝

1) ներկայացված գույքի գրավի պայմանագիրը չի համապատասխանում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ և սույն օրենքով սահմանված չափանիշներին,

2) գույքի գրավի պայմանագրով ապահովվող գումարը փոքր է վճարման ենթակա մաքսատուրքերի, հարկերի գումարից,

3) գույքի գրավի պայմանագրի ժամկետը կարճ է մաքսատուրքի, հարկերի գծով պարտավորությունների կատարման ժամկետից,

4) մերժման որոշումը կայացվել է Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ մաքսային մարմիններին վերապահված հայեցողական լիազորությունների իրականացման շրջանակներում:

13. Գույքի գրավի պայմանագիր կնքելը մերժելու դեպքում, մաքսային մարմինը սույն հոդվածի 10-րդ մասում սահմանված ժամկետում տեղեկացնում է անձին՝ նշելով մերժման հիմքերը:

14. Գույքի գրավով ապահովված պարտավորությունները չկատարելու դեպքում մաքսատուրքի, հարկերի՝ վճարման ենթակա գումարները, փոխանցվում են պետական գանձապետական հաշվին և (կամ) Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրով որոշված հաշվին՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով գրավադրված գույքի իրացումից ստացված միջոցներից:

15. Գույքի գրավի պայմանագրի կնքման և գրավադրված գույքի վրա բռնագանձումը տարածելու հետ կապված բոլոր ծախսերը կրում է գրավատուն:

ԳԼՈՒԽ 16.

ՄԱՔՍԱՏՈՒՐՔԻ, ՀԱՐԿԵՐԻ ԵՎ ԱՅԼ ԴՐԱՄԱՎԱՆ ՄԻՋՈՑՆԵՐԻ ՎԵՐԱԴԱՐՁԸ, ՀԱՇՎԱՆՑՈՒՄԸ

Հոդված 109. Ավել վճարված կամ գանձված՝ մաքսատուրքի, հարկերի գումարների և այլ դրամական միջոցների վերադարձը, հաշվանցումը

1. Ավել վճարված կամ գանձված մաքսատուրքի, հարկերի գումարները ենթակա են վերադարձման կամ հաշվանցման՝ վճարողի կամ նրա իրավահաջորդի դիմումի հիման վրա:

2. Միության մաքսային տարածք՝ Միության անդամ չհանդիսացող պետության տարածքից օտարերկրյա ապրանքների ներմուծման մաքսատուրքի ավել վճարված գումարները կարող են հաշվանցվել միայն ներմուծման մաքսատուրքի պարտավորությունների դիմաց:

3. Հայաստանի Հանրապետության գանձապետական հաշիվներին ավել վճարված մաքսատուրքի, հարկերի վերադարձման կամ հաշվանցման դիմումը ներկայացվում է

Հայաստանի Հանրապետության ֆինանսների նախարարություն՝ վճարման կամ գանձման օրվանից երեք տարվա ընթացքում:

4. Հայաստանի Հանրապետության գանձապետական հաշիվներին ավել վճարված կամ գանձված մաքսատուրքի, հարկերի գումարների վերադարձման կամ հաշվանցման դիմումի հետ ներկայացվում է մաքսատուրքի, հարկերի վճարումը կամ գանձումը հաստատող փաստաթղթեր:

5. Հայաստանի Հանրապետության գանձապետական հաշիվներին ավել վճարված կամ գանձված մաքսատուրքի, հարկերի վերադարձը իրականացում է այդ մասին դիմումի ներկայացումից 30-օրյա ժամկետում:

6. Հայաստանի Հանրապետության գանձապետական հաշիվներին ավել վճարված կամ գանձված մաքսատուրքի, հարկերի գումարների վերադարձը կատարվում է դիմումը ներկայացրած անձի կողմից նշված հաշվին:

7. Հայաստանի Հանրապետության գանձապետական հաշիվներին ավել վճարված կամ գանձված մաքսատուրքի, հարկերի գումարների վերադարձը կատարվում է Հայաստանի Հանրապետության արժույթով:

8. Մաքսատուրքի, հարկերի կամ տույժերի վճարման պարտավորություն ունեցող անձի՝ Հայաստանի Հանրապետության գանձապետական հաշիվներին ավել վճարված մաքսատուրքի, հարկերի գումարների վերադարձը իրականացվում է այդ պարտավորությունները մարելուց հետո:

9. Հայաստանի Հանրապետության գանձապետական հաշիվներին ավել վճարված կամ գանձված մաքսատուրքի, հարկերի գումարները չեն կարող վերադարձվել ավել վճարված կամ գանձված մաքսատուրքերի, հարկերի վերադարձման մասին դիմումը սույն օրենքով սահմանված ժամկետները լրանալուց հետո ներկայացնելու դեպքում:

10. Հայաստանի Հանրապետության գանձապետական հաշիվներին ավել վճարված կամ ավել գանձված մաքսատուրքի գումարները կարող են հաշվանցվել մաքսատուրքի և դրա նկատմամբ հաշվարկված տույժերի գծով պարտավորությունների դիմաց:

11. Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմիններին ավել վճարված կամ մաքսային մարմինների կողմից ավել գանձված հարկերի գումարները կարող են հաշվանցվել մաքսային մարմիններին վճարման ենթակա հարկերի և դրա նկատմամբ հաշվարկված տույժերի գծով պարտավորությունների դիմաց:

12. Հայաստանի Հանրապետության գանձապետական հաշիվներին ավել վճարված կամ գանձված մաքսատուրքի, հարկերի գումարների վերադարձման և հաշվանցման դիմումի ձևը հաստատվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

Հոդված 110. Մաքսատուրքի, հարկերի վերադարձման այլ դեպքերը

1. Մաքսատուրքի, հարկերի վերադարձն իրականացվում է նաև հետևյալ դեպքերում.

1) հայտարարված մաքսային ընթացակարգին համապատասխան ապրանքների բացթողնումը մերժելու դեպքում, եթե մաքսային ընթացակարգի համապատասխան հայտարարագրման ժամանակ այդպիսի մաքսատուրքեր, հարկեր վճարվել են,

2) մաքսային հայտարարագրի չեղարկման դեպքում,

3) եթե Միության մաքսային օրենսգրքով և (կամ) սույն օրենքով նախատեսվում է մաքսատուրքի, հարկերի վճարված գումարների վերադարձ՝ ապրանքների նկատմամբ «վերաարտահանում», «ոչնչացում», «հրաժարում՝ հօգուտ պետության» կամ «վերաներմուծում» մաքսային ընթացակարգերով ապրանքների ձևակերպման դեպքերում,

4) մաքսային մարմնի թույլտվությամբ նախկինում հայտարարված մաքսային ընթացակարգի փոփոխության դեպքում, եթե ապրանքների նկատմամբ նոր մաքսային ընթացակարգով ձևակերպելու դեպքում վճարման ենթակա մաքսատուրքի, հարկերի գումարները պակաս են սկզբնական մաքսային ընթացակարգի ժամանակ վճարված մաքսատուրքի, հարկերի

գումարներից՝ բացառությամբ Միության մաքսային օրենսգրքի 282-րդ հոդվածի 6-րդ կետով նախատեսված դեպքի:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված դեպքերում մաքսատուրքի, հարկերի վերադարձը իրականացվում է, այդ մասին դիմումը ներկայացվում է ոչ ուշ, քան այդ պայմանների ծագման օրվանից հետո մեկ տարվա ընթացքում:

Հոդված 111. Գրավադրված դրամական միջոցների վերադարձը (հաշվանցումը)

1. Գրավադրված դրամական միջոցների վերադարձը (հաշվանցումը) իրականացվում է գրավ դրած անձի (նրա իրավահաջորդի) կողմից պարտավորության կատարման կամ դադարեցման օրվան հաջորդող երեք տարիների ընթացքում՝ նրա կողմից ներկայացված դիմումի հիման վրա:

2. Գրավադրված դրամական միջոցներով ապահովված պարտավորությունների՝ մաքսային մարմնի կողմից դրամական միջոցների սույն օրենքով նախատեսված հաշիվներին մուտքի անդորրագրի ձևակերպման օրվանից երեք տարվա ընթացքում չծագելու դեպքում դրանք կարող են վերադարձվել (հաշվանցվել) գրավ դրած անձի (նրա իրավահաջորդի) կողմից ներկայացված դիմումի հիման վրա: Սույն հոդվածով սահմանված ժամկետում դրամական միջոցները գրավ դրած անձի (նրա իրավահաջորդի) կողմից վերադարձնելու (հաշվանցելու) վերաբերյալ դիմում չներկայացվելու դեպքում չպահանջված գումարները ընդգրկվում են պետական բյուջեի ոչ հարկային այլ եկամուտների մեջ և չեն վերադարձվում:

3. Գրավադրված դրամական միջոցների վերադարձման (հաշվանցման) մասին դիմումին կցվում են՝

1) դրամական միջոցների գրավադրումը հաստատող վճարման անդորրագիրը,

2) գրավադրված դրամական միջոցներով ապահովված պարտավորության կատարումը (դադարեցումը) հաստատող փաստաթղթերը:

4. Մաքսատուրքի, հարկերի կամ տույժերի վճարման պարտավորություն ունեցող և դրամական միջոցները գրավ դրած անձի գրավադրված դրամական միջոցների վերադարձը իրականացվում է այդ պարտավորությունները գրավադրված դրամական միջոցների հաշվին մարելուց հետո:

5. Գրավադրված դրամական միջոցների վերադարձման (հաշվանցման) դիմումի և մաքսային մարմնի որոշման ձևերը հաստատվում են վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

ԳԼՈՒԽ 17.

ՄԱՔՍԱՏՈՒՐՔԻ, ՀԱՐԿԵՐԻ ԲՈՆԱԳԱՆՁՈՒՄԸ

Հոդված 112. Ընդհանուր դրույթներ մաքսատուրքի, հարկերի գումարների բռնագանձման վերաբերյալ

1. Մաքսատուրքի, հարկերի գումարների բռնագանձումն իրականացվում է մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողի միջոցների կամ այն ապրանքների արժեքի հաշվին, որոնց համար մաքսատուրքերը, հարկերը չեն վճարվել:

2. Մաքսատուրքի, հարկերի բռնագանձման միջոցների ձեռնարկումից առաջ մաքսային մարմինը մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողին ներկայացնում է բռնագանձման ծանուցում, բացառությամբ սույն օրենքով սահմանված դեպքերի:

3. Մաքսային մարմինների կողմից սույն հոդվածի 2-րդ մասով ներկայացվող ծանուցումը պետք է պարունակի՝

1) մաքսային վճարների հաշվարկման հիմքը,

2) մաքսատուրքի կամ հարկի տեսակը, դրույքաչափը, գումարը, վճարման ժամկետը,

3) տոկոսների, տույժերի տեսակը, չափը, գումարը, վճարման ժամկետը,

4) վճարման ժամկետի ուշացման համար Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ նախատեսված պատասխանատվության վերաբերյալ տեղեկատվություն:

4. Հայտարարատուի և այլ անձի մաքսատուրքի, հարկերի վճարման համապարտ պարտավորության առկայության դեպքում, մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ծանուցումը ներկայացվում միաժամանակ հայտարարատուին և այլ անձին՝ ծանուցման մեջ համապարտության վերաբերյալ նշում կատարելով:

5. Մաքսային մարմնի կողմից սույն հոդվածով նախատեսված ծանուցումը ուղարկելուց հետո երկու ամսվա ընթացքում հայտարարատուի կամ համապարտ պատասխանատվություն կրող անձի կողմից մաքսատուրքի, հարկերի և տույժերի վճարման պարտավորությունը չկատարելու դեպքում մաքսային մարմնի ներքին կողմից դրանց բռնագանձումը իրականացվում է դատական կարգով:

6. Մաքսատուրքի, հարկերի բռնագանձում չի իրականացվում, եթե մաքսատուրքի, հարկերի կատարման մասին պահանջներ չեն ներկայացվել դրանց վճարման ժամկետը լրանալու օրվանից կամ Միության Մաքսային օրենսգրքի 200-րդ հոդվածի 1-ին կետի 1-ին ենթակետում նշված ապրանքների բացթողնումից հետո մաքսային հսկողության ժամանակ մաքսատուրքեր, հարկեր չվճարելու փաստը հայտնաբերելու օրվանից երեք տարվա ընթացքում:

7. Մաքսային փոխադրողից մաքսատուրքի, հարկերի բռնագանձումը, Միության մաքսային օրենսգրքի 93-րդ հոդվածի 2-րդ կետի երկրորդ պարբերության համաձայն, իրականացվում է սույն գլխով սահմանված կարգով:

8. Միության անդամ այլ պետության տարածքում մաքսատուրքի, հարկերի վճարման պարտավորության ծագման դեպքում վճարման ենթակա մաքսատուրքերը, հարկերը և տույժերը բռնագանձվում են Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրի համապատասխան առանց տույժերի:

Հոդված 113. Տույժերը

1. Տույժեր են համարվում սույն հոդվածով սահմանված այն դրամական գումարները, որոնք մաքսատուրք, հարկեր վճարողը պարտավոր է վճարել Միության մաքսային օրենսդրությամբ և (կամ) Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված ժամկետներում մաքսատուրքը, հարկերը չվճարելու կամ ոչ ամբողջությամբ վճարելու դեպքում:

2. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարումը սահմանված ժամկետներից ուշացնելու դեպքում ժամկետանց յուրաքանչյուր օրվա համար վճարողից գանձվում է տույժ՝ ժամանակին չվճարված մաքսատուրքի, հարկի գումարի 0,15 տոկոսի չափով, բայց ոչ ավելի, քան 365 օրվա համար, բացառությամբ սույն օրենքով և Միության մաքսային օրենսգրքով և իրավապայմանագրային բազան կազմող պայմանագրերով նախատեսված այն դեպքերի, երբ հայտարարատուին կամ նրա կողմից լիազորված անձին տրամադրվել է մաքսատուրքի, հարկերի վճարման հետաձգում:

3. Տույժերի վճարումը, բռնագանձումը և վերադարձը իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքով և (կամ) Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:

Հոդված 114. Գույքի վրա արգելանք դնելը

1. Գույքի վրա կարող է արգելանք դրվել Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:

Հոդված 115. Մաքսատուրքի, հարկերի բռնագանձումը այն ապրանքների հաշվին,

որոնց համար մաքսատուրքեր, հարկեր չեն վճարվել

1. Սույն օրենքով նախատեսված դեպքերում, ինչպես նաև վճարողի հաշիվներին դրամական միջոցների բացակայության դեպքում մաքսային մարմինները դատարանի վճռի հիման վրա իրավունք ունեն բռնագանձել մաքսատուրքերը, հարկերը այն ապրանքների իրացման հաշվին, որոնց համար մաքսատուրքեր, հարկեր չեն վճարվել, եթե տվյալ ապրանքները չունեն Միության ապրանքների կարգավիճակ:

2. Բռնագանձում կարող է տարածվել միայն այն ապրանքների նկատմամբ, որոնց համար մաքսատուրքերը, հարկերը չեն վճարվել կամ վճարվել են մասնակի, Միության մաքսային օրենսգրքով և Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով նախատեսված կարգով և ժամկետներում:

3. Սույն հոդվածով նախատեսված ապրանքների իրացումից ստացված գումարների տնօրինումը իրականացվում է սույն օրենքի համաձայն:

Հոդված 116. Մաքսատուրքի, հարկերի բռնագանձումը գրավադրված դրամական միջոցների, ավել վճարված (բռնագանձված) մաքսատուրքի, հարկերի չմարված մնացորդի և վճարողի այլ գույքի հաշվին

1. Մաքսային մարմիններն իրավունք ունեն բռնագանձելու վճարման ենթակա մաքսատուրքը, հարկերը գրավադրված դրամական միջոցների, ավել վճարված (գանձված) մաքսատուրքի, հարկերի չմարված մնացորդի և վճարողի այլ գույքի հաշվին՝ դատարանի վճռի հիման վրա:

2. Գրավադրված դրամական միջոցների, ավել վճարված (գանձված) մաքսատուրքի, հարկերի գումարների նկատմամբ բռնագանձում տարածելը իրականացվում է Հայաստանի Հանրապետության գանձապետական հաշվից կամ Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրով որոշված հաշվից: Մաքսային մարմինը գրավադրված դրամական միջոցների, ավել վճարված (գանձված) մաքսատուրքի, հարկերի հաշվին մաքսատուրքի, հարկերի գումարների բռնագանձման մասին գրավոր հայտնում է մաքսատուրքեր, հարկեր վճարողին բռնագանձումից հետո մեկ օրվա ընթացքում:

Հոդված 117. Բռնագանձման նպատակով մաքսատուրքի, հարկերի պարտավորության, ինչպես նաև տույժերի, տուկոսների վճարման հետ կապված պարտավորության անհուսալի ճանաչումը և դուրսգրումը

1. Մաքսատուրքի, հարկերի, ինչպես նաև տույժերի, տուկոսների պարտավորությունը ճանաչվում է անհուսալի՝

1) մաքսատուրքեր, հարկեր վճարող կազմակերպության լուծարման կամ սնանկության, ինչպես նաև անհատ ձեռնարկատիրոջ սնանկության դեպքում պարտավորության այն չափով, որը Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ նախատեսված բռնագանձման բոլոր միջոցների իրականացումից հետո մնացել է չմարված,

2) ֆիզիկական անձի մահվան դեպքում,

3) դատարանի որոշմամբ:

2. Մաքսատուրքի, հարկերի վճարման համապարտ պարտավորություն ունեցող անձանցից որևէ մեկի պարտքի բռնագանձման անհուսալի ճանաչելը չի հանգեցնում համապարտ պարտավորություն ունեցող այլ անձանց պարտքի անհուսալի ճանաչմանը և դուրսգրմանը:

3. Բռնագանձման նպատակով անհուսալի ճանաչված՝ մաքսատուրքի, հարկերի, ինչպես նաև տույժերի վճարման պարտավորության դուրսգրման կարգը, ինչպես նաև սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված հանգամանքները հաստատող փաստաթղթերի ցանկը հաստատվում են վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

ՄԱՍ III
ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՀՍԿՈՂՈՒԹՅՈՒՆ

ԳԼՈՒԽ 18.

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՀՍԿՈՂՈՒԹՅԱՆ ԿԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Հոդված 118. Մաքսային հսկողության իրականացումը

1. Մաքսային մարմինների կողմից մաքսային հսկողությունն իրականացվում է Միության և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրությանը համապատասխան:

2. Մաքսային հսկողության օբյեկտները և դրա իրականացման վայրը սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 95-րդ հոդվածով:

3. Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմինները համարվում են արժույթային վերահսկողության գործակալներ և Հայաստանի Հանրապետության արժույթային օրենսդրությանը համապատասխան, արժույթային հսկողություն են իրականացնում անձանց կողմից Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով արժույթային արժեքների տեղափոխման նկատմամբ:

Արժույթային հսկողություն իրականացնելիս մաքսային մարմինների՝ սույն մասով նախատեսված գործառույթները և լիազորությունները որոշվում են Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի կողմից սահմանված կարգով:

Մաքսային մարմինների կողմից արժույթային հսկողության արդյունքում բացահայտված՝ Հայաստանի Հանրապետության արժույթային օրենսդրության խախտումների դեպքում խախտումներ կատարած անձինք կրում են պատասխանատվություն՝ օրենքով սահմանված կարգով:

4. Մաքսային հսկողության իրականացման ժամանակ մաքսային մարմինները կիրառում են ընտրողականության սկզբունքը և սահմանափակվում են Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրության դրույթների պահպանման համար բավարար մաքսային հսկողության ձևերով: Մաքսային հսկողության ձևերի և մեթոդների ընտրության ժամանակ մաքսային մարմինները կիրառում են մաքսային հսկողության տեխնիկական միջոցները և տեղեկատվության նախնական վերլուծությունը՝ մաքսային հսկողություն իրականացնելիս հայտարարատուներին, փոխադրողներին և այլ անձանց՝ ապրանքների պահպանման, տրանսպորտային միջոցների պարապուրդի, ապրանքների բացթողման ժամկետի երկարաձգման պատճառով վնաս չապտճառելու համար, եթե մաքսային գործի բնագավառում լուրջ խախտումներ արտահայտող նշանների և նշված խախտումների բացահայտման և կանխարգելման առումով սպառիչ միջոցների ձեռնարկման անհրաժեշտություն չի ծագել:

5. Մաքսային հսկողության արդյունավետության բարձրացման նպատակով մաքսային մարմինները համագործակցում են հսկողություն իրականացնող այլ պետական մարմինների և արտաքին տնտեսական գործունեություն իրականացնող անձանց հետ՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան:

6. Միության մաքսային օրենսգրքի և սույն օրենքի համաձայն, մաքսային մարմինների կողմից մաքսային հսկողության առանձին ձևերի իրականացման ընթացքում կազմվող որոշումների, արձանագրությունների և ընթացակարգային այլ փաստաթղթերի ձևերը սահմանվում են վերադաս մաքսային մարմնի կողմից՝ Միության մաքսային օրենսդրությամբ դրանք սահմանված չլինելու դեպքում:

Հոդված 119. Մաքսային հսկողության ընտրողականությունը և ռիսկերի կառավարման համակարգը

1. Մաքսային հսկողության իրականացման արդյունավետության բարձրացման նպատակով մաքսային մարմինները մաքսային հսկողության իրականացման ժամանակ կիրառում են ընտրողականության սկզբունքը:

2. Մաքսային հսկողության ձևերի ընտրության ժամանակ կիրառվում է ռիսկերի կառավարման համակարգ:

3. Ռիսկերի կառավարման համակարգը հիմնվում է մաքսային մարմինների ռեսուրսների արդյունավետ օգտագործման վրա՝ Միության մաքսային օրենսդրության և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրության խախտումները կանխարգելելու և մաքսային մարմիններին վերապահված հսկողության այլ ձևերը իրականացնելիս այնպիսի խախտումներին հակազդելու նպատակով, որոնք՝

1) ունեն կրկնվող բնույթ.

2) կապված են զգալի չափերով մաքսատուրքերի, հարկերի վճարումից խուսափելու, ինչպես նաև օֆշորային գոտիների տարածքում գրանցված ռեզիդենտների հետ ֆինանսական գործառնությունների իրականացման հետ.

3) կապված են տնտեսական անվտանգության, տնտեսական շահերի և ներքին շուկայի պաշտպանվածության ապահովման հետ.

4) վտանգում են հայրենական ապրանք արտադրողների մրցունակությունը.

5) առնչվում են մաքսային մարմիններին վերապահված՝ Միության և Հայաստանի Հանրապետության այլ շահերին:

4. Ռիսկերի գնահատման չափանիշների մեթոդաբանությունը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության լիազորած մարմինը, որի հիման վրա վերադաս մաքսային մարմինը հաստատում է ռիսկերի գնահատման աստիճանները:

5. Ռիսկերի կառավարման համակարգի վերաբերյալ հիմնական դրույթները սահմանվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 18-րդ գլխով:

Հոդված 120. Մաքսային հսկողության գոտիները

1. Մաքսային հսկողության գոտիները սահմանվում են Միության մաքսային օրենսգրքով և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրությամբ:

2. Մաքսային հսկողության իրականացման նպատակով, Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանի անցման կետերում, մաքսային ձևակերպումների վայրերում, մաքսային մարմինների գտնվելու վայրերում Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է ստեղծել մաքսային հսկողության գոտիներ:

3. Մաքսային հսկողության գոտիները կարող են իրենց բնույթով լինել մշտական, եթե դրանցում մշտապես պահպանվում են ապրանքներ և ժամանակավոր՝ բեռնման, բեռնաթափման աշխատանքների համար:

4. Մաքսային հսկողության գոտու տարածքում առևտրային որևէ գործողության իրականացում, ապրանքների, տրանսպորտային միջոցների որևէ տեղաշարժ, անձանց, ներառյալ՝ այլ պետական մարմինների պաշտոնատար անձանց կողմից իրավասության սահմաններում իրականացվող որևէ գործողություն (ներառյալ՝ մուտք գործելը և դուրս գալը) կարող է տեղի ունենալ միայն մաքսային մարմինների թույլտվությամբ և նրանց հսկողության ներքո, բացառությամբ օրենսդրությամբ սահմանված դեպքերի:

5. Սույն հոդվածի դրույթները չեն տարածվում լիազորված տնտեսական օպերատորի շինություններում, բաց հրապարակներում և այլ տարածքներում ապրանքների ժամանակավոր պահպանության :

6. Մաքսային հսկողության գոտիներին ներկայացվող տեխնիկական պահանջները սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը:

Հոդված 121. Մաքսային հսկողության իրականացման ժամկետները

1. Միության մաքսային օրենսդրության և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրության դրույթների պահպանման նպատակով, պայմանականորեն բացթողված` Հայաստանի Հանրապետությունից ներմուծման պարտավորությամբ արտահանված, կամ «վերամշակում` մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված ապրանքների մաքսային հսկողությունն իրականացվում է այդ ապրանքների` համապատասխանաբար Միության մաքսային օրենսգրքով սահմանված` մաքսային հսկողության ներքո գտնվելու ժամկետում, կամ մինչև «ժամանակավոր արտահանում» կամ «վերամշակում` մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգերի ավարտը:

2. Ապրանքների բացթողնումից հետո մաքսային մարմինների կողմից մաքսային հսկողություն կարող է իրականացվել մաքսային հսկողության ներքո գտնվելու ավարտից երեք տարվա ընթացքում:

Հոդված 122. Մաքսային հսկողության իրականացման համար անհրաժեշտ փաստաթղթերի և տեղեկությունների տրամադրումը

1. Հայտարարատուն, մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձինք և շահագրգիռ այլ անձինք պարտավոր են մաքսային հսկողության իրականացման համար անհրաժեշտ փաստաթղթերը և տեղեկությունները մաքսային մարմիններին տրամադրել Միության մաքսային օրենսգրքի 98-րդ հոդվածին համապատասխան:

2. Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով մաքսային հսկողության ներքո ապրանքներ և տրանսպորտային միջոցներ տեղափոխող կամ այլ գործունեություն իրականացնող անձինք պարտավոր են մաքսային մարմիններին ներկայացնել մաքսային հսկողություն իրականացնելու համար անհրաժեշտ փաստաթղթեր և տեղեկություններ, որոնց ցանկը և տրամադրման կարգը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

3. Հայտարարատուն պարտավոր է սույն հոդվածում նշված փաստաթղթերը և տեղեկությունները, ինչպես նաև ապրանքները և տրանսպորտային միջոցները մաքսային հայտարարագրի հետ ներկայացնել մաքսային հսկողության, բացառությամբ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ և Միության մաքսային օրենսգրքով սահմանված դեպքերի:

Հոդված 123. Մաքսային հսկողության իրականացման համար անհրաժեշտ փաստաթղթերի և տեղեկությունների տրամադրումը բանկերի կողմից

1. Մաքսային մարմիններն իրավունք ունեն հարցում կատարել բանկերին և բանկային գործարքներ իրականացնող կազմակերպություններին մաքսային հսկողության ենթակա անձանց արտաքին տնտեսական գործունեությանը վերաբերող` մաքսային հսկողության իրականացման համար դրամական հոսքերի վերաբերյալ փաստաթղթեր և տեղեկություններ ստանալու նպատակով:

2. Բանկը և բանկային գործարքներ իրականացնող կազմակերպությունները, ստանալով սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված հարցումը, հինգ օրվա ընթացքում մաքսային մարմիններին են տրամադրում համապատասխան փաստաթղթերը և տեղեկությունները կամ նույն ժամանակահատվածում տեղեկացնում են մաքսային մարմիններին, որ չեն տիրապետում այդպիսի փաստաթղթերի և տեղեկությունների:

3. Մաքսային մարմինների կողմից սույն հոդվածի առաջին մասում նշված հարցման ձևը և փաստաթղթերի և տեղեկությունների ցանկը սահմանվում է ՀՀ կառավարության կողմից:

Հոդված 124. Մաքսային հսկողության իրականացման ժամանակ տեխնիկական միջոցների կիրառումը

1. Մաքսային հսկողություն իրականացնելիս կիրառվում են այնպիսի տեխնիկական միջոցներ, որոնք կենդանիների, բուսականության և մարդու կյանքի ու առողջության համար անվտանգ են և չեն կարող վնասել ապրանքներին ու տրանսպորտային միջոցներին:

2. Մաքսային հսկողության համար պահանջվող ժամանակահատվածի կրճատման և մաքսային հսկողության արդյունավետության բարձրացման նպատակով մաքսային մարմինները կարող են կիրառել մաքսային հսկողության տեխնիկական միջոցներ, որի ցանկը և օգտագործման կարգը սահմանվում են վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

Հոդված 125. Մաքսային ապահովման միջոցները և դրանց կիրառումը

1. Մաքսային մարմինների կողմից կիրառվող մաքսային ապահովման միջոցները և դրանց կիրառման կարգը սահմանվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 109-րդ հոդվածով:

2. Մաքսային ապահովման միջոցների պատրաստման նկատմամբ պահանջները և դրանց կիրառման կարգը սահմանվում են Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից:

Հոդված 126. Մաքսային հսկողության ներքո գտնվող ապրանքների և տրանսպորտային միջոցների նկատմամբ գործող սահմանափակումները

1. Արգելվում է մաքսային հսկողության ներքո գտնվող ապրանքներն ու տրանսպորտային միջոցներն առանց մաքսային մարմնի թույլտվության մասնակի կամ ամբողջությամբ հանձնելը, օտարելը կամ ոչնչացնելը, ինչպես նաև ապրանքների և տրանսպորտային միջոցների բեռնումը, բեռնաթափումը, փոխաբեռնումը, փաթեթների վնասվածքների վերացումը, փաթեթների բացումը, փաթեթավորումը, վերափաթեթավորումը, կամ այդ ապրանքների կամ դրանց ուղեկցող փաթեթների վրա դրված մաքսային ապահովման միջոցները փոխելը:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված ապրանքները և տրանսպորտային միջոցները կորցնելու դեպքում անձը կրում է օրենքով սահմանված պատասխանատվություն:

ԳԼՈՒԽ 19.

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՀՍԿՈՂՈՒԹՅԱՆ ԻՐԱԿԱՆԱՑՄԱՆ ՁԵՎԵՐՈՂ ԵՎ ԿԱՐԳԸ

Հոդված 127. Մաքսային հսկողության իրականացման ձևերը և կարգը

Մաքսային հսկողությունն իրականացվում է մաքսային մարմինների կողմից՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 16-րդ և 19-դ գլուխներում նախատեսված ձևերով և կարգով՝ սույն օրենքով սահմանված դրույթներին համապատասխան:

Հոդված 128. Տարածքների և շինությունների մաքսային զննումը

1. Տարածքների և շինությունների մաքսային զննումն իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 119-րդ հոդվածին և սույն օրենքին համապատասխան:

2. Տարածքների և շինությունների մաքսային զննման անցկացման հրամանի ձևը սահմանվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

3. Տարածքների և շինությունների մաքսային զննումն իրականացվում է նվազագույն բավարար ժամանակահատվածում:

Հոդված 129. Մաքսային հսկողության տակ գտնվող ապրանքների հաշվառումը

Մաքսային հսկողության ներքո գտնվող ապրանքների հաշվառման կարգը և ձևը

սահմանվում են վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

Հոդված 130. Ապրանքների հաշվառման համակարգի և հաշվետվողականության ստուգումը

1. Միության մաքսային օրենսգրքի 121-րդ հոդվածի համաձայն, ապրանքների հաշվառման համակարգի և հաշվետվողականության ստուգումը, որպես մաքսային հսկողության ձև, իրականացվում է մաքսային գործի բնագավառում գործունեություն իրականացնող անձանց, լիազորված տնտեսական օպերատորների նկատմամբ, ինչպես նաև «վերամշակում` մաքսային տարածքում», «վերամշակում` մաքսային տարածքից դուրս», «վերամշակում` ներքին սպառման համար», «ազատ մաքսային գոտի», «ազատ պահեստ մաքսային» ընթացակարգերով ձևակերպված ապրանքների նկատմամբ:

2. Մինչույն ժամանակահատվածում իրականացվում է ապրանքների հաշվառման համակարգի միայն մեկ ստուգում: Ստուգման արդյունքներն ամփոփվում են արձանագրությամբ, որի ձևը սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը:

3. Ապրանքների հաշվառման համակարգի ստուգումն իրականացվում է մաքսային մարմիններին ներկայացվող հաշվետվություններում և մաքսային մարմինների տրամադրության տակ առկա տեղեկությունների, ինչպես նաև հաշվապահական հաշվետվություններում, մաքսային մարմիններին ներկայացվող սկզբնական փաստաթղթերում առկա տեղեկությունների համադրման եղանակով:

4. Հաշվետվությունները կարող են մաքսային մարմիններին ներկայացվել էլեկտրոնային եղանակով` էլեկտրոնային թվային ստորագրությամբ, կամ առանց էլեկտրոնային թվային ստորագրության, որը պետք է ուղեկցվի թղթային եղանակով կազմակերպության ղեկավարի, գլխավոր հաշվապահի կամ նրանց կողմից լիազորված անձանց ստորագրությամբ:

5. Մաքսային ներկայացուցիչները յուրաքանչյուր վեց ամիսը մեկ մաքսային մարմիններին են ներկայացնում հաշվետվություն իրենց գործունեության վերաբերյալ մինչև այդ ժամանակահատվածին հաջորդող ամսվա 15-ը` վերադաս մաքսային մարմնի սահմանած կարգով և ձևով:

6. «Վերամշակում` մաքսային տարածքում» ընթացակարգով բաց թողնված վերամշակումից հետո ստացվող արդյունքների, թափոնների և մնացորդների վերաբերյալ հաշվետվությունը մաքսային մարմին է ներկայացվում Միության մաքսային օրենսգրքի 249-րդ հոդվածի 1-ին կետին համապատասխան` «վերամշակում` մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգի ավարտից հետո, սակայն վերամշակումից հետո ստացվող արդյունքների վերջին խմբաքանակի բացթողման օրվանից ոչ ուշ, քան 30 օրվա ընթացքում:

7. «Վերամշակում` մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգով բաց թողնված ապրանքների վերամշակումից հետո ստացվող արդյունքների վերաբերյալ հաշվետվությունը մաքսային մարմին է ներկայացվում Միության մաքսային օրենսգրքի 260-րդ հոդվածին համապատասխան` «վերամշակում` մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգի ավարտից հետո, սակայն վերամշակումից հետո ստացվող արդյունքների վերջին խմբաքանակի բացթողման օրվանից ոչ ուշ, քան 30 օրվա ընթացքում:

8. «Վերամշակում` ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով բաց թողնված ապրանքների վերամշակումից հետո ստացվող արդյունքների, թափոնների և մնացորդների վերաբերյալ հաշվետվությունը մաքսային մարմին է ներկայացվում Միության մաքսային օրենսգրքի 273-րդ հոդվածին համապատասխան` «վերամշակում` մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգի ավարտից հետո, սակայն վերամշակումից հետո ստացվող արդյունքների վերջին խմբաքանակի բացթողման օրվանից ոչ ուշ, քան 30 օրվա ընթացքում:

9. Սույն հոդվածի 6-րդ, 7-րդ և 8-րդ մասերով նախատեսված, ինչպես նաև ազատ մաքսային

գոտի և ազատ պահեստ ընթացակարգերով բացթողնված ապրանքների համար հաշվետվությունների ձևը և ներկայացման կարգը սահմանվում են վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

10. Լիազորված տնտեսական օպերատորների կողմից հաշվառման և հաշվետվությունների ներկայացման կարգը սահմանվում է սույն օրենքի 59-րդ հոդվածով:

11. Ժամանակավոր պահպանման պահեստների, մաքսային պահեստների, անմաքս առևտրի խանութների տիրապետողների, մաքսային փոխադրողների կողմից մաքսային մարմիններին ներկայացվող հաշվետվությունների ձևը և ներկայացնելու կարգը սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը:

12. Սույն հոդվածով նախատեսված հաշվետվություններ չներկայացնելը կամ կեղծ տեղեկություններ ներկայացնելը առաջացնում է պատասխանատվություն՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենքներին համապատասխան:

Հոդված 131. Արտագնա մաքսային ստուգումների իրականացման հիմքը

Արտագնա մաքսային ստուգումն իրականացվում է վերադաս մաքսային մարմնի ղեկավարի՝ արտագնա մաքսային ստուգում իրականացնելու վերաբերյալ որոշման հիման վրա:

Հոդված 132. Արտագնա մաքսային ստուգման կասեցման ժամկետը և կարգը

1. Արտագնա մաքսային ստուգման կասեցումն իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 131-րդ հոդվածի 12-րդ կետով նախատեսված դեպքերում:

2. Արտագնա մաքսային ստուգման դադարեցումը և վերսկսումը ձևակերպվում են նշված ստուգումն անցկացնող մաքսային մարմնի ղեկավարի կամ նրա կողմից լիազորված՝ ստուգումն իրականացնող մաքսային մարմնի պաշտոնատար անձի կողմից:

3. Արտագնա մաքսային ստուգման ժամանակ, եթե անհրաժեշտություն է առաջացել Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերի շրջանակներում հարցում ուղարկելու Միության անդամ պետությունների կամ օտարերկրյա պետությունների իրավասու մարմիններ, ապա արտագնա ստուգման ժամկետը կասեցվում է առավելագույնը վեց ամսով: Հարցված տեղեկությունները սույն մասով սահմանված ժամկետում ստացված չլինելու դեպքում, եթե դա կարող է ազդել ստուգման վերջնական արդյունքների վրա, ապա արտագնա ստուգման կասեցման ժամկետը վերադաս մաքսային մարմնի ղեկավարի կողմից կարող է երկարաձգվել ևս երեք ամսով:

Հոդված 133. Արտագնա մաքսային ստուգման անցկացման նպատակով մաքսային մարմնի պաշտոնատար անձանց մուտքը ստուգման ենթակա անձի օբյեկտ

1. Ստուգման ենթակա անձն իրավունք ունի մերժելու մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձանց՝ իր օբյեկտներ մուտք գործելու հնարավորությունը Միության մաքսային օրենսգրքի 133-րդ հոդվածի 3-րդ կետին համապատասխան: Ստուգման ենթակա անձի կողմից արտագնա մաքսային ստուգումն իրականացնող մաքսային մարմնի պաշտոնատար անձանց՝ իր օբյեկտ մուտքի հնարավորություն չտալու դեպքում կազմվում է ասարձանագրություն՝ երկու ընթերակաների ներկայությամբ:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված արձանագրությունը ստորագրվում է մաքսային ստուգում անցկացնող պաշտոնատար անձանց, ստուգման ենթակա անձի կամ նրա ներկայացուցչի, ինչպես նաև ընթերակաների կողմից: Այդ արձանագրության պատճենը հանձնվում է ստուգման ենթակա անձին կամ նրա ներկայացուցչին:

3. Ստուգման ենթակա անձի կամ նրա ներկայացուցչի կողմից սույն հոդվածի 1-ին մասում

նշված արձանագրությունը ստորագրելուց հրաժարվելու դեպքում ստուգում իրականացնող պաշտոնատար անձը համապատասխան գրառում է կատարում արձանագրության մեջ: Ստուգման ենթակա անձն իրավունք ունի արձանագրությունը ստորագրելուց հրաժարվելու վերաբերյալ գրավոր բացատրություն տալ:

Հոդված 134. Արտագնա մաքսային ստուգման ժամանակ ապրանքների վրա արգելանք դնելու, ապրանքները և փաստաթղթերը առգրավելու կարգը

1. Ապրանքների վրա արգելանք դնելը և ապրանքների առգրավումն իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 134-րդ հոդվածի 1-ին կետի 11-րդ ենթակետով նախատեսված նպատակներով:

2. Արտագնա ստուգման ժամանակ ապրանքների վրա արգելանք դնելու հիմքերն են՝

1) հատուկ դրոշմանիշեր, նույնականացման նշաններ կամ այլ եղանակներով կատարված նշագրում չունեցող ապրանքների տեղափոխումը, եթե ապրանքների դրոշմանիշները, նույնականացման նշանները, նշագրումը նախատեսված է Հայաստանի Հանրապետության կամ Միության մաքսային օրենսդրությամբ, կամ կեղծված դրոշմանիշներով կամ նույնականացման միջոցներով ապրանքների հայտնաբերումը.

2) ստուգվող անձի առևտրային փաստաթղթերում ապրանքների մաքսային հայտարարագրման և (կամ) բացթողման փաստերը հաստատող տեղեկությունների բացակայությունը, եթե Հայաստանի Հանրապետության կամ Միության մաքսային օրենսդրության համաձայն, առևտրային փաստաթղթերում այդ տեղեկությունների նշումը պարտադիր է, ինչպես նաև ոչ հավաստի տեղեկությունների բացահայտումը կամ Հայաստանի Հանրապետության կամ Միության մաքսային օրենսդրությամբ նախատեսված փաստաթղթերի բացակայությունը.

3) պայմանականորեն բաց թողնված ապրանքների՝ նպատակից տարբերվող նպատակով օգտագործելու փաստերի բացահայտումը.

4) մաքսատուրքերի, հարկերի վճարման համար սահմանված արտոնությունների տրամադրման պայմանների և (կամ) կարգի չպահպանման մասին փաստերի բացահայտումը.

5) մաքսային ընթացակարգի պայմանների և պահանջների խախտումներով ապրանքների օգտագործման մասին վկայող փաստերի բացահայտումը:

3. Ապրանքների արգելանքը դրանց տնօրինման և օգտագործման արգելքն է: Արգելանքի տակ գտնվող ապրանքները փոխանցվում են դրանց տիրապետողին կամ այդ ապրանքների նկատմամբ լիազորություններ ունեցող այլ անձի պահպանմանը: Արգելանքի տակ դրված ապրանքների օգտագործումը կարող է թույլատրվել արտագնա մաքսային ստուգումն անցկացնող մաքսային մարմնի ղեկավարի կամ նրա կողմից լիազորված՝ մաքսային մարմնի պաշտոնատար անձի կողմից՝ այդպիսի ապրանքների նկատմամբ լիազորություններ ունեցող անձի դիմումի հիման վրա: Արգելանքի տակ գտնվող ապրանքների փոխանցումն այլ անձանց, դրանց օտարումը կամ այլ կերպ տնօրինումը չի թույլատրվում:

4. Ստուգվող ապրանքները կարող են առգրավվել, եթե բացահայտվել է, որ դրանց ներմուծումը Միության մաքսային տարածք կամ Հայաստանի Հանրապետության տարածք արգելված է, ինչպես նաև, եթե բավարար հիմքեր կան ենթադրելու, որ ապրանքների արգելանքը դրանց պահպանման համար բավարար միջոց չէ: Առգրավված ապրանքները տեղավորվում են ժամանակավոր պահպանման պահեստներում՝ սույն օրենքով սահմանված կարգով:

5. Մաքսային ստուգման ժամանակ փաստաթղթերի պատճենների ներկայացումը անբավարար համարվելու դեպքում, եթե հիմքեր կան ենթադրելու, որ փաստաթղթերի բնօրինակները կարող են ոչնչացվել, թաքցվել, ուղղվել կամ փոփոխվել, ապա մաքսային մարմնի պաշտոնատար անձն իրավունք ունի առգրավել փաստաթղթերի բնօրինակները: Փաստաթղթերի բնօրինակների առգրավման ժամանակ կազմվում է փաստաթղթերի բնօրինակների առգրավման

արձանագրություն՝ երկու օրինակից: Սույն մասում սահմանված արձանագրության մի օրինակը՝ առգրավված փաստաթղթերի պատճենների հետ, փոխանցվում է ստուգվող անձին: Փաստաթղթի պատճենների վրա նշվում է փաստաթղթերի բնօրինակների առգրավման արձանագրության համարը և ամսաթիվը և դրվում է դրանք առգրավվող պաշտոնատար անձի ստորագրությունը:

6. Ապրանքների, փաստաթղթերի առգրավումը և ապրանքների վրա արգելանք դնելը իրականացվում է արտագնա մաքսային ստուգում անցկացնող պաշտոնատար անձի հիմնավորված որոշման հիման վրա՝ ստուգվող անձի և առնվազն երկու ընթերակաների ներկայությամբ:

7. Բոլոր առգրավվող ապրանքները, փաստաթղթերը կամ ապրանքները, որոնց վրա արգելանք է դրվում, ներկայացվում են ընթերականերին, սույն օրենքով նախատեսված՝ առգրավման գործողություններին մասնակցող այլ անձանց, որից հետո, ըստ անհրաժեշտության, փաթեթավորվում, կնքվում կամ կապարակնքվում են: Առգրավված փաստաթղթերը պետք է համարակալվեն, կնքվեն և ստորագրվեն ստուգվող անձի կամ նրա լիազոր անձի կողմից: Ստուգման ենթակա անձի կամ նրա լիազոր անձի կողմից առգրավվող փաստաթղթերը կնքելուց կամ ստորագրելու հրաժարվելու դեպքում փաստաթղթերի առգրավման արձանագրության մեջ այդ մասին նշվում է:

8. Ապրանքների, փաստաթղթերի առգրավումը, ապրանքների վրա արգելանք դնելը ձևակերպվում է արձանագրությամբ, որի մեջ մանրամասն նկարագրվում են առգրավված ապրանքները, փաստաթղթերը կամ այն ապրանքները, որոնց վրա արգելանք է դրվել՝ դրանց անվանումների, քանակի և անհատական հատկանիշների նշումով: Նշված արձանագրությունը ստորագրվում է առգրավումը կամ արգելանքը իրականացրած պաշտոնատար անձի և ստուգվող անձի, ինչպես նաև ընթերակաների կողմից: Սույն մասի համաձայն կազմվող արձանագրության պատճենը հանձնվում է ստուգվող անձին կամ նրա կողմից լիազորված անձին:

9. Առգրավված ապրանքների, փաստաթղթերի վերադարձը և դրված արգելանքի հանումն իրականացվում է արտագնա մաքսային ստուգման ավարտի օրվանից ոչ ուշ, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ ապրանքները ենթակա են վերցման՝ սույն օրենքի 139-րդ հոդվածին համապատասխան, կամ այն դեպքում, երբ ապրանքները, փաստաթղթերը ենթակա են առգրավման կամ արգելանքի տակ վերցնելու՝ Հայաստանի Հանրապետության վարչական իրավախախտումների մասին օրենսդրությանը, Հայաստանի Հանրապետության քրեական դատավարության վերաբերյալ օրենսդրությանը կամ սույն օրենքի 168-րդ հոդվածին համապատասխան: Առգրավված ապրանքների, փաստաթղթերի վերադարձը և դրված արգելանքի հանումն իրականացվում է մաքսային մարմնի՝ արտագնա մաքսային ստուգումն անցկացրած պաշտոնատար անձի որոշման հիման վրա:

10. Առգրավված ապրանքների, փաստաթղթերի վերադարձի, դրված արգելանքի հանումը ձևակերպվում է մաքսային մարմնի պաշտոնատար անձի և ստուգված անձի կողմից ստորագրված արձանագրությամբ, որը կազմվում է 2 օրինակից: Սույն մասով նախատեսված արձանագրության մի օրինակը հանձնվում է ստուգված անձին, իսկ մյուսը պահպանվում է մաքսային մարմնում:

11. Առգրավված ապրանքների պահպանումն ծախսերը կրում է առգրավված ապրանքների նկատմամբ տնօրինման, տիրապետման, օգտագործման իրավունք ունեցող անձը: Ստուգման արդյունքներով ստուգվող ապրանքների տեղափոխման հետ կապված՝ մաքսային գործին վերաբերող օրենսդրության դրույթների խախտում չհայտնաբերվելու դեպքում առգրավված ապրանքների պահպանման ծախսերը փոխհատուցվում են Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջեից՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանված կարգով:

12. Այն դեպքերում, երբ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան ապրանքները, փաստաթղթերը չեն վերցվել կամ վերադարձման ենթակա չեն, ապրանքների, փաստաթղթերի՝ սույն հոդվածին համապատասխան իրականացված առգրավումը կամ արգելանքը համարվում է դադարեցված, իսկ արտագնա մաքսային ստուգման արձանագրության մեջ նշվում է այն փաստաթղթի համարը, որի հիման վրա ապրանքները, փաստաթղթերը պահվել, առգրավվել են կամ արգելանքի տակ են դրվել:

13. Արտագնա մաքսային ստուգման ավարտի օրվան հաջորդող երկու ամսվա ընթացքում չպահանջված՝ առգրավված ապրանքները հանձնվում են Հայաստանի Հանրապետությանը՝ դատարանի որոշմամբ:

Ապրանքների առգրավվման հիմքերը և (կամ) դրանց պահպանելու անհրաժեշտությունը վերանալուց հետո այդ ապրանքներն անմիջապես վերադարձվում են տնտեսավարող սուբյեկտին:

Հոդված 135. Մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձանց իրավունքները մաքսային ստուգում անցկացնելիս

Մաքսային ստուգում անցկացնելիս մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձինք օգտվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 134-րդ հոդվածով նախատեսված իրավունքներից:

Հոդված 136. Ստուգման ենթակա անձի պարտականությունները մաքսային ստուգման անցկացման ժամանակ

Ստուգման անցկացման ժամանակ ստուգման ենթակա անձը պետք է կատարի Միության մաքսային օրենսգրքի 135-րդ հոդվածով սահմանված պարտականությունները:

Հոդված 137. Մաքսային փորձաքննությունը մաքսային հսկողություն իրականացնելիս, մասնագետների և փորձագետների մասնակցությունը մաքսային հսկողություն իրականացնելիս

1. Մաքսային մարմինները մաքսային հսկողության իրականացման նպատակով իրավասու են իրենց կողմից իրականացվող աշխատանքներին օրենսդրությամբ սահմանված կարգով ներգրավել պետական իրավասու մարմինների մասնագետներ և փորձագետներ:

2. Մաքսային հսկողության իրականացման գործընթացում մասնագետներին և փորձագետներին ներգրավելը իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 101-րդ և 102-րդ հոդվածներին համապատասխան:

3. Մաքսային հսկողության իրականացման ընթացքում մաքսային փորձաքննությունը իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 20-րդ գլխին համապատասխան՝ հաշվի առնելով սույն հոդվածի դրույթները:

4. Մաքսային փորձաքննության իրականացման համար Միության մաքսային օրենսգրքով նախատեսված 20-օրյա ժամկետը կարող է երկարաձգվել մաքսային փորձաքննություն իրականացնող մաքսային մարմնի ղեկավարի հիմնավորված գրավոր թույլտվությամբ, բացառությամբ սույն օրենքով նախատեսված այն դեպքերի, երբ ապրանքների բացթողնումը չի կարող իրականացվել փորձաքննության արդյունքների ստացումից առաջ, որի դեպքում փորձաքննությունը իրականացվում է ապրանքների բացթողման ժամկետը չգերազանցող ժամկետներում՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 196-րդ հոդվածի 4-րդ մասով սահմանված ժամկետում:

5. Մաքսային փորձաքննությունն այլ կազմակերպությունում իրականացնելու դեպքում մաքսային փորձաքննության իրականացման ժամկետը կարող է երկարաձգվել այդ կազմակերպության ղեկավարի հիմնավորված գրավոր թույլտվությամբ՝ մաքսային փորձաքննու-

թյուն նշանակած մաքսային մարմնի հետ համաձայնեցնելով, բացառությամբ սույն օրենքով սահմանված այն դեպքերի, երբ բացթողնումը չի իրականացվում նախքան փորձաքննության արդյունքների ստացումը, որի դեպքում փորձաքննությունը իրականացվում է ապրանքների բացթողման ժամկետը չգերազանցող ժամկետներում՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 196-րդ հոդվածի 4-րդ մասով մասով սահմանված ժամկետում:

6. Երկու և ավելի օբյեկտների փորձաքննության ժամկետը կարող է երկարաձգվել մինչև փորձաքննության արդյունքների ստացումը՝ վերադաս մաքսային մարմնի ղեկավարի կողմից, եթե այդ արդյունքների ստացման համար կիրառվում են փորձաքննության համեմատականության (համադրման) մեթոդը և գիտատեխնիկական այնպիսի միջոցներ, որոնց միջոցով փորձաքննության արդյունքների ստացումը երկար ժամանակ է պահանջում:

7. Մաքսային փորձաքննության իրականացման ժամկետը կարող է կասեցվել ոչ ավելի, քան 10 աշխատանքային օր տևողությամբ՝

1) մաքսային փորձաքննության նշանակման մասին որոշման մեջ ներկայացված ցանկի և փորձաքննության ներկայացված ապրանքների անհամապատասխանության դեպքում.

2) մաքսային փորձաքննության իրականացման նպատակով մաքսային փորձագետի լրացուցիչ նյութերի կամ նմուշների ստացման անհրաժեշտության առաջացման դեպքում.

3) փորձաքննության նպատակով ապրանքների ոչնչացման կամ վնասման վերաբերյալ (եթե փորձաքննության նպատակով կարող է տեղի ունենալ ապրանքների վնասում կամ ոչնչացում)՝ վերադաս մաքսային մարմնից թույլտվություն ստանալու համար:

8. Մաքսային փորձաքննության իրականացումը կարող է մերժվել Միության մաքսային օրենսգրքի 138-րդ հոդվածի 5-րդ կետով նախատեսված դեպքերում, ինչպես նաև մաքսային փորձաքննություն իրականացնող մաքսային մարմնում կամ այլ լիազորված կազմակերպությունում պահանջվող՝ որակավորում ունեցող մաքսային փորձագետի բացակայության դեպքում:

Հոդված 138. Մաքսային ստուգման արդյունքների ձևակերպումը և դրա արդյունքների հիման վրա որոշումների ընդունումը

1. Մաքսային մարմինների կողմից իրականացված ստուգումների արդյունքները ձևակերպվում են՝

1) ներքին (կամերալ) մաքսային ստուգման արձանագրությամբ՝ ներքին (կամերալ) մաքսային ստուգում իրականացնելու դեպքում,

2) արտագնա մաքսային ստուգման արձանագրությամբ՝ արտագնա մաքսային ստուգում իրականացնելու դեպքում:

2. Մաքսային ստուգման ակտը կազմվում է երկու օրինակից և ստորագրվում է մաքսային ստուգումն անցկացրած՝ մաքսային մարմնի պաշտոնատար անձանց կողմից:

3. Մաքսային ստուգման ակտը պետք է պարունակի՝

1) տեղեկություններ ստուգված անձի մասին,

2) տեղեկություններ մաքսային ստուգումն անցկացրած՝ մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձանց մասին,

3) Միության և (կամ) մաքսային գործի մասին Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության խախտման վերաբերյալ բացահայտված փաստերի նկարագրությունը՝ այդ թվում հղում այն նորմատիվ իրավական ակտերին, որոնց պահանջները խախտվել են, կամ տեղեկություններ խախտումների բացահայտված փաստերի բացակայության վերաբերյալ,

4) բացահայտված խախտումների կամ դրանց հետևանքների վերացման, ինչպես նաև հաշվեգրման և բռնագանձման ենթակա մաքսատուրքերի, հարկերի գումարների վերաբերյալ եզրակացություններ և առաջարկություններ:

4. Մաքսային ստուգման ավարտի անսաթիվ է համարվում մաքսային ստուգման

արձանագրությունը կազմելու ամսաթիվը: Մաքսային ստուգման ակտը հաստատվում է մաքսային ստուգումն իրականացրած մաքսային մարմնի ղեկավարի կողմից:

5. Մաքսային մամինների ստուգման արձանագրությունը կազմվում է երկու օրինակից, որոնցից մեկը այն ընդունվելուց հետո 5 աշխատանքային օրվա ընթացքում հանձնվում է ստուգված անձին: Մաքսային ստուգման արդյունքում մաքսատուրքի և հարկերի չվճարման կամ մասնակի վճարման փաստ հայտնաբերվելու դեպքում մաքսային մարմնի կողմից նաև ընդունվում է չգանձված կամ մասնակի գանձված մաքսատուրքերի և հարկերի գումարը գանձելու վերաբերյալ որոշում, որը ուղարկվում է անձին 5 աշխատանքային օրվա ընթացքում:

6. Սույն հոդվածով նախատեսված ստուգման արդյունքների վերաբերյալ որոշման ընդունումը ստուգող մաքսային մարմնի իրավասության շրջանակներից դուրս լինելու դեպքում մաքսային ստուգման արձանագրության պատճենն ուղարկվում է լիազոր մաքսային մարմնին, որի կողմից ընդունվում է համապատասխան որոշումը:

7. Մաքսային փորձաքննության իրականացման համար ապրանքների փորձանմուշների ու նմուշների ընտրության կարգը սահմանվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 144-րդ հոդվածով նախատեսված դրույթների հիման վրա:

8. Մաքսային փորձաքննության եզրակացությունների ձևերը սահմանվում են վերադաս մաքսային մարմնի կողմից: Մաքսային փորձաքննության եզրակացության բոլոր էջերը ստորագրվում են փորձագետի կողմից և վավերացվում մաքսային փորձաքննությունն իրականացնող մարմնի կնիքով:

9. Միության մաքսային օրենսգրքին համապատասխան մաքսային փորձաքննության համար մասնագետների և փորձագետների ծառայությունների դիմաց վարձատրությունը իրականացվում է Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջեի միջոցներից՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանված կարգով:

Հոդված 139. Լիազորված այլ կազմակերպության փորձագետի ներգրավումը մաքսային փորձաքննության իրականացման գործընթացում

1. Լիազորված այլ կազմակերպության փորձագետներին մաքսային փորձաքննությունը հանձնարարվում է միայն այն դեպքում, երբ այդպիսի փորձաքննության իրականացումն անհնար է մաքսային փորձագետների կողմից:

2. Լիազորված այլ կազմակերպության փորձագետը մաքսային փորձաքննության իրականացման գործընթացում ներգրավվում է պայմանագրային հիմունքներով:

3. Մաքսային փորձաքննության իրականացումը մաքսային մարմնի կողմից լիազորված այլ կազմակերպության փորձագետին հանձնարարվելու դեպքում փորձագետը պետք է փորձաքննություն նշանակած մաքսային մարմին ներկայացնի իր՝ անհրաժեշտ մասնագիտական գիտելիքները հաստատող փաստաթղթեր:

4. Լիազորված այլ կազմակերպության փորձագետի իրավունքներն ու պարտականությունները սահմանվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 20-րդ գլխում:

5. Մաքսային փորձաքննության իրականացման գործընթացում լիազորված այլ կազմակերպության փորձագետի ներգրավման կարգը սահմանվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

ԳԼՈՒԽ 20.

ՊԵՏՈՒԹՅԱՆԸ ՀԱՆՁՆՎԱԾ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ԵՎ ԱՐԳԵԱՆՔԻ ՎԵՐՑՎԱԾ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԻՐԱՎԱՆԱԽՏՈՒՄՆԵՐԻ ԿԱՄ ՀԱՆՑԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՌԱՐԿԱ ԶՀԱՆԴԻՍԱՑՈՂ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ՏՆՕՐԻՆՄԱՆ ՀԻՄՔԵՐԸ ԵՎ ԿԱՐԳԸ

Հոդված 140. Ապրանքների հանձնումը պետությանը

Ապրանքները հանձնվում են պետությանը՝

1) քրեական գործով կամ վարչական իրավախախտման գործով դատարանի որոշման հիման վրա՝ մաքսային մարմինների կողմից գույքի բռնագրավման կիրառման դեպքում.

2) մաքսային մարմնի կամ այլ լիազոր մարմնի հայցի հիմքով կայացված՝ գույքը տիրազուրկ ճանաչելու կամ առգրավված ապրանքները պետությանը հանձնելու մասին դատարանի որոշման հիման վրա.

3) ապրանքները «հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպելու դեպքում:

Հոդված 141. Տնօրինման ենթակա ապրանքները և տնօրինման կարգը

1. Սույն օրենքի 140-րդ հոդվածով սահմանված դեպքերում պետությանը հանձնված ապրանքները ենթակա են տնօրինման մաքսային մարմինների կողմից:

2. «Հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված ապրանքները փոխանցվում են Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից՝ պետությանը հանձնված գույքի իրացման, ոչնչացման կամ վերանշակման գործընթացը իրականացնելու համար լիազորված պետական մարմնին, բացառությամբ այն ապրանքների, որոնց նկատմամբ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված է տնօրինման հատուկ կարգ:

3. Տնօրինման գործողություններ են համարվում՝

1) ապրանքների տեղափոխումը և պահեստավորումը՝ դրանց համար հատուկ հարմարեցված վայրերում.

2) ապրանքների իրացման նպատակով իրականացվող գործողությունները, այդ թվում՝ դրանց առանձին խմբաքանակների մասնատումը, փաթեթավորումը, վերափաթեթավորումը և այլն.

3) ապրանքների իրացումը:

4. Սույն հոդվածով սահմանված կարգով ապրանքների իրացման դեպքում ապրանքների նկատմամբ տնօրինման իրավունքներ ունեցող անձի ցանկությամբ ապրանքները պետք է իրացվեն աճուրդային կարգով կամ ուղղակի վաճառքով՝ վերադաս մաքսային մարմնի ղեկավարի հրամանով ստեղծված հատուկ իրացման կետում:

5. Ապրանքների ուղղակի վաճառքի դեպքում դրանց իրացման գները որոշում են մաքսային մարմինները և համաձայնեցնում ապրանքներ տեղափոխող անձի կամ նրա լիազորած անձի հետ: Ընդ որում, ապրանքների իրացման գները չեն կարող էականորեն ցածր լինել այդ ապրանքների համար Հայաստանի Հանրապետությունում գործող մանրածախ գներից՝ հաշվի առնելով դրանց պահպանվածության աստիճանը:

6. Ապրանքների պահպանման, իրացման նախապատրաստման և աճուրդների կազմակերպման հետ կապված ծախսերը կատարվում են այդ ապրանքները տեղափոխող անձանց հաշվին:

7. Իրացման կետում ապրանքների պահպանման, իրացման նախապատրաստման և վաճառքի կազմակերպման ծախսերը կատարվում են ապրանքների վաճառքից գոյացած գումարների 5 տոկոսի հաշվին:

Հոդված 142. Պետությանը հանձնված ապրանքների անհատույց փոխանցումը վերադաս մաքսային մարմնի կողմից

1. Վերադաս մաքսային մարմինն իրավունք ունի պետական սեփականությանը փոխանցված ապրանքները անհատույց փոխանցել շահագրգիռ պետական մարմիններին և կազմակերպություններին՝ դատարանի որոշման հիման վրա: Սույն մասին համապատասխան անհատույց փոխանցված ապրանքները չեն կարող օգտագործվել առևտրային նպատակներով:

2. Սույն հոդվածի առաջին մասում նշված պետական մարմինները և կազմակերպությունները պետությանը հանձնված ապրանքների անհատույց փոխանցման նպատակով գրավոր դիմումը և դատարանի որոշումը ներկայացնում են վերադաս մաքսային մարմին, որի հիման վրա վերադաս մաքսային մարմինը դիմումը ստանալուց հետո 5 օրվա ընթացքում որոշում է կայացնում պետությանը հանձնված ապրանքների անհատույց փոխանցման վերաբերյալ: Սույն մասով նախատեսված որոշման հիման վրա պետությանը հանձնված ապրանքները մաքսային մարմինների կողմից 30 օրվա ընթացքում անհատույց փոխանցվում են դատական կարգով որոշված պետական մարմնին կամ կազմակերպությանը:

Պետությանը հանձնված ապրանքների անհատույց փոխանցումը ձևակերպվում է վերադաս մաքսային մարմնի և ապրանքները անհատույց ստացող պետական մարմնի կամ կազմակերպության ղեկավարների կողմից ստորագրված արձանագրությամբ, որում մանրամասն նկարագրվում են անհատույց փոխանցվող ապրանքները:

Հոդված 143. Վարչական իրավախախտումների կամ հանցագործությունների առարկա չհանդիսացող ապրանքները և դրանց վերաբերյալ փաստաթղթերը վերցնելը

1. Մաքսային մարմինը վարչական իրավախախտումների կամ հանցագործությունների առարկա չհանդիսացող ապրանքները և դրանց վերաբերյալ փաստաթղթերը՝ վերցնում է Միության մաքսային օրենսգրքի 145-րդ հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված հիմքերով:

2. Վարչական իրավախախտումների կամ հանցագործությունների առարկա չհանդիսացող ապրանքները և այդ ապրանքների վերաբերյալ փաստաթղթերը վերցնելու դեպքում կազմվում է արձանագրություն Միության հանձնաժողովի կողմից սահմանված ձևով:

3. Վերցված ապրանքները և այդ ապրանքների վերաբերյալ փաստաթղթերը վերադարձվում են միայն Միության մաքսային օրենսգրքի 147-րդ հոդվածով սահմանված դեպքերում:

4. Մաքսային մարմինների կողմից ապրանքները և փաստաթղթերը վերցնելու կարգը սահմանվում է Հայաստանի Հանրապետության օրենքով:

ԳԼՈՒԽ 21.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆՈՎ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ՏԵՂԱՓՈԽՈՒՄԸ

Հոդված 144. Հայաստանի Հանրապետություն ապրանքների ներմուծման վայրերը

1. Միության անդամ չհանդիսացող պետությունների տարածքից Հայաստանի Հանրապետություն ապրանքների ներմուծումը պետք է իրականացվի մաքսային մարմինների աշխատանքային ժամերի ընթացքում՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 156-րդ հոդվածով սահմանված՝ Հայաստանի Հանրապետության պետական սահմանային անցման կետեր հանդիսացող ժամանման վայրերով ապրանքների տեղափոխման միջոցով:

2. Միության մաքսային սահմանով Միության մաքսային տարածք «մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգով ներմուծած ապրանքները Հայաստանի Հանրապետության տարածք կարող են ներմուծվել սահմանային անցման ցանկացած կետից՝ առանց սահմանափակումների, բացառությամբ Միության մաքսային օրենսգրքի 217-րդ հոդվածով սահմանված՝ տարանցման

պայմանների ապահովման նպատակով կիրառվող միջոցների:

Հոդված 145. Ապրանքների արտահանումը Հայաստանի Հանրապետությունից

1. Հայաստանի Հանրապետությունից ապրանքների արտահանումը Միության մաքսային տարածքից դուրս իրականացվում է մաքսային մարմինների աշխատանքային ժամերի ընթացքում Հայաստանի Հանրապետության պետական սահմանային անցման կետերով, որոնք հանդիսանում են արտահանման վայրեր՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 162-րդ հոդվածի համաձայն:

2. Սույն հոդվածով նախատեսված՝ Հայաստանի Հանրապետությունից ապրանքների արտահանումը կարող է իրականացվել միայն համապատասխան մաքսային ընթացակարգով դրանց ձևակերպման միջոցառումների իրականացումից հետո, բացառությամբ էլեկտրահաղորդման գծերով տեղափոխվող էլեկտրաէներգիայի: Հայաստանի Հանրապետությունից Միության կարգավիճակ ունեցող ապրանքների տեղափոխումը իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքով, Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրով և օրենքներով սահմանված կարգով:

Հոդված 146. Փոխադրողի պարտականությունները Միության անդամ չհանդիսացող պետության տարածքից ապրանքների՝ Հայաստանի Հանրապետություն ներմուծման և արտահանման դեպքերում

1. Միության անդամ չհանդիսացող պետության տարածքից ապրանքների՝ Հայաստանի Հանրապետություն ներմուծման դեպքում փոխադրողը պարտավոր է՝

1) ապրանքներն առաքել ներմուծման վայր կամ սույն օրենքի 144-րդ հոդվածի 1-ին մասին համապատասխան,

2) ապրանքները ներկայացնել մաքսային մարմին,

3) մաքսային մարմին ներկայացնել այն փաստաթղթերը և տեղեկությունները, որոնց ցանկը սահմանված է Միության մաքսային օրենսգրքի 159-րդ հոդվածով,

4) ներկայացնել սահմանված արգելքների և սահմանափակումների պահպանումը հաստատող հավաստագրեր, թույլտվություններ, լիցենզիաներ կամ այլ փաստաթղթեր, Հայաստանի Հանրապետության կամ Միության մաքսային օրենսդրությամբ այդ փաստաթղթերի ներկայացումը ներմուծման վայրում նախատեսված լինելու դեպքում,

5) ապրանքները ժամանակավոր պահպանման հանձնել կամ դրանց հայտարարագրմանը կամ մաքսային ձևակերպումներին ուղղված գործողություններ իրականացնել Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասի 4-րդ և 5-րդ կետերում նշված գործողությունները կարող են իրականացվել նաև լիազորված այլ անձանց կողմից:

3. Անհաղթահարելի ուժի ազդեցության, վթարի, կամ ներմուծման վայր ապրանքների ժամանմանը խոչընդոտող այլ դեպքերում փոխադրողը պարտավոր է ձեռնարկել Միության մաքսային օրենսգրքի 157-րդ հոդվածով նախատեսված միջոցները:

4. Փաստաթղթերը և տեղեկությունները ներմուծման վայրում փոխադրողի անունից կարող են ներկայացվել փոխադրողի կողմից լիազորված անձի կողմից:

5. Հայաստանի Հանրապետությունից ապրանքների արտահանման դեպքում փոխադրողը պարտավոր է մաքսային մարմնին ներկայացնել Միության մաքսային օրենսգրքի 159-րդ և 163-րդ հոդվածներով սահմանված փաստաթղթերը և տեղեկությունները: Սույն մասով նախատեսված փաստաթղթերը և տեղեկությունները փոխադրողի անունից կարող է ներկայացնել նրա կողմից լիազորված այլ անձը:

Հոդված 147. Մաքսային մարմինների գործողությունները նախնական տեղեկությունների օգտագործման դեպքում

1. Միության մաքսային օրենսգրքի 42-րդ հոդվածի համաձայն, մաքսային մարմիններին ներկայացվող նախնական տեղեկատվությունն օգտագործվում է մինչև ապրանքների՝ մաքսային մարմիններին ներակայացնելը, տվյալների ուսումնասիրության և վերլուծության հիման վրա ռիսկերի կառավարման համակարգի միջոցով մաքսային հսկողության օբեկտների և միջոցառումների ընտրության, ապրանքների բացթողման, կամ մաքսային հսկողությանն առնչվող այլ պարտադիր որոշումներ առավել կարճ ժամանակահատվածում կայացնելու նպատակով:

2. Նախնական տեղեկատվության օգտագործման դեպքում մաքսային մարմինների պաշտոնատար անձանց գործողությունների կարգը սահմանվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից՝ Միության մաքսային օրենսդրությամբ այլ բան նախատեսված չլինելու դեպքում:

ԳԼՈՒԽ 22.

ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿՈՐ ՊԱՀՊԱՆՈՒՄ

Հոդված 148. Ընդհանուր դրույթներ ապրանքների ժամանակավոր պահպանման վերաբերյալ

Ապրանքների ժամանակավոր պահպանման էությունը, ապրանքների նկատմամբ լիազորություններ ունեցող անձանց իրավունքները և պարտականությունները, ինչպես նաև ապրանքների ժամանակավոր պահպանման ժամկետները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 25-րդ գլխով:

Հոդված 149. Ապրանքների ժամանակավոր պահպանման վայրերը

1. Միության մաքսային օրենսգրքի 168-րդ հոդվածի համաձայն, ժամանակավոր պահպանման վայրեր են համարվում ժամանակավոր պահպանման պահեստները և ժամանակավոր պահպանման հետևյալ այլ վայրերը՝

- 1) մաքսային մարմնի պահեստը,
- 2) ապրանքները ստացողի պահեստը՝ սույն օրենքի 151-րդ հոդվածով նախատեսված դեպքերում,
- 3) սույն օրենքով նախատեսված՝ լիազորված տնտեսական օպերատորի շինությունը, բաց հրապարակը կամ այլ տարածքը,
- 4) միջազգային փոստային առաքումների վայրերում տեղակայված՝ առանձին շինությունները՝ համաձայն սույն օրենքի 254-րդ հոդվածի 2-րդ մասի,
- 5) օդային կամ երկաթուղային տրանսպորտով ուղևորների փոխադրման վերաբերյալ պայմանագրի շրջանակում փոխադրվող՝ չստացված կամ չպահանջված ուղեբեռի պահպանման վայրերը,
- 6) երկաթուղիները և կոնտեյներային հրապարակները, որոնք տեղակայված են մաքսային մարմինների հետ համաձայնեցված վայրերում՝ երկաթուղային կայարանների տարածքի սահմաններում, և նախատեսված են ապրանքների ժամանակավոր պահպանման համար՝ առանց դրանք տրանսպորտային միջոցներից բեռնաթափելու,
- 7) մաքսային պահեստները:

2. Ապրանքների ժամանակավոր պահպանման վայրը սույն օրենքին համապատասխան ստեղծվող՝ մաքսային հսկողության գոտի է:

3. Սույն հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ և 4-6-րդ կետերով նախատեսված դեպքերում ապրանքների ժամանակավոր պահպանումը այլ վայրերում իրականացվում է մաքսային մարմնի գրավոր թույլտվությամբ: Այլ վայրերում ապրանքների ժամանակավոր պահպանման

թույլտվությունը կարող է լինել միանգամյա՝ ապրանքների որոշակի խմբաքանակի ժամանակավոր պահպանության համար կամ բազմակի՝ որոշակի ժամանակահատվածում օտարերկրյա ապրանքների պարբերական ժամանակավոր պահպանության համար:

4. Ժամանակավոր պահպանության այլ վայրերին ներկայացվում են Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ մաքսային հսկողության գոտիներին ներկայացվող պահանջները: Ժամանակավոր պահպանության այլ վայրերի՝ սույն մասով նախատեսված պայմաններին չհամապատասխանելու դեպքում մաքսային մարմինը կարող է մերժել սույն հոդվածով սահմանված թույլտվություն տրամադրումը:

5. Սույն օրենքի 151-րդ հոդվածի 4-րդ և 5-րդ մասերով նախատեսված՝ ստացողի պահեստում ապրանքների ժամանակավոր պահպանություն իրականացնելու ժամանակ ապրանքները ստացողի պարտավորությունները համապարտության սկզբունքով կրում է նաև ապրանքների ժամանակավոր պահպանման այլ վայրերում ապրանքների ժամանակավոր պահպանման համար թույլտվություն ստացած անձը:

6. Մաքսային մարմինը հրաժարվում է անձին թույլտվություն տալ ժամանակավոր պահպանման այլ վայրերում ապրանքների պահպանման համար, եթե այդ անձը մինչև մաքսային մարմին դիմելու օրը մեկ տարվա ընթացքում երկու և ավելի անգամ ենթարկվել է վարչական պատասխանատվության մաքսային գործի բնագավառին վերաբերող վարչական իրավախախտումների համար, բացառությամբ երկաթուղային տրանսպորտի միջոցով ներմուծվող ապրանքների, եթե դրանց ժամանակավոր պահպանությունը երկաթուղիների վրա իրականացվում է փոխադրողի կողմից:

7. Վերադաս մաքսային մարմինը սահմանում է ապրանքները ժամանակավոր պահպանման պահեստ և ապրանքների ժամանակավոր պահպանման այլ վայրեր հանձնելու ժամանակ մաքսային մարմին փաստաթղթերի և տեղեկությունների ներկայացման, մաքսային հսկողություն ապահովելու նպատակով ապրանքները ժամանակավոր պահեստ հանձնելու և պահեստից հանելու կարգը:

Հոդված 150. Ապրանքները ժամանակավոր պահպանման պահեստ հանձնելու հետ կապված մաքսային ձևակերպումները

1. Ապրանքները ժամանակավոր պահպանման պահեստ հանձնելու դեպքում ապրանքների համար ներկայացվող փաստաթղթերը և այդ փաստաթղթերը մաքսային մարմիններին ներկայացնող անձինք սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 169-րդ հոդվածի 1-ին կետով:

2. Ապրանքները ժամանակավոր պահպանման պահեստ հանձնելու համար անհրաժեշտ փաստաթղթերը մաքսային մարմին են ներկայացվում «մաքսային տարանցում» ընթացակարգի ավարտից՝ ժամանման վայրում ապրանքները մաքսային մարմիններին ներկայացնելուց հետո երեք ժամվա ընթացքում:

3. Մաքսային մարմինը գրանցում է ապրանքները ժամանակավոր պահպանության հանձնելու համար ներկայացված փաստաթղթերը դրանք ներկայացվելուց մեկ ժամվա ընթացքում: Ապրանքները ժամանակավոր պահպանության հանձնելու համար ներկայացված փաստաթղթերը մաքսային մարմնի կողմից գրանցվելու օրվանից ապրանքները համարվում են հանձնված ժամանակավոր պահպանության:

Հոդված 151. Ստացողի պահեստում ապրանքների ժամանակավոր պահպանումը

1. Ստացողի պահեստում ապրանքների ժամանակավոր պահպանությունը կարող է իրականացվել հետևյալ դեպքերում՝

1) պահպանության հատուկ պայմաններ պահանջող ապրանքները ժամանակավոր

պահպանության հանձնելու դեպքում.

2) եթե ապրանքների ստացողը պետական մարմին է.

3) եթե եղանակային կամ աշխարհագրական պայմանների պատճառով անհնար է ապրանքների տեղափոխումը ժամանակավոր պահպանության վայրեր:

2. Ապրանքներ ստացողի պահեստում ժամանակավոր պահպանության համար թույլտվությունը տրամադրելիս մաքսային մարմինն իրավունք ունի պահանջել մաքսատուրքի, հարկերի վճարումների կատարումը, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ ապրանքների ստացողները պետական մարմիններ կամ հաստատություններ են:

3. Ապրանքներ ստացողի պահեստում երրորդ անձանց պատկանող ապրանքների պահպանումը չի թույլատրվում:

4. Ապրանքներ ստացողը պարտավոր է ապահովել ապրանքների պահպանության համար անհրաժեշտ պայմանները: Ստացողի ժամանակավոր պահպանության պահեստում ապրանքների նկատմամբ գործողություններ կարող են իրականացվել մաքսային մարմինների թույլտվությամբ: Մաքսային մարմինները կարող են ապրանքների փաթեթվածքի կամ այդ ապրանքների պահպանման համար նախատեսված շինության վրա կապարակնիքներ և կնիքներ դնել:

5. Ապրանքների կորստի, դրանք առանց մաքսային մարմինների թույլտվության երրորդ անձանց փոխանցելու կամ հանձնելու դեպքում ապրանքներ ստացողը պարտավոր է վճարել Միության մաքսային օրենսգրքի 172-րդ հոդվածով նախատեսված մաքսատուրքերը, հարկերը:

Հոդված 152. Ապրանքների պահպանումը մաքսային մարմինների ժամանակավոր պահպանման պահեստներում

1. Մաքսային մարմինների ժամանակավոր պահպանման պահեստները բաց տեսակի պահեստներ են և պետք է համապատասխանեն Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ բաց պահեստներին ներկայացվող պահանջներին:

2. Մաքսային մարմինների ժամանակավոր պահպանման պահեստներում ապրանքների պահպանության ժամանակ ծագող հարաբերությունները կարգավորվում են սույն օրենքով և Հայաստանի Հանրապետության այլ օրենքներով: Ապրանքները ժամանակավոր պահպանության ընդունելու դեպքում մաքսային մարմնի պաշտոնատար անձը ապրանքները ժամանակավոր պահպանության հանձնող անձին տրամադրվում է անդորրագիր՝ վերադաս մաքսային մարմնի սահմանած ձևով:

3. Մաքսային մարմնի ժամանակավոր պահպանման պահեստում ապրանքների պահպանման համար գանձվում են մաքսավճարներ՝ սույն օրենքի 14-րդ գլխին համապատասխան:

Հոդված 153. Մաքսային մարմինների կողմից ապրանքները ժամանակավոր պահպանման հանձնելը

1. Մաքսային մարմինները կարող են ապրանքները հանձնել ժամանակավոր պահպանության պահեստներ սույն օրենքին համապատասխան:

2. Մաքսային մարմինների կողմից ապրանքները ժամանակավոր պահպանության պահեստ հանձնելու դեպքում պահեստի տիրապետողի և մաքսային մարմնի միջև կնքվում է պայմանագիր՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսդրությանը համապատասխան:

3. Մաքսային մարմինների կողմից ապրանքները ժամանակավոր պահպանության հանձնելու դեպքում պահպանության հետ կապված ծախսերը իրականացվում են Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջեի հաշվին:

ԲԱԺԻՆ III. ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՁԵՎԱԿԵՐՊՈՒՄԸ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԵՐԻՆ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆ

**ԳԼՈՒԽ 23.
ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՀԱՅՏԱՐԱՐԱԳՐՈՒՄ**

Հոդված 154. Ընդհանուր դրույթներ մաքսային հայտարարագրման մասին

Ապրանքները և տրանսպորտային մջոցները հայտարարագրվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 27-րդ և 47-50-րդ գլուխներին, Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերին և սույն օրենքին համապատասխան:

Հոդված 155. Մաքսային հայտարարագիրը

1. Ապրանքները և տրանսպորտային միջոցները մաքսային ընթացակարգերով ձևակերպելու նպատակով մաքսային հայտարարագրման ժամանակ, Միության մաքսային օրենսգրքին համապատասխան, կարող են կիրառվել հետևյալ մաքսային հայտարարագրերը.

- 1) ապրանքների հայտարարագիր.
- 2) տարանցման հայտարարագիր.
- 3) ուղևորային հայտարարագիր.
- 4) տրանսպորտային միջոցների հայտարարագիր:

2. Մաքսային հայտարարագրերի ձևերը և դրանց լրացման կարգերը սահմանվում են Միության հանձնաժողովի կողմից:

3. Ապրանքների մաքսային հայտարարագրում և տարանցման մաքսային հայտարարագրում նշվող՝ անհրաժեշտ տեղեկությունների ցանկերը սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 181-րդ և 182-րդ հոդվածներով:

4. Ուղևորային մաքսային հայտարարագրում և տրանսպորտային միջոցների մաքսային հայտարարագրում նշվող՝ անհրաժեշտ տեղեկությունների ցանկերը սահմանվում են Միության հանձնաժողովի կողմից:

5. Մաքսային հայտարարագրերում նշվող տեղեկությունների ցանկերը սահմանափակվում են միայն մաքսային վճարների հաշվարկման և գանձման, մաքսային վիճակագրության ձևավորման և Միության մաքսային օրենսդրությամբ, Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ և սույն օրենքով նախատեսված դրույթների ապահովման համար անհրաժեշտ տեղեկություններով:

6. Ապրանքների մաքսային հայտարարագրում և տարանցման մաքսային հայտարարագրում նշվող տեղեկությունները՝ կախված մաքսային ընթացակարգից, ապրանքների տեսակից, ապրանքները տեղափոխող անձանցից և տրանսպորտային միջոցի տեսակից, կարող են կրճատվել Միության հանձնաժողովի որոշմամբ կամ սույն օրենքով՝ Մաքսային միության հանձնաժողովի որոշմանը համապատասխան:

7. Մաքսային հայտարարագիրը մաքսային մարմին է ներկայացվում էլեկտրոնային և (կամ) թղթային եղանակով:

Մաքսային հայտարարագրի՝ էլեկտրոնային փաստաթղթի տեսքով ներկայացման և օգտագործման կարգը սահմանվում է Միության հանձնաժողովի որոշմամբ:

8. Մաքսային հայտարարագիրը մաքսային մարմին գրավոր ձևով ներկայացնելու դեպքում պետք է ներկայացվի նաև դրա էլեկտրոնային օրինակը: Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը, Միության հանձնաժողովի որոշման համապատասխան, կարող է սահմանել այն ապրանքների ցանկը, մաքսային ընթացակարգերը և դեպքերը, որոնց համար հայտարարագիրը գրավոր ներկայացնելու դեպքում էլեկտրոնային օրինակի ներկայացումը չի պահանջվում:

Մաքսային հայտարարագրի էլեկտրոնային օրինակի կառուցվածքը և ձևաչափը, ինչպես նաև դրա ներկայացման և օգտագործման կարգը սահմանվում են Միության հանձնաժողովի որոշմամբ:

Հոդված 156. Հայտարարագրման ժամանակ ներկայացվող փաստաթղթերը

1. Մաքսային հայտարարագրի հետ միասին մաքսային մարմին են ներկայացվում մաքսային ձևակերպումների և մաքսային հսկողության համար անհրաժեշտ փաստաթղթերը, եթե այլ բան սահմանված չէ Միության մաքսային օրենսգրքով, Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրով և սույն օրենքով:

2. Ապրանքների մաքսային հայտարարագրի հետ միասին մաքսային մարմին ներկայացվող փաստաթղթերի ցանկերը սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 183-րդ, 240-րդ, 253-րդ, 265-րդ, 294-րդ, 299-րդ և 308-րդ հոդվածներով, ինչպես նաև սույն օրենքով:

3. Ապրանքների մաքսային հայտարարագրի հետ միասին ներկայացվող փաստաթղթերի ցանկը Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից կարող է կրճատվել՝ կախված մաքսային հայտարարագրման եղանակից (գրավոր, էլեկտրոնային), մաքսային ընթացակարգից, ապրանքների տեսակներից և ապրանքներ տեղափոխող անձանցից:

4. Մաքսային մարմինն իրավասու է ստուգելու մաքսային հայտարարագրման ժամանակ ներկայացված փաստաթղթերի պատճենների համապատասխանությունը դրանց բնօրինակներին: Ստուգումից հետո ներկայացված փաստաթղթերը 1 օրվա ընթացքում վերադարձվում են դրանք ներկայացրած անձին:

5. Ապրանքների մաքսային հայտարարագիրը ներկայացնելու և գրանցելու կարգը, հայտարարագրված տեղեկությունների փոփոխության և ներկայացված ապրանքների մաքսային հայտարարագիրը հետ կանչելու կարգը սահմանվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 190-192-րդ հոդվածներով:

Հոդված 157. Հայտարարագրման վայրը

1. Միության ապրանքներ չհանդիսացող ապրանքները և տրանսպորտային միջոցները, բացառությամբ Միության և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված դեպքերի, ենթակա են հայտարարագրման տարածաշրջանային կամ մասնագիտացված մաքսատներում կամ մաքսային կետերում՝ Միության մաքսային օրենսգրքով սահմանված կարգով:

2. Միության ապրանքները և տրանսպորտային միջոցները, բացառությամբ Միության և Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված դեպքերի, ենթակա են հայտարարագրման տարածաշրջանային կամ մասնագիտացված մաքսատներում կամ մաքսային կետերում՝ Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրով սահմանված կարգով:

3. Առանձին ապրանքների հայտարարագրումը իրականացվում է սույն օրենքի 6-րդ հոդվածով սահմանված կարգով ստեղծող մասնագիտացված մաքսային մարմիններում:

4. Չբեռնված տրանսպորտային միջոցները և միայն ուղևորներ տեղափոխող տրանսպորտային միջոցները մաքսային մարմիններում հայտարարագրվում են մաքսային սահմանը հատելիս, բացառությամբ օդային տրանսպորտային միջոցների, որոնք հայտարարագրվում են ժամանման վայրում՝ օդանավակայաններում:

Հոդված 158. Հայտարարատուն

1. Որպես հայտարարատու կարող են հանդես գալ.

1) Միության անձը՝

Եթե նա կնքել է արտաքին տնտեսական պայմանագիր,

Եթե նրա անունից (հանձնարարությամբ) կնքվել է արտաքին տնտեսական գործունեության

պայմանագիրը,

Որը ունի ապրանքների տիրապետման, տնօրինման, օգտագործման իրավունք՝ անկախ արտաքին տնտեսական գործունեության պայմանագրի առկայությունից,

2) անձնական օգտագործման ապրանքներ են փոխադրող օտարերկրյա անձը,

3) փոխադրողը, Միության անձ հանդիսացող առաքիչը՝ տարանցման հայտարարագրի ներկայացնելու դեպքում:

2. Հայտարարատուի իրավունքներն ու պարտականությունները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 187-րդ և 188-րդ հոդվածներով:

3. Հայտարարատուն Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված՝ իր պարտականությունները չկատարելու կամ ոչ պատշաճ կատարելու համար կրում է պատասխանատվություն՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:

Հոդված 159. Մաքսային հայտարարագրի ներկայացման ժամկետները

1. Ապրանքների հայտարարագիրը ներկայացնելու ժամկետները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 185-րդ հոդվածով:

2. Սույն օրենքի 212-217-րդ հոդվածներով սահմանված դեպքերում գործում են ապրանքների հայտարարագիրը ներկայացնելու հատուկ ժամկետներ:

3. Տարանցման հայտարարագրի ներկայացման ժամկետները սահմանվում են Միության հանձնաժողովի որոշմամբ:

Հոդված 159. Մաքսային հայտարարագրի ներկայացումը և գրանցումը

1. Հայտարարատուն մաքսային հայտարարագիրը ներկայացնում է մաքսային մարմին թղթային եղանակով՝ գրավոր հայտարարագրման դեպքում, կամ հայտարարագրման ավտոմատ համակարգի միջոցով՝ էլեկտրոնային հայտարարագրման դեպքում:

2. Մաքսային հայտարարագիրը մաքսային մարմիններին թղթային եղանակով ներկայացնելու դեպքում պետք է ներկայացվի նաև դրա էլեկտրոնային կրկնօրինակը:

3. Մաքսային հայտարարագրի ներկայացման ժամանակ մաքսային մարմնի կողմից ամրագրվում է մաքսային հայտարարագրի ներկայացման հերթական համարը, ամսաթիվը, ամիսը, տարին՝

1) գրավոր հայտարարագրման դեպքում՝ մաքսային մարմնի կողմից՝ ներկայացված հայտարարագրի վրա նշում կատարելու միջոցով,

2) էլեկտրոնային հայտարարագրման դեպքում՝ հայտարարագրման ավտոմատ համակարգի միջոցով:

4. Ներկայացված մաքսային հայտարարագրի գրանցումից առաջ մաքսային մարմնի պաշտոնատար անձի կողմից՝ գրավոր հայտարարագրման դեպքում, կամ հայտարարագրման ավտոմատ համակարգի կողմից՝ էլեկտրոնային հայտարարագրման դեպքում, իրականացվում է մաքսային հայտարարագրի լրացման՝ Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված կարգի պահպանման ճշտության ստուգում՝ ներկայացումից առավելագույնը 2 ժամվա ընթացքում: Մաքսային մարմինը ներկայացված հայտարարագրում անհամապատասխանություն հայտնաբերելու դեպքում մերժում է հայտարարագրի գրանցումը՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 190-րդ հոդվածով նախատեսված հիմքերից որևէ մեկի առկայության, ինչպես նաև օրենսդրությամբ կամ Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով սահմանված լրացման համար պարտադիր տեղեկությունների բացակայության դեպքում:

5. Հայտարարատուի կողմից օրենսդրությամբ սահմանված կարգով լրացված և ստորագրված գրավոր կամ էլեկտրոնային մաքսային հայտարարագիրը գրանցվում է մաքսային մարմնի կողմից, որի կապակցությամբ հայտարարագրին տրվում է գրանցման հերթական համար, և նշվում են ամսաթիվը, ամիսը և տարին:

6. Էլեկտրոնային եղանակով ներկայացված մաքսային հայտարարագրի՝ մաքսային մարմնի կողմից ստուգվելու արդյունքում, եթե մաքսային մարմինը բացահայտում է նշված հայտարարագիրը կրկնակի գրանցված լինելու վերաբերյալ փաստ, ապա տեղեկացնում է հայտարարատուին դրա մասին: Հայտարարատուի կողմից մաքսային մարմիններին հայտարարագիրը կրկնակի ներկայացված լինելու փաստը հաստատելու կամ երկու ժամվա ընթացքում տեղեկություններ չներկայացնելու դեպքերում՝ կրկնակի ներկայացված հայտարարագիրը չի գրանցվում:

7. Էլեկտրոնային եղանակով մաքսային հայտարարագիր ներկայացնելու դեպքում հայտարարատուն պարտավոր է հայտարարագրի ներկայացման ժամանակ ավտոմատ հայտարարագրման համակարգի միջոցով ծանուցում ներկայացնել մաքսային մարմին՝ հայտարարագրված ապրանքները և մաքսային հսկողության համար անհրաժեշտ փաստաթղթերը մաքսային մարմնի պահանջով զննման ներկայացնելու պատրաստակամության վերաբերյալ:

8. Հայտարարագրի գրանցումից հետո ռիսկերի կառավարման համակարգի միջոցով իրականացվում է մաքսային հսկողության ուղու ընտրություն:

9. Գրավոր հայտարարագրերի հետ ներկայացված՝ դրանց էլեկտրոնային պատճենները մաքսային մարմնի կողմից ներմուծվում են հայտարարագրման ավտոմատ համակարգ՝ գրանցվելուց հետո՝ 1 աշխատանքային օրվա ընթացքում:

10. Մաքսային հայտարարագրի գրանցման պահից այն համարվում է իրավաբանական նշանակություն ունեցող փաստաթուղթ:

Հոդված 160. Ապրանքների նախնական մաքսային հայտարարագրումը

1. Մաքսային հայտարարագիրը կարող է ներկայացվել մինչև օտարերկրյա ապրանքների մուտքը Հայաստանի Հանրապետության տարածք:

2. Ապրանքների նախնական հայտարարագրման ժամանակ մաքսային մարմինների կողմից ընդունվում են ուղեկցող տրանսպորտային (փոխադրման) կամ առևտրային փաստաթղթերի՝ հայտարարատուի կողմից վավերացված պատճենները, կամ այդ փաստաթղթերում ներառված՝ էլեկտրոնային համակարգով ներկայացված տեղեկությունները, որոնք համադրվում են հայտարարատուի կողմից մաքսային մարմինների փաստաթղթերի բնօրինակների ներկայացման ժամանակ:

3. Նախնական մաքսային հայտարարագրում կարող են չներառվել այն տեղեկությունները, որոնք իրենց բնույթով չէին կարող հայտնի լինել հայտարարատուին մինչև ապրանքների՝ Հայաստանի Հանրապետության տարածք և (կամ) մաքսային մարմիններին դրանց ներկայացումը:

Սույն մասով նշված տեղեկությունները պետք է ներառվեն մաքսային հայտարարագրում մինչև ԵՏՄ հանձնաժողովի որոշմամբ սահմանված կարգով ապրանքների բացթողման վերաբերյալ որոշման կայացումը:

4. Տրանսպորտային (փոխադրման) կամ առևտրային փաստաթղթերի հիման վրա ներկայացված նախնական հայտարարագրում ներկայացված արժեքից, քանակից կամ կշռից ապրանքների փաստացի ցուցանիշների շեղման դեպքում հայտարարատուի կողմից ներկայացվում են դրանց փոփոխությունները հաստատող փաստաթղթերը:

5. Մաքսային միության տարածք ապրանքների ներմուծումից հետո նախնական հայտարարագրով ներկայացված ապրանքների արժեքի, քանակի կամ կշռի շեղում

հայտնաբերելու դեպքում հայտարարատուն իրավասու է հետ կանչել իր կողմից ներկայացված հայտարարագիրը՝ սույն օրենքի xxx-րդ հոդվածով սահմանված կարգով:

6. Նախնական հայտարարագրման դեպքում կիրառվում են մաքսային մարմինների կողմից հայտարարագրի գրանցման օրվա դրությամբ գործող նորմատիվ իրավական ակտերը:

7. Նախնական հայտարարագիրը գրանցած մաքսային մարմինն հայտարարագրված ապրանքները հայտարարագրի գրանցումից 30 օրվա ընթացքում չներկայացվելու դեպքում նախնական հայտարարագիրը համարվում է չեղյալ և հեռացվում է ավտոմատ հայտարարագրման համակարգից:

8. Նախնական հայտարարագիրը իրավաբանական ուժ ունեցող փաստաթուղթ չի համարվում և կարող է փոփոխվել հայտարարատուի կողմից կամ մաքսային մարմինների նախաձեռնությամբ:

Հոդված 161. Ապրանքների ոչ ամբողջական մաքսային հայտարարագրումը

1. Մաքսային հայտարարագրի լրացման համար ամբողջ տեղեկատվությունը տրամադրության տակ չունենալու դեպքում հայտարարատուին թույլատրվում է ներկայացնել ոչ ամբողջական մաքսային հայտարարագիր՝ պայմանով, որ դրանում ներկայացված են մաքսային վճարների հաշվարկման և վճարման, ինչպես նաև ապրանքների բացթողման համար անհրաժեշտ տվյալներ: Ներկայացված տվյալները պետք է հաստատեն օրենսդրությամբ սահմանված արգելքների և սահմանափակումների պահպանված լինելու փաստը, ինչպես նաև մաքսային մարմինների կողմից ապրանքների քանակական և որակական բնութագրերի հիման վրա նույնականացման հնարավորություն ապահովեն:

2. Ապրանքների ոչ ամբողջական հայտարարագրումը կարող է իրականացվել, եթե ներմուծվող ապրանքների տեղափոխումը իրականացվում է՝

1) բաց տրանսպորտային միջոցներով՝ մաքսային մարմնի կողմից հայտարարագրի գրանցման օրվա դրությամբ ապրանքի ճիշտ քաշի վերաբերյալ տեղեկատվությունը ներկայացնելու հնարավորության բացակայության դեպքում:

2) հատուկ տարողություններով և տրանսպորտային միջոցներով՝ երբ, առանց ապրանքների նկատմամբ որոշակի տեխնոլոգիական գործողությունների իրականացման, հնարավոր չէ հայտարարգրել ճշգրիտ քանակը:

3. Ոչ ամբողջական հայտարարագրի ներկայացման դեպքում կիրառվում են օրենսդրությամբ սահմանված այն պահանջները և պայմանները՝ ներառյալ մաքսային վճարների վճարման պարտավորությունները, որոնք նախատեսված են լիարժեք մաքսային հայտարարգրի ներկայացման համար:

4. Ոչ ամբողջական հայտարարագրման դեպքում հայտարարատուն պարտավոր է ներկայացնել ճշգրտված տվյալներով մաքսային հայտարարագիր՝ ոչ ամբողջական հայտարարագրի գրանցումից հետո՝ 30 օրը չգերազանցող ժամկետում:

5. Սույն հոդվածի 4-րդ մասով նախատեսված ժամկետում ճշգրտված տվյալներով հայտարարագիր չներկայացնելու դեպքում հայտարարատուն կրում է Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված ժամկետում մաքսային մարմնին հայտարարագիրը չներկայացնելու համար նախատեսված պատասխանատվություն:

Հոդված 162. Ապրանքների պարբերական հայտարարագրումը

1. Միության սահմանով նույն անձի կողմից նույն ապրանքների կանոնավոր տեղափոխման դեպքում կարող է ներկայացվել մեկ մաքսային հայտարարագրի ներկայացում՝ առաջիկա 30 օրվա ընթացքում տեղափոխվող բոլոր ապրանքների համար:

2. Ապրանքները համարվում են նույնը, եթե ունեն նույն ԱՏԳ ԱԱ ծածկագիրը:

3. Ապրանքները համարվում են նույն անձի կողմից կանոնավոր տեղափոխվող, եթե այդ անձը իրականացնում է 3 և ավելի մատակարարում՝ 30 օրվա ընթացքում:

4. Մաքսային նպատակների համար, որպես մեկ խմբաքանակ, դիտվում է՝

1) Միության տարածքից արտահանման դեպքում՝ մեկ արտաքին տնտեսական պայմանագրի շրջանակներում նույն սահմանային անցման կետով և նույն մաքսային մարմնում ձևակերպվող՝ մեկ անձի կողմից 30-օրյա ժամկետում իրականացվող մատակարարումները՝ անկախ առանձին մատակարարումների քանակից,

2) Միության տարածք ներմուծման դեպքում՝ արտաքին տնտեսական մեկ պայմանագրի շրջանակներում նույն մաքսային մարմնում 30-օրյա ժամկետում ձևակերպվող նույն ապրանքները՝ անկախ առանձին մատակարարումների քանակից:

5. Մաքսատուրքերի և հարկերի վճարումը իրականացվում է լիարժեք մաքսային հայտարարագրի հիման վրա, իսկ ենթաակցիզային ապրանքների համար՝ պարբերական հայտարարագրի հիման վրա՝ մինչև ապրանքների բացթողնումը:

6. Պարբերական մաքսային հայտարարագրի ներկայացման դեպքում գործում են հայտարարագրի գրանցման օրվա դրությամբ գործող նորմատիվ իրավական ակտերը:

7. Պարբերական հայտարարագրումը իրականացվում է մինչև մատակարարման ժամանակահատվածի սկիզբը՝ պարբերական հայտարարագրի ներկայացման միջոցով, մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովման առկայության դեպքում:

8. Մաքսային մարմինը պարբերական հայտարարագրով նախատեսված յուրաքանչյուր մատակարարման ժամանակ իրականացնում է ապրանքների հաշվառում և մաքսային հսկողություն, մինչև պարբերական հայտարարագրի ժամկետի ավարտը:

9. Մատակարարման ժամանակահատվածի ավարտից հետո՝ առավելագույնը 10 օրվա ընթացքում, մաքսային մարմիններին ներկայացվում է լիարժեք մաքսային հայտարարագիր՝ փաստացի ներմուծված կամ արտահանված ապրանքների քանակների և այլ տվյալների ճշգրտմամբ:

10. Մաքսային մարմինը մերժում է պարբերական հայտարարագրի կիրառումը, եթե՝

- 1) չեն պահպանվել սույն օրենքով պարբերական հայտարարագրի ներկայացման համար սահմանված պահանջները,
- 2) հայտարարատուն ունի մաքսատուրքի, հարկերի գծով չմարված պարտավորություններ,
- 3) անձը սնանկ է հայտարարվել:

Հոդված 163. Չհավաքված կամ կազմատված, այդ թվում՝ նաև չկոմպլեկտավորված կամ անավարտ վիճակում կիճակում հայտարարագրելու առանձնահատկությունները

1. Չհավաքված կամ կազմատված, այդ թվում՝ նաև չկոմպլեկտավորված կամ անավարտ վիճակում ապրանքները մի քանի խմբաքանակներով տեղափոխելու դեպքում կարող են հայտարարագրվել ԱՏԳ ԱԱ մեկ ծածկագրով՝ մինչև ապրանքների ներմուծումը ստացված դասակարգման վերաբերյալ մաքսային մարմնի նախնական որոշման առկայության դեպքում՝ վերադաս մաքսային մարմնի ղեկավարի կամ նրա կողմից լիազորված անձի որոշման հիման վրա:

Սույն մասով նախատեսված թույլտվությունը պարունակում է տեղեկություններ՝ հայտարարատուի մասին, ավարտուն կամ կոմպլեկտավորված ապրանքի ԱՏԳ ԱԱ ծածկագրի և ներկայացված ապրանքների՝ այդ ծածկագրին համապատասխանության մասին, ապրանքների տեղափոխման ժամկետի մասին, ինչպես նաև կարող է պարունակել այլ կողմնորոշիչ տեղեկություններ՝ վերադաս մաքսային մարմնի հայեցողությամբ:

2. Մաքսային մարմնի կողմից տրամադրված թույլտվությունը գործում է առավելագույնը մեկ տարի ժամկետով: Հայտարարատուի հիմնավորված դիմումի հիման վրա այդ ժամկետը կարող է

երկարաձգվել ևս 6 ամսով:

Հոդված 165. Մեկ ապրանքային խմբաքանակում գտնվող ապրանքների հայտարարագրումը

Եթե մեկ խմբաքանակում գտնվող ապրանքները դասվում են ԱՏԳ ԱԱ տարբեր ծածկագրերի այնպես, որ հայտարարատուի կատարած հաշվարկի համաձայն, դրանց հայտարարագրման հետ կապված ծախսերը համադրելի են կամ գերազանցում են վճարման ենթակա մաքսային վճարները, ապա հայտարարատուի գրավոր դիմումի հիման վրա մաքսային մարմինները կարող են թույլատրել այդ ապրանքները հայտարարագրել՝ դասելով այն ապրանքի ծածկագրին, որի համար Հայաստանի Հանրապետության կամ Միության մաքսային օրենսդրությամբ նախատեսված է մաքսատուրքի առավելագույն դրույթաչափ: Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանվում են սույն դրույթի կիրառման դեպքերը, հայտարարագրվող ապրանքների տեսակները և բնաիրային չափերը:

ԳԼՈՒԽ 24.

ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ԲԱՑԹՈՂՆՈՒՄԸ

Հոդված 166. Ապրանքների բացթողնումը

1. Ապրանքների բացթողնումն իրականացվում է մաքսային մարմինների կողմից՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 28-րդ գլխի համաձայն:

2. Այն դեպքում, երբ մեկ ապրանքային խմբաքանակում ներառված են մի քանի ապրանքներ, մաքսային մարմինն իրականացնում է այն ապրանքների բացթողնումը, որոնց բացթողման համար Հայաստանի Հանրապետության և Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված պայմաններն ապահովվել են:

Հոդված 167. Ապրանքների բացթողնումից հետո փաստաթղթերի ներկայացումը

1. Հայտարարագրման ժամանակ նախատեսված՝ լիցենզիաների, թույլտվությունների, հավաստագրերի ներկայացումը անհնար լինելու դեպքում հայտարարատուի գրավոր կամ էլեկտրոնային դիմումի հիման վրա մաքսային մարմինները ապրանքների բացթողնումն իրականացնում են՝ նշված փաստաթղթերը ապրանքների բացթողնումից հետո 45 օրվա ընթացքում ներկայացնելու պայմանով: Ապրանքների բացթողնումն իրականացվում է, եթե հայտարարատուն գրավոր կամ էլեկտրոնային եղանակով պարտավորվում է ներկայացնել փաստաթղթերը սահմանված ժամկետում:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված ապրանքների փոխանցումը երրորդ անձանց, ինչպես նաև օգտագործումը, մինչև համապատասխան փաստաթղթերի ներկայացումը, արգելված է:

3. Մաքսային մարմինները սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված փաստաթղթերը ապրանքների բացթողնումից հետո ներկայացնելու թույլտվություն չեն տրամադրում, եթե հայտարարատուն մաքսային մարմին դիմելու օրվան նախորդող մեկ տարվա ընթացքում մաքսային գործի բնագավառում ենթարկվել է վարչական պատասխանատվության:

Սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված փաստաթղթերը ներկայացնելու թույլտվությունը չտրամադրելու դեպքում, մաքսային մարմինը, ապրանքների բացթողնումից հետո, սակայն ոչ ուշ, քան դիմելու հաջորդ օրը, գրավոր կամ էլեկտրոնային տարբերակով տեղեկացնում է հայտարարատուին:

Հոդված 168. Ապրանքների բացթողման ժամկետները

1. Ապրանքների բացթողման ժամկետները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի

196-րդ հոդվածով:

2. Միության մաքսային օրենսգրքի 196-րդ հոդվածի 4-րդ կետի համապատասխան, ապրանքների բացթողնման ժամկետների երկարաձգումը թույլատրվում է առավելագույնը հայտարարագրի գրանցման օրվան հաջորդող 10 աշխատանքային օրով՝

1) Միության մաքսային օրենսգրքի և սույն օրենքի համաձայն, բացթողնումը իրականացնելու նպատակով՝ հայտարարատուի կողմից մաքսատուրքի, հարկերի վճարման ապահովում ներկայացնելու դեպքում, մինչև մաքսային մարմիններին ապահովման ներկայացումը,

2) օրենսդրությամբ սահմանված դեպքերում՝ հայտարարատուի կողմից լիցենզիաներ, հավաստագրեր, թույլտվություններ կամ այլ փաստաթղթեր ներկայացնելու նպատակով՝ մինչև նշված փաստաթղթերի գրավոր կամ էլեկտրոնային տարբերակով ներկայացնելը,

3) ԱՏԳ ԱԱ ծածկագրի ճշգրտման նպատակով՝ մինչև ճշգրտման ավարտը,

4) Միության մաքսային օրենսգրքի 69-րդ հոդվածով նախատեսված լրացուցիչ ստուգման նպատակով՝ մինչև մաքսատուրքերի, հարկերի վճարման համապատասխան ապահովում ներկայացնելը,

5) մաքսային հայտարարագրում նշված ապրանքներին վերաբերող փաստաթղթերի ու տեղեկությունների հարցման կամ մաքսային գնման անհրաժեշտության, մաքսային հայտարարագրում ու ներկայացված փաստաթղթերում հայտարարագրվող ապրանքների վերաբերյալ տեղեկությունների կամ ապրանքների փաթեթվածքների վրա նշված այլ տեղեկությունների և (կամ) ապրանքների արտաքին տեսքի անհամապատասխանության հայտնաբերման, մաքսային հայտարարագրման ժամանակ հնարավոր խախտումների վերաբերյալ նախնական տեղեկատվության առկայության դեպքերում՝ մինչև պահանջված լրացուցիչ փաստաթղթերն ստանալը կամ ապրանքների մաքսային գնման ավարտը,

6) մաքսային մարմնի որոշման համաձայն, լրացուցիչ հաշվարկված մաքսատուրքերի, հարկերի վճարման անհրաժեշտությամբ պայմանավորված՝ հայտարարատուի կողմից ապրանքի բացթողման ժամկետը երկարաձգելու վերաբերյալ գրավոր դիմումը ներկայացնելու դեպքում՝ մինչև մաքսատուրքերի, հարկերի վճարումը:

Հոդված 169. Ապրանքների բացթողնումը՝ մինչև մաքսային հայտարարագրի ներկայացումը

Մինչև մաքսային հայտարարագրի ներկայացումը՝ ապրանքների բացթողման հիմքերն ու պայմանները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 197-րդ հոդվածով:

Հոդված 170. Պայմանական բացթողնումը

1. Պայմանական բաց թողնված ապրանքներ են համարվում Միության մաքսային օրենսգրքի 200-րդ հոդվածով սահմանված դեպքերում բաց թողնված ապրանքները, ինչպես նաև հետևյալ ապրանքները.

1) սահմանված ժամկետում առանձին ապրանքային խմբաքանակներով չհավաքված կամ կազմատված, այդ թվում՝ նաև չկոմպլեկտավորված կամ անավարտ վիճակում ներմուծված ապրանքի բաղադրամասերը,

2) «մաքսային պահեստ», «անմաքս առևտուր», «վերամշակում՝ մաքսային տարածքում», «վերամշակում՝ ներքին սպառման համար», «ժամանակավոր ներմուծում», «վերաարտահանում», «մաքսային տարանցում», «ոչնչացում» մաքսային ընթացակարգերով ձևակերպված ապրանքները,

3) Հայաստանի Հանրապետության կառավարության որոշմամբ և Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով սահմանված դեպքերում՝ այլ ապրանքներ:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետում նշված ապրանքները համարվում են պայմանական

բաց թողնված՝ մինչև Միության ապրանքների կարգավիճակ ստանալը, կամ դրանց փաստացի ոչնչացումը, կամ Միությունից արտահանումը, կամ «հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպումը:

Հոդված 171. Ապրանքների բացթողնումը մերժելը

1. Սույն օրենքով և Միության մաքսային օրենսգրքով սահմանված՝ ապրանքների բացթողնման համար նախատեսված պահանջների և պայմանների պահպանված չլինելու դեպքում մաքսային մարմինը մերժում է ապրանքների բացթողնումը՝ դրա պատճառների մասին գրավոր տեղեկացնելով հայտարարատուին:

2. Ապրանքների բացթողնման մերժման ձևակերպման կարգը սահմանվում է ԵՏՄ հանձնաժողովի կողմից:

3. Մաքսային մարմինը մերժում է ապրանքների բացթողնումը, եթե մաքսային հսկողության արդյունքներով բացահայտվել են օրենսդրությամբ սահմանված դրույթների խախտման վերաբերյալ փաստեր: Սույն մասով նախատեսված ապրանքների բացթողնումը թույլատրվում է եթե

1) բացահայտված՝ վարչական իրավախախտումների բնույթ չունեցող խախտումները չեզոքացված են,

2) բացահայտված խախտումները չեզոքացված են, իսկ ապրանքները օրենսդրությամբ սահմանված կարգով առգրավված չեն կամ կալանքի վերցված չեն:

4. Մաքսային մարմինների կողմից բացթողնումը կարող է մերժվել նաև, եթե մաքսային հայտարարագրում ներկայացված տեղեկությունները չեն համապատասխանում փաստացի տեղափոխվող ապրանքներին:

5. Միության մաքսային օրենսգրքի 201-րդ հոդվածի համաձայն, ապրանքների բացթողնումը մերժելու դեպքում մաքսային մարմինը հայտարարատուին վերադարձնում է մաքսային հայտարարագրի իր օրինակը, ինչպես նաև մաքսային վճարների վճարված գումարները (բացառությամբ մաքսային ձևակերպումների համար վճարված մաքսավճարների)՝ սույն օրենքին համապատասխան:

6. Ապրանքների բացթողնման մերժումը կարող է բողոքարկվել Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:

ԲԱԺԻՆ IV ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԵՐ

ԳԼՈՒԽ 25.

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԵՐԻ ԿԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Հոդված 172. Մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպումը

1. Հայաստանի Հանրապետություն ներմուծվող՝ Միության ապրանք չհաղիսացող ապրանքները ձևակերպվում են հայտարարատուի կողմից ընտրված մաքսային ընթացակարգով՝ Միության մաքսային օրենսգրքով, սույն օրենքով և Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով նախատեսված կարգով և պայմանների համապատասխան:

2. Հայաստանի Հանրապետությունից Միության անդամ չհանդիսացող երկրներ արտահանվող ապրանքները ձևակերպվում են հայտարարատուի կողմից ընտրված մաքսային ընթացակարգով, Միության մաքսային օրենսգրքով, սույն օրենքով և Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով նախատեսված կարգով և պայմաններին համապատասխան, եթե դրանք նախատեսված են Միության մաքսային տարածքից դուրս արտահանման համար:

3. Միության ապրանքները Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխվում են

(ներմուծվում կամ արտահանվում են) «մաքսային տարանցում» ընթացակարգով:

4. Միության անդամ չհանդիսացող պետության տարածքից Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխվող ներմուծվող ապրանքները կարող են ձևակերպվել բացթողնում ներքին սպառման համար, վերամշակում մաքսային տարածքում, «վերամշակում՝ ներքին սպառման համար», «ժամանակավոր ներմուծում», «մաքսային պահեստ», «վերաներմուծում», «անմաքս առևտուր», «ոչնչացում», «հրաժարում՝ հոգուտ պետության», ազատ պահեստ, ազատ մաքսային գոտի ընթացակարգերով:

5. Միության ապրանքները Հայաստանի Հանրապետության տարածք ներմուծելիս կրկնակի ձևակերպում չի իրականացվում:

6. Հայտարարատուն կարող է փոփոխել իր կողմից ընտրված ընթացակարգը՝ սույն օրենքին համապատասխան:

Հոդված 173. Մաքսային ընթացակարգերը

1. Մաքսային ընթացակարգերի տեսակները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 202-րդ հոդվածով:

2. Ազատ մաքսային գոտի և ազատ պահեստ մաքսային ընթացակարգերը սահմանվում են Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերին համապատասխան:

Հոդված 174. Մաքսային ընթացակարգերով ապրանքների ձևակերպման ժամանակ մաքսային վճարների վճարման պարտավորության առաջացումն ու դադարումը

Մաքսային ընթացակարգերով ապրանքների ձևակերպման ժամանակ մաքսատուրքի, հարկերի վճարման պարտավորությունները ծագում և դադարում են Միության մաքսային օրենսգրքի համապատասխան:

Հոդված 175. Մաքսային ընթացակարգերի պայմաններին համապատասխանությունն ապահովող երաշխիքները

1. Եթե մաքսային ընթացակարգը չի նախատեսում մաքսատուրքի, հարկերի ամբողջական կամ մասնակի վճարում, ապա մաքսային մարմինների ներկայացվում է մաքսատուրքի և հարկերի վճարման ապահովում՝ սույն օրենքի 16-րդ գլխին համապատասխան:

2. Եթե մաքսային ընթացակարգի պայմաններով ու պահանջներով ապրանքների համար նախատեսված են օգտագործման և տնօրինման սահմանափակումներ, ապա մաքսային մարմիններն իրավասու են՝

1) հայտարարատուից և այլ անձանցից պահանջել սահմանված սահմանափակումների պահպանման ապահովումը,

2) իրականացնել ապրանքների նույնականացում, փաթեթվածքների և ապրանքների պահպանման համար նախատեսված շինությունների կնքում և կապարակնքում,

3) ձեռնարկել նշված սահմանափակումներին համապատասխանությունն ապահովող այլ միջոցառումներ:

ԳԼՈՒԽ 26.

«ԲԱՑԹՈՂՆՈՒՄ՝ ՆԵՐՔԻՆ ՍՊԱՆՍԱՆ ՀԱՄԱՐ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԸ

Հոդված 176. «Բացթողնում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները

1. «Բացթողնում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 210-րդ և 211-րդ հոդվածներով:

2. «Բացթողնում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով Միության անդամ երկրներում ձևակերպված ապրանքների՝ Հայաստանի Հանրապետություն ներմուծման դեպքում նշված մաքսային ընթացակարգով ապրանքների կրկնակի ձևակերպում չի պահանջվում:

3. Եթե «բացթողնում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգի շրջանակներում Միության անդամ պետություններում վճարվել են ապրանքների ներմուծման՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված մաքսատուրքերի դրույքաչափերից ցածր դրույքաչափով մաքսատուրքեր, կամ եթե ներմուծվող ապրանքները պատրաստված են այնպիսի հումքից, որի ներմուծման ժամանակ կիրառվել են մաքսատուրքի արտոնություններ կամ եթե ապրանքների նկատմամբ Հայաստանի Հանրապետությունում կիրառվող սահմանափակումները Միության անդամ պետությունում չեն կիրառվել, ապա ներմուծման մաքսատուրքերի լրացուցիչ գումարների վճարումը և Հայաստանի Հանրապետությունում սահմանափակումների կիրառումը հաստատող փաստաթղթերի ներկայացումն իրականացվում է դրանց հայտարարագրման ժամանակ՝ սույն օրենքի 217-րդ հոդվածի 4-րդ և 6-րդ մասերի համաձայն:

Հոդված 177. «Բացթողնում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգի կիրառումը ապրանքների պայմանական բացթողնման դեպքում

1. «Բացթողնում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների օգտագործման և (կամ) տնօրինման սահմանափակումներին առնչվող ներմուծման մաքսատուրքերի և հարկերի արտոնությունների կիրառման դեպքում Միության ապրանքների կարգավիճակ ստանալու համար նշված ընթացակարգով կրկնակի ձևակերպում չի պահանջվում՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 200-րդ հոդվածի 7-րդ մասին համապատասխան:

2. Միության ապրանքների կարգավիճակ ստանալու համար մաքսատուրքերի և հարկերի վճարման կարգը սահմանված է սույն օրենքով:

3. Միության մաքսային օրենսգրքի 200-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետին համապատասխան, պայմանական բաց թողնված ապրանքների վերաբերյալ փաստաթղթերը հայտարարատուի կողմից ներկայացվում են ապրանքների պայմանական բացթողնումն իրականացրած մաքսային մարմին: Մաքսային մարմինն ընդունում է այդ փաստաթղթերը հայտարարատուի դիմումի հիման վրա, որում նշվում է ապրանքների հայտարարագրի համարը: Հայտարարատուի դիմումի հիման վրա մաքսային մարմինը պարտավոր է տրամադրել փաստաթղթերի ընդունման մասին գրավոր հավաստում:

4. Ապրանքների մաքսատուրքի, հարկերի վճարման արտոնությունների տրամադրման պատճառով սահմանված՝ ապրանքների օգտագործման և (կամ) տնօրինման սահմանափակումները դադարում են ապրանքների բացթողնումից երեք տարի հետո:

ԳԼՈՒԽ 27.

«ԱՐՏԱՀԱՆՄԱՆ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԸ

Հոդված 178. «Արտահանման» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները

«Արտահանման» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման պայմանները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 212-րդ և 213-րդ հոդվածներով:

Հոդված 179. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպումը

1. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 215-րդ և 216-րդ հոդվածներով:

2. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների տեղափոխման դեպքում հայտարարատուն մաքսային մարմին է ներկայացնում Միության մաքսային օրենսգրքի 182-րդ հոդվածով սահմանված տարանցման հայտարարագիրը:

3. Հայաստանի Հանրապետության տարածքում մի մաքսային մարմնից մյուս մաքսային մարմին իրականացվող տարանցման առանձնահատկությունները սահմանվում են Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 215-րդ հոդվածի համապատասխան:

Հոդված 180. «Մաքսային տարանցում»ն ապահովող միջոցները

1. «Մաքսային տարանցում»ն ապահովող միջոցները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 217-րդ հոդվածի 1-ին մասով:

2. Մաքսային մարմինները «մաքսային տարանցում» ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման ժամանակ մաքսատուրքերի և հարկերի վճարման ապահովում չեն պահանջում Միության մաքսային օրենսգրքի 217-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված դեպքերում:

3. Մաքսային մարմինների կողմից «մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգով ապրանքներ տեղափոխող տրանսպորտային միջոցների մաքսային ուղեկցման մասին որոշում ընդունելու դեպքերը սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 218-րդ հոդվածի 2-րդ մասով: Մաքսային ուղեկցման դեպքում գանձվում է մաքսավճար՝ սույն օրենքի 13-րդ գլխում սահմանված չափով և ժամկետներում:

4. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգով ապրանքներ տեղափոխող տրանսպորտային միջոցների մաքսային ուղեկցումն իրականացվում է մաքսային մարմինների կողմից:

5. Մաքսային մարմինները կարող են սահմանել փոխադրման երթուղիներ Միության մաքսային օրենսգրքի 217-րդ հոդվածի 3-րդ մասով սահմանված կարգով և պայմաններով: Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է սահմանել Հայաստանի Հանրապետության տարածքով «մաքսային տարանցում» ընթացակարգով տեղափոխվող առանձին ապրանքատեսակների տեղափոխման երթուղիներ:

Հոդված 181. Ապրանքների նշանակման վայրը

1. Ապրանքների նշանակման վայրը սահմանված է Միության մաքսային օրենսգրքի 220-րդ հոդվածով:

2. Տարանցման հայտարարագիրը գրանցող մաքսային մարմինը, անկախ տրանսպորտային (փոխադրման) փաստաթղթերում նշված ապրանքների նշանակման վայրերից, կարող է սահմանել նշանակման այլ վայրեր՝ հետևյալ դեպքերում.

1) եթե մաքսային հայտարարագրումը սույն օրենքին համապատասխան իրականացնում է մասնագիտացված մաքսային մարմինը,

2) եթե նշանակման վայրի մաքսային մարմնի գործունեության գոտում առկա է արտակարգ իրավիճակ կամ որոշակի ապրանքատեսակների ներմուծման համար Հայաստանի

Հանրապետության օրենսդրությամբ գործում են արգելքներ:

3. Սույն մասի 1-ին և 2-րդ կետերից անկախ՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է սահմանել նշանակման վայրերի փոփոխության այլ դեպքեր:

Հոդված 182. «Մաքսային տարանցում» ընթացակարգով տեղափոխվող ապրանքների փոխադրման ժամանակ փոխադրողի պարտավորություններն ու պատասխանատվությունը

1. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված ապրանքների փոխադրման ժամանակ փոխադրողի պարտավորությունները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 223-րդ հոդվածով:

2. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված ապրանքները և փաստաթղթերը նշանակման մաքսային մարմին չհասցնելու դեպքում փոխադրողը կրում է պատասխանատվություն Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով, եթե ապրանքներն այս ընթացակարգով բաց են թողնվել Հայաստանի Հանրապետությունում:

3. Սույն հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված դեպքից բացի այլ դեպքերում «մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման ժամանակ փոխադրողի կողմից իր պարտավորությունների չկատարման դեպքում վերջինս կրում է պատասխանատվություն Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով, եթե խախտումը հայտնաբերվել է Հայաստանի Հանրապետության տարածքում:

Հոդված 183. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգի ավարտը

1. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգը ավարտվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 225-րդ հոդվածով սահմանված կարգով՝ սույն հոդվածին համապատասխան:

2. Լիազորված տնտեսական օպերատորների կողմից իրականացվող ներմուծման դեպքում մաքսային տարանցման մաքսային ընթացակարգը ավարտվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 41-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին և 3-րդ կետերով նախատեսված վայրերում:

3. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգը ավարտելու համար ապրանքների փոխադրողը մաքսային մարմիններին նշանակման վայր ժամանելուց հետո 1 ժամվա, իսկ մասային մարմինների ոչ աշխատանքային ժամերի ընթացքում ժամանելու դեպքում՝ աշխատանքային ժամի սկզբից 2 ժամվա ընթացքում մաքսային մարմիններին է ներկայացնում տարանցման հայատարարագիրը և ապրանքները ուղեկցող փաստաթղթերը:

4. «Մաքսային տարանցում» մաքսային ընթացակարգի ավարտից հետո՝ 3 ժամվա ընթացքում, փոխադրողը կամ այլ շահագրգիռ անձը իրականացնում է ապրանքների ժամանակավոր պահպանության կամ համապատասխան մաքսային ընթացակարգով ապրանքների հայտարարագրման հետ կապված մաքսային գործընթացները՝ Միության մաքսային օրենսգրքին և սույն օրենքին համապատասխան:

5. Երկաթուղային տրանսպորտով ապրանքների փոխադրման ժամանակ փոխադրողի կողմից նշանակման մաքսային մարմին մաքսային հայտարարագրի և ուղեկցող այլ փաստաթղթերի ներկայացումընման իրականացվում է ապրանքների նշանակման վայր տրանսպորտային միջոցի ժամանումից հետո 12 ժամվա ընթացքում: Սույն մասով սահմանված ժամկետը ներառում է միայն մաքսային մարմինների աշխատանքային ժամերը:

6. Նշանակման մաքսային մարմինը պարտավոր է Միության մաքսային օրենսգրքի 225-րդ հոդվածի 3-րդ մասով և սույն հոդվածով սահմանված փաստաթղթերի ներկայացման համար սահմանված ժամկետներից հետո 1 ժամվա ընթացքում գրանցել փաստաթղթերի ներկայացման և տրանսպորտային միջոցի ժամանման փաստը և փոխադրողին տալ տրանսպորտային միջոցի ժամանման մասին գրավոր հավաստում՝ վերադաս մաքսային մարմնի կողմից սահմանված ձևով:

ԳԼՈՒԽ 29.

«ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՊԱՀԵՍ »ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳ

Հոդված 184. «Մաքսային պահեստ »մաքսային ընթացակարգի էությունը դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները և մաքսային պահեստում ապրանքների պահպանության ժամկետները

«Մաքսային պահեստ» մաքսային ընթացակարգի էությունը, դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները և մաքսային պահեստում ապրանքների պահպանության ժամկետները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 229-231-րդ հոդվածներով:

Հոդված 185. «Մաքսային պահեստ »մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման պայմանները ապրանքները մաքսային պահեստում փաստացի չտեղակայելու դեպքում

Մաքսային պահեստում՝ մեծ չափերի պատճառով փաստացի չտեղակայվող ապրանքների տեղափոխումը «մաքսային պահեստ »մաքսային ընթացակարգով թույլատրվում է մաքսային մարմնի գրավոր թույլտվության հիման վրա՝ վերադաս մաքսային մարմնի կողմից սահմանված կարգով:

Մաքսային պահեստում ապրանքները առանց փաստացի տեղակայելու դրանց նկատմամբ «Մաքսային պահեստ »մաքսային ընթացակարգ սահմանող անձը պարտավոր է մաքսային մարմին ներկայացնել ժամանակավոր պահպանության հանձնված ապրանքների մասին հաշվետվություն՝ վերադաս մաքսային մարմնի սահմանած կարգով:

Հոդված 186. Մաքսային պահեստներում պահպանվող ապրանքները, հաշվետվությունների և հաշվետվողականության ապահովումը

Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է սահմանել բացառապես փակ տիպի մաքսային պահեստներում պահպանվող ապրանքատեսակների ցանկ:

«Մաքսային պահեստ »մաքսային ընթացակարգով տեղափոխված և (կամ) մաքսային պահեստներում տեղակայված ապրանքների հաշվառման և հաշվետվողականության ներկայացման կարգը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

Հոդված 187. «Մաքսային պահեստ» մաքսային ընթացակարգի ավարտը

«Մաքսային պահեստ »մաքսային ընթացակարգի ավարտի կարգը և ժամկետները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 236-րդ հոդվածով:

Մաքսային պահեստում պահպանվող ապրանքների նկատմամբ ոչնչացման մաքսային ընթացակարգը կարող է կիրառել մաքսային պահեստի կազմակերպիչը:

ԳԼՈՒԽ 30.

«ՎԵՐԱՄՇՆԱԿՈՒՄ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՏԱՐԱԾՔՈՒՄ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳ

Հոդված 188. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների մաքսային ձևակերպումը

1. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգի էությունը և տվյալ ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման պայմանները սահմանվում են Միության Մաքսային

օրենսգրքի 239-րդ և 240-րդ հոդվածներին համապատասխան:

2. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման համար մաքսային հայտարարագիրը մաքսային մարմին է ներկայացվում մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման համար Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած կարգով թույլտվություն ստացած անձի կողմից կամ անմիջականորեն ապրանքների վերամշակման գործողություն իրականացնող անձի կողմից:

Հոդված 189. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների վերամշակման արդյունքների նույնականացումը

1. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների վերամշակման արդյունքների նույնականացման նպատակով օգտագործվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 242-րդ հոդվածում նշված միջոցները:

2. Հայտարարագրված նույնականացման միջոցի կիրառման նպատակահարմարությունը որոշվում է մաքսային մարմնի կողմից՝ ապրանքների վերամշակման թույլտվության տրամադրման ժամանակ: Եթե մաքսային մարմինը հայտարարատուի կողմից առաջարկվող՝ ապրանքների նույնականացման միջոցի կիրառությունը նպատակահարմար չի համարում, ապա որոշում է կայացնում ապրանքների նույնականացման միջոցի վերաբերյալ, ինչի մասին տեղեկացնում է հայտարարատուին:

Հոդված 190. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների վերամշակման ժամկետները

1. Հայտարարատուի դիմումի հիման վրա «վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ներմուծումը թույլատրվում է մաքսային մարմինների կողմից մեկ տարին չգերազանցող ժամկետով:

Եթե հայտարարատուի կողմից խնդրարկված ժամկետը մեկ տարուց պակաս է, ապա մաքսային մարմինը հայտարարատուի դիմումի հիման վրա երկարաձգում է այդ ժամկետը՝ ներմուծման օրվանից մեկ տարին չգերազանցող ժամկետով:

2. Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է թույլատրել «վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգով հայտարարագրված ապրանքների բացթողնումը կամ ներմուծված ապրանքների նկատմամբ կիրառված «վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգի ժամկետի երկարաձգումը միայն մեկ անգամ՝ մինչև վեց ամիս ժամկետով:

3. Մշակութային արժեքների և բնական՝ մշակված կամ չմշակված, բայց չըջանակված կամ չամրացված ավաստների (ԱՏԳ ԱԱ ծածկագիրը՝ 710210000, 710221000, 710231000) «վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգով Հայաստանի Հանրապետության տարածք ներմուծումն իրականացվում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած կարգով:

Հոդված 191. Մաքսային տարածքում վերամշակումից հետո ստացվելիք արդյունքների չափաքանակները

«Վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգով ներմուծվող ապրանքների վերամշակումից հետո ստացվելիք արդյունքի, ինչպես նաև վերամշակումից գոյացած թափոնների, մնացորդների և կորուստների նվազագույն քանակության վերաբերյալ եզրակացությունը տրամադրվում է մաքսային մարմնի կողմից՝ Հայաստանի Հանրապետության սահմանած կարգով:

Հոդված 192. Մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվության տրամադրումը

1. Միության մաքսային օրենսգրքի 240-րդ և 244-րդ հոդվածներով նախատեսված մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման պայմանների մասին փաստաթուղթ է համարվում մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվությունը: Մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվության մեջ նշվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 244-րդ հոդվածով սահմանված տեղեկությունները:

2. Վերամշակման նպատակով ապրանքների ներմուծման թույլտվություն ստանալու համար հայտարարատուն թղթային կամ էլեկտրոնային եղանակով մաքսային մարմին է ներկայացնում հետևյալ փաստաթղթերը.

1) դիմում,

2) հումքի նյութերի ու կիսաֆաբրիկատների մատակարարման պայմանագրերի կամ ծառայությունների մատուցման (աշխատանքների կատարման) պայմանագրերի կամ հաշիվ ապրանքագրերի պատճենները և վերամշակման արդյունքում ստացված ապրանքների արտահանման պայմանագրերի պատճենները,

Հայտարարատուն պետք է ներկայացնի նաև տեղեկություններ ապրանքների վերամշակման արդյունքների նույնականացման առաջարկվող եղանակի մասին, ներմուծված ապրանքները համարժեք ապրանքներով փոխարինման մասին:

3. Հայտարարատուի ներկայացրած փաստաթղթերի հիման վրա 2 աշխատանքային օրվա ընթացքում մաքսային մարմինները տրամադրում են թույլտվություն:

4. Հայտարարատուի ներկայացրած փաստաթղթերի թերի լինելու դեպքում մաքսային մարմիններն այդ մասին հայտարարատուին տեղեկացնում են 1 աշխատանքային օրվա ընթացքում:

5. Հայտարարատուն, փաստաթղթերի թերի լինելու վերաբերյալ տեղեկացում ստանալու դեպքում, 2 աշխատանքային օրվա ընթացքում կարող է համալրել դրանք:

6. Թույլտվություն ստանալու մասին դիմումը երկու աշխատանքային օրվա ընթացքում մաքսային մարմինների կողմից մերժվում է, եթե չի ներկայացված սույն հոդվածում նշված փաստաթղթերից որևէ մեկը: Մաքսային մարմինների կողմից վերամշակման նպատակով ապրանքների ներմուծման թույլտվության հիմնավորված մերժումը տրվում է գրավոր ձևով:

Հոդված 193. Մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվության անվավեր համարելը

1. Մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման համար մաքսային մարմինների կողմից տրամադրված թույլտվությունը կարող է անվավեր համարվել մաքսային մարմնի կողմից:

2. Մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվությունը անվավեր է համարվում մաքսային մարմնի կողմից, եթե բացահայտվում է, որ`

1) այն ստանալու համար տրամադրվել են ակնհայտ կեղծ տեղեկություններ ապրանքների, վերամշակման արդյունքների, մնացորդների և թափոնների, չափաքանակների վերաբերյալ, որը հանգեցրել է մաքսային վճարների գումարի նվազեցման.

2) չեն պահպանվել «վերամշակում` մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգի համար Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ և Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված պայմանները և պահանջները:

3. Մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվությունը անվավեր համարելու մասին մաքսային մարմնի որոշումը ուժի մեջ է մտնում մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվության տրամադրման ամսաթվից:

4. Մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվությունը անվավեր համարելու մասին որոշումը մաքսային մարմնի կողմից ընդունվելուց հետո 10 օրվա ընթացքում «վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված օտարերկրյա ապրանքների համար մաքսատուրքերը և հարկերը ենթակա են վճարման Միության մաքսային օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով սահմանված կարգով:

5. Մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվության անվավեր համարելու կարգը և որոշման ձևը սահմանվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

Հոդված 194. Օտարերկյա ապրանքների՝ համարժեք ապրանքներով փոխարինումը (համարժեք փոխհատուցում)

1. Մաքսային մարմնի թույլտվությամբ «վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված օտարերկրյա ապրանքները կարելի է փոխարինել համարժեք ապրանքներով՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 248-րդ հոդվածի համաձայն:

Համարժեք փոխարինման կիրառման թույլտվության մասին մաքսային մարմինը նշում է կատարում մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվության մեջ:

2. Մաքսային մարմնի կողմից օտարերկրյա ապրանքների՝ համարժեք ապրանքներով փոխարինումը թույլատրվում է պայմանով, որ համարժեք ապրանքներից ստացված վերամշակման արդյունքների արտահանումը իրականացվելու է նախքան Միության մաքսային տարածք օտարերկրյա ապրանքների ներմուծումը, ինչի մասին նշվում է մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվության մեջ:

Օտարերկրյա ապրանքների ներմուծման ժամկետը որոշվում է այն անձի կողմից, որը ստացել է (պետք է ստանա) մաքսային տարածքում ապրանքների վերամշակման թույլտվություն՝ համաձայնեցնելով մաքսային մարմնի հետ:

3. Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է սահմանել ապրանքների համար համարժեք փոխհատուցման կիրառման կարգ:

ԳԼՈՒԽ 31.

«ՎԵՐԱՄՇԱԿՈՒՄ՝ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՏԱՐԱԾՔԻՑ ԴՈՒՐՍ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԸ

Հոդված 195. «Վերամշակում՝ Մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները

1. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները սահմանվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 252-րդ և 253-րդ հոդվածների համաձայն:

2. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման համար մաքսային հայտարարագիրը մաքսային մարմին է ներկայացվում մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման համար թույլտվություն ստացած անձի կողմից:

Հոդված 196. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների վերամշակման ժամկետները

1. Հայտարարատուի դիմումի հիման վրա վերամշակման նպատակով ապրանքների արտահանումը թույլատրվում է մաքսային մարմինների կողմից մեկ տարին չգերազանցող ժամկետով:

Եթե հայտարարատուի ներկայացրած ժամկետը մեկ տարուց պակաս է, ապա մաքսային մարմինը հայտարարատուի դիմումի հիման վրա երկարաձգում է այդ ժամկետը արտահանման

օրվանից մեկ տարին չգերազանցող ժամկետով:

2. Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է թույլատրել «վերամշակում մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգով հայտարարագրված ապրանքների բացթողնումը կամ արտահանված ապրանքների նկատմամբ կիրառված «վերամշակում մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգի ժամկետի երկարաձգումը միայն մեկ անգամ՝ մինչև վեց ամիս ժամկետով:

3. Բնական՝ մշակված կամ չմշակված, բայց չշրջանակված կամ չամրացված ալմաստների (ԱՏԳ ԱԱ ծածկագիրը՝ 710210000, 710221000, 710231000) «վերամշակում մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգով Հայաստանի Հանրապետության մաքսային տարածքից արտահանումն իրականացվում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած կարգով:

Հոդված 197. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների վերամշակման արդյունքների նույնականացումը

1. «Վերամշակում՝ մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների վերամշակման արդյունքների նույնականացումն իրականացվում է՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 255-րդ հոդվածում նշված միջոցների կիրառմամբ:

2. Հայտարարատուի կողմից առաջարկվող վերամշակման արդյունքների նույնականացման միջոցի կիրառման նպատակահարմարությունը որոշվում է մաքսային մարմնի կողմից: Եթե մաքսային մարմինը հայտարարատուի կողմից առաջարկվող՝ վերամշակման արդյունքների նույնականացման միջոցը կիրառելի չի համարում, ապա որոշում է կայացնում նույնականացման միջոցի ընտրության վերաբերյալ, ինչի վերաբերյալ տեղեկացնում է հայտարարատուին:

Հոդված 198. Մաքսային տարածքից դուրս վերամշակումից հետո ստացվելիք նվազագույն արդյունքը

Ապրանքների վերամշակումից հետո ստացվելիք արդյունքի, ինչպես նաև վերամշակումից գոյացած թափոնների և մնացորդների նվազագույն քանակության վերաբերյալ եզրակացությունը տրամադրվում է մաքսային մարմնի կողմից՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած կարգով:

Հոդված 199. Մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման թույլտվությունը

1. Միության մաքսային օրենսգրքի 253-րդ և 257-րդ հոդվածներով նախատեսված մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման պայմանների մասին փաստաթուղթ է համարվում մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման թույլտվությունը: Մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման թույլտվության մեջ նշվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 257-րդ հոդվածով սահմանված տեղեկությունները:

2. Վերամշակման նպատակով ապրանքների արտահանման թույլտվություն ստանալու համար հայտարարատուն թղթային կամ էլեկտրոնային եղանակով մաքսային մարմին է ներկայացնում հետևյալ փաստաթղթերը.

1) դիմում,

2) պայմանագրի պատճենը կամ երաշխիքային սպասարկման ժամկետում գտնվող ապրանքների համար մատակարարի կողմից վերանորոգումը կամ փոխարինումը հավաստող փաստաթուղթը:

Հայտարարատուն պետք է ներկայացնի նաև տեղեկություններ վերամշակման արդյունքների նույնականացման առաջարկվող եղանակի, վերամշակման համար արտահանված ապրանքները

օտարերկրյա ապրանքներով փոխարինելու մասին:

3. Հայտարարատուի ներկայացրած փաստաթղթերի հիման վրա երկու աշխատանքային օրվա ընթացքում մաքսային մարմինները տրամադրում են սույն հոդվածով նախատեսված թույլտվությունը:

4. Հայտարարատուի ներկայացրած փաստաթղթերի թերի լինելու դեպքում մաքսային մարմիններն այդ մասին հայտարարատուին տեղեկացնում են 1 աշխատանքային օրվա ընթացքում:

5. Հայտարարատուն փաստաթղթերի թերի լինելու վերաբերյալ տեղեկացում ստանալու դեպքում 2 աշխատանքային օրվա ընթացքում կարող է համալրել դրանք:

6. Թույլտվություն ստանալու մասին դիմումը 2 աշխատանքային օրվա ընթացքում մաքսային մարմինների կողմից մերժվում է, եթե ներկայացված չէ սույն հոդվածում նշված փաստաթղթերից որևէ մեկը: Մաքսային մարմինների կողմից վերամշակման նպատակով ապրանքների արտահանման թույլտվության հիմնավորված մերժումը տրվում է գրավոր ձևով:

Հոդված 200. Մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման թույլտվությունն անվավեր համարելը

1. Մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման թույլտվությունը կարող է անվավեր համարվել մաքսային մարմնի կողմից, եթե բացահայտվում է, որ՝

1) այն ստանալու համար տրամադրվել են ակնհայտ կեղծ տեղեկություններ ապրանքների, վերամշակման արդյունքների, մնացորդների և թափոնների, չափաքանակների վերաբերյալ, որը հանգեցրել է մաքսային վճարների գումարի նվազեցման.

2) չեն պահպանվել «վերամշակում՝ մաքսային տարածքում» մաքսային ընթացակարգի համար Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ և Միության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված պայմանները և պահանջները:

2. Մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման թույլտվությունը անվավեր համարելու մասին մաքսային մարմնի որոշումը ուժի մեջ է մտնում մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման թույլտվության տրամադրման օրվանից:

3. Մաքսային մարմնի կողմից մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման թույլտվությունն անվավեր համարելու մասին որոշման կայացումից հետո 10 օրվա ընթացքում՝

1) «վերամշակում՝ մաքսային տարածքից դուրս» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված՝ Միության ապրանքների համար ենթակա են վճարման Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված արտահանման մաքսատուրքերը՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 263-րդ հոդվածին համապատասխան,

2) վերամշակման արդյունքների ներմուծման դեպքում ենթակա են վճարման ներմուծման մաքսատուրքերը և հարկերը՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 262-րդ հոդվածին համապատասխան:

4. Մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման թույլտվությունն անվավեր համարելու ձևը և կարգը սահմանվում են վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

Հոդված 201. Վերամշակման արդյունքների փոխարինումը օտարերկրյա ապրանքներով

1. Մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման արդյունքների փոխարինումը օտարերկրյա ապրանքներով թույլատրվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 259-րդ հոդվածին համապատասխան:

2. Մաքսային տարածքից դուրս ապրանքների վերամշակման արդյունքների՝ համարժեք օտարերկրյա ապրանքներով փոխարինման կարգը սահմանվում է Հայաստանի

Հանրապետության կառավարության կողմից:

ԳԼՈՒԽ 32.

«ՎԵՐԱՄՇԱԿՈՒՄ ՆԵՐՔԻՆ ՍՊԱՌՄԱՆ ՀԱՄԱՐ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԸ

Հոդված 202. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները

1. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները սահմանվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 264-րդ և 265-րդ հոդվածներին համապատասխան:

Հոդված 203. Այն ապրանքների ցանկը, որոնց բացթողնումը թույլատրվում է «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով

Այն ապրանքների ցանկը, որոնց բացթողնումը թույլատրվում է մաքսային ընթացակարգով, սահմանվում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից:

Հոդված 204. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների նույնականացումը

1. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների նույնականացման նպատակով կիրառվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 267-րդ հոդվածով սահմանված միջոցները:

2. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված օտարերկրյա ապրանքների՝ հայտարարատուի կողմից առաջարկվող նույնականացման միջոցի կիրառման նպատակահարմարությունը որոշվում է մաքսային մարմնի կողմից: Եթե մաքսային մարմինը հայտարարատուի կողմից առաջարկվող վերամշակման արդյունքների նույնականացման միջոցը կիրառելի չի համարում, ապա որոշում է կայացնում նույնականացման միջոցի ընտրության վերաբերյալ, ինչի վերաբերյալ տեղեկացնում է հայտարարատուին:

Հոդված 205. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված ապրանքների ժամկետները

1. Հայտարարատուի դիմումի հիման վրա վերամշակման նպատակով ապրանքների ներմուծումը թույլատրվում է մաքսային մարմինների կողմից՝ 6 ամիսը չգերազանցող ժամկետով:

2. Եթե հայտարարատուի խնդրարկած ժամկետը 6 ամսից պակաս է, ապա հայտարարատուի պատճառաբանված դիմումի հիման մաքսային մարմինը երկարաձգում է այդ ժամկետը՝ ներմուծման օրվանից 6 ամիսը չգերազանցող ժամկետով:

Հոդված 206. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպումներից հետո ստացվելիք նվազագույն արդյունքը

«Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների վերամշակումից հետո ստացվելիք նվազագույն արդյունքի, ինչպես նաև վերամշակումից գոյացած թափոնների և մնացորդների նվազագույն քանակության վերաբերյալ եզրակացությունը տրամադրում է մաքսային մարմինը՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանված կարգով:

**Հոդված 207. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» ընթացակարգի
շրջանակներում ապրանքների վերամշակման պայմանների մասին
թույլտվությունը**

1. Միության մաքսային օրենսգրքի 265-րդ և 269-րդ հոդվածներով նախատեսված «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգի շրջանակներում ապրանքների վերամշակման պայմանների մասին փաստաթուղթը ներքին սպառման համար ապրանքների վերամշակման թույլտվությունն է: «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման թույլտվության մեջ նշվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 269-րդ հոդվածով սահմանված տեղեկությունները:

2. Ներքին սպառման համար վերամշակման նպատակով ապրանքների ներմուծման թույլտվություն ստանալու համար հայտարարատուին թղթային կամ էլեկտրոնային եղանակով մաքսային մարմին է ներկայացնում հետևյալ փաստաթղթերը.

1) դիմում,

2) հումքի նյութերի ու կիսաֆաբրիկատների մատակարարման պայմանագրերի կամ ծառայությունների մատուցման (աշխատանքների կատարման) պայմանագրերի կամ հաշիվ ապրանքագրերի պատճենները և վերամշակման արդյունքում ստացվող ապրանքների արտահանման պայմանագրերի պատճենները:

Հայտարարատուին պետք է ներկայացնի նաև տեղեկություններ ապրանքների՝ առաջարկվող նույնականացման միջոցների վերաբերյալ:

3. Հայտարարատուի ներկայացրած փաստաթղթերի հիման վրա 2 աշխատանքային օրվա ընթացքում մաքսային մարմինները տրամադրում են սույն հոդվածով նախատեսված թույլտվությունը:

4. Հայտարարատուի ներկայացրած փաստաթղթերի թերի լինելու դեպքում մաքսային մարմիններն այդ մասին հայտարարատուին տեղեկացնում են 1 աշխատանքային օրվա ընթացքում:

5. Հայտարարատուին փաստաթղթերի թերի լինելու վերաբերյալ տեղեկացում ստանալուց հետո 2 աշխատանքային օրվա ընթացքում կարող է համալրել ներկայացված փաստաթղթերը:

6. Թույլտվություն ստանալու մասին դիմումը երկու աշխատանքային օրվա ընթացքում մաքսային մարմինների կողմից մերժվում է, եթե ներկայացված չի սույն կետում նշված փաստաթղթերից որևէ մեկը: Մաքսային մարմինների կողմից ներքին սպառման համար վերամշակման նպատակով ապրանքների ներմուծման թույլտվության հիմնավորված մերժումը տրվում է գրավոր ձևով:

**Հոդված 208. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով
ապրանքների վերամշակման թույլտվությունն անվավեր համարելը**

1. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման թույլտվությունը կարող է անվավեր համարվել մաքսային մարմնի կողմից, եթե այն ստանալու համար տրամադրվել են ակնհայտ կեղծ տեղեկություններ, ինչը հանգեցրել է մաքսային վճարների գումարի նվազեցման:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասում նախատեսված թույլտվությունն անվավեր համարելու մասին մաքսային մարմնի կողմից կայացված որոշումը ուժի մեջ է մտնում ներքին սպառման համար ապրանքների վերամշակման թույլտվության տրամադրման ամսաթվից:

3. «Վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման թույլտվությունն անվավեր համարելու դեպքում անվավեր համարելու մասին մաքսային մարմնի կողմից որոշման կայացման օրվանից 10 օրվա ընթացքում «վերամշակում՝ ներքին սպառման համար» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված և նշված որոշման

ընդունման օրվա դրությամբ դեռևս չվերամշակված օտարերկրա ապրանքների համար պետք է վճարվեն ներմուծման մաքսատուրքերը Միության մաքսային օրենսգրքի 276-րդ հոդվածի համապատասխան:

4. Ներքին սպառման համար ապրանքների վերամշակման թույլտվությունն անվավեր համարելու ձևը և կարգը սահմանվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

ԳԼՈՒԽ 33.

«ԺԱՄԱՆԱԿԱՎՈՐ ՆԵՐՄՈՒԾՈՒՄ (ըՆԴՈՒՆՈՒՄ)» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԸ

Հոդված 209. «Ժամանակավոր ներմուծում (ընդունում)» մաքսային ընթացակարգի էությունը դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները

«Ժամանակավոր ներմուծում (ընդունում)» մաքսային ընթացակարգի էությունը և ապրանքների՝ տվյալ ընթացակարգով ձևակերպման պայմանները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 277-րդ և 278-րդ հոդվածներով:

Հոդված 210. «Ժամանակավոր ներմուծում (ընդունում)» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների օգտագործումը և տնօրինումը

1. «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների օգտագործումն ու տնօրինումն իրականացվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 279-րդ հոդվածով սահմանված սահմանափակումներով:
2. «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքները պետք է գտնվեն հայտարարատուի փաստացի տիրապետման և օգտագործման տակ, բացառությամբ սույն օրենքի 211-րդ և 212-րդ հոդվածներով սահմանված դեպքերի:

Հոդված 211. Հայտարարատուի կողմից «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների փոխանցումը այլ անձի տիրապետմանը և օգտագործմանը՝ առանց մաքսային մարմնների թույլտվության

1. «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքները հայտարարատուի կողմից առանց մաքսային մարմնների թույլտվության կարող են փոխանցվել անձի տիրապետմանը և օգտագործմանը Միության մաքսային օրենսգրքի 279-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով սահմանված հիմքերով, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանված այլ դեպքերում:

2. Անձը, որին տիրապետման և օգտագործման իրավունքով փոխանցվել են «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքները, հայտարարատուի հետ համապարտ պարտավորություն է կրում վճարման ենթակա մաքսային վճարների վճարման համար:

3. Մաքսային մարմինը Միության մաքսային օրենսգրքի 98-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն, իրավունք ունի պահանջել «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների փաստացի գտնվելու վայրի վերաբերյալ փաստաթղթեր և տեղեկություններ և ապրանքները այլ անձի փոխանցելու դեպքում՝ այդ անձի մասին տեղեկություններ:

Հոդված 212. Հայտարարատուի կողմից «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների փոխանցումը այլ անձի տիրապետմանը և օգտագործմանը՝ մաքսային մարմինների թույլտվությամբ

1. «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների փոխանցումն այլ անձի տիրապետմանը և օգտագործմանը Միության օրենսգրքի 279-րդ հոդվածի 3-րդ մասում չնշված հիմքերով իրականացվում է մաքսային մարմինների թույլտվությամբ:

2. Մաքսային մարմնի գրավոր թույլտվությամբ հայտարարատուի կողմից ժամանակավոր ներմուծված ապրանքներն այլ անձին տիրապետման և օգտագործման իրավունքով փոխանցելու դեպքում այդ անձը ստանձնում է Միության մաքսային օրենսդրությամբ և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենսդրությամբ սահմանված պահանջները և պայմանները պահպանելու պարտավորությունը:

3. Հայտարարատուն պարտավոր է վճարել «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքների համար մաքսատուրքի և հարկերի գումարները այն ժամանակահատվածի համար, որի ընթացքում օգտագործել է ապրանքները, եթե նշված մաքսային ընթացակարգով առաջացել է մաքսատուրքի և հարկերի վճարման պարտավորություն:

4. Անձը, որին փոխանցվում են «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգով բացթողնված ապրանքները, մաքսային մարմնի կողմից ժամանակավոր ներմուծված ապրանքները փոխանցելու մասին որոշման կայացման օրվանից Միության մաքսային օրենսգրքի 37-րդ գլխին համապատասխան ունի իրավունքներ և կրում է պարտավորություններ:

Հոդված 213. Ապրանքների ժամանակավոր ներմուծման ժամկետները

1. Ապրանքները ժամանակավոր ներմուծման մաքսային ընթացակարգով կարող են ձևակերպվել հայտարարատուի խնդրարկած՝ սակայն երկու տարին չգերազանցող ժամկետով: Ընդ որում, եթե սկզբնապես խնդրարկված ժամկետը մեկ տարուց պակաս է, ապա վերադաս մաքսային մարմինը հայտարարատուի դիմումի հիման վրա կարող է երկարաձգել այդ ժամկետը ներմուծման օրվանից երկու տարին չգերազանցող ժամկետով:

2. Վերադաս մաքսային մարմնի կողմից սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված երկարաձգումը տրամադրվում է դիմումի ստացումից հետո՝ 1 աշխատանքային օրվա ընթացքում:

Հոդված 214. Գիտական կամ առևտրային նմուշների ժամանակավոր ներմուծումը (ընդունումը)

1. Գիտահետազոտական աշխատանքների իրականացման նպատակով ժամանակավոր ներմուծվող գիտական կամ առևտրային նմուշները ենթակա են պարզեցված կարգով հայտարարագրման սույն հոդվածի դրույթներին համապատասխան:

2. Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է սահմանել այն ապրանքների առավելագույն քանակը և (կամ) առավելագույն արժեքը, որոնք ժամանակավոր ներմուծվում են որպես գիտական կամ առևտրային նմուշներ միևնույն անձի կողմից՝ միանգամյա կամ որոշակի ժամանակահատվածում՝ Միության մաքսային օրենսդրությանը համապատասխան:

3. Ֆիզիկական անձանց կողմից տեղափոխվող ուղեկցվող ուղեբեռում գտնվող, ինչպես նաև փոստային առաքումներով տեղափոխվող գիտական կամ առևտրային նմուշները, որոնց արժեքը չի գերազանցում 200 հազ. դրամը, հայտարարագրվում են պարզեցված կարգով՝ մաքսային հայտարարագրի փոխարեն մաքսային մարմիններին ներկայացնելով գիտական կամ առևտրային նմուշները ստացող կազմակերպության գրավոր դիմում: Սույն մասում նշված դիմումի ձևը սահմանվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

4. Գիտական կամ առևտրային նմուշների՝ «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային

ընթացակարգով բացթողնման ժամկետը մաքսային հայտարարագրի ընդունման պահից կազմում է չորս ժամ՝ մաքսային հայտարարագրի հետ միաժամանակ բոլոր անհրաժեշտ փաստաթղթերը ներկայացնելու դեպքում:

5. Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից կարող է սահմանվել ապրանքների ցանկ, որոնց ժամանակավոր ներմուծման համար կարող է սահմանվել մինչև 1 աշխատանքային օր բացթողնման ժամկետ:

Հոդված 215. «Ժամանակավոր ներմուծում» մաքսային ընթացակարգի կիրառման սահմանափակումները

Եթե ապրանքների ժամանակավոր ներմուծման նկատմամբ Հայաստանի Հանրապետության այլ պետական մարմինների կողմից կիրառվում են Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ նախատեսված ոչ սակագնային կարգավորման միջոցներ, ապա ապրանքների ժամանակավոր ներմուծումը չի կարող թույլատրվել (կամ ժամանակավոր ներմուծման թույլտվության ժամկետը չի կարող երկարաձգվել) ավելի երկար ժամկետներում, քան ոչ սակագնային կարգավորման այդ միջոցներով նախատեսվածներն են:

ԳԼՈՒԽ 34.

«ԺԱՄԱՆԱԿԱՎՈՐ ԱՐՏԱՀԱՆՈՒՄ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԸ

Հոդված 216. «Ժամանակավոր արտահանում» մաքսային ընթացակարգը

«Ժամանակավոր արտահանում» մաքսային ընթացակարգի էությունը և պայմանները սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 285-րդ և 286-րդ հոդվածներով:

Հոդված 217. «Ժամանակավոր արտահանում» մաքսային ընթացակարգի ժամկետները

1. Ապրանքների բացթողնումը «Ժամանակավոր արտահանում» մաքսային ընթացակարգով թույլատրվում է հայտարարատուի խնդրարկած, բայց ոչ ավելի, քան երկու տարի ժամկետով: Ընդ որում, եթե սկզբնապես խնդրարկված ժամկետը մեկ տարուց պակաս է, ապա վերադաս մաքսային մարմինը հայտարարատուի դիմումի հիման վրա կարող է երկարաձգել այդ ժամկետը՝ արտահանման օրվանից մեկ տարին չգերազանցող ժամկետով:

2. Հայաստանի Հանրապետության կառավարության որոշմամբ կարող է թույլատրվել պետության կարիքների, գիտահետազոտական, կրթական, մշակութային, մարդկանց և կենդանիների առողջության պաշտպանության, շրջակա միջավայրի պահպանության նպատակներով, ինչպես նաև ընտրված կազմակերպությունների և անհատ ձեռնարկատերերի կողմից ներդրումային ծրագրերի շրջանակներում արտահանված, ներառյալ ֆինանսական վարձակալությամբ տրված ԱՏԳԱԱ 84-89-ը ապրանքային ծածկագրին դասվող ապրանքների համար «Ժամանակավոր արտահանում» մաքսային ընթացակարգի ժամկետի երկարաձգումը մեկ տարուց ավելի ժամկետով: Կազմակերպությունների և անհատ ձեռնարկատերերի ընտրության և ժամկետների երկարաձգման կարգն ու ժամկետները սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

3. Վերադաս մաքսային մարմինը ուսումնասիրում է ժամանակավոր արտահանման ժամկետի երկարաձգման մասին սույն հոդվածի առաջին մասում նշված դիմումը 1 աշխատանքային օրվա ընթացքում և հայտարարատուին տեղեկացնում է ժամանակավոր արտահանման ժամկետի երկարաձգման մասին:

4. Ժամանակավոր արտահանման ժամկետի երկարաձգման մասին վերադաս մաքսային մարմնի մերժման մեջ պետք է նշվեն մերժման հիմքերը: Վերադաս մաքսային մարմինը հայտարարատուին գրավոր կերպով ծանուցում է նշված մերժման մասին:

Հոդված 218. Գիտական կամ առևտրային նմուշների ժամանակավոր արտահանումը

1. Գիտական կամ առևտրային նմուշները, որոնք ժամանակավոր արտահանվում են Հայաստանի Հանրապետությունից Միության սահմաններից դուրս՝ փորձարկումների, հետազոտությունների, ստուգումների ենթարկելու կամ նման գործողությունների իրականացման ընթացքում օգտագործելու համար, հայտարարագրվում են մաքսային հայտարարագրման պարզեցված կարգով՝ սույն հոդվածի դրույթներին համապատասխան:

2. Ֆիզիկական անձանց կողմից որպես ուղեկցող բեռ, ինչպես նաև փոստային առաքումներով Հայաստանի Հանրապետությունից Միության սահմաններից դուրս ժամանակավոր արտահանվող գիտական կամ առևտրային նմուշները հայտարարատուի ցանկությամբ կարող են հայտարարագրվել պարզեցված կարգով՝ գիտական կամ առևտրային նմուշները ուղարկող կազմակերպության գրավոր դիմումը որպես մաքսային հայտարարագիր ներկայացնելով: Սույն մասում նշված դիմումի ձևը սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը:

3. Գիտական կամ առևտրային նմուշները ժամանակավոր արտահանման ընթացակարգով բաց են թողնվում մաքսային հսկողության համար անհրաժեշտ փաստաթղթերը ներկայացնելուց հետո չորս ժամվա ընթացքում:

4. Մաքսային հսկողության իրականացման նպատակով Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից կարող է սահմանվել ապրանքների ցանկ, որոնց բացթողնման ժամկետը կարող է կազմել մինչև 1 աշխատանքային օր:

Հոդված 219. «Ժամանակավոր արտահանում» մաքսային ընթացակարգի կիրառման սահմանափակումները

Եթե ապրանքների ժամանակավոր արտահանման նկատմամբ Հայաստանի Հանրապետության պետական այլ մարմինների կողմից կիրառվում են Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ նախատեսված ոչ սակագնային կարգավորման միջոցներ, ապա ապրանքների «Ժամանակավոր արտահանում»-ը չի կարող թույլատրվել (կամ ժամանակավոր արտահանման թույլտվության ժամկետը չի կարող երկարաձգվել) ավելի երկար ժամկետներում, քան ոչ սակագնային կարգավորման այդ միջոցներով նախատեսվածներն են:

ԳԼՈՒԽ 35.

«ՎԵՐԱՆԵՐՄՈՒԾՈՒՄ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԸ

Հոդված 220. «Վերաներմուծում» մաքսային ընթացակարգի էությունը և դրա շրջանակներում ապրանքների ձևակերպման պայմանները

«Վերաներմուծում» մաքսային ընթացակարգը կիրառվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 292-րդ և 293-րդ հոդվածների համապատասխան (39-րդ գլխի համապատասխան):

Հոդված 221. «Վերաներմուծում» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ժամկետի երկարաձգման կարգը

Միության հանձնաժողովի որոշմամբ հաստատված ապրանքների վերաներմուծման ժամկետը կարող է գերազանցել Միության մաքսային օրենսգրքով «վերաներմուծում» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպման համար սահմանված ժամկետը:

Հոդված 222. Հարկերի, լրավճարների գումարների և այլ գումարների վճարումը՝ ապրանքների «վերաներմուծում» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված լինելու դեպքում

«Վերաներմուծում» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման ժամանակ այդ

ապրանքների համար՝ Միության մաքսային տարածքից արտահանման ժամանակ չվճարված և կամ վերադարձված հարկերի, դրանց նկատմամբ հաշվարկված տոկոսների, լրավաճարների կամ ուղղակիորեն կամ անուղղակիորեն որպես վճար ստացված այլ գումարների փոխհատուցումը իրականացվում է Հայաստանի Հանրապետության հարկային օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:

ԳԼՈՒԽ 36.

«ՎԵՐԱԱՐՏԱՀԱՆՈՒՄ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳ

Հոդված 223. «Վերաարտահանում» մաքսային ընթացակարգը

«Վերաարտահանում» մաքսային ընթացակարգը կիրառվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 296-րդ և 297-րդ հոդվածների համապատասխան:

Հոդված 224. Ապրանքների փոխադրման առանձնահատկությունները «վերաարտահանում» մաքսային ընթացակարգի դեպքում

«Վերաարտահանում» մաքսային ընթացակարգով հայտարարագրված ապրանքների՝ Միության տարածքից արտահանումն իրականացվում է «մաքսային տարանցում» ընթացակարգի ժամանակ իրականացվող մաքսային հսկողության ներքո՝ Միության մաքսային օրենսգրքի 32-րդ գլխով և սույն օրենքի 29-րդ գլխով սահմանված կարգով և պայմաններով:

Հոդված 225. Ներմուծման մաքսատուրքերի, հարկերի գումարների վերադարձը (հաշվանցումը)

Նախկինում բացթողնում ներքին սպառման համար մաքսային ընթացակարգով ձևակերպված ապրանքները Միության մաքսային օրենսգրքի 297-րդ հոդվածի 2-րդ ենթակետի համապատասխան «վերաարտահանում» մաքսային ընթացակարգով ձևակերպելու դեպքում, ներմուծման մաքսատուրքերի, հարկերի վճարված գումարները վերադարձվում (հաշվանցվում) են սույն օրենքի 17-րդ գլխով սահմանված կարգով, եթե այդ ապրանքները փաստացի արտահանվել են Միության տարածքից:

ԳԼՈՒԽ 37.

«ԱՆՄԱՔՍ ԱՌԵՎՏՈՒՐ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳ

Հոդված 226. «Անմաքս առևտուր» մաքսային ընթացակարգը

«Անմաքս առևտուր» մաքսային ընթացակարգը կիրառվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 302-րդ և 303-րդ հոդվածների համապատասխան:

Հոդված 227. Անմաքս առևտրի խանութները

1. Անմաքս առևտրի խանութի՝ հարմարություններով ապահովվածությանը, սարքավորվածությանը, տեղակայման վայրին և ապրանքների իրացման պայմաններին ներկայացվող պահանջները սահմանված են սույն օրենքի 48-րդ հոդվածով:

2. Անմաքս առևտրի խանութի տիրապետողը պարտավոր է հաշվառում իրականացնել և հաշվետվություններ ներկայացնել այն ապրանքների մասին, որոնց նկատմամբ կիրառվել է «անմաքս առևտուր» մաքսային ընթացակարգը՝ սույն օրենքի 26-րդ հոդվածի համաձայն:

3. Հայաստանի Հանրապետության տարածք Միության անդամ պետությունների անմաքս առևտրի խանութներից գնված ապրանքների ներմուծման դեպքում, եթե դրանց բնափրային և արժեքային չափերը գերազանցում են Միության օրենսդրությամբ ֆիզիկական անձանց կողմից

որպես ուղեկցող բեռ ներմուծվող ապրանքների համար սահմանված բնաիրային և արժեքային չափերը, ներկայացվում է ուղևորային մաքսային հայտարարագիր Միության օրենսդրությանը համապատասխան:

ԳԼՈՒԽ 38.

«ՈՂՆՉԱՑՈՒՄ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԸ

Հոդված 228. «Ոչնչացում» մաքսային ընթացակարգը

Ապրանքների նկատմամբ «ոչնչացում» մաքսային ընթացակարգը կրառվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 307-309-րդ հոդվածներին համապատասխան:

Հոդված 229. Ապրանքների ոչնչացումը

Ապրանքների ոչնչացման կարգը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

ԳԼՈՒԽ 39.

«ՀՐԱԺԱՐՈՒՄ ՀՕԳՈՒՏ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ» ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԸ

Հոդված 230. «Հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգը

Ապրանքների նկատմամբ «հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգը կիրառվում է Միության մաքսային օրենսգրքի 310-րդ և 311-րդ հոդվածներին համապատասխան:

Հոդված 231. «Հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգով ապրանքները հայտարարագրելու կարգը

1. «Հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգով ապրանքները հայտարարագրվում են մաքսային մարմնի թույլտվությամբ:
2. Թույլտվություն ստանալու համար հայտարարատուն գրավոր դիմում է մաքսային մարմին՝ դիմումում նշելով ապրանքների անվանումը, քանակը, արժեքը, գտնվելու վայրը, ԱՏԳ ԱԱ ծածկագրերը և ապրանքներից՝ հոգուտ պետության հրաժարվելու պատճառների համառոտ նկարագրությունը:
3. Մաքսային մարմինը 1 աշխատանքային օրվա ընթացքում ուսումնասիրում է ներկայացված դիմումը և որոշում է կայացնում «հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգով ապրանքների ձևակերպման թույլտվության տրամադրման մասին կամ Միության հանձնաժողովի որոշմամբ հաստատված ցանկում ներառված ապրանքներից հրաժարվելու դեպքում՝ թույլտվության տրամադրումը մերժելու մասին:

Հոդված 232. «Հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգով հայտարարագրված ապրանքների տնօրինումը

1. Ապրանքներից հրաժարումը՝ հոգուտ պետության Հայաստանի Հանրապետության պետական մարմինների համար չպետք է հանգեցնի այնպիսի ծախսերի, որոնք չեն կարող փոխհատուցվել ապրանքների իրացումից ստացված միջոցների հաշվին:
2. Ապրանքները, որոնց նկատմամբ կիրառվել է «հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգը, փոխանցվում են պետական կառավարման այն մարմնին, որը Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից լիազորված է դրանց իրացումը, ոչնչացումը կամ վերամշակումը կազմակերպելու համար:

Հոդված 233. «Հրաժարում՝ հոգուտ պետության» մաքսային ընթացակարգ կիրառելու համար պատասխանատվությունը

Մաքսային մարմինները չեն փոխհատուցում հրաժարում՝ հոգուտ պետության հայտարարագրված ապրանքների նկատմամբ լիազորություններ ունեցող անձանց գույքային պահանջները:

ԳԼՈՒԽ 40.

ՀԱՏՈՒԿ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԸ

Հոդված 234. Հատուկ մաքսային ընթացակարգ ընթացակարգը

Հատուկ մաքսային ընթացակարգը կարգավորում է Միության օրենսդրությամբ սահմանված ցանկով և պայմաններով առանձին տեսակի ապրանքների Հայաստանի Հանրապետության տարածքով տեղափոխումը՝ առանց մաքսատուրքերի, հարկերի վճարման և արգելքների ու սահմանափակումների կիրառման, բացառությամբ Միության օրենսդրությամբ սահմանված դեպքերի:

Հոդված 235. Մաքսային հայտարարագրի ներկայացումը հատուկ մաքսային ընթացակարգ սահմանելու դեպքում

Միության օրենսդրությամբ սահմանված ցանկի համաձայն, առանձին տեսակի ապրանքներ տեղափոխելու դեպքում մաքսային հայտարարագրի և կից փաստաթղթերի ներկայացման դեպքերը սահմանված են Միության օրենսդրությամբ:

ԲԱԺԻՆ VII

ԱՌԱՆՁԻՆ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ՆԿԱՏՄԱՍԲ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՁԵՎԱԿԵՐՊՈՒՄՆԵՐԻ ԻՐԱԿԱՆԱՑՄԱՆ ԱՌԱՆՁՆԱՀԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

ԳԼՈՒԽ 41.

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐԻ ԿՈՂՄԻՑ ՄՏԱՎՈՐ ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԻՐԱԿՈՒՆՔԻ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆԸ

Հոդված 236. Մաքսային մարմինների օժանդակությունը մտավոր սեփականության իրավունքի պաշտպանությանը

1. Մաքսային մարմիններն իրականացնում են մտավոր սեփականության իրավունքի պաշտպանություն Միության մաքսային օրենսգրքի 46-րդ գլխին համապատասխան:

2. Մտավոր սեփականության իրավունքի պաշտպանության նպատակով մաքսային մարմինների կողմից իրականացվող միջոցառումները վերաբերում են այն ապրանքներին, որոնք պարունակում են մտավոր սեփականության օբյեկտներ և իրավատիրոջ դիմումի հիման վրա ներառված են մտավոր սեփականության օբյեկտների մաքսային գրանցամատյաններում: Մաքսային մարմինները իրավունք ունեն իրականացնել մտավոր սեփականության իրավունքի պաշտպանության միջոցառումներ առանց իրավատիրոջ կողմից համապատասխան դիմումի ներկայացման:

3. Հայաստանի Հանրապետության օրենքով մտավոր սեփականության օբյեկտի նկատմամբ իրավունքի տիրապետողը, այդ օբյեկտն օգտագործելու օրինական իրավունք ունեցող որևէ այլ անձ, ինչպես նաև վերջիններիս իրավահաջորդը կամ ներկայացուցիչը (այսուհետ՝ իրավատեր), որը բավարար հիմքեր ունի ենթադրելու, որ Միության մաքսային սահմանով կարող են տեղափոխվել մտավոր սեփականության իրավունքները խախտող ապրանքներ, կարող է

վերադաս մաքսային մարմին ներկայացնել դիմում (այսուհետ՝ կասեցման դիմում)՝ մտավոր սեփականության օբյեկտի գրանցման և ցանկացած մաքսային ընթացակարգով այդ ապրանքների բացթողնումը կասեցնելու խնդրանքով:

4. Կասեցման դիմումը պետք է ներառի՝

1) մտավոր սեփականության օբյեկտի մանրամասն նկարագրությունը (հնարավորության դեպքում՝ նաև նմուշը), որպեսզի այն ճանաչելի լինի մաքսային մարմինների համար,

2) այն ապրանքատեսակների ցանկը, որոնք կարող է պարունակել մտավոր սեփականության գրանցվող օբյեկտը,

3) ըստ սույն մասի 2-րդ կետում նշված ապրանքատեսակների՝ մտավոր սեփականության գրանցվող օբյեկտն իրավատիրոջ կամ նրա համաձայնությամբ այլ անձանց կողմից կիրառվելու ձևերը (կոնկրետ ապրանքատեսակն իրավատիրոջ ապրանքային նշանով նշագրելու ձևը և այլն),

4) երկու տարին չգերազանցող այն ժամանակահատվածը, որի ընթացքում մաքսային մարմիններից օժանդակություն է ակնկալվում,

5) հայտատուի պարտավորությունը՝ հատուցել ապրանքների բացթողնումը կասեցնելու հետ կապված մաքսային մարմինների ծախսերը (բեռների մանրակրկիտ զննման ծախսերը, ժամանակավոր պահպանման պահեստում կասեցված ապրանքների պահպանման ծախսերը), ինչպես նաև ապրանքներ տեղափոխող և փոխադրող անձի հնարավոր ծախսերը և վնասները, եթե հետագայում դատական կամ այլ կարգավորման արդյունքում չհաստատվի, որ մաքսային սահմանով վերջինիս կողմից ապրանքների տեղափոխումն իրականացվել է հայտատուի մտավոր սեփականության իրավունքի խախտմամբ,

6) պարտավորություն՝ իր ներկայացրած դիմումի հիման վրա մաքսային մարմինների կողմից ապրանքների կասեցման մասին տեղեկացվելուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում, սույն մասի 5-րդ կետում նշված իր պարտավորությունների կատարումն ապահովելու մասին՝ մաքսային մարմնին վերջինիս կողմից սահմանված չափով գրավի կամ համարժեք այլ բանկային երաշխիքի տրամադրմամբ,

7) դիմողի անվանումը և գտնվելու վայրը:

5. Սույն հոդվածի 3-րդ մասում նշված դիմումը ներկայացնելիս, իրավատերը պարտավոր է՝

1) դիմումին կից ներկայացնել փաստաթղթեր, որոնք հավաստում են մտավոր սեփականության տվյալ օբյեկտի նկատմամբ իր իրավունքները և պետական տուրքի վճարումը,

2) մաքսային մարմիններին ապահովել գործին առնչվող իրեն մատչելի տեղեկատվությամբ, որը թույլ կտա նրանց որոշում կայացնել դիմումի վերաբերյալ: Տեղեկատվության տրամադրումը չպետք է դիմումն ընդունելու նախապայման հանդիսանա:

6. Սույն հոդվածի 3-րդ մասում նշված դիմումը կարող է լինել որոշակի կամ ընդհանուր բնույթի: Որոշակի բնույթի դիմումը տրվում է, եթե հայտատուն տեղյակ է որոշակի իրավախախտ ապրանքների՝ Միության մաքսային սահմանով նախատեսվող տեղափոխման կամ որոշակի մաքսային մարմնում դրանց գտնվելու մասին և մաքսային մարմիններից ակնկալում է միանգամյա օժանդակություն: Նման դիմումները պետք է ներկայացվեն մինչև մաքսային մարմիններից օժանդակություն ակնկալելու պահին նախորդող 10-րդ օրը:

Մնացած դեպքերում տրվում է ընդհանուր բնույթի դիմում:

7. Իրավատիրոջ դիմումը մաքսային մարմինների կողմից բավարարվելու դեպքում վերջիններիս կողմից տրամադրվում է օժանդակություն՝ դիմումում խնդրարկված ժամկետով, եթե այդ ընթացքում դիմումն իրավատիրոջ կողմից հետ չի կանչվել, կամ չեն դադարել իրավատիրոջ իրավունքները, ինչի մասին իրավատերը պարտավոր է տեղեկացնել մաքսային մարմիններին՝ այդ փաստն իրեն հայտնի դառնալու հաջորդ օրվա ընթացքում: Իրավատիրոջ իրավունքների դադարման փաստին անիրագելության պատճառով մաքսային մարմինների կողմից

իրավատիրոջ դիմումի հիման վրա ձեռնարկված միջոցառումների համար պատասխանատու է իրավատերը:

8. Սույն հոդվածի 3-րդ մասում նշված դիմումը վերադաս մաքսային մարմնի կողմից ընդունվելու համար գանձվում է տուրք՝ օրենքով սահմանված կարգով:

9. Սույն հոդվածի 3-րդ մասում նշված դիմումի ձևը և դրա ներկայացման ու քննարկման կարգը սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը:

Հոդված 237. Վերադաս մաքսային մարմնում մտավոր սեփականության օբյեկտի գրանցումը, գրանցամատյանի վարումը և կասեցման դիմումի քննարկումը

1. Վերադաս մաքսային մարմինը իրականացնում է մտավոր սեփականության օբյեկտների գրանցամատյանի վարումը:

2. Գրանցամատյանում ներառման ենթակա մտավոր սեփականության օբյեկտների տեսակները, գրանցամատյանի վարման և հրապարակման կարգը սահմանում է վերադաս մաքսային մարմինը:

3. Քննարկելով կասեցման դիմումը՝ վերադաս մաքսային մարմինը 7-օրյա ժամկետում կայացնում է դիմումը բավարարելու կամ այն մերժելու մասին որոշում:

Դիմումը բավարարելու մասին որոշում կայացնելու դեպքում վերոհիշյալ 7-օրյա ժամկետում վերադաս մաքսային մարմինը մտավոր սեփականության օբյեկտը գրանցում է գրանցամատյանում և այդ մասին տեղեկություն հրապարակում իր պաշտոնական կայքէջում՝ նշելով նաև այն ժամանակահատվածը, որի ընթացքում մաքսային մարմինները համապատասխան միջոցներ պետք է ձեռնարկեն և դրանց մասին տեղեկացնեն հայտատուին: Նշված ժամանակահատվածը հաշվարկվում է պաշտոնական կայքէջում տեղեկությունների հրապարակման օրվան հաջորդող 20-րդ օրվանից: Հայտատուի հիմնավորված դիմումի համաձայն, ժամանակահատվածը, որի ընթացքում մաքսային մարմինները համապատասխան միջոցներ պետք է ձեռնարկեն, կարող է երկարաձգվել վերադաս մաքսային մարմնի կողմից:

Կասեցման կամ ժամանակահատվածի երկարաձգման դիմումները մերժելու դեպքում վերադաս մաքսային մարմինն այդ մասին հայտատուին տեղեկացնում է հիմնավորված և գրավոր, ինչը կարող է բողոքարկվել դատական կարգով:

4. Վերադաս մաքսային մարմինը կասեցման դիմումին ընթացք տալու, մտավոր սեփականության օբյեկտների գրանցամատյանում գրանցում կատարելու, ինչպես նաև մաքսային մարմինների կողմից համապատասխան միջոցներ ձեռնարկելու գործընթացը կասեցնում է, եթե իրավատիրոջ գործողության իրավաչափությունը հաստատելու կամ իրավատիրոջ իրավունքները չեղյալ կամ անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ առկա է դատական վեճ:

Հոդված 238. Ապրանքների բացթողնման կասեցման հետ կապված ծախսերի հատուցման ընթացակարգը

1. Ապրանքների բացթողնման կասեցման մասին տեղեկացումն ստանալուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում, իրավատերը պարտավոր է գրավով կամ այլ երաշխիքով ապահովել ապրանքների բացթողնումը կասեցնելու հետ կապված մաքսային մարմինների ծախսերը, ինչպես նաև ապրանքներ տեղափոխող և փոխադրող անձի հնարավոր ծախսերը և վնասները հատուցելու իր պարտավորությունը: Այդ չափը որոշում է ապրանքների բացթողնումը կասեցնելու մասին որոշումն ընդունած մաքսային մարմնի պաշտոնատար անձը, և պետք է հավասար լինի կասեցված ապրանքների մաքսային արժեքի հինգ տոկոսին:

2. Սույն հոդվածով նախատեսված ծախսերի և վնասների հատուցումն իրականացվում է օրենքով սահմանված կարգով:

Հոդված 239. Մաքսային մարմնի կողմից տրամադրվող տեղեկատվությունը

1. Առանց խախտելու պետական, ծառայողական, առևտրային և օրենքով պահպանվող այլ գաղտնիքի մասին օրենսդրության պահանջները, մաքսային մարմինն իրավունք ունի իրավատիրոջը և ապրանքներ տեղափոխող անձին տրամադրել տեղեկատվություն, որն անհրաժեշտ է մտավոր սեփականության իրավունքի պաշտպանության հարցը լուծելու համար:

2. Նշված տեղեկատվությունն իրավատերը և ապրանքներ տեղափոխող անձը չեն կարող փոխանցել երրորդ անձանց, բացառությամբ օրենքով նախատեսված դեպքերի, և պետք է օգտագործվի բացառապես այն նպատակով, որի համար տրամադրվել է:

3. Մաքսային մարմնի թույլտվությամբ և նրա պաշտոնատար անձի ներկայությամբ իրավատերն ու ապրանքներ տեղափոխող անձն իրավունք ունեն այն ապրանքներից, որոնց բացթողնումը կասեցված է, վերցնել նմուշներ և փորձանմուշներ, ինչպես նաև դրանք ներկայացնել փորձաքննության:

Հոդված 240. Բացթողնման կասեցման մասին որոշումը չեղյալ համարելը

1. Բացթողնման կասեցման մասին որոշումը չեղյալ համարելու հիմքերը սահմանված են Միության մաքսային օրենսգրքի 332-րդ հոդվածով:

2. Ապրանքի բացթողնումը կասեցնելու մասին որոշումը ենթակա է չեղյալ համարման, իսկ ապրանքները՝ սույն օրենքով սահմանված կարգով բացթողնման, եթե ապրանքների բացթողնման կասեցման մասին իրավատիրոջը տեղեկացնելուց հետո՝ տասն օրվա ընթացքում, կասեցման մասին որոշում կայացրած մաքսային մարմինը չի տեղեկացվում, որ հարցի վերաբերյալ ըստ էության այլ որոշում կայացնելու նպատակով գործը հանձնված է դատական մարմիններ, և դատարանը ձեռնարկել է ապրանքների բացթողնման կասեցումը երկարաձգող հայցի ապահովման միջոց (ժամանակավոր միջոց): Հայտատուի խնդրանքով, եթե նա ապացուցում է դատարան հայցադիմում ներկայացնելու, բայց դատարանի կատարողական թերթը դեռևս ստացած չլինելու փաստը, սկզբնապես կիրառված կասեցման ժամկետը մաքսային մարմնի կողմից կարող է երկարաձգվել տասը օրը չգերազանցող ժամկետով:

Հոդված 241. Գրանցամատյաններում չներառված մտավոր սեփականության օբյեկտների բացթողնման կասեցումը

1. Մաքսային մարմիններն իրավունք ունեն կասեցնել մտավոր սեփականության իրավունքի խախտմամբ տեղափոխվող ապրանքների բացթողնումը, որոնք ներառված չեն գրանցամատյաններում:

2. Սույն հոդվածի առաջին մասով նախատեսված իրավունքներն իրականացնելիս մաքսային մարմինները իրավասու են պահանջել իրավատիրոջից համապատասխան տեղեկատվություն:

3. Ապրանքների բացթողնումը կասեցվում է 7 աշխատանքային օրում: Մաքսային մարմինը կարող է երկարաձգել նշված ժամկետը 10 օրը չգերազանցող ժամկետով, եթե իրավատերը կասեցման ժամկետի երկարաձգման գրավոր դիմում է ներկայացրել մաքսային մարմին և մտավոր սեփականության օբյեկտների գրանցամատյանում ապրանքների ներառման դիմում է ներկայացրել վերադաս մաքսային մարմին:

4. Իրավատերն իրավունք ունի մաքսային մարմնից ստանալ տեղեկատվություն ապրանքների բացթողնման կասեցման վերաբերյալ, ինչպես նաև դրանցից վերցնել նմուշներ և փորձանմուշներ:

5. Նախքան ապրանքների բացթողնման կասեցման ժամկետի լրանալը, ապրանքների բացթողնման կասեցման մասին որոշումը կարող է չեղյալ համարվել, եթե իրավատիրոջ վերաբերյալ մաքսային մարմինների մոտ առկա տեղեկատվությունը չի հաստատվել կամ

իրավատերը կամ նրա ներկայացուցիչը դիմել են մաքսային մարմին ապրանքների բացթողման կասեցման մասին որոշումը չեղյալ համարելու խնդրանքով:

6. Մինչև ապրանքների բացթողման կասեցման ժամկետի լրանալը իրավատիրոջ կողմից սույն հոդվածի երրորդ մասով նախատեսված գործողությունների չկատարման կամ վերադաս մաքսային մարմնի կողմից ապրանքների վերցման կամ առգրավման որոշում չկայացվելու դեպքում ապրանքների բացթողնումն իրականացվում է Միության մաքսային օրենսդրությամբ և սույն օրենքով սահմանված կարգով:

7. Սույն հոդվածով սահմանված դրույթները չեն կիրառվում մտավոր սեփականության օբյեկտ պարունակող այն ապրանքների նկատմամբ, որոնց նկատմամբ նախկինում կիրառվել են սույն հոդվածի դրույթները:

Հոդված 242. Մաքսային մարմինների պատասխանատվություն չկրելը

1. Անկախ սույն օրենքի 236-րդ հոդվածի համաձայն դիմում ստանալու կամ չստանալու հանգամանքից՝ մաքսային մարմինները պատասխանատվություն չեն կրում՝

1) մտավոր սեփականության իրավունքները խախտող ապրանքների բացահայտման որևէ անհաջողության համար.

2) սույն հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետում նշված ապրանքների բացթողնումը կասեցնելու մասին օրինական որոշումների կայացման և դրանց իրագործման համար.

3) սույն օրենքի 237-րդ հոդվածում նշված գրանցամատյանում չգրանցված մտավոր սեփականության օբյեկտներ պարունակող ապրանքների բացթողման համար.

4) իրավատիրոջ կողմից սույն բաժնին համապատասխան իր պարտավորությունները չկատարելու դեպքում՝ ապրանքների բացթողնման համար:

ԳԼՈՒԽ 42.

ԽՈՂՈՎԱԿԱՇԱՐՈՎ ԵՎ ԷԼԵԿՏՐՈՎԱԴՈՐՐԴՄԱՆ ԳԾԵՐՈՎ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ՏԵՂԱՓՈԽՄԱՆ ԱՌԱՆՁՆԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Հոդված 243. Խողովակաշարով և էլեկտրահաղորդման գծերով տեղափոխվող ապրանքների հաշվառման սարքերի տեղակայումը

1. Վերադաս մաքսային մարմինը Հայաստանի Հանրապետության էներգետիկայի ոլորտում լիազորված պետական կառավարման մարմնի հետ համատեղ սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության սահմանով խողովակաշարով և էլեկտրահաղորդման գծերով տեղափոխվող ապրանքների հաշվառման սարքերի տեղակայման վայրերը:

2. Մաքսային մարմինը էներգետիկայի ոլորտում լիազորված՝ Հայաստանի Հանրապետության պետական կառավարման մարմնի հետ համատեղ իրականացնում է խողովակաշարով և էլեկտրահաղորդման գծերով տեղափոխվող ապրանքների հաշվառման սարքերի տվյալների հսկողություն՝ կիրառելով նույնականացման միջոցներ:

3. Վերադաս մաքսային մարմինը էներգետիկայի ոլորտում լիազորված՝ Հայաստանի Հանրապետության պետական կառավարման մարմնի հետ համատեղ կարող է սահմանել էլեկտրահաղորդման գծերով տեղափոխվող ապրանքների քանակի որոշման կարգը:

Հոդված 245. Խողովակաշարով և էլեկտրահաղորդման գծերով տեղափոխվող ապրանքների հայտարարագրման առանձնահատկությունները

1. Հայաստանի Հանրապետության սահմանով խողովակաշարով և էլեկտրահաղորդման գծերով ապրանքների տեղափոխման ժամանակ մաքսային

ձևակերպումներն իրականացվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 47-րդ գլխի համաձայն:

2. Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը կարող է սահմանել Հայաստանի Հանրապետության սահմանով խողովակաշարով և էլեկտրահաղորդման գծերով տեղափոխվող ապրանքների հայտարարագրման առանձնահատկություններ:

ԳԼՈՒԽ 43.

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՓՈԽԱԴՐՈՒՄՆԵՐ ԻՐԱԿԱՆԱՑՆՈՂ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏԱՅԻՆ ՄԻՋՈՑՆԵՐԻ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՁԵՎԱԿԵՐՊՈՒՄՆԵՐԸ

Հոդված 246. Միջազգային փոխադրումներ իրականացնող տրանսպորտային միջոցների, դրանց պահեստամասերի և սարքավորումների, ինչպես նաև պաշարների՝ Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխումը

1. Միջազգային փոխադրումներ իրականացնող տրանսպորտային միջոցների, դրանց պահեստամասերի և սարքավորումների՝ Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխման հետ կապված մաքսային ձևակերպումներն իրականացվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 48-րդ գլխի համաձայն:

2. Պաշարների՝ Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխման հետ կապված մաքսային ձևակերպումներն իրականացվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 50-րդ գլխի համաձայն:

ԳԼՈՒԽ 44.

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՓՈՍՏԱՅԻՆ ԱՌԱՔՈՒՄՆԵՐՈՎ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ, ՖԻԶԻԿԱԿԱՆ ԱՆՁԱՆՑ ԵՎ ՕՏԱՐԵՐԿՐՅԱ ԱՌԱՆՁԻՆ ԱՆՁԱՆՑ ԿՈՂՄԻՑ ԱՆՁՆԱԿԱՆ ՕԳՏԱԳՈՐԾՄԱՆ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ՏԵՂԱՓՈԽՈՒՄԸ

Հոդված 247. Միջազգային փոստային առաքումներով ապրանքների և ֆիզիկական անձանց կողմից անձնական օգտագործման ապրանքների տեղափոխումը

1. Միջազգային փոստային առաքումներով ապրանքների՝ Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխման հետ կապված մաքսային ձևակերպումներն իրականացվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 44-րդ գլխի և Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրերի համաձայն:

2. Միջազգային փոստային առաքումներով տեղափոխվող ապրանքների մաքսային ձևակերպումներն իրականացվում են միջազգային փոստափոխանակման վայրերում կամ մաքսային մարմնի կողմից որոշված այլ վայրերում:

3. Ֆիզիկական անձանց կողմից անձնական օգտագործման ապրանքների՝ Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխման հետ կապված մաքսային ձևակերպումներն իրականացվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 49-րդ գլխի և Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրի և սույն օրենքով նախատեսված առանձնահատկությունների համապատասխան:

4. Ֆիզիկական անձանց կողմից միջազգային փոստային կամ սուրհանդակային առաքումներով Հայաստանի Հանրապետության տարածք ներմուծվող օտարերկրյա ապրանքների համար վճարվում են մաքսային վճարներ (բացառությամբ մաքսավճարի) հետևյալ միասնական դրույքաչափերով՝

1) 0 տոկոս, եթե տեղափոխվող ապրանքների ընդհանուր քաշը չի գերազանցում 30 կիլոգրամը, իսկ մաքսային արժեքը չի գերազանցում 200 հազ. դրամը.

2) 22.5 տոկոս, եթե ներմուծվող օտարերկրյա ապրանքների ընդհանուր քաշը չի գերազանցում 30 կիլոգրամը, իսկ ձեռք մաքսային արժեքը գերազանցում է 200 հազ. դրամը, սակայն չի գերազանցում 1000 Եվրոյին համարժեք Հայաստանի Հանրապետության դրամը:

3) 20 տոկոս, եթե ներմուծվող Միության ապրանքների ընդհանուր քաշը չի գերազանցում 30 կիլոգրամը, իսկ մաքսային արժեքը գերազանցում է 200 հազ. դրամը, սակայն չի գերազանցում 1000 Եվրոյին համարժեք Հայաստանի Հանրապետության դրամը:

Սույն կետի 2-րդ և 3-րդ կետերով և սույն հոդվածի սահմանված միասնական դրույքաչափով մաքսային վճարները հաշվարկվում են ֆիզիկական անձանց կողմից ներմուծվող ապրանքների մաքսային արժեքի և սույն կետի 1-ին կետով սահմանված արժեքի դրական տարբերության նկատմամբ:

5. Ֆիզիկական անձանց կողմից միջազգային փոստային կամ սուրհանդակային առաքումներով Հայաստանի Հանրապետության տարածքից արտահանվող ապրանքների նկատմամբ կիրառվում է սույն օրենքի 89-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված՝ մաքսատուրքի դրույքաչափը:

6. Ֆիզիկական անձանց կողմից միջազգային փոստային կամ սուրհանդակային առաքումներով Հայաստանի Հանրապետության տարածք 1000 Եվրոյին համարժեք Հայաստանի Հանրապետության դրամը գերազանցող մաքսային արժեք ունեցող ապրանքների ներմուծման դեպքում սույն հոդվածով նախատեսված մաքսային վճարների վճարումը իրականացվում է Միության անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրով սահմանված կարգով:

7. Ֆիզիկական անձանց կողմից փոստային կամ սուրհանդակային առաքումներով Հայաստանի Հանրապետության տարածք 1000 Եվրոյին համարժեք Հայաստանի Հանրապետության դրամը գերազանցող մաքսային արժեք ունեցող ապրանքների ներմուծման դեպքում մաքսային վճարների վճարումը իրականացվում է վերադաս մաքսային մարմնի կողմից սահմանված ձևով դուրս գրված մաքսային վճարների վճարման հաշվի հիման վրա:

8. Վերադաս մաքսային մարմինը ապահովում է ֆիզիկական անձանց կողմից ապրանքների տեղափոխման կանոնների մասին տեղեկատվության մատչելիությունը, այդ թվում՝ տրանսպորտային և տուրիստական կազմակերպություններում հայերեն, ռուսերեն և օտար լեզուներով կազմված տեղեկատվական թերթիկների տարածման միջոցով, ինչպես նաև մաքսային գործառնությունների կատարման վայրերում ֆիզիկական անձանց կողմից տեղափոխվող ապրանքների վերաբերյալ տեղեկատվական ցուցանակների տեղադրման միջոցով:

Ֆիզիկական անձանց կողմից անձնական օգտագործման ապրանքների տեղափոխման համար մաքսատուրքի, հարկերի վճարումն իրականացվում է մուտքի մաքսային օրդերի հիման վրա, որի ձևը և լրացման կարգը սահմանված է Միության հանձնաժողովի կողմից:

Հոդված 248. Օտարերկրյա առանձին անձանց կողմից ապրանքների տեղափոխումը

1. Օտարերկրյա պետությունների դիվանագիտական և հյուպատոսական ներկայացուցչություններին, միջազգային կազմակերպություններին, միջազգային կազմակերպություններին առընթեր օտարերկրյա պետությունների ներկայացուցչություններին, դրանց անձնակազմին, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերի համապատասխան արտոնություններից օգտվող օտարերկրյա անձանց պատկանող ապրանքների՝ Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխման հետ կապված մաքսային ձևակերպումներն իրականացվում են Միության մաքսային օրենսգրքի 45-րդ գլխի համաձայն:

2. Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված օտարերկրյա անձանց պատկանող ապրանքները Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխելու համար Միության մաքսային օրենսգրքի 45-րդ գլխով նախատեսված

պայմաններից ավելի արտոնյալ պայմաններ սահմանված լինելու դեպքում, կիրառվում են Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրով սահմանված պայմանները:

3. Սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված անձանց պատկանող ապրանքների տեղափոխման համար արտոնությունները սահմանված են Միության մաքսային օրենսդրությամբ և անդամ պետությունների միջազգային պայմանագրով:

4. Սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված անձանց պատկանող ապրանքների` Հայաստանի Հանրապետության սահմանով տեղափոխման դեպքում մաքսային հայտարարագրումն իրականացվում է մաքսային մարմին տվյալ կազմակերպության ղեկավարի կամ նրա լիազորած անձի կողմից վավերացված գրավոր դիմում ներկայացնելու միջոցով: Դիմումը ներկայացվում է երկու օրինակից և պարունակում է տեղեկատվություն ապրանքներն ուղարկողի և ստացողի անվան, գտնվելու վայրի, ապրանքի բնութագրի, քանակի (քաշի, ծավալի) վերաբերյալ:

5. Դիմումին կից ներկայացվում են հետևյալ փաստաթղթերը.

1) տրանսպորտային (փոխադրման) և առևտրային փաստաթղթերը,

2) սահմանափակումների պահպանումը հաստատող փաստաթղթերը:

3) Ապրանքները տեղափոխող անձը մաքսային մարմին է ներկայացնում անձը հաստատող փաստաթուղթ, ինչպես նաև անձի կարգավիճակը հաստատող փաստաթուղթ կամ լիազորագիր:

ԳԼՈՒԽ 45

ՄԱՔՍԱՆԵՆԳՈՒԹՅՈՒՆԸ, ՆԱԽԱՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆԸ, ՀԵՏԱՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ՄԱՔՍԱՅԻՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐԻ ՕՊԵՐԱՏԻՎ-ՀԵՏԱՆՈՒԶԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՌՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հոդված 249. Մաքսանենգությունը

1. Մաքսանենգություն է համարվում խոշոր չափերով ապրանքների, մշակութային կամ այլ արժեքների, ինչպես նաև անկախ չափերից` թմրամիջոցների, հոգեներգործուն, խիստ ներգործող, թունավոր, թունավորող, ռադիոակտիվ կամ պայթուցիկ նյութերի, սպառազինության, պայթուցիկ սարքերի, ռազմամթերքի, հրազենի (բացի ողորկավող որսորդական հրազենից և դրա փամփուշտներից), միջուկային, քիմիական, կենսաբանական կամ զանգվածային ոչնչացման այլ տեսակի զենքի կամ երկակի նշանակության նյութերի, սարքավորումների կամ տեխնոլոգիաների (որոնք կարող են օգտագործվել նաև զանգվածային ոչնչացման զենք կամ դրա փոխադրման հրթիռային համակարգեր ստեղծելիս կամ օգտագործելիս), ռազմավարական տեսակետից կարևոր հումքային ապրանքների կամ մշակութային արժեքների, որոնց տեղափոխման համար սահմանված են կանոններ, ապօրինի տեղափոխումը Հայաստանի Հանրապետության մաքսային սահմանով` առանց մաքսային հսկողության կամ դրանից թաքցնելով, կամ մաքսային կամ այլ փաստաթղթերը խաբեությամբ օգտագործելու կամ չհայտարարագրելու կամ ոչ իր անվամբ հայտարարագրելու միջոցով:

2. Մաքսանենգությունը, որպես քրեորեն պատժելի արարք, նախատեսված է Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքով:

Հոդված 250. Մաքսային մարմինները որպես հետաքննության և նախաքննության մարմիններ

Մաքսային մարմինները համարվում են հետաքննության և նախաքննության մարմիններ` մաքսանենգության գործերով և քրեական դատավարության օրենսգրքով նախատեսված այն հանցագործությունների գործերով, որոնց հետաքննության և նախաքննության վարույթի իրականացումը մտնում է մաքսային մարմինների լիազորությունների մեջ:

Հոդված 251. Մաքսային մարմինների կողմից հետաքննության և նախաքննության վարույթ իրականացնելը

Մաքսանենգության և այլ մաքսային իրավախախտումների հատկանիշների դեպքերում հետաքննության և նախաքննության վարույթն իրականացնում են Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմինները: Մաքսային մարմինը քրեական գործ է հարուցում՝ ղեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության քրեական դատավարության օրենսդրության դրույթներով, կատարում է անհետաձգելի քննչական գործողություններ՝ իրավախախտման հետքերի բացահայտման ու ամրապնդման և իրավախախտում կատարած անձանց հայտնաբերելու համար:

Հոդված 252. Մաքսային մարմինների օպերատիվ-հետախուզական գործունեությունը

Մաքսային մարմիններն իրականացնում են օպերատիվ-հետախուզական գործունեություն՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենքներին և այլ իրավական ակտերին համապատասխան:

Հոդված 253. Թմրամիջոցների և հոգեկան խիստ ներգործություն ունեցող նյութերի վերահսկելի մատակարարումները

1. Թմրամիջոցների և հոգեկան խիստ ներգործություն ունեցող նյութերի միջազգային ապօրինի շրջանառությունը կասեցնելու և դրան մասնակցող անձանց բացահայտելու նպատակով մաքսային մարմինները, յուրաքանչյուր առանձին դեպքում, օտարերկրյա պետությունների մաքսային և այլ իրավասու մարմինների հետ ունեցած պայմանավորվածության համապատասխան կամ Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերի հիման վրա օգտագործում են «վերահսկելի մատակարարման» մեթոդը, այսինքն՝ թույլատրում են իրենց հսկողության ներքո ապօրինի շրջանառության մեջ մտցված թմրամիջոցների ու հոգեկան խիստ ներգործություն ունեցող նյութերի ներմուծում Հայաստանի Հանրապետություն, արտահանում Հայաստանի Հանրապետությունից կամ տարանցիկ փոխադրում դրա տարածքով:

2. «Վերահսկելի մատակարարման» մեթոդի օգտագործման վերաբերյալ որոշում ընդունելու դեպքում քրեական գործ չի հարուցվում այն անձի նկատմամբ, որն իրականացնում է թմրամիջոցների և հոգեկան խիստ ներգործություն ունեցող նյութերի միջազգային ապօրինի շրջանառությունը, իսկ ընդունած որոշման մասին մաքսային մարմիններն անհապաղ տեղյակ են պահում Հայաստանի Հանրապետության գլխավոր դատախազին:

3. «Վերահսկելի մատակարարման» մեթոդը կարող է կիրառվել նաև այն ապրանքների նկատմամբ, որոնք հանցագործության համար հանդիսացել են միջոց կամ գործիք, ձեռք են բերվել հանցավոր ձանապարհով և ենթակա են վերցման՝ ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված դեպքերում:

Հոդված 254. «Վերահսկելի մատակարարման» մեթոդի կիրառմամբ բռնագրավված գույքի և դրամական միջոցների տնօրինումը

Դրամական միջոցները, որոնք Հայաստանի Հանրապետության և այլ պետությունների դատարանների կողմից բռնագրավվել են այն հանցագործությունների գործերով, որոնց բացահայտման կամ կանխման ժամանակ օգտագործվել է «վերահսկելի մատակարարման» մեթոդը, ինչպես նաև ստացվել են բռնագրավված գույքի իրացումից, բաշխվում են այն պետությունների միջև, որոնց մաքսային և այլ իրավասու մարմինները մասնակցել են այդ մեթոդի կիրառմանը՝ Հայաստանի Հանրապետության պետական իրավասու մարմինների և օտարերկրյա պետությունների իրավասու գերատեսչությունների միջև եղած պայմանավորվածության համաձայն:

**Բաժին VIII.
ԵԶՐԱՓՈՒԿԻՉ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ**

**Գլուխ 46.
ԱՆՑՈՒՄԱՅԻՆ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ**

Հոդված 255. Օրենքի ուժի մեջ մտնելը

1. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում «Հայաստանի Հանրապետության՝ «Եվրասիական տնտեսական միության մասին» 2014 թվականի մայիսի 29-ի պայմանագրին միանալու վերաբերյալ» պայմանագրին (այսուհետ՝ Պայմանագիր) ուժի մեջ մտնելու օրվանից, բացառությամբ օրենքի 256-րդ հոդվածով սահմանված անցումային դրույթների:

2. Սույն օրենք ուժի մեջ մտնելու օրվանից ուժը կորցրած ձանաչել Հայաստանի Հանրապետության 2000 թվականի հուլիսի 6-ի մաքսային օրենսգրքը, բացառությամբ սույն օրենքի 256-րդ հոդվածով սահմանված դրույթների:

Հոդված 256. Անցումային դրույթներ

1. Սույն օրենքով սահմանված՝ մաքսային ներկայացուցիչների, մաքսային պահեստներում պահպանություն իրականացնող անձանց և անմաքս առևտրի խանութներ հիմնադրողների, ինչպես նաև մաքսային փոխադրողների գործունեություններին վերաբերող դրույթները ուժի մեջ են մտնում սույն օրենքի ուժի մեջ մտնելուց հետո համապատասխանաբար՝ 18 և 6 ամիս հետո:

2. Սույն օրենքով սահմանված՝ լիազորված տնտեսական օպերատորների գործունեությանը վերաբերող դրույթները ուժի մեջ են մտնում սույն օրենքի ուժի մեջ մտնելուց հետո 6 ամիս հետո:

3. Հայաստանի Հանրապետության 2000 թվականի հուլիսի 6-ի մաքսային օրենսգրքի 7-10-րդ և 11.1 գլուխները շարունակում են գործել սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելու օրվանից 18 ամիս:

4. Հայաստանի Հանրապետության 2000 թվականի հուլիսի 6-ի մաքսային օրենսգրքի 11 գլուխը շարունակում է գործել սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելու օրվանից 6 ամիս:

5. Հայաստանի Հանրապետության 2000 թվականի հուլիսի 6-ի մաքսային օրենսգրքի 13-րդ բաժինը շարունակում է գործել մինչև մաքսային կանոնորի խախտումների համար պատասխանատվության և մաքսային կանոնների խախտման համար գործերի վարույթի վերաբերյալ դրույթները սահմանող Հայաստանի Հանրապետության համապատասխան օրենքների ուժի մեջ մտնելը:

6. Մինչև սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելը, մաքսային մարմնի կողմից տրված մաքսային ձևակերպումների մասնագետի որակավորման վկայականները, շարունակում են ուժի մեջ մնալ մինչև դրանց գործողության ավարտը և հավասարեցվում են սույն օրենք ուժի մեջ մտնելուց հետո տրված մաքսային ձևակերպումների մասնագետի որակավորման վկայականներին:

7. Մինչև սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելը ընդունված, մաքսային օրենսդրությանը վերաբերող՝ Հայաստանի Հանրապետության իրավական ակտերը սույն օրենքի ուժի մեջ մտնելուց հետո շարունակում գործել Միության մաքսային օրենսգրքով, Միության իրավանորմատիվային հիմքը կազմող այլ իրավական ակտերով, սույն օրենքով, ինչպես նաև Պայմանագրով սահմանված դրույթներին համապատասխանող և չհակասող մասով, մինչև դրանց ուժը կորցրած ձանաչելը կամ ամբողջական համապատասխանեցումը Միության մաքսային օրենսդրությանը:

8. «Հայաստանի Հանրապետության՝ «Եվրասիական տնտեսական միության մասին» 2014

թվականի մայիսի 29-ի պայմանագրին միանալու վերաբերյալ» պայմանագրի ուժի մեջ մտնելու օրվանից «Եվրասիական տնտեսական միության մասին» 2014 թվականի մայիսի 29-ի պայմանագրի դրույթները, Պայմանագրի 1-ին հավելվածով նախատեսված միջազգային այլ պայմանագրերի առանձին դրույթները, ինչպես նաև սույն օրենքի դրույթները գործում են Պայմանագրի 3-րդ հավելվածով նախատեսված պայմաններին և անցումային դրույթներին ու Պայմանագրի 4-րդ հավելվածով սահմանված՝ ապրանքների նկատմամբ Եվրասիական տնտեսական միության միասնական մաքսային սակագների կիրառման վերաբերյալ պայմանավորվածություններին համապատասխան: